

Prop. 6 LS

(2026–2027)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Lov om rettidig tilgjengelighet og
forsyning av forsvarsprodukter
(forsvarsforsyningsloven)
og samtykke til godkjenning av
EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026
om innlemmelse i EØS-avtalen av
forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse
av programmet for europeisk forsvarsindustri
og en tiltaksramme for å sikre rettidig
tilgjengelighet og forsyning av
forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

Prop. 6 LS

(2026–2027)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Lov om rettidig tilgjengelighet og
forsyning av forsvarsprodukter
(forsvarsforsyningsloven)
og samtykke til godkjenning av
EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026
om innlemmelse i EØS-avtalen av
forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse
av programmet for europeisk forsvarsindustri
og en tiltaksramme for å sikre rettidig
tilgjengelighet og forsyning av
forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

Innhold

1	Proposisjonens hovedinnhold	5	5	Departementets vurderinger ...	19
			5.1	Gjennomføringsmetode	19
2	Bakgrunnen for lovforslaget	7	5.2	Materielt innhold	20
2.1	Om EDIP-forordningen	7			
2.2	Høringen	7	6	Økonomiske og administrative konsekvenser	22
3	Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning	8	6.1	Økonomiske og administrative konsekvenser for norske myndigheter	22
3.1	Innledning	8	6.2	Økonomiske og administrative konsekvenser for norsk næringsliv	22
3.2	Nærmere om innholdet i forordningen	8			
3.2.1	Kapittel 1 – Alminnelige bestemmelser	8	7	Merknader til bestemmelsene	24
3.2.2	Kapittel 2 – Det forsvars-industrielle programmet	8			
3.2.3	Kapittel 3 – Støtteinstrumentet for Ukraina (USI)	9		A Forslag til lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven)	25
3.2.4	Kapittel 4 – Europeiske forsvars-prosjekter av felles interesse (EDPCI)	9			
3.2.5	Kapittel 5 – Europeisk mekanisme for militære salg (EMS)	10		B Forslag til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvars-industri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)	26
3.2.6	Kapittel 6 – Struktur for europeiske forsvarsmateriell-programmer (SEAP)	10			
3.2.7	Kapittel 7 – Forsynings-sikkerhet	10		Vedlegg	
3.2.8	Kapittel 8 – Styring, evaluering og kontroll	12	1	Europaparlaments- og råds-forordning (EU) 2025/2643 av 16. desember 2025 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)	27
3.3	Om EØS-komiteens beslutning	13	2	EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 av 10. juli 2026 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	103
3.4	Vurdering av myndighets-overføring	13			
3.4.1	Utgangspunktet for vurderingene	13			
3.4.2	Særlig om prioriterte anmodninger og prioriterte bestillinger fra Kommisjonen	14			
3.4.3	Særlig om Det europeiske kontoret for bedrageri-bekjempelse (OLAF)	14			
3.4.4	Økonomiske sanksjoner	15			
3.5	Vurdering av fordeler ved deltakelse i EDIP	16			
4	Høringsinstansenes syn	17			
4.1	Gjennomføringsmetode	17			
4.2	Materielt innhold	17			

Prop. 6 LS

(2026–2027)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Lov om rettidig tilgjengelighet og
forsyning av forsvarsprodukter
(forsvarsforsyningsloven)
og samtykke til godkjenning av
EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026
om innlemmelse i EØS-avtalen
av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse
av programmet for europeisk forsvarsindustri
og en tiltaksramme for å sikre rettidig
tilgjengelighet og forsyning av
forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

*Tilråding fra Forsvarsdepartementet 30. oktober 2026,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Støre)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

Forsvarsdepartementet fremmer i denne proposisjonen forslag til lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven), og ber om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om

innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen») (heretter

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

EDIP-forordningen), ved en endring av protokoll 31 til EØS-avtalen.

Hensikten med forslaget til lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter er å gjennomføre EDIP-forordningen i norsk rett.

Gjennomføringen i norsk rett krever lovendringer, deltagelse i forordningens programdel har

budsjettmessige konsekvenser og forordningen vil ikke medføre mer enn lite inngripende myndighetsoverføring. Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning er derfor nødvendig i medhold av Grunnloven § 26 andre ledd.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

2 Bakgrunnen for lovforslaget

2.1 Om EDIP-forordningen

EDIP-forordningen trådte i kraft i EU den 30. desember 2025. Forordningen består av en programdel og en regulatorisk del om forsynings-sikkerhet. Forordningens programdel gjelder frem til og med 31. desember 2027. Bestemmelse knyttet til forsyningssikkerhet er ikke tids-avgrenset.

EDIP-forordningen bygger videre på to forordninger som allerede er innlemmet i EØS-avtalen protokoll 31, nærmere bestemt forordning (EU) 2023/1525 om støtte til ammunisjonsproduksjon (ASAP) og forordning (EU) 2023/2418 om opprettelse av et instrument for å styrke den europeiske forsvarsindustrien gjennom felles anskaffelser (EDIRPA). ASAP-forordningen er gjennomført i norsk rett ved inkorporasjon i forskrift om forsvars- og sikkerhetsanskaffelser (FOSA). EDIRPA er en programforordning som ikke gir rettigheter eller plikter til private, og er derfor ikke gjennomført i norsk rett.

2.2 Høringen

Forsvarsdepartementet sendte den 1. juli 2026 et høringsnotat om forslag til lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) på offentlig høring. I høringsnotatet presenterte departementet et lovforslag som inkorporerer EDIP-forordningen i norsk rett og gir nødvendig hjemmel for å kunne gjennomføre delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter som vedtas av EU-kommisjonen

i norsk rett i form av forskrift. Frist for å avgi uttalelse var den 2. august 2026.

Høringsnotatet ble publisert på regjeringen.no og ble også sendt til følgende høringsinstanser:

Alle departementene

Forsvarets forskningsinstitutt
Forsvarsbygg
Forsvarsmateriell
Forsvarsstaben

Forsvars- og sikkerhetsindustriens forening
Hovedorganisasjonen Virke
Landsorganisasjonen i Norge
Norsk Industri
Næringslivets hovedorganisasjon

Chemring Nobel AS
Kitron AS
Kongsberg Defence & Aerospace AS
Kongsberg Gruppen ASA
Kongsberg Maritime AS
Nammo Raufoss AS
Rheinmetall Nordic AS
SAAB Dynamics AB
Thales Norway AS

Departementet mottok fire høringssvar, hvorav *Forsvars- og sikkerhetsindustriens forening*, *Nammo Raufoss AS* og *Nasjonal sikkerhetsmyndighet* hadde merknader til høringsforslaget. *Forsvarets forskningsinstitutt* hadde ingen merknader til høringsforslaget.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

3 Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning

3.1 Innledning

EØS-komiteen traff den 10. juli 2026 beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen protokoll 31 (om samarbeid om særlige områder utenfor de fire friheter) av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»). Norge deltok i beslutningen med forbehold om Stortingets samtykke. Beslutningen blir da ikke bindende for Norge før forbeholdet er hevet, det vil si etter Stortinget har gitt sitt samtykke, jf. EØS-avtalen artikkel 103.

Departementet foreslår at Stortinget samtykker til godkjenning av EØS-komiteens beslutning om innlemmelse av EDIP-forordningen, jf. Grunnloven § 26 andre ledd.

Innlemmelse av EDIP-forordningen i EØS-avtalen protokoll 31 innebærer at ESA får myndighet til å fatte vedtak med direkte intern rettslig virkning for foretak i Norge. Nærmere bestemt gis ESA myndighet til å ilegge overtredelsesgebyr og tvangsmulkt overfor foretak etablert i Norge. I tillegg overføres myndighet til EFTA-domstolen ved at domstolen vil få kompetanse til å overprøve eventuelle sanksjoner ilagt av ESA.

3.2 Nærmere om innholdet i forordningen

3.2.1 Kapittel 1 – Alminnelige bestemmelser

Forordningens kapittel 1, artikkel 1 til og med artikkel 3, inneholder bestemmelser om virkeområde, definisjoner og de finansielle og budsjettmessige rammene for programmet.

Artikkel 1 angir rammen for forordningen og slår fast at forordningen etablerer

- det forsvarsindustrielle programmet (EDIP),
- støtteinstrumentet for Ukraina (USI),
- det rettslige rammeverket for Europeiske forsvarsprosjekter av felles interesser (EDPCI),
- europeisk militær salgsmekanisme (EMS),

- det rettslige rammeverket for etablering av strukturer for europeiske forsvarsmateriellprogrammer (SEAP-er), og
- en rettslig ramme for forberedelsene på og håndteringen av konsekvensene av forsyningskriser på det indre markedet.

Artikkel 2 inneholder definisjoner av sentrale begreper og *artikkel 3* angir de finansielle og budsjettmessige rammene for EDIP-programmet.

3.2.2 Kapittel 2 – Det forsvarsindustrielle programmet

Forordningens kapittel 2, artikkel 4 til og med artikkel 21, har bestemmelser om rammene for programmet.

Artikkel 4 beskriver målsetningene for EDIP. Programmet har som mål å øke den europeiske forsvarsteknologiske og forsvarsindustrielle basens (EDTIB) konkurranseevne, robusthet og beredskap ved å innlede og framskynde industriens tilpasning til de strukturelle endringene som den endrede sikkerhetssituasjonen medfører.

Artikkel 5 omtaler mulige ytterligere økonomiske midler som kan tilfalle EDIP, utover programmets budsjettamme.

Artikkel 6 omtaler reglene for alternativ, kombinert og kumulativ finansiering av tiltak innenfor programmet.

Artikkel 7 beskriver gjennomføring av og former for EU-finansiering av tiltak innenfor EDIP.

Artikkel 8 beskriver adgangen for deltagelse i programmet for assosierte tredjeland, det vil si EFTA-stater som er med i EØS.

Artikkel 9 gir vilkårene for hva som anses som støtteberettigede rettssubjekter etter forordningen. Finansiering under programmet er kun åpent for virksomheter som er etablert i EU eller i en EØS/EFTA-stat og som har sin ledelsesstruktur («executive management structure») i EU eller i en EØS/EFTA-stat. I tillegg må infrastruktur, anlegg, eiendeler og ressurser som tilhører støtemottaker, og som brukes for et støttet tiltak, befinne seg på en medlemsstats eller et assosiert lands territorium så lenge tiltaket varer.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

Artikkel 10 gir en oversikt over hvilke tiltak som kan være støtteberettiget etter forordningen og avgrenser spesifikt mot visse tiltak som ikke kan motta finansiering. Hvilke tiltak som kan anses støtteberettiget er nærmere beskrevet i artikkel 11 til artikkel 13 og artikkel 35.

Artikkel 11 beskriver tiltak knyttet til støtte til felles anskaffelsestiltak, såkalte «common procurement actions». Felles anskaffelsestiltak forutsetter at minimum tre oppdragsgivere fra EUs medlemsland eller EØS/EFTA-statene går sammen om en anskaffelse. Landene kan da motta økonomisk støtte for å gjennomføre en flernasjonal anskaffelsesprosess. Minst to av de tre oppdragsgiverne må dessuten være fra EUs medlemsland, jf. artikkel 11 nr. 3 bokstav a.

Artikkel 12 beskriver støtte til tiltak for å styrke industrien, såkalte «industrial reinforcement actions» (IRA). Gjennom IRA kan man motta støtte til aktiviteter med sikte på raskere tilpassning til strukturelle endringer av produksjonskapasiteten for forsvarsprodukter.

Artikkel 13 gir en nærmere beskrivelse av hvilke støttetiltak, såkalte «supporting actions», som kan motta finansiering gjennom programmet. Eksempler på slike støtteaktiviteter er aktiviteter som har som mål å gi økt interoperabilitet, aktiviteter for å lette tilgangen til forsvarsmarkedet for små- og mellomstore bedrifter (SMB-er) og aktiviteter som støtter opp under tiltak som er støttet under artikkel 11 og artikkel 12.

Artikkel 14 etablerer et eget fond med formål om å opptre som en katalysator for å styrke verdikjedene i europeisk forsvarsindustri («Fond for å fremskynde omstillingen av forsvarsindustriens forsyningskjeder» (FAST)). FAST skal redusere risiko og fremskynde investeringer for å øke produksjonskapasiteten til SMB-er i EU og i assosierte land (EØS/EFTA-statene). FAST skal videre bidra til å utløse privat kapital til de samme formålene.

Artikkel 15–17 gir beskrivelser av programets mekanismer knyttet til anskaffelser med støtte fra Kommisjonen, forhåndskjøp av forsvarsprodukter og tilrettelegging for avtaksavtaler.

Artikkel 18 angir tildelingskriteriene for vurderingene av forslag til støtteberettigede tiltak. Evalueringen av alle forslag til tiltak skal særlig basere seg på et eller flere av følgende kriterier:

- a. bidrag til konkurranseevnen,
- b. bidrag til produksjonskapasitetens robusthet og geografiske spredning,
- c. økt produksjonskapasitet,
- d. økt interoperabilitet,

- e. økt utskiftbarhet, og/eller
- f. bidrag til redusert strategisk avhengighet.

I tillegg angir forordningen at forslag til felles anskaffelsestiltak og IRA skal vurderes opp mot egne tildelingskriterier, jf. artikkel 18 nr. 2 og nr. 3.

Artikkel 19–21 angir de nærmere bestemmelsene knyttet til vedtak om støtte (artikkel 19), Unionens økonomiske bidrag (artikkel 20) og bruken av arbeidsprogrammer for gjennomføring av programmet (artikkel 21).

3.2.3 Kapittel 3 – Støtteinstrumentet for Ukraina (USI)

Forordningens kapittel 3, artikkel 22 til og med artikkel 34, etablerer støtteinstrumentet for Ukraina (USI). USI skal bidra til å styrke samarbeidet mellom europeisk og ukrainsk forsvarsindustri gjennom etableringen av ny produksjonskapasitet og oppskalering av eksisterende kapasitet i Ukraina. Støtte gjennom USI kan ta form både som felles anskaffelser fra ukrainsk industri og støtte til samarbeid mellom ukrainsk og europeisk industri. Formålet er blant annet å bidra til en modernisering av ukrainsk forsvarsindustri i tråd med de kravene som stilles til Ukraina som et mulig framtidig medlem av EU.

Bare virksomheter lokalisert i EU-land eller i Ukraina kan motta støtte og delta i USI. Virksomheter etablert i EØS/EFTA-statene er unntatt fra deltagelse i instrumentet, jf. artikkel 26 nr. 1. Dette reflekteres også i EØS-komiteens beslutning. Lovforslaget i denne proposisjonen omfatter dermed ikke kapittel 3 i EDIP-forordningen.

3.2.4 Kapittel 4 – Europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse (EDPCI)

Artikkel 35 i forordningens kapittel 4 slår fast at Europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse («European Defence Projects of Common Interest» (EDPCI)) skal bestå av industrisamarbeidsprosjekter som tar sikte på å styrke EDTIBs konkurranseevne. Prosjektene skal samtidig bidra til utviklingen av medlemsstatenes militære kapabiliteter som er av kritisk betydning for Unionens sikkerhets- og forsvarsinteresser, jf. artikkel 35 nr. 1. Dette kan være prosjekter som støtter utviklingen av kapabiliteter innenfor alle domener. Artikkelen gir også en nærmere beskrivelse av hvilke kriterier som må være oppfylt for at et prosjekt skal være ansett som et EDPCI, jf. artikkel 35 nr. 2. Prosjektene skal ha en varighet utover programdelen av forordningen og skal videre bidra til å

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

styrke samordningen av europeisk forsvarssamarbeid finansiert av EU. Minst fire av EUs medlemsland, assosierte land (EØS/EFTA-statene) og/eller Ukraina må gå sammen for å etablere en EDPCI som kan medfinansieres gjennom EDIP. En EDPCI kan beslutte å etablere en eller flere SEAP-er for å fremme samarbeidet ytterligere.

3.2.5 Kapittel 5 – Europeisk mekanisme for militære salg (EMS)

Forordningens kapittel 5, artikkel 36 til og med artikkel 39, etablerer rammeverket for en europeisk mekanisme for militære salg (EMS) av europeisk forsvarsprodukter. Mekanismen omfatter:

- etablering av en europeisk militær salgskatalog for forsvarsprodukter, inkludert produkter produsert for Ukraina, jf. artikkel 37,
- rammeverk for etablering, forvaltning og opprettholdelse av felles forsvarsindustrielle beredskapslagre, jf. artikkel 38, og
- forenkling av prosedyrene for felles anskaffelse av forsvarsprodukter, jf. artikkel 39.

Salgskatalogen for europeiske forsvarsprodukter skal forvaltes av Kommisjonen, etter råd fra Det europeiske forsvarsbyrået (EDA). Bidrag til katalogen er frivillig.

3.2.6 Kapittel 6 – Struktur for europeiske forsvarsmateriellprogrammer (SEAP)

Forordningens kapittel 6, artikkel 40 til og med artikkel 51, etablerer et rammeverk for etablering av strukturer for europeiske forsvarsmateriellprogrammer (SEAP-er). Formålet med en SEAP er å åpne for etableringen av en felles anskaffelsesorganisasjon for blant annet felles utvikling og anskaffelse av forsvarsprodukter, jf. artikkel 40. En SEAP skal ha minst tre medlemmer, hvorav minst to er medlemsstater i EU, jf. artikkel 41 nr. 1 bokstav d. I tillegg kan EØS/EFTA-statene og Ukraina delta i en SEAP, jf. artikkel 44 nr. bokstav b og c. En SEAP kan imidlertid kun ha sitt hovedsete i en medlemsstat i EU, jf. artikkel 43 nr. 3.

3.2.7 Kapittel 7 – Forsyningssikkerhet

Forordningens kapittel 7, artikkel 52 til og med artikkel 76, introduserer det regulatoriske rammeverket for forberedelsene på og håndteringen av konsekvensene av forsyningskriser på det indre markedet.

Artikkel 52 gir anvisning på tilfeller hvor offentlige oppdragsgivere i en medlemsstat kan

benytte seg av muligheten til å endre rammeavtaler i forbindelse med en krise i henhold til direktiv 2009/81/EF.

Artikkel 53 angir tilfeller som rettferdiggjør bruk av anskaffelsesprosedyren konkurranse med forhandling uten forutgående kunngjøring i forbindelse med et forsvarssamarbeidsinitiativ i samsvar med artikkel 28 nr. 12 bokstav e i direktiv 2009/81/EF.

Artikkel 54 og artikkel 55 gir nærmere bestemmelser om framskynding av prosessen for utstedelse av tillatelse for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av kriserelevante produkter og om forenkling av kryssertifiseringsprosessen.

Artikkel 56 beskriver hvordan Kommisjonen skal gå frem for å kartlegge EUs forsvarsforsyningskjeder. Kartleggingen skal ta sikte på å analysere disse forsyningskjedenes styrker og svakheter og legge vekt på flaskehalser, jf. artikkel 56 nr. 1. Kommisjonens kartlegging skal gjennomføres regelmessig og skal bestå av følgende aktiviteter, jf. artikkel 56 nr. 2:

- a. identifisering av relevante produksjonskapasiteter og forsyningskjeder for forsvarsprodukter («defence products»),
- b. identifisering av kriserelevante produkter («crisis relevant products») og produksjonskapasiteter for disse,
- c. aggregering, krysskontroll og vurdering av data innsamlet,
- d. identifisering av indikatorer for tidlig varsling, og
- e. identifisering av de viktigste leverandørene av kriserelevante produkter og deres produksjonskapasiteter.

Kommisjonen skal i samråd med organet for forsyningssikkerhet på forsvarsområdet utarbeide en ramme og en metode for å identifisere kriserelevante produkter. Formålet er å identifisere eksisterende flaskehalser for produksjon av kriserelevante produkter, kartlegge produksjonskapasitet for kriserelevante produkter og kartlegge forsyningskjedene for disse produktene, jf. artikkel 56 nr. 4. På bakgrunn av denne metodikken skal medlemsstatene identifisere relevante produksjonskapasiteter og forsyningskjeder på sitt territorium, jf. artikkel 56 nr. 5.

På bakgrunn av disse opplysningene fra medlemsstatene skal Kommisjonen, ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt, utarbeide en liste over kriserelevante produkter som skal regelmessig oppdateres, jf. artikkel 56 nr. 9. Medlemsstatene får deretter en plikt til å identifisere de viktigste leverandørene av kriserelevante produkter som er

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

etablert på deres territorium på bakgrunn av kriterier angitt i forordningen, jf. artikkel 56 nr. 12 og nr. 13. Kommisjonen skal dessuten utarbeide en liste over indikatorer for tidlig varsling med sikte på å identifisere faktorer som vil kunne forstyrre, svekke eller ha negativ innvirkning på forsyningen av kriserelevante produkter, jf. artikkel 56 nr. 11.

Artikkel 57 slår fast hvordan medlemsstatene og Kommisjonen i samarbeid skal overvåke produksjonskapasiteten som er nødvendig for forsyningen av kriserelevante produkter, med sikte på å identifisere mulige risikoer for forsyningen av disse produktene, jf. artikkel 57 nr. 1. Overvåkingen skal gjøres på bakgrunn av listen over indikatorer for tidlig varsling, jf. artikkel 57 nr. 1 bokstav a og b. Virksomheter som er identifisert som de viktigste leverandørene av kriserelevante produkter skal rapportere til medlemsstaten hvor de er etablert om forsyningsforstyrrelser som i vesentlig grad kan påvirke deres aktiviteter i forbindelse med produksjon av kriserelevante produkter, jf. artikkel 57 nr. 1 bokstav c.

Artikkel 58 gir rammene for hvordan stress-tester kan gjennomføres, herunder ved simuleringer som skal ta sikte på å forutse potensielle forsyningskriser, som nevnt i artikkel 60, og forberede håndteringen av disse.

Artikkel 59 gir medlemsstater en rapporteringsplikt dersom de får kjennskap til at det foreligger en risiko for alvorlige forstyrrelser i forsyningen av et kriserelevant produkt, jf. artikkel 59 nr. 1. Artikkelen gir rammene for hvilke forebyggende tiltak Kommisjonen kan treffe når det foreligger en slik risiko, jf. artikkel 59 nr. 3.

Artikkel 60 angir vilkårene for når Rådet kan aktivere en forsyningskrisetilstand («supply-crisis state») jf. artikkel 60 nr. 1. En slik aktivering kan kun gjøres ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt vedtatt med kvalifisert flertall, etter forslag fra Kommisjonen, jf. artikkel 60 nr. 3. Forsyningskrisetilstanden skal i første omgang ikke overstige tolv måneder og gjennomføringsrettsakten skal angi hvilke av tiltakene fastsatt i artikkel 62 og artikkel 63 som aktiveres.

Artikkel 61 beskriver EUs verktøykasse når en forsyningskrise er aktivert etter artikkel 60 og henviser videre til tiltakene fastsatt i artikkel 62 og artikkel 63.

Artikkel 62 slår fast at Kommisjonen kan, på nærmere vilkår, anmode om at en produsent av kriserelevante produkter som ikke er forsvarsprodukter, fremlegger opplysninger om sine produksjonskapabiliteter, sin produksjonskapasitet og aktuelle primære forstyrrelser.

Artikkel 63 gir Kommisjonen myndighet til, på nærmere vilkår, å rette en anmodning til virksomheter som produserer kriserelevante produkter som ikke er forsvarsprodukter, om å godta eller prioritere en gitt bestilling, jf. artikkel 63 nr. 2. En slik anmodning forutsetter samtykke fra staten hvor den berørte virksomheten har sitt produksjonsanlegg. Dersom produsenten godtar anmodningen, kan Kommisjonen ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt vedta en prioritert anmodning, jf. artikkel 63 nr. 7.

Dersom produsenten avslår anmodningen kan Kommisjonen, ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt, vedta en prioritert bestilling som pålegger produsenten å utføre bestillingen, jf. artikkel 63 nr. 9. En slik prioritert bestilling forutsetter forhåndssamtykke både fra staten hvor den berørte virksomheten har sitt produksjonsanlegg og fra staten hvor den berørte virksomheten har sin ledelsesstruktur. Produsenter som er omfattet av en prioritert anmodning eller en prioritert bestilling vil, på nærmere vilkår, ikke være ansvarlige for eventuelle kontraktsbrudd som følge av den prioriterte anmodningen eller prioriterte bestillingen, jf. artikkel 63 nr. 12.

Artikkel 64 angir vilkårene for når Rådet kan aktivere en sikkerhetsrelatert forsyningskrisetilstand («security-related supply-crisis state»). En slik aktivering kan kun gjøres ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt vedtatt med kvalifisert flertall etter forslag fra Kommisjonen, jf. artikkel 60 nr. 4. Forsyningskrisetilstanden skal i første omgang ikke overstige tolv måneder og gjennomføringsrettsakten skal angi hvilke av tiltakene fastsatt i artikkel 65 til og med artikkel 71 som aktiveres.

Artikkel 65 gir Kommisjonen myndighet til å treffe tiltakene som fastsatt i artikkel 62 med hensyn til forsvarsprodukter.

Artikkel 66 gir Kommisjonen myndighet til, på nærmere vilkår, å rette en anmodning til virksomheter som produserer kriserelevante forsvarsprodukter, om å godta eller prioritere en gitt bestilling, jf. artikkel 66 nr. 2. En slik anmodning forutsetter samtykke fra staten hvor den berørte virksomheten har sitt produksjonsanlegg og fra staten hvor den berørte virksomheten har sin ledelsesstruktur.

Dersom produsenten godtar anmodningen kan Kommisjonen ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt vedta en prioritert anmodning, jf. artikkel 66 nr. 6. En slik prioritert anmodning forutsetter forhåndssamtykke både fra staten hvor den berørte virksomheten har sitt produksjonsanlegg og fra staten hvor den berørte virksomheten har sin ledelsesstruktur. Produsenter som er omfattet av en prioritert anmodning vil, på nærmere vilkår,

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

ikke være ansvarlige for eventuelle kontraktsbrudd som følge av den prioriterte anmodningen, jf. artikkel 66 nr. 8.

Artikkel 67 gir nærmere anvisning på betydningen av aktiveringen av en sikkerhetsrelatert forsyningskrisetilstand for reglene om overføring av forsvarsprodukter innenfor EU etter direktiv 2009/43/EF om forenkling av vilkårene for overføring av forsvarsrelaterte varer.

Artikkel 68 slår fast at støtte til enkelte innovasjonstiltak på forsvarsområdet skal anses som berettiget til støtte gjennom EDIP når Rådet har aktivert en sikkerhetsrelatert forsyningskrisetilstand.

Artikkel 69 gir nærmere anvisning på prioritering av sertifisering av kriserelevante forsvarsprodukter når en sikkerhetsrelatert forsyningskrisetilstand er aktivert.

Artikkel 70 beskriver bruken av unntaksbestemmelser i direktiv 92/43/EØF om vern av miljøet ved strafferettslige bestemmelser og direktiv 2000/60/EF om fastsettelse av rammer for fellesskapets vannpolitikk for å etablere nasjonale hurtigprosedyrer for utstedelse av tillatelser når en sikkerhetsrelatert forsyningskrisetilstand er aktivert.

Artikkel 71 gir nærmere anvisning på når en sikkerhetsrelatert forsyningskrisetilstand kan utgjøre grunnlag for at en stat kan beslutte å benytte eller oppfordre virksomheter til å benytte seg av unntakene fastsatt i artikkel 17 nr. 3 i direktiv 2003/88/EF om visse aspekt ved organisering av arbeidstid.

Artikkel 72 gir Kommisjonen, på nærmere vilkår, myndighet til å ilegge sanksjoner overfor virksomheter som bryter nærmere bestemte forpliktelser i artikkel 62, artikkel 63 og artikkel 66, jf. artikkel 72 nr. 1 bokstav a til d. For å ilegge sanksjoner kreves det at virksomheten har utvist forsett eller grov uaktsomhet.

Forordningens artikkel 72 nr. 1 bokstav c gir hjemmel til å ilegge tvangsmulkt dersom en virksomhet ikke oppfyller en forpliktelse om å prioritere produksjonen av kriserelevante produkter i henhold til artikkel 63 nr. 9, i samsvar med artikkel 63 nr. 18. Tvangsmulkten kan utgjøre opptil 1,5 % av den gjennomsnittlige daglige omsetningen i det foregående regnskapsåret. Tvangsmulkten regnes for hver virkedag med manglende overholdelse fra den datoen som er fastsatt i beslutningen der den prioriterte bestillingen ble utstedt. For virksomheter som faller inn under definisjonen av SMB-er kan tvangsmulkten maksimalt utgjøre 0,5 % av den gjennomsnittlige daglige omsetningen i det foregående regnskapsåret.

Forordningens artikkel 72 nr. 1 bokstav a gir hjemmel til å ilegge overtredelsesgebyr overfor

virksomheter som forsettlig eller ved grov uaktsomhet gir uriktige, ufullstendige eller villedende opplysninger som svar på en anmodning framsatt i henhold til artikkel 62 nr. 1 eller ikke gir opplysningene innen fristen fastsatt i samsvar med artikkel 62 nr. 9. Gebyret kan utgjøre opptil 300 000 euro.

Forordningens artikkel 72 nr. 1 bokstav b gir hjemmel til å ilegge overtredelsesgebyr overfor virksomheter som forsettlig eller ved grov uaktsomhet ikke oppfyller forpliktelsen til å underrette Kommisjonen om en forpliktelse overfor et tredjeland, i henhold til artikkel 63 nr. 17 og artikkel 66 nr. 13. Gebyret kan utgjøre opptil 150 000 euro.

Forordningens artikkel 72 nr. 1 bokstav d gir hjemmel til å ilegge overtredelsesgebyr overfor virksomheter som forsettlig eller ved grov uaktsomhet ikke oppfyller forpliktelsen til å prioritere produksjonen av kriserelevante produkter, i henhold til artikkel 63 nr. 8 og artikkel 66 nr. 6, i samsvar med henholdsvis artikkel 63 nr. 18 og artikkel 66 nr. 12. Gebyret kan utgjøre opptil 150 000 euro.

Artikkel 73 til artikkel 75 gir nærmere regler om foreldelsesfrist og retten til å bli hørt ved ilegging av overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt.

Artikkel 76 etablerer organet for forsynings-sikkerhet på forsvarsområdet («Defence Security of Supply Board») bestående av representanter fra EUs medlemsstater, Kommisjonen, EUs høyrepresentant for utenriks- og sikkerhetspolitikk og Det europeiske forsvarsbyrået (EDA). Organet har som formål å koordinere EUs medlemsstater og tidlig identifisere mulige utfordringer knyttet til forsyningssikkerhet i forsvarsindustrien.

3.2.8 Kapittel 8 – Styling, evaluering og kontroll

Forordningens kapittel 8, artikkel 77 til og med artikkel 86, inneholder bestemmelser om styling, informasjonssikkerhet, fortrolighet og evaluering.

Artikkel 77 fastsetter at en komité etablert i henhold til EU-forordning (EU) 82/2011 om forbrukerrettigheter skal støtte Kommisjonens arbeid. Det europeiske forsvarsbyrået (EDA) skal oppfordres til å bidra med synspunkter og ekspertise som observatør i komiteen. EUs utenriks-tjeneste (EEAS) skal også inviteres til å bistå komiteen i dens arbeid. Representanter fra Ukraina kan også inviteres til å delta på komiteens møter, men kan ikke være tilstede under drøftinger og avstemninger i komiteen.

Artikkel 78 slår fast at Kommisjonen skal inngå en finansieringsavtale med Ukraina om gjennomføring av tiltakene fastsatt i forordningen

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

som gjelder Ukraina eller rettssubjekter etablert i Ukraina.

Artikkel 79 slår fast at gradert informasjon som utarbeides, håndteres, lagres, utveksles eller deles i henhold til EDIP-forordningen skal behandles i tråd med sikkerhetsreglene i Kommisjonsbeslutning (EU, Euratom) 2015/444. For SEAP-er hvor EØS/EFTA-stater eller Ukraina deltar, skal gradert informasjon sikres samme beskyttelsesnivå som følger av gjeldende avtale mellom EU-statene. Se punkt 5.2 for en nærmere beskrivelse av bestemmelsene for utveksling av sikkerhetsgradert informasjon mellom Norge og annen stat eller mellomstatlig organisasjon.

Artikkel 80 omhandler fortrolig informasjon og behandling av slike opplysninger og slår fast at drifts- og forretningshemmeligheter og annen sensitiv informasjon skal håndteres i tråd med EU-retten og nasjonal lovgivning.

Artikkel 81 omhandler beskyttelse av personopplysninger og slår fast at forordningen ikke berører medlemsstatenes forpliktelser etter personvernforordningene (forordning 2002/58/EF, forordning (EU) 2016/679 og forordning (EU) 2018/1725).

Artikkel 82 omhandler revisjon av brukte midler og hvilke regler som skal gjelde for revisjon. Revisjonsretten i EU skal kontrollere alle inntekter og utgifter i EU i samsvar med Traktaten om den europeiske unions virkemåte (TEUV).

Artikkel 83 gjelder assosierte tredjelands deltakelse i EDIP-programmet og mulighetene Revisjonsretten og Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF) har for innsyn og kontroll.

Artikkel 84 omhandler plikten mottaker av EDIP-midler har til å synliggjøre og offentliggjøre midlenes opphav.

Artikkel 85 angir Kommisjonens plikt til å overvåke EDIP-programmet og støtteinstrumentet for Ukraina. Artikkelen angir også en plikt til å utarbeide en evalueringsrapport om blant annet gjennomføringen og resultatene av tiltakene i forordningen senest innen 30. juni 2027.

Artikkel 86 fastsetter at forordningen trer i kraft dagen etter offentliggjøringen i Den europeiske unions tidende.

om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»).

EØS-komiteens beslutning om EØS/EFTA-statenes deltakelse i EDIP består av en fortale og tre artikler.

I *fortalen* slås det fast at EØS-avtalens protokoll 31 bør endres for å utvide samarbeidet mellom partene i EØS-avtalen til å også omfatte EDIP-forordningen. Videre slås det fast at EFTA-statene bør delta i aktivitetene som følger av EDIP-forordningen med virkning fra 1. januar 2026. Videre vises det til at EFTA-statene bør ha rett til å delta i aktiviteter som starter før denne beslutning trer i kraft, og at kostnadene som påløper kan anses som berettigede, forutsatt at beslutningen trer i kraft før det aktuelle tiltaket avsluttes.

I *artikkel 1* fastsettes det at det legges til en paragraf 17 i artikkel 7 i protokoll 31 til EØS-avtalen, som åpner for EFTA-statenes deltakelse i EDIP. Det angis videre at EFTA-statene skal bidra finansielt til EDIP-programmet gjennom to ulike budsjettlinjer. Videre unntas Island og Liechtenstein fra deltakelse og økonomiske forpliktelser i forbindelse med programmet. Det fastsettes videre tilpasninger, slik at det i protokoll 31 inkluderes formuleringer om at EFTAs overvåkningsorgan skal kunne utøve den rollen som er gitt EU-kommisjonen i forordningen artikkel 72 ovenfor EFTA-statene. Videre fastsettes det at EFTA-domstolen skal utøve den rollen som defineres for EU-domstolen i artikkel 73 ovenfor EFTA-statene. Det fastsettes for øvrig at betegnelsen «medlemsstat(er)» og andre betegnelser i forordningen kapittel VII som viser til medlemsstatenes offentlige organer, skal, i tillegg til den betydningen de har i forordningen, også omfatte EFTA-statene og deres offentlige organer.

Artikkel 2 fastsetter at EØS-komitebeslutningen trer i kraft dagen etter at alle meddelelser etter EØS-avtalen artikkel 103 nr. 1 er inngitt. Videre at beslutningen får anvendelse fra den 1. januar 2026.

Artikkel 3 slår fast at beslutningen skal offentliggjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

3.3 Om EØS-komiteens beslutning

EØS-komiteen traff den 10. juli 2026 beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen protokoll 31 (om samarbeid om særlige områder utenfor de fire friheter) av forordning (EU) 2025/2643

3.4 Vurdering av myndighetsoverføring

3.4.1 Utgangspunktet for vurderingene

Grunnloven kan sies å bygge på en forutsetning om at den myndigheten som den omhandler, i

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

hvert fall i utgangspunktet, bare skal utøves av norske statsorganer, jf. St.prp. nr. 50 (1998–99) punkt 4.3.2.

Etter sikker konstitusjonell praksis kan Stortinget etter Grunnloven § 26 andre ledd med alminnelig flertall samtykke til myndighetsoverføring som er «lite inngripende». I jernbanebetenkingen (HR-2021-655-P) og ACER-dommen (HR-2023-2030-P) slutter Høyesterett seg til denne langvarige praksisen, og bekrefter at Stortinget kan samtykke til myndighetsoverføring som er «lite inngripende» med alminnelig flertall etter Grunnloven § 26 andre ledd.

Grunnlovens ordlyd gir ingen direkte veiledning for vurderingen av hva som utgjør «lite inngripende» myndighetsoverføring. Praksis, slik den er kommet til uttrykk i forbindelse med Stortingets behandling av tidligere saker, tar utgangspunkt i den enkelte kompetansebestemmelsen i Grunnloven som det er tale om å gripe inn i. Videre har det gjennom praksis blitt identifisert en rekke relevante momenter for vurderingen. I jernbanebetenkingen punkt 4 og i ACER-dommen avsnitt 221 slutter Høyesterett seg til følgende oppsummering av disse momentene, som er hentet fra en uttalelse fra Lovavdelingen fra 30. mai 2017 (JDLOV-2015-6464) punkt 2.4:

«Etter praksis er relevante momenter bl.a. den nærmere arten av myndigheten som overføres, omfanget av myndighetsoverføringen og i den forbindelse om overføringen gjelder et bestemt og avgrenset saksområde. Det har videre betydning om overføringen er basert på gjensidighet og likeverdig deltakelse. I praksis er det også lagt vekt på i hvilken grad norske myndigheter har mulighet til å avbøte uheldige virkninger av myndighetsoverføringen. Det må også legges vekt på arten av de samfunnsmessige og politiske interessene som berøres gjennom myndighetsoverføringen. I grensetilfeller kan Stortingets standpunkt i det enkelte tilfellet bli avgjørende for spørsmålet om Grunnloven § 26 kan brukes.»

Videre fremhevet Høyesterett i jernbanebetenkingen at den reelle samfunnsmessige betydningen må tillegges stor vekt, og uttalte i den forbindelse i punkt 4 på side 22 at:

«Den reelle samfunnsmessige betydningen av den konkrete myndighetsoverføringen må tillegges stor vekt (...). Dette må vurderes konkret ut fra hvilket samfunnsområde det dreier seg om, hvor avgrenset myndighet det gjelder,

og om det i stor grad dreier seg om utøvelse av et faglig eller på annen måte avgrenset skjønn snarere enn å foreta brede samfunnsmessige avveininger. Hva slags muligheter norske myndigheter har til å gripe inn dersom det skulle vise seg at vedtaket har utilsiktede uheldige virkninger, vil også ha betydning.»

Denne forståelsen av Grunnlovens regler for myndighetsoverføring legges også til grunn i ACER-dommen avsnitt 222.

3.4.2 Særlig om prioriterte anmodninger og prioriterte bestillinger fra Kommisjonen

Departementet viser til redegjørelsen for innholdet i EDIP-forordningen i punkt 3.2.7 om forordningens regulatoriske deler knyttet til forsynings-sikkerhet. Artikkel 63 nr. 7 og artikkel 66 nr. 6 gir Kommisjonen myndighet til å rette en prioritert anmodning mot produsenter av kriserelevante produkter. Artikkel 66 nr. 9 gir Kommisjonen myndighet til å vedta en prioritert bestilling som pålegger produsenten å utføre en spesifisert bestilling. Produsenter som er omfattet av en prioritert anmodning eller en prioritert bestilling vil, på nærmere vilkår, ikke være ansvarlige for eventuelle kontraktsbrudd som følge av den prioriterte anmodningen eller prioriterte bestillingen, jf. artikkel 63 nr. 12 og artikkel 66 nr. 8.

De aktuelle vedtakene skal gjøres i form av gjennomføringsrettsakter. Disse må først innlemmes i EØS-avtalen og deretter gjennomføres nasjonalt i forskrift for å få virkning overfor norske aktører. Kommisjonens fastsettelse av slike gjennomføringsrettsakter har derfor ikke i seg selv noen virkninger overfor norske foretak, og innebærer derfor ingen myndighetsoverføring.

3.4.3 Særlig om Det europeiske kontoret for bedrageribekjempelse (OLAF)

Det følger av artikkel 83 nr. 1 i EDIP-forordningen at Norge skal gi Det europeiske kontoret for bedrageri bekjempelse (OLAF) og Revisjonsretten («European Court of Auditors») de rettighetene og den tilgangen de trenger for å kunne utøve sin respektive myndighet fullt ut.

For OLAF innebærer dette retten til å foreta undersøkelser, herunder kontroll på stedet og inspeksjoner, som fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 883/2013. Etter forordningen artikkel 3 nr. 2 har OLAF blant annet kompetanse til å foreta kontroll og inspeksjon på

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

stedet hos markedsaktører. Undersøkelsene skal fastslå om det i forbindelse med midler tildelt fra EU har forekommet bedrageri, korrupsjon eller annen ulovlig virksomhet som berører Unionens økonomiske interesser. Undersøkelsene kan resultere i en rapport med anbefalinger, som skal deles med medlemsstatene, jf. forordning (EU) 883/2013 artikkel 11 nr. 3. Artikkelen 14 i samme forordning angir at det kan inngås administrative avtaler mellom OLAF og tredjeland om gjennomføringen av OLAFs inspeksjoner. For Revisjonsretten innebærer dette blant annet mulighet til å gjennomføre tilsyn i lokalene til fysiske eller juridiske personer som mottar utbetalinger, jf. Traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) artikkel 287 nr. 3.

Bestemmelsen i EDIP-forordningen artikkel 83 nr. 1 tilsvarende bestemmelser som regulerer OLAF sin myndighet etter andre rettsakter som regulerer EU-programmer. Det pågår for tiden et arbeid i departementene for å se nærmere på forholdet mellom Norge og OLAF mer generelt, blant annet om det er behov for å inngå en avtale med OLAF, opprette et nasjonalt kontaktpunkt og hvordan OLAFs undersøkelser overfor norske aktører skal skje. Det vurderes også om det er behov for nærmere lov- eller forskriftsregulering av de beføyelsene OLAF gis overfor norske aktører. Det er ikke avklart om dette arbeidet vil lede til regelverksendringer, men utfallet vil også kunne få betydning for utøvelse av OLAFs kompetanse etter EDIP-forordningen. Det inngår også i arbeidet å vurdere i hvilken utstrekning denne typen bestemmelser innebærer myndighetsoverføring.

Uavhengig av utfallet av dette arbeidet, mener departementet at en eventuell myndighetsoverføring som ligger i forordningen artikkel 83 nr. 1 i denne konkrete saken, uansett vil være lite inngripende. Det vil antagelig kun være et mindre antall norske aktører som eventuelt vil tildeles midler gjennom EDIP-programmet i den korte gjenværende programperioden. I denne forbindelse vises det til at programdelen av forordningen er tidsavgrenset og kun varer ut 2027, jf. forordningen artikkel 3 nr. 1. Ved fornyelse av programperioden, vil myndighetsoverføringen også måtte vurderes på nytt.

3.4.4 Økonomiske sanksjoner

Som det fremgår av punkt 3.2.7 vil ESA etter EDIP-forordningen artikkel 72, på visse vilkår, få myndighet til å ilegge sanksjoner i form av overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt ved brudd på

plikter etter forordningen. Artikkelen gir ESA myndighet til å ilegge økonomiske sanksjoner overfor virksomheter som bryter nærmere bestemte forpliktelser i artikkel 62, artikkel 63 og artikkel 66, jf. artikkel 72 nr. 1 bokstav a til d. For å ilegges sanksjoner kreves det at virksomheten har utvist forsett eller grov uaktsomhet.

Etter bestemmelsen kan ESA ilegge tvangsmulkt dersom en virksomhet forsettlig eller grovt uaktsomt ikke oppfyller en forpliktelse om å prioritere produksjonen av kriserelevante produkter i henhold til artikkel 63. ESA gis også myndighet til å ilegge overtredelsesgebyr overfor virksomheter som gir uriktige, ufullstendige eller villedende opplysninger som svar på en anmodning framsatt i henhold til artikkel 62 nr. 1 (opptil 300 000 euro), som ikke oppfyller forpliktelsen til å underrette Kommisjonen om en forpliktelse overfor et tredjeland i henhold til artikkel 63 nr. 17 og artikkel 66 nr. 13 (opptil 150 000 euro), samt overfor virksomheter som ikke oppfyller forpliktelsen til å prioritere produksjonen av kriserelevante produkter i henhold til artikkel 63 nr. 8 og artikkel 66 nr. 6 (opptil 150 000 euro).

Ved vurderingen av om overføringen av myndighet til å ilegge økonomiske sanksjoner kan anses å være lite inngripende, vil det være relevant å se på arten og størrelsen av sanksjonene som kan ilegges. Når det gjelder arten av den myndigheten som overføres, er det for EDIP-forordningen snakk om overføringer av kompetanse til å ilegge økonomiske sanksjoner i form av overtredelsesgebyr og tvangsmulkt. Disse to formene for sanksjoner er av noe forskjellig karakter. Sanksjoner i form av overtredelsesgebyr har som formål å reagere på overtredelser begått tilbake i tid. Tvangsmulkt er et virkemiddel for å tvinge frem oppfyllelse av en forpliktelse og faller bort ved oppfyllelse. Ileggelse av både overtredelsesgebyr og tvangsmulkt etter forordningen krever subjektiv skyld i form av forsett eller grov uaktsomhet. Disse sanksjonene har et visst pønalt tilsnitt og overføring av slik myndighet er dermed av en viss inngripende karakter.

Størrelsen på et overtredelsesgebyr er maksimalt 300 000 euro, mens tvangsmulkt kan utgjøre opptil 1,5 % av den gjennomsnittlige daglige omsetningen i det foregående regnskapsåret for hver virkedag med manglende overholdelse. Avhengig av varigheten kan summen for tvangsmulkt dermed i prinsippet bli betydelig.

Lovavdelingen har i tidligere tolkningsuttalelser tatt stilling til betydningen av arten av og størrelsen på sanksjoner for vurderingen av om myndighetsoverføring er å anse som lite inngripende.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

I sin tolkningsuttalelse i anledning elektrisitetsforordningen, JDLOV-2004-5639, vurderte Lovavdelingen at et nivå på inntil én prosent av omsetningen var å anse som lite inngripende. Tilsvarende konklusjon kom Lovavdelingen til for så vidt gjaldt pediatriforordningen, JDLOV-2012-933, hvor nivået var inntil fem prosent for overtredelsesgebyr og 2,5 prosent for tvangsmulkt, samt i vurderingen av EASA, JDLOV-2009-7963, hvor nivået var inntil fire prosent for overtredelsesgebyr og 2,5 prosent for tvangsmulkt. Nivået på de økonomiske sanksjonene som kan ilegges etter EDIP-forordningen er innenfor det som i disse sakene ble ansett som lite inngripende. I tillegg kan overtredelsesgebyret maksimalt bli 300 000 euro. Dette begrenser ESAs skjønnsfrihet ved fastsettelsen av gebyret, i tillegg til hvor inngripende gebyret kan anses for å være.

I tillegg til størrelsen og arten av myndighetsoverføringen vil omfanget av myndighetsoverføringen, og om den gjelder et bestemt og avgrenset område, være sentral i vurderingen av om myndighetsoverføringen er lite inngripende. Alle de ovennevnte sakene gjaldt sanksjonshjemler med et begrenset anvendelsesområde. Gebyrene ville derfor bare kunne ilegges en snever krets av aktører og slik at det trolig sjelden vil være aktuelt å treffe vedtak om gebyr eller tvangsmulkt. Denne praksisen viser at myndighetsoverføringen i slike tilfeller kan anses som «lite inngripende», selv om overtredelsesgebyrene er av en viss inngripende karakter, jf. JDLOV-10039D punkt 3.6. Også etter 2014 har Stortinget brukt Grunnloven § 26 i sammenlignbare tilfeller i en rekke saker, se oppstillingen i JDLOV-2025-3659 punkt 3.3.

Sanksjonshjemlene i EDIP-forordningen vil kun gjelde virksomheter som er involvert i produksjonen av kriserelevante produkter og har dermed et begrenset anvendelsesområde. Overføringen av myndighet til å ilegge sanksjoner gjelder derfor et bestemt og avgrenset saksområde, og det må forventes at det kun vil være aktuelt for et mindre antall aktører. Saken er derfor sammenlignbar med de tilfellene der Stortinget gjennomgående bruker Grunnloven § 26 andre ledd for å samtykke til overføring av myndighet til å ilegge sanksjoner.

Departementet legger også en viss vekt på at adgangen til å ilegge overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt forutsetter brudd på virksomhetenes opplysningsplikt etter artikkel 62, artikkel 63 nr. 17 og artikkel 66 nr. 13 eller plikten til å prioritere produksjon av kriserelevante produkter i henhold til artikkel 63 og artikkel 66. Villkårene for at slike brudd skal oppstå er rammet inn på en måte som

bidrar til at myndighetsoverføringen er vurdert til å være «lite inngripende».

Etter artikkel 63 er det et krav at den norske staten samtykker til at Kommisjonen kan be om opplysninger. Når det gjelder prioriterte anmodninger etter artikkel 63 og artikkel 66 forutsetter disse at den relevante virksomheten har akseptert prioriteringen. Forordningen etablerer med andre ord et regime hvor utgangspunktet er at virksomheten selv må samtykke til prioriteringen. Det er kun for kriserelevante produkter som ikke er forsvarsprodukter hvor Kommisjonen kan pålegge en prioritering, i form av en prioritert bestilling, i tilfellene hvor virksomheten ikke aksepterer anmodningen, jf. artikkel 63 nr. 9. Prioriteringer etter forordningen vil være betinget av samtykke fra staten hvor virksomheten produserer det aktuelle produktet, i tillegg til at det skal innhentes samtykke eller konsulteres med staten hvor den aktuelle virksomheten har sin ledelsesstruktur. Myndigheten til å ilegge overtredelsesgebyr ved brudd på et pålegg om prioritering, er dessuten ytterligere begrenset etter artikkel 63 nr. 18 og artikkel 66 nr. 12. Kommisjonen kan ikke ilegge overtredelsesgebyr dersom den økonomiske aktøren ikke er i stand til å utføre den prioriterte anmodningen eller den prioriterte bestillingen på grunn av utilstrekkelig produksjonskapabilitet eller produksjonskapasitet, eller av tekniske årsaker. Kommisjonen kan heller ikke ilegge overtredelsesgebyr dersom det å utføre eller fullføre bestillingen ville påføre den økonomiske aktøren en urimelig økonomisk byrde og særlige vanskeligheter, herunder betydelig risiko for driftskontinuiteten. Samlet sett er det på denne bakgrunn departementets syn at myndighetsoverføringen er «lite inngripende».

3.5 Vurdering av fordeler ved deltakelse i EDIP

Deltakelse i EDIP vil bidra til å støtte Ukrainas forsvarsevne, samt norsk og alliert evne til å videreføre og trappe opp den militære støtten til Ukraina. EDIP vil også bidra til å styrke europeisk forsvarsindustri og forsyningskjeder, og dermed også øke norsk og europeisk forsvarsevne. Deltakelse i EDIP-programmet er et viktig verktøy for å styrke satsing på kapasitet i norsk forsvarsindustri som er viktig for å kunne opprettholde og trappe opp den militære støtten til Ukraina. EDIP-forordningens regulatoriske del om forsynings-sikkerhet vil bidra til å integrere norske og europeiske forsvarindustrielle verdikjeder ytterligere.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

4 Høringsinstansenes syn

4.1 Gjennomføringsmetode

Departementets forslag til gjennomføringsmåte ble i høringen kommentert av enkelte høringsinstanser.

Forsvars- og sikkerhetsindustriens forening bemerket i sitt høringssvar at det må ses særlig på om det er tilstrekkelig å gjennomføre regler om administrative sanksjoner gjennom inkorporasjon.

Høringsinstansene *Forsvars- og sikkerhetsindustriens forening* og *Nammo Raufoss AS* har stilt spørsmål om det er behov for egne inkorporasjonsbestemmelser i annen lovgivning hvor EDIP-forordningen gir unntak fra annet regelverk, eksempelvis arbeidsmiljøloven og forskrift om forsvars- og sikkerhetsanskaffelser (FOSA), eller om inkorporasjonsbestemmelsen i forsvarsforsyningsloven vil gi et tilstrekkelig unntak fra annen norsk lovgivning.

4.2 Materielt innhold

I anledning høringen mottok departementet merknader fra høringsinstansene som gjelder innholdet i forordningen.

Høringsinstansene *Forsvars- og sikkerhetsindustriens forening* og *Nammo Raufoss AS* bemerket forholdet til ekspropriasjon og erstatning for enkelte tiltak som kan gjennomføres under forordningen.

Forsvars- og sikkerhetsindustriens forening pekte på at forslaget ikke redegjorde for forholdet til Grunnloven § 105 og la til grunn at denne vurderingen må gjøres for den enkelte gjennomføringsrettsakt.

Nammo Raufoss AS har bemerket at norske virksomheter ikke kan bære de økonomiske konsekvensene av at norske myndigheter gir sitt samtykke til pålegg om prioriteringer eller bestillinger fra Kommisjonen. Det vises til at skadelidtes rett til full erstatning etter bakgrunnsretten vil kunne medføre erstatningsansvar for myndighetene og at dette er noe som bør tas i betraktning før samtykke gis.

Nammo Raufoss AS har også bemerket at det vil være viktig at norske myndigheter må vurdere anmodninger om prioriterte leveranser opp mot eventuelle bilaterale avtaler om gjensidig prioritet som Norge er bundet av og at norske myndigheter derfor må sørge for dialog med aktuelle virksomheter før Norge eventuelt gir samtykke til anmodninger eller bestillinger fra Kommisjonen.

Nammo Raufoss AS og *Forsvars- og sikkerhetsindustriens forening* har bemerket EDIP-forordningens betydning for virksomheters underliggende kontraktsforhold og peker på EDIP-forordningens regler i artikkel 63 nr. 12 og artikkel 66 nr. 8. Disse bestemmelsene unntar virksomheter som har fått rettet en prioritert anmodning eller bestilling mot seg fra kontraktsrettslige sanksjoner. Høringsinstansene har bemerket at dette kan få økonomiske og omdømmemessige konsekvenser for berørte selskaper. *Nammo Raufoss AS* har i denne forbindelse pekt på at det er uklart om konsekvensene for virksomhetene er tilstrekkelig vurdert. Det trekkes særlig frem hvilke konsekvenser unntaket vil ha for kontrakter hvor den aktuelle underleverandøren eller kontrakten ikke er underlagt lovgivning i EU/EØS-området, og hvorvidt kontraktsbrudd for leverandører oppover i leverandørkjeden vil utgjøre force majeure.

Til forordningen artikkel 79 om håndtering av sikkerhetsgradert informasjon viser *Nasjonal sikkerhetsmyndighet (NSM)* til at artikkel 79 nr. 1 forutsetter at sikkerhetsgradert informasjon som utarbeides, håndteres, lagres, utveksles eller deles skal beskyttes i overensstemmelse med sikkerhetsreglene i kommisjonsbeslutning (EU, Euratom) 2015/444 eller avtalen mellom EUs medlemsstater om beskyttelse av sikkerhetsgradert informasjon. NSM viser til at Norge ikke er omfattet av kommisjonsbeslutningen og ikke er part i medlemsstatenes avtale med EU, og legger til grunn at sikkerhetsgradert informasjon utveksles og håndteres i tråd med Avtale 22. november 2004 mellom Norge og Den europeiske union om sikkerhetsprosedyrene ved utveksling av gradert informasjon. NSM peker også på at for strukturer for europeiske forsvarsmateriellprogrammer (SEAP-er), etablert i henhold til EDIP-forord-

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

ningen kapittel 6, og som Norge eventuelt deltar i, forutsetter artikkel 79 nr. 5 at sikkerhetsgradert informasjon skal sikres på et tilsvarende sikker-

hetsnivå som avtalen mellom Norge og EUs medlemsland.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

5 Departementets vurderinger

5.1 Gjennomføringsmetode

Siden EDIP-forordningen skal innlemmes i EØS-avtalen protokoll 31 og ikke i vedlegg til EØS-avtalen, er det ikke gitt at forpliktelsen i EØS-avtalen artikkel 7 bokstav a om at forordninger skal gjennomføres «som sådan», kommer til anvendelse. EØS-avtalen artikkel 3 første avsnitt slår likevel fast at avtalepartene «skal treffe alle generelle eller særlige tiltak som er egnet til å oppfylle de forpliktelser som følger av [EØS-avtalen]». Ettersom forordningens regulatoriske deler forutsetter hjemmel i nasjonal rett, er det vurdert som nødvendig at forordningen gjennomføres nasjonalt. I tråd med vanlig praksis skal den gjennomføres i norsk rett ved inkorporasjon. Inkorporasjon innebærer at forordningen gjøres gjeldende som norsk lov eller forskrift uten omskrivinger.

Departementets vurdering er at forordningen bør gjennomføres på lovsnivå. Blant annet tilsier behovet for hjemmel til å ilegge administrative sanksjoner at det er hensiktsmessig med gjennomføring på lovsnivå. Tiltak under forordningen som skal kunne rettes mot private, herunder prioritering av produkter, forutsetter også en forskriftshjemmel i lov for å gjennomføre de aktuelle gjennomføringsrettsaktene i en forsyningskrise-tilstand.

Departementet har vurdert om EDIP-forordningen kan gjennomføres ved en inkorporasjonsbestemmelse i eksisterende lovgivning. Departementet har i denne sammenheng vurdert om lov 16. desember 2011 om næringsberedskap (næringsberedskapsloven) kan utgjøre en aktuell lov. Etter departementets vurdering vil ikke virkeområdet til næringsberedskapsloven i tilstrekkelig grad dekke de tiltakene som skal kunne gjennomføres under forordningen. Departementet kan ikke se at det er andre aktuelle lover og mener derfor at EDIP-forordningen bør gjennomføres i norsk rett gjennom en egen lov. Dette vil sikre at forordningen gis en korrekt gjennomføring med hensyn til Norges EØS-rettslige forpliktelser i den forstand at forordningens regulatoriske del vil sikres tilstrekkelig grunnlag i nasjonal rett.

Når det gjelder *Forsvars- og sikkerhetsindustriens forening* sitt innspill om hjemmel for administrative sanksjoner, bemerker departementet at behovet for egne lovbestemmelser om tvangsmulkt og overtredelsesgebyr i forbindelse med den nasjonale gjennomføringen, er vurdert. Gjennomføringsbestemmelsen i loven § 1 gir imidlertid tilstrekkelig hjemmel, ettersom vilkårene for ESA til å ilegge overtredelsesgebyr og tvangsmulkt følger direkte av artikkel 72 i forordningen med de tilpasningene som følger av protokoll 31.

Med hensyn til innspillet fra høringsinstansene *Forsvars- og sikkerhetsindustriens forening* og *Nammo Raufoss AS* bemerker departementet at nasjonal gjennomføring av forordninger ikke kan deles opp gjennom flere inkorporasjonsbestemmelser i flere lover. Flere av bestemmelsene i forordningen, eksempelvis artikkel 71 om unntak fra arbeidstidsdirektivet, gir etter departementets syn uttrykk for en tolkning av allerede eksisterende unntakshjemler. For enkelte andre rettsakter det henvises til i forordningen, herunder direktiv 2009/81/EF, som er gjennomført i FOSA, er det departementets vurdering at de aktuelle bestemmelsene i forordningen vil utgjøre selvstendige unntak fra rettsaktene slik de er gjennomført i norsk rett.

På nærmere gitte vilkår åpner EDIP-forordningen artikkel 52 for å kunne gjøre vesentlige endringer i en eksisterende rammeavtale slik at andre medlemsland kan omfattes av rammeavtalen eller at rammeavtalens verdi kan økes med opptil 100 %. EDIP-forordningen artikkel 53 angir tilfeller som rettferdiggjør bruk av anskaffelsesprosedyren konkurranse med forhandling uten forutgående kunngjøring i forbindelse med et forsvarssamarbeidsinitiativ i samsvar med artikkel 28 nr. 12 bokstav e i direktiv 2009/81/EF. Forsvarsforsyningsloven må dermed ses i sammenheng med annet lov- og forskriftsverk som gjennomfører rettsakter med tilstøtende bestemmelser. For programaktiviteter som nevnt i forordningen vil reglene i FOSA fremdeles gjelde med de unntakene som følger av EDIP-forordningen. For anskaffelser som gjennomføres gjennom en struktur for europeiske forsvarsmateriellprogrammer

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

(SEAP) vil unntaket for internasjonale organisasjoner etter direktiv 2009/81 (EF) artikkel 12 bokstav c komme til anvendelse og skal gjennomføres i tråd med anskaffelsesreglene etablert under den aktuelle SEAP-strukturen, jf. EDIP-forordningen artikkel 47 nr. 2. For å gjøre reglene som gjør unntak fra direktiv 2009/81 (EF) mer synlige for brukerne av regelverket, vil departementet vurdere om det også skal inntas henvisninger til forsvarsforsyningsloven i FOSA.

Det er departementets vurdering at gjennomføring av EDIP-forordningen ikke nødvendiggjør endringer i annen norsk lovgivning. For å sikre at regelverket gjøres tilgjengelig for brukerne, legger departementet til grunn at unntakene fra annen lovgivning som følger av forsvarsforsyningsloven vil kunne gjøres kjent for brukerne gjennom generell veiledning eller henvisninger i enkeltregelverk. Departementet vil vurdere behovet for å innta henvisninger til forsvarsforsyningsloven på forskriftsnivå.

En rekke av de mest sentrale bestemmelsene i EDIP-forordningen forutsetter at Kommisjonen eller Rådet vedtar å gjennomføre et tiltak i form av en gjennomføringsrettsakt («implementing act»). Dette gjelder blant annet innvilgelse av støtte under forordningens programdel og tiltak som utformingen av listen over kriserelevante produkter (artikkel 56), aktivering av krisetilstand (artikkel 60 og artikkel 64), og anmodning eller ordre om prioritering av kriserelevante produkter (artikkel 63 og artikkel 66). Gjennomføringsrettsakter må som hovedregel innlemmes i EØS-avtalen og gjennomføres i norsk rett. På grunn av at de ofte har et nokså teknisk innhold, gjennomføres de som oftest i forskrift. Ettersom flere av tiltakene som hjemles i forordningen er ment å gjennomføres i krisetid, er det departementets vurdering at gjennomføring i forskrift også er begrunnet i hensynet til tidsaspektet i krisesituasjoner.

5.2 Materielt innhold

Forslaget som var på høring gjaldt gjennomføringen av en EØS-forordning i norsk rett som allerede er vedtatt i EU og som har et endelig fastlagt innhold. Det er på dette stadiet ingen muligheter for å gjøre justeringer i forordningsteksten.

Departementet finner det likevel hensiktsmessig å omtale og kommentere høringsinnspillene.

Med hensyn til høringsinstansene *Forsvars- og sikkerhetsindustriens forening* og *Nammo Raufoss*

AS sine innspill knyttet til forholdet til ekspropriasjon og erstatning for enkelte tiltak, bemerker departementet at hvorvidt tiltak etter forordningen vil utløse rett til erstatning etter Grunnloven § 105 eller den alminnelige læren om erstatning for rådighetsbegrensninger etter ekspropriasjonsretten, må vurderes konkret i forbindelse med den enkelte gjennomføringsrettsakten. Departementet legger til grunn at spørsmålet om rett til erstatning vil inngå i vurderingen av om samtykke skal gis etter EDIP-forordningen artikkel 63 og artikkel 66.

En eventuelt særskilt nasjonal kompensasjonsordning for tap som følge av norske myndigheters samtykke til pålegg om prioriteringer har ikke vært en del av forslaget som var på høring, og har ikke vært utredet. Dette er derfor ikke noe departementet vil foreslå på nåværende tidspunkt.

Departementet er for øvrig enig med *Nammo Raufoss AS* i at tett dialog med berørte virksomheter vil være viktig ved henvendelser fra Kommisjonen om prioriterte anmodninger eller bestillinger som retter seg mot norske produsenter. Slik dialog vil blant annet være viktig for å sikre oversikt over hvilke konsekvenser eventuell prioritering av kriserelevante produkter kan ha generelt, herunder betydningen prioriteringen kan ha for bilaterale avtaler med avtalt gjensidig prioritet.

Til høringsinnspillene fra *Nammo Raufoss AS* og *Forsvars- og sikkerhetsindustriens forening* om betydningen potensielle tiltak etter forordningen kan ha for underliggende kontraktsforhold, bemerker departementet at forordningen kun gjelder for virksomheter etablert i EØS-området. For kontrakter som er underlagt lovgivning i tredjeland, vil ikke artikkel 63 nr. 12 og artikkel 66 nr. 8 komme til anvendelse, jf. henvisningen til «governed by the law of a Member State». For virksomheter i leverandørkjeden som ikke har fått rettet en prioritert anmodning eller bestilling mot seg, kommer ikke artikkel 63 nr. 12 og artikkel 66 nr. 8 til anvendelse. For disse virksomhetene vil konsekvensene av anmodningen eller bestillingen i stor grad bero på hva som var bakgrunnen for den aktuelle prioriteringen. Det er departementets vurdering at dette etter omstendighetene kan oppfylle kravene til force majeure.

Se for øvrig omtale av departementets vurderinger av økonomiske og administrative konsekvenser for norsk næringsliv i punkt 6.2.

Til *Nasjonal sikkerhetsmyndighet* sitt høringsinnspill om utveksling av sikkerhetsgradert informasjon bemerker departementet at kommisjonsbeslutningen og avtalen mellom EU og EUs medlemsland ikke kommer til anvendelse, jf. vilkåret «in accordance with» i artikkel 79 nr. 1. For

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

Norges del vil vilkårene for å kunne utveksle sikkerhetsgradert informasjon med fremmede stater og internasjonale organisasjoner følge av lov 1. juni 2018 nr. 24 om nasjonal sikkerhet (sikkerhetsloven) med tilhørende forskrifter. Det innebærer blant annet krav om sikkerhetsavtale med den aktuelle staten eller den internasjonale organisasjonen, jf. forskrift 20. desember 2018 nr. 2053 om virksomheters arbeid med forebyggende sikkerhet (virksomhetsikkerhetsforskriften) § 25. Med hensyn til EDIP-forordningen artikkel 79

innebærer dette at utveksling av sikkerhetsgradert informasjon for Norges del vil måtte skje i henhold til Avtale 22. november 2004 mellom Norge og Den europeiske union om sikkerhetsprosedyrene ved utveksling av gradert informasjon ved utveksling av informasjon med et EU-organ som er omfattet av avtalen, i henhold til sikkerhetsavtale med den aktuelle EU-staten eller i henhold til sikkerhetsavtale inngått med den aktuelle SEAP som Norge eventuelt deltar i.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

6 Økonomiske og administrative konsekvenser

6.1 Økonomiske og administrative konsekvenser for norske myndigheter

Norsk deltakelse i EDIP-programmet vil medføre kostnader i form av kontingent. EØS/EFTA-statenes finansielle bidrag til EDIP bestemmes i henhold til EØS-avtalen artikkel 82 nr. 1 bokstav a. Norges andel av totalbudsjettet vil i tråd med vanlig praksis for EU-programmer tilsvare Norges BNP-andel, for tiden 2,43 prosent. De samlede kontingentutgiftene ved Norges deltakelse i EDIP for perioden 2026–2028 er anslått til 29 millioner euro og vil dekkes innenfor Forsvarsdepartementets budsjett.

EDIP-forordningens regulatoriske deler knyttet til forsyningssikkerhet vil medføre enkelte administrative konsekvenser, og forutsetter at norske myndigheter oppretter et system for å overvåke produksjonskapasiteten og tilgjengeligheten knyttet til kriserelevante produkter i Norge. Blant annet vil det være opp til norske myndigheter å identifisere de viktigste leverandørene av kriserelevante produkter som er etablert på norsk territorium på bakgrunn av kriterier angitt i forordningen, jf. artikkel 56 nr. 12 og nr. 13. Norge vil også ha en rapporteringsplikt knyttet til risiko for forstyrrelser i forsyningen av et kriserelevant produkt, jf. artikkel 59 nr. 1. Departementet forutsetter at det ved oppfølging av loven vil måtte etableres mekanismer på tvers av relevante fagdepartementer for å etterleve forordningens krav til myndighetene. Utgiftene knyttet til arbeidet forutsettes dekket innenfor eksisterende budsjett-rammer, da det ikke er forventet at en stor saksmengde vil treffe Norge som følge av forordningens krav til myndighetene. Arbeidet vil hovedsakelig treffe Forsvarsdepartementet som ansvarlig sektordepartement, men vil kunne kreve koordinering med Nærings- og fiskeridepartementet som har det overordnede ansvaret for forsyningssikkerhet, sivile verdikjeder og næringsberedskap.

Nærings- og fiskeridepartementet har blant annet ansvar for kartlegging av virksomheter og forsyningskjeder, informasjon om produksjons-

kapasitet, flaskehalser, samt vurderinger knyttet til forsyningsforstyrrelser og produksjonsevne. Forordningen legger opp til at nasjonale myndigheter skal identifisere de viktigste leverandørene av kriserelevante produkter, overvåke produksjonskapasitet og rapportere risiko for forsyningsforstyrrelser. Det nasjonale ansvaret for å følge opp arbeidet med forsyningssikkerhet som følger av forordningen tillegges Forsvarsdepartementet, men arbeidet vil måtte koordineres med Nærings- og fiskeridepartementet der behov oppstår, for eksempel når det påvirker verdikjeder utenfor etablert forsvarsindustri. Slike vurderinger må gjøres i fellesskap av Forsvarsdepartementet og Nærings- og fiskeridepartementet.

EDIP-forordningen artikkel 67 nr. 1 slår fast at Rådet kan fastsette en frist for behandling av søknader om overføringslisenser etter direktiv 2009/43/EF om forenkling av vilkårene for overføring av forsvarsrelaterte varer som ikke skal overstige to uker. Dersom Rådet fastsetter en saksbehandlingsfrist under to uker, kan dette medføre at disse sakene vil måtte behandles innenfor en kortere tidsramme enn det Direktoratet for eksportkontroll og sanksjoner (DEKSA) har kapasitet til med dagens ressurser. Departementet legger likevel til grunn at dette kun vil gjelde i en forsyningssikkerhetskrise og i et begrenset antall saker. Det legges til grunn at saksbehandlingen i disse konkrete sakene derfor kan håndteres innenfor gjeldende budsjett-rammer. Dersom disse sakene skal prioriteres foran andre saker innenfor gjeldende budsjett-rammer, vil det medføre lengre saksbehandlingstid på andre søknader om eksport.

6.2 Økonomiske og administrative konsekvenser for norsk næringsliv

Innlemmelse av EDIP-forordningen i norsk lov er en sentral forutsetning for norsk forsvarsindustri deltakelse i EDIP-programmet. Deltakelse i programmet er igjen en viktig forutsetning for å opprettholde like konkurransevilkår med forsvarsindustri lokalisert i EU. Deltakelse gir blant annet virksomhetene anledning til å søke om økono-

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

misk støtte for å øke sin produksjonskapasitet av forsvarsmateriell. For relevant forsvarsindustri forventes dermed innlemmelse av EDIP-forordningen i norsk lovgiving å ha en positiv effekt. Bestemmelsene om forsyningssikkerhet i forordningens kapittel 7 vil medføre at utvalgte virksomheter i Norge vil kunne måtte dele informasjon med Kommisjonen og norske myndigheter når det kommer til produksjon og viktige forsyningsforstyrrelser.

Dersom Rådet aktiverer en krisesituasjon etter forordningens artikkel 60 eller artikkel 64, vil spesielt tiltakene knyttet til prioritering av kriserelevante produkter etter forordningen artikkel 63 og artikkel 66 kunne ha innvirkning på de økonomiske aktørene som er adressatene for Kommisjonens anmodninger eller bestillinger, samt for aktører som står i et kontraktsforhold til disse. Blant annet vil de kontraktspartene som blir nedprioritert ikke ha en rett til å påberope seg kontraktsbrudd overfor produsenten dersom prioriteringen er en konsekvens av en anmodning eller bestilling fra Kommisjonen. Disse aktørene vil dermed kunne få forsinkede leveranser med tilhørende kostnader som følge av vedtaket av Kommisjonen. Dersom andre aktører oppfatter at det er en risiko for at slike tiltak fra Kommisjonen kan finne sted, vil dette også kunne ha konsekven-

ser for etterspørselen produsenten får fra andre aktører.

Vilkårene for prioriterte anmodninger og prioriterte bestillinger er strengt definert og forutsetter at landet der virksomhetene er lokalisert godkjenner slike. Dersom virksomhetene opplever omfattende og vesentlige økonomiske tap som følge av endrede ordreprioriteringer, vil konsekvensene av dette måtte vurderes i hvert enkelt tilfelle, og sees opp mot forsyningssikkerhetskrisen som bakteppe. Etter forordningen skal virksomheter som aksepterer anmodning om prioritering etter artikkel 63 eller artikkel 66 gis en rettferdig og rimelig pris, som tar tilstrekkelig hensyn til den økonomiske aktørens alternativkostnader til å oppfylle den prioriterte bestillingen i forhold til den eksisterende kontraktsforpliktelsen, jf. artikkel 63 nr. 11 bokstav a og artikkel 66 nr. 7 bokstav a. På nærmere gitte vilkår vil virksomhetene heller ikke holdes ansvarlig for misligholdelse av kontraktsforpliktelser som følger av vedtak om prioritering, jf. artikkel 63 nr. 12 artikkel 66 nr. 8.

Dersom det blir satt en tidsfrist for behandlingen av søknader om overføringslisens i henhold til artikkel 67 nr. 1, kan dette føre til lengre saksbehandlingstid hos DEKSA for andre søknader om eksport.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

7 Merknader til bestemmelsene

Til § 1

Paragraf 1 er en gjennomføringsbestemmelse som fastsetter at EDIP-forordningen gjelder som lov med de relevante EØS-tilpasningene som følger av EØS-komiteens beslutning.

Til § 2

Bestemmelsen åpner for at det kan fastsettes forskrift om gjennomføring av delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter som vedtas av EU-kommisjonen eller Rådet. Bakgrunnen for bestemmelsen er at en rekke av tiltakene under EDIP-forordningens programdel, samt de sentrale tiltakene under forordningens regulatoriske del, forutsetter at Kommisjonen eller Rådet gjennomfører tiltaket i form av en gjennomføringsrettsakt. Blant de viktigste artiklene som forutsetter vedtak i form av gjennomføringsrettsakt er artikkel 60 og artikkel 64 om aktivering av de to forskjellige formene for krisetilstander etter forordningen, samt artikkel 63 og artikkel 66 om prioritering av kriserelevante produkter.

Til § 3

Bestemmelsen slår fast reglene om lovens ikraft-tredelse.

Forsvarsdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»).

Vi HAAKON, Norges Konge,

stadfester:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»), i samsvar med et vedlagt forslag.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

A

Forslag

til lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven)

§ 1 *EDIP-forordningen*

Forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (EDIP-forordningen), som inntatt i EØS-avtalen protokoll 31 artikkel 7 nr. 17, gjelder som lov. Forordningen gjelder med tilpasningene som følger av protokoll 31 og avtalen for øvrig.

§ 2 *Forskrifter om gjennomføring av delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter*

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring av delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter som vedtas av Kommisjonen eller Rådet etter EDIP-forordningen og innlemmes i EØS-avtalen.

§ 3 *Ikrafttredelse*

Loven gjelder fra den tiden Kongen bestemmer.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

B

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

Stortinget samtykker til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»).

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

Vedlegg 1

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2025/2643 av 16. desember 2025 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114 nr. 1, artikkel 173 nr. 3, artikkel 212 nr. 2 og artikkel 322 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske revisjonsretten¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen³,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁴ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det at Europa igjen opplever høyintensiv krigføring som følge av Russlands uprovoserte og uberettigede angrepskrig mot Ukraina, har negative konsekvenser for Unionens og medlemsstatenes sikkerhet og krever en betydelig økning i medlemsstatenes kapasitet til å styrke sin forsvarsevne. Forverringen av den regionale og globale sikkerheten på lang sikt krever at Europas forsvarsteknologiske og forsvarsindustrielle base (EDTIB) markant endrer omfanget av og hastigheten i utviklingen og produksjonen av hele spekteret av militære kapabiliteter.

- 2) Unionens stats- og regjeringssjefer forpliktet seg på sitt møte i Versailles 11. mars 2022 til å styrke den europeiske forsvarsevnen. De ble enige om å øke forsvarsutgiftene, intensivere samarbeidet gjennom felles prosjekter og felles anskaffelser av forsvarskapabiliteter, avhjelpe mangler, fremme innovasjon og styrke og utvikle EUs forsvarsindustri.
- 3) Den 18. mai 2022 la Kommisjonen og Unionens høyrepresentant for utenrikssaker og sikkerhetspolitikk («høyrepresentanten») fram en felles melding om analysen av investeringsunderskuddet på forsvarsområdet og veien videre, der de økonomiske, industrielle og kapabilitetsmessige manglene på forsvarsområdet i Unionen ble understreket.
- 4) I sine konklusjoner av 14. og 15. desember 2023 understreket Det europeiske råd, etter å ha vurdert arbeidet med å gjennomføre Versailles-erklæringen av 11. mars 2022 og det strategiske kompasset for sikkerhet og forsvar, at det må gjøres mer for å oppfylle Unionens mål om å øke forsvarsberedskapen. En forutsetning for å oppnå en slik beredskap og forsvare Unionen er en sterk, robust, innovativ og konkurransedyktig europeisk forsvarsindustri.
- 5) Den 20. juli 2023 vedtok Europaparlamentet og Rådet forordning (EU) 2023/1525⁵, med mål om raskest mulig støtte en oppskalering av den europeiske forsvarsindustriens produksjonskapasitet, sikre forsyningskjeder, legge til rette for effektive anskaffelsesprosedyrer, håndtere manglende produksjonskapasitet og fremme investeringer. Den 18. okto-

¹ EUT C, C/2025/805, 31.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/805/oj>.

² EUT C, C/2024/4662, 9.8.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/4662/oj>.

³ EUT C, C/2025/1705, 26.3.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/1705/oj>.

⁴ Europaparlamentets holdning av 25. november 2025 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 8. desember 2025.

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/1525 av 20. juli 2023 om støtte til ammunisjonsproduksjon (ASAP) (EUT L 185 av 24.7.2023, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1525/oj>).

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

ber 2023 vedtok Europaparlamentet og Rådet forordning (EU) 2023/2418⁶, med mål om å støtte samarbeidet mellom medlemsstatene i anskaffelsesfasen for å avhjelpe de mest akutte og kritiske manglene på en samarbeidsbasert måte, særlig de manglene som har oppstått som følge av svaret på Russlands angrepskrig mot Ukraina.

- 6) Forordning (EU) 2023/1525 og (EU) 2023/2418 ble utformet som kortsiktige krisehåndteringsprogrammer, med utløp henholdsvis 30. juni 2025 og 31. desember 2025.
- 7) Denne forordningen bør bygge på forordning (EU) 2023/1525 og (EU) 2023/2418 og videreføre tankegangen bak disse i et mer langsiktig og strukturert perspektiv ved å yte økonomisk støtte for perioden 2025–2027 til å forsterke EDTIBs konkurranseevne, reaksjonsevne og evne til å sikre forutsigbar, kontinuerlig og rettidig tilgjengelighet og levering av forsvarsprodukter. I lys av den nåværende sikkerhetssituasjonen synes det nødvendig å utvide Unionens støtte for å anspore til samarbeid mellom medlemsstatene når det gjelder anskaffelse av et bredere spekter av forsvarsmateriell.
- 8) Det europeiske råd besluttet 23. juni 2022 å gi status som kandidatland til Ukraina, som uttrykte en sterk vilje til å knytte gjenoppbyggingen til reformer på sin vei mot EU-medlemskap. Den 15. desember 2023 besluttet Det europeiske råd å innlede tiltredelsesforhandlinger med Ukraina og erklærte at Unionen og dens medlemsstater står fast ved sin forpliktelse til å bidra, på lang sikt og sammen med partnere, til sikkerhetsforpliktelser overfor Ukraina, noe som vil hjelpe Ukraina med å forsvare seg, stå imot forsøk på destabilisering og avskrekke aggresjonshandlinger i framtiden. Sterk støtte til Ukraina er en viktig prioritering for Unionen og en hensiktsmessig måte å følge opp Unionens sterke politiske forpliktelse til å støtte Ukraina så lenge det er nødvendig.
- 9) Skadene som Russlands angrepskrig har påført Ukrainas økonomi, samfunn og infrastruktur, og særlig skadene på Ukrainas forsvarsteknologiske og forsvarsindustrielle base (Defence Technological and Industrial Base – «Ukrainas DTIB»), innebærer at det

kreves omfattende støtte til gjenoppbyggingen av Ukrainas DTIB. Slik støtte er avgjørende for å gi Ukraina kapasitet til å opprettholde grunnleggende statlige funksjoner og for å bidra til rask gjenoppbygging, gjenoppbygging og modernisering av landet, til integrering av Ukrainas DTIB i EDTIB og til tilpasning av Ukrainas DTIB med sikte på at den skal oppfylle Den nordatlantiske traktats organisasjons (NATO) standarder og andre relevante standarder. En sterk ukrainsk DTIB er avgjørende for Ukrainas sikkerhet på lang sikt og for gjenoppbyggingen av landet.

- 10) Tiltak som bidrar til å styrke Ukrainas DTIB, bør støttes økonomisk av Unionen. Særlig bør støtteinstrumentet for Ukraina i henhold til denne forordningen gi medlemsstatene et insitament til å samarbeide med Ukraina og Ukrainas DTIB med sikte på å oppskalere den ukrainske produksjonskapasiteten på forsvarsområdet og fremme felles anskaffelser av forsvarsprodukter fra Ukrainas DTIB. Denne støtten kommer i tillegg til den støtten som gis gjennom Ukraina-fasiliteten, som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/792⁷, og den militære støtten Ukraina får gjennom den europeiske fredsfasiliteten, som ble opprettet ved rådsbeslutning (FUSP) 2021/509⁸, og gjennom bilateral bistand fra medlemsstater. Det er også i samsvar med Unionens fortsatte, urokkelige støtte til Ukrainas uavhengighet, suverenitet og territoriale integritet innenfor landets internasjonalt anerkjente grenser.
- 11) Russland må holdes fullt ut ansvarlig og betale for de enorme skadene forårsaket av landets angrepskrig mot Ukraina, som utgjør en åpenbar krenkelse av De forente nasjoners pakt. Unionen og medlemsstatene bør i nært samarbeid med andre internasjonale partnere fortsette å arbeide for å nå dette målet, i samsvar med unionsretten og folkeretten, idet det tas hensyn til Russlands alvorlige brudd på forbudet mot bruk av makt som er nedfelt i artikkel 2 nr. 4 i De forente nasjoners pakt, og prinsippet om statens ansvar for folkerettsstridige handlinger, herunder plikten til å

⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2418 av 18. oktober 2023 om opprettelse av et instrument for å styrke den europeiske forsvarsindustrien gjennom felles anskaffelser (EDIRPA) (EUT L, 2023/2418, 26.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2418/oj>).

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/792 av 29. februar 2024 om opprettelse av Ukraina-fasiliteten (EUT L, 2024/792, 29.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/792/oj>).

⁸ Rådsbeslutning (FUSP) 2021/509 av 22. mars 2021 om opprettelse av en europeisk fredsfasilitet og om oppheving av beslutning (FUSP) 2015/528 (EUT L 102 av 24.3.2021, s. 14, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2021/509/oj>).

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

erstatte skader som kan vurderes økonomisk. I samordning med internasjonale partnere er det gjort framskritt når det gjelder hvordan ekstraordinære inntekter som innehas av private enheter, og som stammer direkte fra frysingen av Russlands statlige eiendeler, kan styres til støtte for Ukraina, herunder Ukrainas DTIB, på en måte som er i samsvar med gjeldende kontraktsforpliktelser, unionsretten og folkeretten. Ytterligere støtte kan hentes fra overføringen til Unionen av ekstraordinære likvide midler i verdipapirsentraler som kan tilbakeføres til uventede og ekstraordinære inntekter som stammer fra frysingen av Russlands statlige eiendeler eller eventuelle andre relevante restriktive tiltak fra Unionen.

- 12) Etter G7-ledernes sterke engasjement for å hjelpe Ukraina med å dekke sitt akutte kortsiktige finansieringsbehov og støtte landets langsiktige prioriteringer med hensyn til gjenoppretting og gjenoppbygging vedtok Europaparlamentet og Rådet 28. oktober 2024 forordning (EU) 2024/2773⁹ om opprettelse av samarbeidsmekanismen for lån til Ukraina og om ekstraordinær makroøkonomisk bistand til Ukraina. Forordning (EU) 2024/2773 fastsetter at programerklæringen om de politiske vilkårene for makroøkonomisk støtte skal omfatte en forpliktelse til å fremme samarbeid med Unionen om gjenopprettingen, gjenoppbyggingen og moderniseringen av den ukrainske forsvarsindustrien, i tråd med målene for Unionens programmer som er rettet mot gjenoppretting, gjenoppbygging og modernisering av Ukrainas DTIB og målene for andre relevante unionsprogrammer.
- 13) En finansieringsavtale i henhold til artikkel 114 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) 2024/2509¹⁰ («budsjettforordningen») bør inngås med Ukraina med henblikk på gjennomføringen av tiltakene som er fastsatt i denne forordningen, og som gjelder Ukraina eller rettssubjekter som er etablert i Ukraina og mottar unionsfinan-

siering. Finansieringsavtalen som inngås med Ukraina, og kontrakter og avtaler som inngås med rettssubjekter etablert i Ukraina som mottar unionsmidler, bør sikre oppfyllelse av forpliktelsene fastsatt i artikkel 129 i budsjettforordningen.

- 14) For å finansiere tiltak med sikte på å styrke EDTIBs konkurranseevne og beredskap på grunnlag av artikkel 173 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) og tiltak med sikte på å bidra til gjenoppretting, gjenoppbygging og modernisering av Ukrainas DTIB, samtidig som det tas hensyn til at den i framtiden muligens kan bli integrert i EDTIB i henhold til artikkel 212 i TEUV, bør denne forordningen opprette et program for europeisk forsvarsindustri («programmet») som fastsetter vilkårene for Unionens økonomiske støtte i henhold til artikkel 173 i TEUV, og et støtteinstrument for Ukraina som fastsetter de særlige vilkårene for Unionens økonomiske støtte i henhold til artikkel 212 i TEUV.
- 15) Programmet bør være i samsvar med de prioriteringene for forsvarskapabiliteter som medlemsstatene er blitt enige om innenfor rammen av den felles utenriks- og sikkerhetspolitikken (FUSP), medlemsstatenes samarbeid innenfor rammen av det permanente strukturerte samarbeidet (Permanent Structured Cooperation – PESCO) etablert ved rådsbeslutning (FUSP) 2017/2315¹¹, initiativer og prosjekter fra Det europeiske forsvarsbyrået (European Defence Agency – EDA) og Unionens sivile og militære bistand til Ukraina. Programmet bør ta behørig hensyn til relevante aktiviteter som gjennomføres av NATO og andre partnere når disse aktivitetene tjener Unionens sikkerhets- og forsvarsinteresser.
- 16) Denne forordningen bør fastsette en finansiell ramme for perioden 2025–2027, som skal utgjøre det viktigste referansebeløpet for Europaparlamentet og Rådet under den årlige budsjettprosedyren, slik dette beløpet er definert i nr. 18 i den tverrinstitusjonelle avtalen av 16. desember 2020 mellom Europaparlamentet, Rådet for Den europeiske union og Europakommisjonen om budsjettdisiplin og god økonomistyring samt om nye egne mid-

⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/2773 av 24. oktober 2024 om opprettelse av samarbeidsmekanismen for lån til Ukraina og om ekstraordinær makroøkonomisk bistand til Ukraina (EUT L, 2024/2773, 28.10.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2773/oj>).

¹⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) 2024/2509 av 23. september 2024 om finansielle regler for Unionens alminnelige budsjett (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

¹¹ Rådsbeslutning (FUSP) 2017/2315 av 11. desember 2017 om opprettelse av et permanent strukturert samarbeid (PESCO) og om fastsettelse av listen over medlemsstater som deltar (EUT L 331 av 14.12.2017, s. 57, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2017/2315/oj>).

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

ler, herunder et veikart for innføring av nye egne midler¹². Ytterligere økonomiske midler bør kunne gjøres tilgjengelig for programmet for støtteinstrumentet for Ukraina, også gjennom ytterligere bidrag fra medlemsstatene.

- 17) Det europeiske råd fastslo i sine konklusjoner fra juli 2020 at sektorprogrammene innenfor rammen av den flerårige budsjettrammen som en hovedregel bør ha en varighet tilpasset den flerårige budsjettrammen for 2021–2027. Etter utløpet av den flerårige budsjett-rammen for 2021–2027 vil Unionens finansiering av sektorprogrammer avhenge av utfallet av forhandlingene om den neste flerårige budsjett-rammen som gjelder fra og med 2028.
- 18) Mulighetene fastsatt i artikkel 73 nr. 4 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1060¹³ kan anvendes, forutsatt at prosjektet er i samsvar med reglene fastsatt i den forordningen og virkeområdet for Det europeiske fond for regionutvikling og Det europeiske sosialfond pluss, som fastsatt i henholdsvis europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1058¹⁴ og europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1057¹⁵. Dette kan særlig være tilfelle dersom produksjonen av relevante forsvarsprodukter rammes av spesifikk markedssvikt eller ugunstige investeringsforhold på medlemsstatenes territorium, særlig i sårbare og fjerntliggende områder, og slike ressurser bidrar til å nå målene for programmet som de overføres fra. I samsvar med artikkel 24 i forordning (EU) 2021/1060 skal Kommisjonen vurdere de endrede programmene som medlemsstatene framlegger, og framsette merknader innen to måne-

der etter at det endrede programmet er framlagt.

- 19) I betraktning av behovet for å investere bedre og sammen i EDTIBs konkurranseevne, reaksjonsevne og evne til å sikre forutsigbar, kontinuerlig og rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter og i gjenopprettingen, gjenoppbyggingen og moderniseringen av Ukrainas DTIB, bør det være mulig for medlemsstatene, Unionens institusjoner, organer og byråer, tredjeland, internasjonale organisasjoner, internasjonale finansinstitusjoner og andre tredjeparter å bidra til gjennomføringen av programmet og støtteinstrumentet for Ukraina. Slike bidrag bør gjennomføres i samsvar med de samme reglene og på de samme vilkårene og bør utgjøre eksterne inntekter avsatt til bestemte formål i henhold til artikkel 21 nr. 2 bokstav a), d) eller e) i budsjettforordningen og angis i den årlige budsjettprosedyren i samsvar med budsjettforordningen. Medlemsstatene bør ha fleksibilitet til å bestemme fordelingen av beløpene de bidrar med til programmet eller til støtteinstrumentet for Ukraina. Det bør være mulig for medlemsstatene å velge å gjøre disse midlene tilgjengelig for alle enheter som er berettiget til finansiering i henhold til denne forordningen, til fordel bare for den berørte medlemsstaten, eller til ytterligere fordel for andre medlemsstater eller eventuelt Ukraina. Denne fleksibiliteten er avgjørende for å sikre at ressursene brukes så effektivt som mulig, og at midlene går dit behovet er størst.
- 20) Medlemsstatene bør kunne utnytte den fleksibiliteten i gjennomføringen av deres tildelinger innenfor rammen av delt forvaltning som europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1060 gir dem. Det bør derfor være mulig å overføre en viss andel av finansieringen mellom tildelinger innenfor rammen av delt forvaltning og programmet eller støtteinstrumentet for Ukraina på de vilkårene som er fastsatt i forordning (EU) 2021/1060. Det bør være mulig å overføre midler som ikke er bevilget innen utgangen av 2028, tilbake til et eller flere kildeprogrammer, på den berørte medlemsstatens anmodning, i samsvar med vilkårene fastsatt i forordning (EU) 2021/1060.
- 21) Programmets mål om å øke EDTIBs konkurranseevne og beredskap ved å innlede og påskynde industriens tilpasning til de strukturelle endringene som den endrede sikker-

¹² EUT L 433 av 22.12.2020, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2020/1222/oj.

¹³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1060 av 24. juni 2021 om fastsettelse av felles bestemmelser for Det europeiske fond for regionalutvikling, Det europeiske sosialfond pluss, Utjevningsfondet, Fondet for rettferdig omstilling og Det europeiske hav-, fiskeri- og akvakulturfond og om finansielle regler for disse og for Asyl, migrasjons- og integrasjonsfondet, Fondet for indre sikkerhet og instrumentet for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk (EUT L 231 av 30.06.2021, s. 159, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj>).

¹⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1058 av 24. juni 2021 om Det europeiske fond for regionutvikling og om Utjevningsfondet (EUT L 231 av 30.6.2021, s. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1058/oj>).

¹⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1057 av 24. juni 2021 om opprettelse av Det europeiske sosialfond pluss (ESF+) og om oppheving av forordning (EU) nr. 1296/2013 (EUT L 231 av 30.6.2021, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj>).

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

hetssituasjonen medfører, herunder med sikte på å sikre forsyningssikkerheten for forsvarsprodukter i hele Unionen, kan bidra til å fremme Unionens økonomiske, sosiale og territoriale utjevning i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/241¹⁶. Derfor bør det fastsettes bestemmelser som gjør det mulig å bruke medlemsstatsbidrag som støttes av ordningen for gjenoppbygging og robusthet, til å støtte tiltak for å styrke industrien i henhold til denne forordningen. Denne muligheten bør benyttes i den utstrekning den bidrar til å nå målene fastsatt i artikkel 4 i forordning (EU) 2021/241. Anvendelsen av prinsippet om ikke å gjøre betydelig skade i henhold til artikkel 17 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852¹⁷ er avgjørende for å sikre at reformer og investeringer som gjennomføres innenfor rammen av ordningen for gjenoppbygging og robusthet, gjennomføres på en bærekraftig måte. Alle tiltak som støttes gjennom ordningen for gjenoppbygging og robusthet, skal gjennomføres i samsvar med Unionens og medlemsstatenes gjeldende miljøregelverk, særlig når det gjelder miljøkonsekvensvurderinger og naturvern. Samtidig vil en del forsvarsrelaterte sluttprodukter av natur direkte eller indirekte kunne skade miljøet. Det kan derfor hende at det ikke er mulig å overholde prinsippet om ikke å gjøre betydelig skade når det gjelder medlemsstatenes bidrag til støtte til tiltak for å styrke industrien med hensyn til disse produktene. Det kan dessuten være hensiktsmessig å ikke anvende prinsippet om ikke å gjøre betydelig skade i tilfeller der tiltaket for å styrke industrien som mottar støtte, gjelder forsvarsprodukter eller komponenter eller råvarer som er beregnet på eller i sin helhet brukes til produksjon av forsvarsprodukter. Faktum er at Unionen står overfor en kraftig forverring av sin sikkerhetssituasjon som har økt trusselnivået mot Unionen. Dette krever umiddelbare og massive investeringer i og støtte til EDTIBs robusthet og oppskalering for å styrke dens evne til å forbe-

rede seg på framtidige forsyningskriser og sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter i hele Unionen. I dagens situasjon er dette et overordnet mål av hensyn til offentlig sikkerhet, som går foran andre hensyn. I denne sammenhengen er det nødvendig å forebygge eventuelle forstyrrelser i forsvarsforsyningskjedene, særlig ved å tillate at støtte kan gis til tiltak for å styrke industrien som gjelder forsvarsprodukter, komponenter og råvarer, uten begrensninger med hensyn til anvendelsen av prinsippet om ikke å gjøre betydelig skade, dersom det er relevant. Dersom medlemsstatene bruker sine frivillige bidrag som støttes gjennom ordningen for gjenoppbygging og robusthet til fordel for tiltak for å styrke industrien i henhold til denne forordningen, bør disse tiltakene derfor ikke være underlagt prinsippet om ikke å gjøre betydelig skade, forutsatt at den berørte medlemsstaten i bidragsavtalen med Kommisjonen begrunner hvorfor det ikke er gjennomførbart eller hensiktsmessig å sikre at den typen aktivitet som er ment å støttes i henhold til denne forordningen, overholder prinsippet om ikke å gjøre betydelig skade.

- 22) Tredjeland som er medlemmer av Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, kan delta i programmet som assosierte land innenfor rammen av samarbeidet som er etablert i henhold til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde¹⁸, som gjør det mulig å gjennomføre programmene med hjemmel i en beslutning vedtatt i henhold til den nevnte avtalen.
- 23) Ettersom denne forordningen tar sikte på å styrke konkurranseevnen og effektiviteten til forsvarsindustrien i Unionen og Ukraina, og for å sikre at Unionens og medlemsstatenes grunnleggende sikkerhets- og forsvarsinteresser blir ivaretatt, bør mottakerne for å kunne motta økonomisk støtte gjennom programmet og støtteinstrumentet for Ukraina være rettssubjekter som er etablert og har sin ledelsesstruktur i Unionen, i assosierte land eller i Ukraina, og som for tiltakets formål bruker infrastruktur, anlegg, eiendeler og ressurser som befinner seg på territoriet til en medlemsstat, et assosiert land eller Ukraina. Mottakerne av slik økonomisk støtte bør dessuten ikke være underlagt kontroll av

¹⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/241 av 12. februar 2021 om opprettelse av ordningen for gjenoppbygging og robusthet (EUT L 57 av 18.2.2021, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj>).

¹⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852 av 18. juni 2020 om etablering av et rammeverk for å fremme bærekraftige investeringer og om endring av forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 av 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

¹⁸ EUT L 1 av 3.1.1994, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/1994/1/oj.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

et annet ikke-assosiert tredjeland enn Ukraina eller av en enhet i et annet tredjeland. I den forbindelse bør kontroll forstås som evnen til å utøve en avgjørende innflytelse på et rettssubjekt, enten direkte eller indirekte via et eller flere mellomliggende rettssubjekter. Dersom medlemsstater, assosierte land eller Ukraina er mottakere av slik økonomisk støtte i forbindelse med en felles anskaffelse, bør anskaffelseskontrakten inneholde likeverdige kriterier for leverandører og underleverandører for å sikre at samme vilkår gjelder for dem, og samtidig gjenspeile det faktum at disse leverandørene og underleverandørene ikke er mottakere av unionsfinansiering.

- 24) Kriteriene for støtteberettigelse bør ta hensyn til eksisterende forsyningskjeder og det industrielle samarbeidet med andre ikke-assosierte tredjeland enn Ukraina partnere utenfor EU, og bør gjøre det mulig å oppfylle kapabilitetskravene. Derfor bør felles anskaffelser som omfatter én underleverandør som har blitt tildelt mellom 15 % og 35 % av kontraktens verdi, og som ikke er etablert eller har sin ledelsesstruktur i Unionen, et assosiert land eller eventuelt Ukraina på visse vilkår være berettiget til finansiering gjennom programmet og støtteinstrumentet for Ukraina.
- 25) Under visse omstendigheter bør det være mulig å fravike prinsippet om at rettssubjekter som deltar i et tiltak støttet av programmet, bruker infrastruktur, anlegg, eiendeler og ressurser som befinner seg på territoriet til en medlemsstat eller et assosiert land og ikke er underlagt kontroll av ikke-assosierte tredjeland eller enheter i et ikke-assosiert tredjeland. I denne sammenhengen bør et rettssubjekt som er etablert i Unionen eller i et assosiert land, og som bruker infrastruktur, anlegg, eiendeler eller ressurser som befinner seg utenfor territoriet til en medlemsstat eller et assosiert land, eller som er kontrollert av et ikke-assosiert tredjeland eller en enhet i et ikke-assosiert tredjeland, kunne delta som mottaker, forutsatt at strenge vilkår er oppfylt med hensyn til Unionens og medlemsstatenes sikkerhets- og forsvarsinteresser, herunder prinsippet om godt naboskap, som fastsatt innenfor rammen av FUSP i henhold til avdeling V i traktaten om Den europeiske union (TEU), herunder styrkingen av EDTIB. Liknende unntak bør kunne gis for tiltak som støttes gjennom støtteinstrumentet for Ukraina, for å gjøre det

mulig å bruke infrastruktur, anlegg, eiendeler eller ressurser som befinner seg utenfor territoriet til en medlemsstat eller Ukraina, samt for deltakelse av rettssubjekter som er etablert i Unionen og som blir kontrollert av et annet tredjeland enn Ukraina eller av en enhet i et annet tredjeland.

- 26) Rettssubjekter som er etablert i Unionen eller i et assosiert land, og som blir kontrollert av et ikke-assosiert tredjeland eller en enhet i et ikke-assosiert tredjeland, bør være støtteberettiget dersom garantier som er godkjent i samsvar med nasjonale prosedyrer i den medlemsstaten eller det assosierte landet der de er etablert, gjøres tilgjengelig for Kommisjonen og vurderes før beslutningen om unionsfinansiering treffes. Slike garantier bør bare utstedes dersom strenge vilkår med hensyn til Unionens og medlemsstatenes sikkerhets- og forsvarsinteresser, som fastsatt innenfor rammen av FUSP i henhold til avdeling V i TEU, er oppfylt og forblir oppfylt under hele tiltaket. Kommisjonen bør underrette de medlemsstatene som møtes som komité, om rettssubjekter som etter en slik vurdering anses som støtteberettiget. Opplysninger om den påfølgende vurderingen av støtteberettigelse, blant annet som følge av eierskifte som rapporteres under gjennomføringen, vil også bli rapportert til de medlemsstatene som møtes som komité, for å sikre åpenhet når det gjelder overvåkingen av den løpende overholdelsen av vilkårene for støtteberettigelse. Deltakelse av enheter som kontrolleres av ikke-assosierte land eller enheter i ikke-assosierte tredjeland bør ikke være i strid med målene for denne forordningen. Ved anvendelsen av støtteinstrumentet for Ukraina bør slike regler for støtteberettigelse gjelde for rettssubjekter som er etablert i Unionen, og som blir kontrollert av et annet tredjeland enn Ukraina eller av en enhet i et annet tredjeland.
- 27) For å øke EDTIBs konkurranseevne, fremme gjenoppbyggingen, gjenoppbyggingen og moderniseringen av Ukrainas DTIB og styrke rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter fra disse forsvarsteknologiske og forsvarsindustrielle basene, er det viktig å fastsette minstekrav med hensyn til verdien som skapes i Unionen og de assosierte landene eller eventuelt Ukraina. Dette vil gjøre unionsstøtten gjennom programmet og støtteinstrumentet for Ukraina mer effektivt. For tiltak som støttes av unionsfinansiering gjen-

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

nom programmet eller støtteinstrumentet for Ukraina, bør derfor kostnaden for komponenter med opprinnelse utenfor Unionen og assosierte land eller eventuelt Ukraina ikke overstige 35 % av den anslåtte kostnaden for komponentene i sluttproduktet eller i det produktet som unionsfinansieringen skal bidra til å øke produksjonskapasiteten for. De målene som forfølges med denne forordningen, vil nås mer effektivt om kostnaden for disse komponentene er lavere enn terskelverdien på 35 %. Mottakerne av unionsfinansiering oppfordres til gradvis å senke denne prosentandelen i nye produkter. Råvarer betraktes ikke som komponenter.

- 28) Med tanke på behovet for å sikre den operasjonelle kapasiteten til medlemsstatenes væpnede styrker og sikre deres evne til å bruke de forsvarsproduktene som omfattes av et tiltak som gjennomføres gjennom programmet, uten begrensninger pålagt av tredjeland, er det nødvendig å fastsette ytterligere krav knyttet til evnen til å treffe beslutninger om definisjon, tilpasning og utvikling av slike forsvarsprodukters konstruksjon. Mottakerne av unionsfinansiering eller eventuelt leverandøren eller konsortiet av leverandører bør derfor ikke være pålagt juridiske eller kontraktsfestede begrensninger fra ikke-assosierte tredjeland eller enheter i ikke-assosierte tredjeland som påvirker deres evne til å treffe beslutninger om definisjon, tilpasning og utvikling av forsvarsproduktets konstruksjon, herunder utskifting eller fjerning av komponenter som er underlagt begrensninger innført av ikke-assosierte tredjeland eller av enheter i ikke-assosierte tredjeland. I betraktning av den nåværende geopolitiske situasjonen bør det unntaksvis og midlertidig fastsettes et konkret, målrettet unntak fra dette kravet med sikte på en opptrapping av industriell kapasitet til produksjon av ammunisjon og missiler. Et slikt unntak bør bestå i at mottakerne av unionsfinansiering eller de relevante statlige myndighetene i de berørte medlemsstatene har anledning til å gi Kommisjonen en rettslig bindende forpliktelse fra det ikke-assosierte tredjelandet eller den berørte enheten i det ikke-assosierte tredjelandet om at mottakerne vil få mulighet til å treffe beslutning. Mottakeren bør treffe alle tiltak for å sikre at denne forpliktelsen overholdes. Dersom mottakerne til tross for sine anstrengelser ikke får denne muligheten til å treffe beslutning, vil korrigerende tiltak bli truffet i

samsvar med budsjettforordningen, særlig artikkel 132.

- 29) For å sikre at Unionens og medlemsstatenes internasjonale forpliktelser blir respektert ved gjennomføringen av denne forordningen, bør tiltak som gjelder produkter eller teknologier hvis bruk, utvikling eller produksjon er forbudt etter gjeldende folkerett, ikke være berettiget til finansiering, verken gjennom programmet eller gjennom støtteinstrumentet for Ukraina.
- 30) Programmet og støtteinstrumentet for Ukraina bør i samsvar med budsjettforordningen gi økonomisk støtte til tiltak som bidrar til å styrke EDTIBs konkurranseevne, reaksjonsevne og kapasitet, eller til gjenoppbygging, gjenoppbygging og modernisering av Ukrainas DTIB for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter, slik som samarbeid mellom rettssubjekter om felles anskaffelser av forsvarsprodukter og tiltak for å påskynde industriens tilpasning til de strukturelle endringene i produksjonskapasiteten for forsvarsprodukter, komponenter og nødvendige råvarer. Dette kan omfatte samordning på det industrielle området med hensyn til reservering av forsvarsprodukter, tilgang til finansiering for foretak som deltar i produksjonen av forsvarsprodukter, reservering av produksjonskapasitet («konstant innsatsklare anlegg») eller industrielle prosesser for rekondisjonering av foreldede produkter, utvidelse, optimalisering, modernisering, oppgradering eller endret bruk av eksisterende eller opprettelse av ny produksjonskapasitet på dette området. Det kan dessuten omfatte et antall ytterligere støttetiltak i tråd med målene i denne forordningen, som opplæring, omskolering eller kompetanseutvikling av personell.
- 31) I lys av den nåværende geopolitiske situasjonen, særlig Russlands angrepskrig mot Ukraina, krever ivaretagelsen av Unionens grunnleggende sikkerhetsinteresser at det treffes særlige tiltak for å anskaffe forsvarsprodukter som skal styrke EDTIBs konkurranseevne og sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter som anskaffes fra EDTIB, i hele Unionen. Ivaretagelsen av Unionens grunnleggende sikkerhetsinteresser krever også at Ukraina og de landene som er medlemmer av Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet, deltar i disse tiltakene, ikke bare på grunn av deres geografiske beliggenhet og det faktum at Ukraina er

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

direkte utsatt for Russlands pågående angrepskrig, men også med tanke på deres nære partnerskap med Unionen om anskaffelser, som særlig framgår av assosieringsavtalen mellom Den europeiske union og Det europeiske atomenergifelleskap og deres medlemsstater på den ene siden og Ukraina på den andre siden¹⁹, samt i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.

- 32) Ettersom det er viktig å redusere eventuelle markedsforstyrrelser bør Kommisjonen i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet kunne kreve tilbake fortjeneste som oppnås takket være vellykkede tiltak for å styrke industrien som støttes gjennom Unionens budsjett. Som unntak fra artikkel 195 nr. 2 i budsjettforordningen bør det ved slik tilbakebetaling av fortjeneste tas fullt hensyn til alle inntekter som genereres, herunder inntekter fra støtte fra medlemsstater, Ukraina og tredjeparter, i tillegg til selve unionsstøtten. Fortjeneste som kreves tilbakebetalt, bør brukes til å bidra til å nå målene for denne forordningen.
- 33) Forsvarsindustriektoren følger ikke de konvensjonelle reglene og forretningsmodellene som styrer de mer tradisjonelle markedene. Etterspørselen kommer nesten utelukkende fra stater, som også kontrollerer alt erverv av forsvarsrelaterte produkter og teknologier, eksport inkludert. Forsvarsindustrien foretar derfor ikke betydelige selvfinansierte industrielle investeringer, men gjør det bare som følge av faste ordrer. Videre møter EDTIB vedvarende hindringer når det gjelder å få tilgang til finansiering, herunder medfinansiering, særlig privat finansiering av investeringer, på grunn av de risikoene markedsaktørene forbinder med slike investeringer. Med tanke på det tvingende behovet for å øke investeringene i Unionens forsvarssektor er det avgjørende å mobilisere offentlige investeringer til denne sektoren. Dette gjelder særlig støttetiltak som gagnar EDTIB i bredere forstand, for eksempel ved å muliggjøre og legge til rette for andre tiltak fastsatt i denne forordningen, som dermed fungerer som multiplikatorer med en potensielt stor vektstangeffekt. Ettersom støttetiltakene ellers ikke ville ha blitt iverksatt, synes det berettiget, som et unntak fra artikkel 193 nr. 1 i budsjettforordningen, å la Unionens økono-

miske støtte gjennom programmet dekke opptil 100 % av de støtteberettigede kostnadene for støttetiltakene.

- 34) Ettersom de ulike typene tiltak utfyller hverandre og er nødvendige for å oppveie for kompleksiteten i samarbeidet og redusere risikoene for industriinvesteringer gjennom økonomisk støtte fra Unionen som gjør det mulig for forsvarsindustrien å raskere tilpasse seg til pågående strukturelle markedsendringer, synes det begrunnet å avsette et betydelig beløp, tilsvarende minst 15 % av den finansielle rammen som programmet tildeles, til tiltak som gjelder felles anskaffelser, og å avsette minst 30 % av denne rammen til tiltak for å styrke industrien. Unionens støtte til tiltak for å styrke industrien bør dekke opptil 35 % av de direkte støtteberettigede kostnadene, slik at støtemottakerne kan gjennomføre tiltak snarest mulig, redusere risikoen ved egne investeringer og dermed gjøre relevante forsvarsprodukter raskere tilgjengelig.
- 35) For tiltak innenfor rammen av støtteinstrumentet for Ukraina bør Unionens støtte for å styrke industrien og støtte aktiviteter som involverer rettssubjekter etablert i Ukraina, kunne dekke opptil 100 % av de støtteberettigede kostnadene for å ta hensyn til den ukrainske forsvarsindustriens økte kompleksitet og miljø, herunder behovet for å oppfylle NATO-standarder og andre relevante standarder, samt de økte risikoene som er forbundet med Russlands angrepskrig mot Ukraina, samtidig som det tas hensyn til behovet for å gjenoppbygge og modernisere industriell kapasitet på en robust måte.
- 36) Felles anskaffelsestiltak bør i henhold til denne forordningen finansieres gjennom tilskudd i form av finansiering som ikke er knyttet til kostnader, basert på oppnåelse av resultater med henvisning til arbeidspakker, delmål eller mål for den felles anskaffelsesprosessen, med henblikk på å skape den nødvendige insentivvirkningen.
- 37) Unionens økonomiske bidrag gjennom programmet for felles anskaffelsestiltak, som er ment som et insentiv til samarbeid, bør ikke overstige 15 % av den anslåtte verdien av den felles anskaffelseskontrakten. Gitt den økte kompleksiteten som felles anskaffelser med Ukraina medfører, bør Unionens økonomiske bidrag gjennom støtteinstrumentet for Ukraina ikke overstige 25 % av den anslåtte verdien av den felles anskaffelseskontrakten.

¹⁹ EUT L 161 av 29.5.2014, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/2014/295/oj.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

38) Når særlige vilkår knyttet til målene for programmet er oppfylt, bør taket for Unionens økonomiske bidrag til felles anskaffelsestiltak settes opp til 25 % av den anslåtte verdien av den felles anskaffelseskontrakten for å kompensere for de særlige komplekse forholdene i forbindelse med det styrkede samarbeidet over landegrensene i Unionen og samarbeidet innenfor rammen av en struktur for europeiske forsvarsmateriellprogrammer (Structure for European Armament Programme – SEAP). Av hensyn til behovet for å redusere strategisk avhengighet gradvis, bør finansieringsgraden økes i tilfeller der tiltaket støtter felles anskaffelser av sluttprodukter som ikke er omfattet av noen begrensninger. Med tanke på den særlige sikkerhetssituasjonen i Ukraina og Moldova i lys av Russlands angrepskrig mot Ukraina er det dessuten hensiktsmessig å fastsette en slik forhøyet finansieringsgrad i tilfeller der tiltaket som støttes, fører til felles anskaffelser av ytterligere mengder forsvarsprodukter for disse to landene. Den geopolitiske situasjonen, herunder Russlands angrepskrig mot Ukraina, har dessuten utsatt Unionen og medlemsstatene for en høy risiko for at konvensjonelle militære trusler skal bli virkelighet, noe som har skapt et behov for økte forsvarsinvesteringer. Det er derfor også god grunn til å fastsette en høyere finansieringsgrad på opptil 25 % for felles anskaffelsestiltak i tilfeller der utgiftene til forsvarsinvesteringer i flertallet av de medlemsstatene som deltar i tiltaket, overstiger 30 % av deres respektive forsvarsutgifter. For tiltak for å styrke industrien bør det være mulig å heve taket opp til 50 % av de støtteberettigede kostnadene dersom flertallet av støttemottakerne er små og mellomstore bedrifter (SMB-er) eller selskaper med middels markedsverdi som er etablert i medlemsstatene eller i assosierte land, eller dersom tiltaket gjennomføres av en SEAP-struktur, samt dersom det påvises at tiltaket bidrar til at det opprettes et nytt samarbeid over landegrensene, for eksempel ved å utvide det geografiske området for eksisterende forsyningskjeder, eller ved å skape en betydelig økning i handelen, samarbeidet eller felles prosjekter mellom enheter i ulike medlemsstater eller utvide eksisterende nettverk over landegrensene på en slik måte at EDTIBs samlede kapasitet og robusthet økes, dersom det omfatter bygging av ny infrastruktur eller nye anlegg eller produksjonslinjer, eller om

det bidrar til opprettelse av ny eller oppskalering av eksisterende produksjonskapasitet for kriserelevante produkter. Dersom medlemsstatene spesifikt beslutter å tildele midler til programmet utelukkende til fordel for de berørte medlemsstatene eller til ytterligere fordel for andre medlemsstater, bør det som unntak fra artikkel 193 nr. 1 i budsjettforordningen dessuten være mulig å øke fleksibiliteten og tillate et økonomisk bidrag fra Unionen til tiltak for å styrke industrien som dekker opptil 100 % av de støtteberettigede kostnadene. Dette bør også være mulig i tilfeller der bidrag fra medlemsstatene som støttes gjennom ordningen for gjenoppbygging og robusthet, brukes til å finansiere slike tiltak. Dette vil gi tiltaket størst mulig virkning og effektivitet.

39) I samsvar med artikkel 196 nr. 2 i budsjettforordningen kan det gis tilskudd til et tiltak som allerede er påbegynt, forutsatt at søkeren kan godtgjøre at det har vært nødvendig å iverksette tiltaket før avtalen om tilskudd er undertegnet. Kostnader som er påløpt før søknaden om tilskudd er innsendt, er imidlertid ikke støtteberettiget annet enn i tilfellene fastsatt i artikkel 196 nr. 2 annet ledd i budsjettforordningen. For å sikre kontinuitet i finansieringsperspektivet for tiltak som kunne ha fått støtte i 2024 i henhold til forordning (EU) 2023/1525 eller (EU) 2023/2418, bør det i finansieringsbeslutningen kunne fastsettes, som unntak fra artikkel 196 nr. 2 annet ledd i budsjettforordningen, økonomiske bidrag gjennom programmet til tiltak som gjelder perioden fra 5. mars 2024, og som ikke er fullført før avtalen om tilskudd er undertegnet. I betraktning av koblingene mellom programmet og støtteinstrumentet for Ukraina og behovet for rask støtte til gjenoppbygging, gjenoppretting og modernisering av Ukrainas DTIB, med tanke på at den i framtiden muligens kan bli integrert i EDTIB, bør samme unntak gjelde for økonomiske bidrag gjennom støtteinstrumentet for Ukraina. Ikke under noen omstendigheter skal de samme kostnadene finansieres to ganger i Unionens budsjett.

40) Ved vurderingen av forslag fra søkere bør Kommisjonen legge særlig vekt på i hvilken grad disse forslagene bidrar til at denne forordningens mål nås. Forslagene bør særlig vurderes ut fra i hvilken grad de bidrar til økt forsvarsindustriell beredskap og robusthet, og deres bidrag til forsvarsindustrielt sam-

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

arbeid over landegrensene mellom medlemsstater, assosierte land og Ukraina.

- 41) Å utvikle produksjonskapasitet på forsvarsområdet i hele Unionen, samtidig som det tas hensyn til risikoene forbundet med den stadige forverringen av Unionens sikkerhets-situasjon, er avgjørende for å sikre at alle medlemsstater bidrar til og drar nytte av en robust europeisk forsvarsteknologisk og forsvarsindustriell base. Når det gjelder tiltak for å styrke industrien, bør det rettes særlig oppmerksomhet mot det berørte tiltakets bidrag til industriell robusthet, særlig med hensyn til å sikre tilgjengeligheten av og forsynings-sikkerheten for forsvarsprodukter i hele Unionen som svar på risikoene som er identifisert, som høy eksponering for risikoen for at konvensjonelle militære trusler skal bli virkelighet.
- 42) I samsvar med budsjettforordningen, europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013²⁰, rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2988/95²¹, rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96²² og rådsforordning (EU) 2017/1939²³ skal Unionens økonomiske interesser beskyttes ved forholdsmessige tiltak, blant annet tiltak knyttet til forebygging, avdekking, korrigering og etterforskning av uregelmessigheter, herunder bedrageri, inndrivelse av tapte, feilutbetalte eller uriktig brukte midler og, dersom det er relevant, ilegging av administrative sanksjoner. Særlig har OLAF, i samsvar med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU, Euratom) nr. 883/2013, myndighet til å foreta administrative undersøkelser, herunder kontroller og inspeksjo-

ner på stedet, med sikte på å fastslå om det har forekommet bedrageri, korrupsjon eller annen ulovlig virksomhet som påvirker Unionens økonomiske interesser. Den europeiske påtalemyndigheten (EPPO) har i samsvar med forordning (EU) 2017/1939 myndighet til å etterforske og rettsforfølge straffbare forhold som påvirker Unionens økonomiske interesser, som fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/1371²⁴. I samsvar med budsjettforordningen skal enhver person eller enhet som mottar EU-midler, samarbeide fullt ut om å beskytte Unionens økonomiske interesser, gi Kommisjonen, OLAF og Den europeiske revisjonsretten og når det gjelder medlemsstater som deltar i styrket samarbeid i henhold til forordning (EU) 2017/1939, Den europeiske påtalemyndigheten, de rettighetene og den tilgangen som er nødvendig, og sikre at eventuelle tredjeparter som deltar i forvaltningen av EU-midler, gir tilsvarende rettigheter.

- 43) Det bør innføres en egen bestemmelse i denne forordningen om at de assosierte landene som deltar i programmet, skal gi den ansvarlige anvisningsberettigede, OLAF og Den europeiske revisjonsretten de rettighetene og den tilgangen som er nødvendig, slik at de kan utøve sin myndighet fullt ut.
- 44) I henhold til artikkel 85 i rådsbeslutning (EU) 2021/1764²⁵ er fysiske personer og organer og institusjoner som er etablert i oversjøiske land og territorier, berettiget til finansiering i samsvar med reglene og målene for programmet og med eventuelle ordninger som gjelder for medlemsstaten som det oversjøiske landet eller territoriet er knyttet til.
- 45) Unionen bør utpeke de europeiske forsvarsprosjektene av felles interesse som tiltak som innsats og ressurser skal rettes mot; disse bør bestå av industrisamarbeidsprosjekter som tar sikte på å styrke EDTIBs konkurransevne i hele Unionen, og skal samtidig bidra til utviklingen av medlemsstatenes militære

²⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 av 11. september 2013 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 og rådsforordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 av 18.9.2013, s. 1), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj>.

²¹ Rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 av 18. desember 1995 om beskyttelse av De europeiske fellesskaps økonomiske interesser (EFT L 312 av 23.12.1995, s. 1), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1995/2988/oj>.

²² Rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2185/96 av 11. november 1996 om kontroll og inspeksjon på stedet som foretas av Kommisjonen for å verne De europeiske fellesskaps økonomiske interesser mot bedrageri og andre uregelmessigheter (EFT L 292 av 15.11.1996, s. 2), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2185/oj>.

²³ Rådsforordning (EU) 2017/1939 av 12. oktober 2017 om gjennomføring av styrket samarbeid om opprettelse av Den europeiske påtalemyndighet («EPPO») (EUT L 283 av 31.10.2017, s. 1), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj>.

²⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/1371 av 5. juli 2017 om strafferettslig bekjempelse av bedrageri mot Unionens økonomiske interesser (EUT L 198 av 28.7.2017, s. 29), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj>.

²⁵ Rådsbeslutning (EU) 2021/1764 av 5. oktober 2021 om assosieringen av de oversjøiske land og territorier med Den europeiske union, herunder forbindelsene mellom Den europeiske union på den ene siden og Grønland og Kongeriket Danmark på den andre siden (beslutning om assosieringen av de oversjøiske land og territorier, herunder Grønland) (EUT L 355 av 7.10.2021, s. 6), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2021/1764/oj>.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

kapabiliteter som er av kritisk betydning for Unionens sikkerhets- og forsvarsinteresser, herunder slike som sikrer tilgang til alle operative domener. Ettersom beslutningen om utpeking av et europeisk forsvarsprosjekt av felles interesse er en sensitiv beslutning som potensielt kan ha innvirkning på nasjonale sikkerhetsinteresser, og ettersom det er viktig å sikre at slike prosjekter bidrar til forsvarsberedskapen for alle medlemsstatene, bør Rådet, etter forslag fra Kommisjonen, gis myndighet til å vedta gjennomføringsrettsakter for å utpeke europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse. Før Kommisjonen foreslår slike gjennomføringsrettsakter, bør den ta hensyn til alle medlemsstatenes synspunkter og prosjektforslag til mulige europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse. Medlemsstatene bør samordne utarbeidelsen av slike prosjektforslag på en inkluderende måte og for dette formål gjøre bruk av EDAs støtte. I denne sammenhengen kan medlemsstatene utpeke kapabiliteter med doble bruksområder av felles interesse. I den utstrekning disse prosjektforslagene blir til europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse, kan de kapabilitetene med doble bruksområder som medlemsstatene har utpekt, utvikles for Unionen og dens institusjoner, organer og byråer innenfor rammen av det berørte europeiske forsvarsprosjektet av felles interesse. I tillegg til at europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse bør være i samsvar med de kapabilitetsprioriteringene som er identifisert innenfor rammen av FUSP, herunder kapabilitetsutviklingsplanen (Capability Development Plan – CDP), målene for det strategiske kompasset for sikkerhet og forsvar og de samarbeidsmulighetene som er identifisert innenfor rammen av den samordnede årlige forsvarsgjennomgangen (Coordinated Annual Review on Defence – CARD), bør de ta hensyn til prosjekter som har blitt avtalt innenfor rammen av PESCO, EDA-initiativer og de relevante aktivitetene som gjennomføres av NATO, som NATOs forsvarsplanleggingsprosess. Før Kommisjonen legger fram et forslag til gjennomføringsrettsakt, bør den ved behov oppfordre høyrepresentanten og EDA til å legge fram sine synspunkter for å sikre samsvar med disse prioriteringene og målene. Disse synspunktene vil utfylle opplysningene fra medlemsstatene i forbindelse med prosjektforslagene. Rådet bør kunne tilføye eller fjerne prosjekter

eller gjøre andre endringer i Kommisjonens forslag til gjennomføringsrettsakt. Rådet bør ved sin vurdering av et forslag til gjennomføringsrettsakt ta hensyn til et prosjekts modenhet, dets planlagte bidrag til forsvarsberedskapen og antallet deltakende medlemsstater.

46) I forbindelse med Russlands angrepskrig mot Ukraina har Ukraina og Ukrainas DTIB utviklet særlig ekspertise på forsvarsindustrielle prosjekter, også i samarbeid med medlemsstatene og EDTIB. Denne ekspertisen kan være kritisk for og lette utviklingen av europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse og derved bidra til å styrke EDTIBs konkurranseevne og samtidig bidra til utviklingen av medlemsstatenes militære kapabiliteter som er av kritisk betydning for Unionens sikkerhets- og forsvarsinteresser. Derfor bør Ukraina i slike tilfeller kunne delta i europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse. Kommisjonen bør kontrollere at alle medlemsstater, assosierte land og Ukraina informeres om et forestående prosjekt og gis mulighet til å delta. Ettersom det er mulig at Kommisjonen har ekspertise som vil kunne støtte gjennomføringen av europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse som vil kunne være til fordel for EDTIBs konkurranseevne i hele Unionen, bør Kommisjonen kunne delta i europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse slik at den kan dele sin ekspertise dersom de deltakende medlemsstatene anmoder om dette.

47) Ettersom europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse potensielt kan ha stor betydning for EDTIBs konkurranseevne og industrielle beredskap, bør programmet støtte konsortier av deltakende medlemsstater og assosierte land i gjennomføringen av slike prosjekter. Slik økonomisk støtte fra programmet bør begrenses til aktiviteter som gjennomføres av disse konsortiene når det gjelder felles anskaffelse av forsvarsprodukter, raske tilpasning til de strukturelle endringene i produksjonskapasiteten for forsvarsprodukter, samt relaterte støtteaktiviteter, industriell utvikling av nye forsvarsprodukter eller oppgradering av eksisterende, samt utvikling og anskaffelse av nødvendig infrastruktur. Gitt disse prosjektenes spesielle omfang, som krever et helt nytt nivå av samarbeid og samordning mellom medlemsstatene og industrien, og gitt den finansielle risikoen for de deltakende medlemsstatene og assosierte landene, bør unionsfinansieringen, som unntak

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

- fra artikkel 193 nr. 1 i budsjettforordningen, kunne dekke opptil 100 % av de støtteberettigede kostnadene. Dette berører ikke muligheten for at visse aktiviteter innenfor rammen av europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse kan få økonomisk støtte gjennom andre tiltak, forutsatt at de oppfyller vilkårene for disse tiltakene og ikke har fått finansiering gjennom andre unionsprogrammer, i samsvar med budsjettforordningen. Deltakende medlemsstater bør sikre at aktiviteter innenfor rammen av europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse oppfyller målene for programmet, selv der det ikke er gitt noen økonomisk støtte fra Unionen. For å gjøre det lettere å overvåke samsvaret med disse målene bør medlemsstater som deltar i et europeisk forsvarsprosjekt av felles interesse, årlig framlegge en felles rapport for Kommisjonen om gjennomføringen av aktivitetene innenfor rammen av europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse. Rådet bør, etter forslag fra Kommisjonen, kunne endre gjennomføringsrettsakter som utpeker europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse, herunder ved å fjerne europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse fra listen. Medlemsstater som deltar i et europeisk forsvarsprosjekt av felles interesse, vil kunne støtte seg på ekspertisen og den administrative kapasiteten til EDA eller internasjonale organisasjoner som Organisasjonen for felles forsvarssamarbeid (Organisation for Joint Armament Cooperation – OCCAR) og NATOs støtte- og anskaffelsesfunksjon (NATO Support and Procurement Agency – NSPA) for å utføre de aktivitetene som kreves for å gjennomføre det.
- 48) EDTIBs evne til å sikre at forsvarsprodukter er tilgjengelige i tide og i nødvendige mengder, er avgjørende for dens konkurranseevne, særlig i perioder med økt sikkerhetsmessig spenning. I slike perioder kan EDTIB komme til å mangle den produksjonskapasiteten som trengs for å dekke medlemsstatenes akutte behov, og dens produkter kan bli mindre synlige for medlemsstatene enn de produktene som tilbys av tredjeland eller enheter i tredjeland. Denne forordningen bør derfor fastsette en europeisk mekanisme for militære salg, herunder tiltak for å få forsvarsprodukter fra EDTIB raskere ut på markedet ved å forenkle prosedyrene for felles anskaffelse av forsvarsprodukter og ved å benytte kontrakter som en offentlig myndighet tildeler en annen offentlig myndighet.
- 49) Medlemsstatene, assosierte land og Ukraina, eventuelt en SEAP-struktur, bør kunne opprette, forvalte og vedlikeholde forsvarsindustrielle beredskapslagre av forsvarsprodukter som medlemsstatene, assosierte land og Ukraina lett kan kjøpe eller bruke, for å styrke EDTIBs konkurranseevne og med sikte på gjenoppbygging, gjenoppretting og modernisering av Ukrainas DTIB. Slike lagre, som består av lagre av forsvarsprodukter anskaffet fra EDTIB eller Ukrainas DTIB, vil tiltrekke etterspørsel og øke forutsigbarheten for forsvarssektoren. De vil gi positive signaler til industrien i Unionen og Ukraina og gi dem insentiv til å produsere forsvarsprodukter og investere med sikte på å styrke i den industrielle kapasiteten i denne sektoren. Videre vil forsvarsindustrielle beredskapslagre gi bedre forsyningssikkerhet for forsvarsprodukter for medlemsstatene ved å forbedre tilgjengeligheten av produktene og redusere ledetidene for levering, også under forsyningskriser. Dersom slike lagre opprettes innenfor rammen av en SEAP-struktur, bør programmet og støtteinstrumentet for Ukraina kunne støtte felles anskaffelser av ytterligere mengder forsvarsprodukter gjennom felles anskaffelsestiltak som gjennomføres av SEAP-strukturen, samt opprettelse og drift av SEAP-strukturen med sikte på å forvalte og opprettholde disse lagrene.
- 50) For å øke medlemsstatenes bevissthet om tilgjengeligheten av produkter fra EDTIB og Ukrainas DTIB bør programmet også kunne støtte Kommisjonens opprettelse av en felles, sentralisert, oppdatert katalog over forsvarsprodukter som er utviklet av EDTIB og Ukrainas DTIB på grunnlag av frivillige bidrag fra medlemsstatene, Ukraina og de økonomiske aktørene (en europeisk militær salgskatalog). For dette formålet bør produktene i katalogen produseres av økonomiske aktører som er etablert og har sin ledelsesstruktur i Unionen, et assosiert land eller Ukraina, og infrastrukturen og de anleggene, eiendelene og ressursene som brukes i produksjonen av disse produktene, bør begynne seg i Unionen, et assosiert land eller Ukraina. Når Kommisjonen oppretter denne katalogen, bør den rådføre seg med EDA og ta hensyn til dens ekspertise.
- 51) På grunnlag blant annet av erfaringene fra egenkapitalordningen på forsvarsområdet, som er opprettet innenfor rammen av Det europeiske forsvarsfondet som et blandings-

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

finansieringstiltak gjennom InvestEU-programmet, bør Kommisjonen søke å opprette en egen ordning som en del av programmet som bør kalles fondet for raskere omstilling av forsvarsforsyningskjeder (Fund Accelerating Defence Supply Chains Transformation – FAST). FAST bør gjennomføres ved indirekte forvaltning. FAST vil mobilisere, redusere risikoen ved og framskynde de investeringene som er nødvendige for å øke produksjonskapasiteten på forsvarsområdet på Unionens territorium for unionsbaserte SMB-er og små selskaper med middels markedsverdi, i form av et blandingsfinansieringstiltak som tilbyr støtte i form av lån eller egenkapital. Ettersom søknaden om støtte i form av lån innenfor rammen av FAST kan inneholde opplysninger om infrastruktur, anlegg, eiendeler eller ressurser som brukes av SMB-er og små selskaper med middels markedsverdi med sikte på industrialisering eller produksjon av forsvarsprodukter, bør slik støtte være underlagt regler som krever at slike infrastrukturer, anlegg, eiendeler og ressurser med visse målrettede unntak befinner seg på en medlemsstats eller et assosiert lands territorium. FAST bør opprettes som et blandingsfinansieringstiltak, herunder under InvestEU-programmet opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/523²⁶, i nært samarbeid med gjennomføringspartnerne.

- 52) FAST bør oppnå en tilfredsstillende multiplikatoreffekt i tråd med sammensetningen av gjeld og egenkapital som bidrar til å tiltrekke finansiering fra både offentlig og privat sektor. For å bidra til det overordnede målet om å styrke EDTIBs konkurranseevne bør FAST også gi støtte til SMB-er, herunder oppstartsforetak og vekstforetak, og små selskaper med middels markedsverdi i hele Unionen som inngår i Unionens forsvarsforsyningskjeder eller har planer om å gjøre dette i nærmeste framtid, og som har vanskelig for å få tilgang til finansiering, med sikte på industrialisering eller produksjon av forsvarsprodukter. FAST bør også øke tempoet i investeringene i produksjon av forsvarsteknologi og -produkter og dermed styrke forsyningssikkerheten for forsvarsindustriens verdikjeder i Unionen.

- 53) Det er nødvendig å øke antallet og omfanget av felles anskaffelser fra EDTIB og Ukrainas DTIB for å nå målene for programmet og støtteinstrumentet for Ukraina. I samsvar med artikkel 168 nr. 2 og 3 i budsjettforordningen har medlemsstatene anledning til å anmode Kommisjonen om å delta i en felles anskaffelse med dem, herunder gjennom forhåndskjøpsavtaler eller som innkjøpssentral. Assosierte land bør kunne anmode Kommisjonen om å delta i felles anskaffelser, som unntak fra artikkel 168 nr. 2 annet ledd i budsjettforordningen, ettersom en slik mulighet ikke er fastsatt i noen bilateral eller multilateral avtale med disse landene. Sammen med minst én medlemsstat bør assosierte land også kunne anmode Kommisjonen om å fungere som innkjøpssentral, som unntak fra artikkel 168 nr. 3 i budsjettforordningen, ettersom budsjettforordningen ikke fastsetter at tredjeland kan delta i slike tiltak.

På samme måte bør Ukraina, når det gjelder støtteinstrumentet for Ukraina, kunne delta i slike tiltak. Sammen med minst én medlemsstat bør Ukraina kunne anmode Kommisjonen om å delta i felles anskaffelser, som unntak fra artikkel 168 nr. 2 annet ledd i budsjettforordningen, ettersom en slik mulighet ikke er fastsatt i noen bilateral eller multilateral avtale med Ukraina. Av samme grunn bør Ukraina, sammen med minst én medlemsstat, kunne anmode Kommisjonen om å fungere som innkjøpssentral, som unntak fra artikkel 168 nr. 3 i budsjettforordningen. For å forsterke aggregeringen av etterspørsel ved felles anskaffelser bør Kommisjonen sikre at slike anskaffelsesprosedyrer er tilgjengelige for alle medlemsstater og eventuelt assosierte land. Med sikte på å fremme industriell oppskalering av produksjonskapasiteten i EDTIB og Ukrainas DTIB bør Kommisjonen også gjøre det lettere å inngå avtaksavtaler i samsvar med Unionens konkurranse- og anskaffelsesregler. Når det gjelder felles anskaffelser med støtte fra Kommisjonen, skal bruken av unionsbudsjettet være i tråd med målene og gjeldende kriterier for støtteberettigelse for programmet eller støtteinstrumentet for Ukraina, med sikte på å støtte tilpasningen av de forsvarsindustrielle forsyningskjedenes produksjonskapasitet. Støtte gjennom unionsbudsjettet kan særlig bidra til å redusere risikoen ved industriinvesteringer, for eksempel ved en økning i produksjonskapasiteten eller erverv av nødvendig maskinverktøy for å

²⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/523 av 24. mars 2021 om opprettelse av InvestEU-programmet og om endring av forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107 av 26.3.2021, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/523/oj>).

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

sikre oppfyllelsen av en kontrakt, og bør uansett være strengt begrenset til å dekke engangskostnader som påløper i forbindelse med kjøp eller vedlikehold av forsvarsprodukter. Budsjetbevilgningen bør inngå i arbeidsprogrammene innenfor rammen av programmet og støtteinstrumentet for Ukraina.

54) I de tilfellene som omfattes av denne forordningen, kan det være berettiget å tildele og gjennomføre en kontrakt umiddelbart, før den undertegnes, etter en anskaffelsesprosedyre som er gjennomført med støtte fra Kommisjonen i henhold til denne forordningen, gitt den rådende geopolitiske situasjonen, særlig i en situasjon der de alvorlige omstendighetene og deres konsekvenser for unionsborgerne krever at leveringen av det berørte forsvarsproduktet gjennomføres uten opphold. Akkurat for dette formålet bør det være mulig, som unntak fra artikkel 175 nr. 1 i budsjettforordningen, å åpne for at kontrakten kan gjennomføres før den undertegnes, forutsatt at behovet for et slikt tiltak blir behørig dokumentert av den offentlige oppdragsgiveren.

55) Samarbeidsbaserte forsvarsmateriellprogrammer i Unionen står overfor betydelige utfordringer ettersom de som oftest opprettes på ad hoc-basis og preges av kompleksitet, forsinkelser og kostnadsoverskridelser. For å avhjelpe denne situasjonen og sikre medlemsstatenes fortsatte engasjement gjennom hele livssyklusen til forsvarsprodukter er det nødvendig med en mer strukturert tilnærming på unionsplan. For å få dette til bør Kommisjonen støtte medlemsstatenes innsats og innføre en ny rettslig ramme – strukturen for europeiske forsvarsmateriellprogrammer (SEAP-strukturen) – for å understøtte og styrke samarbeidet dem imellom. For å nå målet om å styrke konkurranseevnen for EDTIB og eventuelt Ukrainas DTIB bør en SEAP-struktur kunne gjennomføre felles utvikling, anskaffelse, livssyklusforvaltning eller dynamisk styring av tilgjengeligheten av forsvarsprodukter. En SEAP-struktur bør kunne gjennomføre ytterligere aktiviteter som er nødvendige for å nå sine mål, som aktiviteter som gjelder infrastruktur som er direkte knyttet til forsvarsprodukter. Tiltak som treffes innenfor rammen av en SEAP-struktur, og tiltak som gjennomføres innenfor rammen av FUSP, særlig innenfor rammen av CDP, bør være gjensidig forsterkende. Slike tiltak bør heller ikke være i strid med

Unionens og medlemsstatenes sikkerhets- og forsvarsinteresser, herunder prinsippet om godt naboskap.

56) Innenfor SEAP-strukturene bør medlemsstatene kunne dra nytte av standardiserte prosedyrer for å iverksette og forvalte samarbeidsbaserte forsvarsmateriellprogrammer, herunder retningslinjer for prosjektstyring, anskaffelser, økonomistyring og rapportering, som Kommisjonen kan stille til rådighet. Samarbeid innenfor rammen av en SEAP-struktur bør også, på vilkårene fastsatt i rådsdirektiv 2006/112/EF²⁷ og (EU) 2020/262²⁸, gi fritak for merverdiavgift eller særavgifter dersom SEAP-strukturen eier det anskaffede utstyret. I tillegg til bidrag fra programmet og støtteinstrumentet for Ukraina bør en SEAP-struktur også kunne ta imot bidrag fra andre unionsprogrammer, forutsatt at bidragene ikke dekker samme kostnad. Reglene for det relevante unionsprogrammet bør gjelde for det tilsvarende bidraget til det berørte tiltaket.

57) En SEAP-struktur bør, dersom dens medlemmer ønsker det, kunne utstede verdipapirer i samsvar med lovgivningen i den medlemsstaten der den har sitt vedtektsbestemte sete, for å sikre den langsiktige finansieringsplanen for forsvarsmateriellprogrammer og overholdelse av rammen for økonomisk styring. Unionen bør ikke være ansvarlig for verdipapirer som utstedes av en SEAP-struktur. Økonomiske bidrag fra Unionen kan forbedre vilkårene for medlemsstatenes finansiering av forsvarsmateriellprogrammene.

58) For å nå sine mål bør en SEAP-struktur, gjennom en delegeringsavtale, kunne overlate en eller flere av sine oppgaver til enheter som er berettiget til finansiering innenfor rammen av felles anskaffelsestiltak gjennom programmet. Særlig har internasjonale organisasjoner som OCCAR og NSPA i tillegg til EDA ressurser, kompetanse og ferdigheter innen forvaltning av forsvarssamarbeid som kan tilføre SEAP-strukturen merverdi. Dersom en SEAP-struktur overlater utførelsen av sine oppgaver til en annen enhet, bør den fortsatt ha ansvaret for at dens forpliktelser i henhold

²⁷ Rådsdirektiv 2006/112/EF av 28. november 2006 om det felles merverdiavgiftssystem (EUT L 347 av 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>).

²⁸ Rådsdirektiv (EU) 2020/262 av 19. desember 2019 om fastsettelse av en alminnelig ordning for særavgift (EUT L 58 av 27.2.2020, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2020/262/oj>).

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

til unionsretten overholdes, særlig dens forpliktelser i henhold til denne forordningen. Den bør derfor sikre at delegeringsavtalen omfatter slike forpliktelser, og treffe ethvert relevant tiltak for å sikre at de blir oppfylt.

- 59) For å muliggjøre en effektiv prosedyre for å opprette en SEAP-struktur må medlemsstatene, assosierte land eller Ukraina, dersom de vil opprette en SEAP-struktur, sende en søknad til Kommisjonen, som bør vurdere hvorvidt de foreslåtte vedtektene for SEAP-strukturen er i samsvar med denne forordningen. En slik søknad bør inneholde en erklæring fra den medlemsstaten der det planlegges at SEAP-strukturen skal ha sitt vedtektsbestemte sete, om at SEAP-strukturen, fra dens opprettelse, anerkjennes som et internasjonalt organ eller en internasjonal organisasjon i henhold til direktiv 2006/112/EF og (EU) 2020/262. Kommisjonen bør vurdere søknaden snarest, helst innen to måneder etter å ha mottatt den fullstendige søknaden. I denne forbindelse bør Kommisjonen kunne oppfordre EDA til å bidra med sin ekspertise.
- 60) Av åpenhetshensyn bør gjennomføringsrettsaktene som oppretter SEAP-strukturer, og meldinger om beslutninger om å utvikle eller legge ned en SEAP-struktur, samt meldinger om at en SEAP-struktur ikke er i stand til å betale sin gjeld, offentliggjøres i *Den europeiske unions tidende*.
- 61) For å kunne utføre sine oppgaver så effektivt som mulig bør en SEAP-struktur ha status som rettssubjekt fra og med den dagen gjennomføringsrettsakten om opprettelse av SEAP-strukturen trer i kraft, og ha den mest omfattende rettslige handleevnen i hver enkelt medlemsstat. En SEAP-struktur bør også ha den mest omfattende rettslige handleevnen i assosierte land og Ukraina i tilfeller der de er medlemmer av SEAP-strukturen. Den bør ha sitt vedtektsbestemte sete på en medlemsstats territorium.
- 62) Medlemsstatene, assosierte land og Ukraina kan være medlemmer av en SEAP-struktur. Minst tre land bør være medlemmer av SEAP-strukturen, hvorav minst to bør være medlemsstater.
- 63) Med sikte på gjennomføringen av en SEAP-struktur bør det i vedtektene fastsettes nærmere bestemmelser som Kommisjonen kan legge til grunn ved vurdering av om en søknad er i samsvar med reglene i denne forordningen. Det er viktig at vedtektene klargjør hvilken administrativ kapasitet som er plan-

lagt for å sikre overholdelse av unionsregler og nasjonale regler som gjelder for håndtering av forsvarsprodukter. Uten at det påvirker gjeldende unionsregler og nasjonale regler om eksport av forsvarsprodukter, bør medlemmene av SEAP-strukturen enstemmig vedta en strategi for slik eksport.

- 64) Det er på den ene siden nødvendig å sikre at en SEAP-struktur har den nødvendige fleksibiliteten for å kunne endre sine vedtekter, og på den andre at visse vesentlige deler, særlig de som kreves for godkjenning av status som SEAP-struktur, opprettholdes gjennom nødvendig kontroll på unionsplan. Dersom en endring gjelder en vesentlig del av vedtektene, bør endringen godkjennes av Kommisjonen før den trer i kraft. Alle andre endringer bør meddeles Kommisjonen. Bortsett fra endringer som gjelder en mulig strategi for eksport av forsvarsprodukter, bør Kommisjonen ha mulighet til å gjøre innsigelse dersom den mener at endringen er i strid med denne forordningen.
- 65) En SEAP-struktur bør kunne anskaffe forsvarsprodukter på egne vegne eller i medlemmenes navn eller på deres vegne. For slike formål bør SEAP-strukturer anses som internasjonale organisasjoner i henhold til artikkel 12 bokstav c) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/81/EF²⁹. Direktiv 2009/81/EF bør derfor ikke få anvendelse på slike anskaffelser. Dersom en SEAP-struktur foretar anskaffelser på vegne av sine medlemmer eller eventuelt assosierte land, bør direktiv 2009/81/EF ikke få anvendelse dersom anskaffelsesprosedyren er i samsvar med SEAP-strukturens mål om å styrke konkurranseevnen for EDTIB og eventuelt Ukrainas DTIB. Direktiv 2009/81/EF bør heller ikke få anvendelse på anskaffelsesprosedyrer som gjennomføres av medlemsstater når de foretar anskaffelser på vegne av en SEAP-struktur eller i en SEAP-strukturs navn, ettersom slike kontrakter bør tildeles i samsvar med SEAP-strukturens anskaffelsesregler. Dersom medlemsstater eller eventuelt assosierte land går til anskaffelse av forsvarsprodukter fra en

²⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/81/EF av 13. juli 2009 om samordning av framgangsmåtene ved oppdragsgiveres eller offentlige oppdragsgiveres tildeling av visse bygge- og anleggskontrakter, varekontrakter og tjenestekontrakter på forsvars- og sikkerhetsområdet og om endring av direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF (EUT L 216 av 20.8.2009, s. 76, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj>).

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

- SEAP-struktur, bør anskaffelsen anses som en kontrakt som en offentlig myndighet tildeler en annen offentlig myndighet som nevnt i artikkel 13 bokstav f) i direktiv 2009/81/EF. SEAP-strukturer bør fastsette sine egne anskaffelsesregler, i samsvar med prinsippene i Unionens primærrett som gjelder for anskaffelser, særlig prinsippene om likebehandling, innsyn, ikke-diskriminering og forholdsmessighet, og med de reglene som fastsettes i denne forordningen. Dersom en SEAP-struktur overlater anskaffelsesoppgaver til en eller flere enheter, bør den sikre at de anskaffelsesreglene som skal anvendes, overholder disse prinsippene.
- 66) Medlemsstater som deltar i en SEAP-struktur, bør sikre at SEAP-strukturens anskaffelsespolitikk er i samsvar med målene om å styrke EDTIBs eller Ukrainas DTIBs konkurranseevne, også i en situasjon der det ikke er gitt økonomisk støtte fra Unionen. Dette berører ikke de særlige vilkårene som gjelder for det tilfelle at en SEAP-struktur mottar unionsfinansiering fra et relevant program.
- 67) For å kunne utføre sine oppgaver mest mulig effektivt og som en logisk konsekvens av dets status som rettssubjekt, bør en SEAP-struktur ha ansvar for egen gjeld. For at medlemmene av SEAP-strukturen skal kunne finne hensiktsmessige løsninger med hensyn til sitt ansvar, bør det i vedtektene gis mulighet for å innføre ulike ansvarsordninger som går utover det ansvar som er begrenset til medlemmenes bidrag.
- 68) For å sikre tilstrekkelig kontroll med at bestemmelsene i denne forordningen overholdes, bør en SEAP-struktur framlegge for Kommisjonen sin årsrapport og eventuell informasjon om forhold som kan føre til at det oppstår alvorlig fare for at SEAP-strukturen ikke kan utføre sine oppgaver. Dersom Kommisjonen på grunnlag av årsrapportene eller på annen måte får mistanke om alvorlig overtreddelse av denne forordningen eller annet gjeldende regelverk fra SEAP-strukturens side, bør den anmode om en forklaring eller tiltak fra SEAP-strukturen eller dens medlemmer. I ekstreme tilfeller og dersom ingen korrigerende tiltak er truffet, bør Kommisjonen kunne oppheve gjennomføringsrettsakten om opprettelse av SEAP-strukturen og dermed igangsette avviklingen av SEAP-strukturen. Kommisjonen bør framlegge en samlet årsrapport for Europaparlamentet og Rådet om virksomheten til alle aktive SEAP-strukturer.
- 69) Etter Russlands uprovoserte og uberettigede angrepskrig mot Ukraina har forsyningssikkerhet blitt en stadig viktigere faktor i medlemsstatenes beslutninger om anskaffelse av forsvarsprodukter. Som en følge av dette har Unionens tverrnasjonale forsyningskjeders evne til å sikre uforstyrret forsyning av forsvarsprodukter blitt en avgjørende faktor for deres konkurranseevne. Innføringen av en unionsomfattende ordning for forsyningssikkerhet vil derfor kunne virke positivt inn på EDTIBs konkurranseevne.
- 70) Da forordning (EU) 2023/1525 ble vedtatt, oppfordret Europaparlamentet og Rådet i sin felles erklæring av 11. juli 2023 Kommisjonen om å vurdere å framlegge en rettslig ramme med sikte på å sikre forsyningssikkerheten. Denne felles erklæringen gjenspeilet konklusjonene fra Det europeiske råd i desember 2013, som etterlyste en unionsomfattende ordning for forsyningssikkerhet, og europaparlamentsrekommendasjon av 8. juni 2022, der Kommisjonen ble inntrengende oppfordret til å legge fram en slik ordning.
- 71) Krisene i den senere tid, som covid-19-pandemien og den kraftige økningen i etterspørselen etter visse forsvarsprodukter, særlig ammunisjon, har avdekket sårbarheter i Unionens forsyningskjeder på dette området. Disse krisene har også avdekket hvordan forstyrrelser i forsyningen av disse produktene, eller av komponenter eller råvarer som er kritiske for å produsere dem, kan svekke det indre markeds virkemåte. Disse krisene har satt søkelyset på risikoen for at det kan bli truffet divergerende tiltak på nasjonalt plan, herunder med sikte på opprettholdelse av lagre av hensyn til nasjonal sikkerhet og sertifisering av forsvarsprodukter, samt mangelen på samordning på unionsplan for å håndtere knapphet på produkter av kritisk betydning for å håndtere de framvoksende krisene eller på komponenter og råvarer som er avgjørende i produksjonen av dem, noe som gjør det vanskelig å få tilgang til eller anskaffe produktene, komponentene og råvarene som er nødvendige for å produsere de aktuelle produktene, med den konkrete risikoen at hele produksjonskjeden kan bli forstyrret. Det er helt avgjørende at det ikke oppstår hindringer for handelen over landegrensene mellom medlemsstatene på grunn av forskjeller i nasjonal rett, ettersom slike forskjeller vil kunne begrense den frie bevegelse for kritiske produkter og relaterte komponenter og

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

råvarer i det indre marked og forstyrre forsyningskjedenes virkemåte. Disse vanskelighetene i forsyningskjedene har også avdekket en mangel på krisehåndteringsverktøy og samordningsmekanismer, utilstrekkelig informasjonsutveksling og utilstrekkelig oversikt over produksjonskapasiteten i Unionen som helhet, særlig når det gjelder forsvarsprodukter.

- 72) Den konstante forverringen av sikkerhetssituasjonen, som kjennetegnes av økende langsiktige trusler, en raskere utvikling av forsvarsteknologi og forsvarsinnovasjon og en sannsynlig økning av forsvarsutgiftene vil sannsynligvis utløse en kraftig økning i etterspørselen etter forsvarsprodukter og forverre framtidige forsyningskriser knyttet til slike produkter. Slik økt etterspørsel vil sannsynligvis øke presset på Unionens forsyningskjeder for forsvarsprodukter, noe som, med mindre det vedtas et rammeverk på unionsplan, vil føre til at det vedtas eller vedtas på nytt divergerende nasjonale tiltak for å håndtere knapphet, som vil skape hindringer for et velfungerende indre marked og dermed undergrave Unionens og medlemsstatenes forsvars- og sikkerhetsinteresser.
- 73) Den raske utviklingen i sikkerhetssituasjonen vil videre kunne bidra til andre kriser av ulike former, som cyberangrep mot forsvarsindustrien eller storskala forstyrrelser i kritisk infrastruktur, som vil kreve en rask og beslutsom samordnet respons for å forhindre alvorlige forstyrrelser i de aktuelle forsvarsforsyningskjedene. Ettersom det forventes økt etterspørsel etter forsvarsprodukter og et sterkere press på de aktuelle forsyningskjedene, er det avgjørende for å sikre at det indre marked for forsvarsprodukter fungerer tilfredsstillende, at disse forsyningskjedene fungerer på en pålitelig måte.
- 74) Som det framgår av erfaringene fra arbeidet i arbeidsgruppen for felles anskaffelse av forsvarsmateriell når det gjelder samordningen av svært kortsiktige behov for anskaffelse av forsvarsmateriell og fra gjennomføringen av forordning (EU) 2023/1525, har Unionens forsvarsforsyningskjeder ofte en grenseoverskridende dimensjon, særlig på de lavere nivåene. Det er svært viktig å unngå at den økte kompleksiteten i unionsomfattende forsyningskjeder for forsvarsprodukter fører til svekket innsyn i EDTIBs samlede produksjonskapasitet og forsyningskjeder og til at medlemsstatene blir ute av stand til å treffe

velfunderte beslutninger, særlig for å håndtere knapphet og redusere risikoen for knapphet.

- 75) Det foreligger en konkret risiko for at tiltakene for forsyningssikkerhet som vedtas på nasjonalt plan, ikke vil være tilstrekkelige til å håndtere utfordringer effektivt i framtiden, og for at de grenseoverskridende virkningene for de unionsomfattende forsvarsforsyningskjedene ikke vil bli tatt tilstrekkelig hensyn til eller hensiktsmessig håndtert av de enkelte medlemsstatene. Dessuten kan en manglende samordning av strategiene på nasjonalt plan, særlig når det gjelder sertifisering, overføring av forsvarsprodukter innenfor Unionen og prioritering av bestillinger for militære formål, få alvorlige negative konsekvenser for hvor godt det indre marked for forsvarsprodukter vil fungere, særlig ved å skape hindringer for handelen over landegrensene, og forverre en generell knapphet og generelle forstyrrelser i forsyningskjedene.
- 76) I lys av disse utfordringene synes det nødvendig og ønskelig å opprette en unionsomfattende ordning for forsyningssikkerhet som har som mål å øke forsyningssikkerheten for forsvarsprodukter for å sikre at det indre marked fungerer tilfredsstillende og gjøre det i stand til å stå imot eventuelle sjokk. I denne sammenhengen er det svært viktig å fastsette samordningstiltak og å forberede seg på og kunne håndtere følgene av framtidige forsyningskriser på det indre marked for forsvarsprodukter, å sikre forsyningssikkerheten for forsvarsprodukter, komponenter og råvarer til disse samt produkter og tjenester som er kritiske for å produsere dem, som må være tilgjengelige for å sikre at det indre marked og forsyningskjedene der fungerer tilfredsstillende, og som må garanteres for å håndtere en forsyningskrise («kriserelevante produkter»), samt å sikre at det indre marked for forsvarsprodukter fungerer tilfredsstillende, herunder ved å forhindre at det oppstår hindringer for det. Disse tiltakene bør bygge på artikkel 114 i TEUV.
- 77) Direktiv 2009/81/EF gjelder blant annet opprettelsen av en hensiktsmessig rettslig ramme, som er en forutsetning for å kunne opprette et europeisk marked for forsvarsutstyr, for samordning av anskaffelsesprosedyrer ved tildeling av kontrakter som oppfyller medlemsstatenes sikkerhetskrav og forpliktelsene som følger av TEUV. For å nå dette målet fastsetter direktiv 2009/81/EF

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

særlig bestemmelser for håndtering av krisesituasjoner, særlig ved å fastsette særlige bestemmelser for akutte situasjoner som skyldes en krise, for eksempel forkorting av fristene for mottak av anbud og muligheten til å bruke prosedyren med forhandling uten forutgående kunngjøring av konkurranse. I visse hastesituasjoner kan disse reglene likevel være utilstrekkelige, særlig dersom den akutte situasjonen som skyldes krisen, bare kan håndteres ved at to eller flere medlemsstater deltar i en felles anskaffelse. I slike tilfeller vil den eneste løsningen som sikrer disse medlemsstatenes sikkerhetsinteresser, ofte være å åpne en eksisterende rammeavtale for offentlige oppdragsgivere i medlemsstater som ikke opprinnelig var part i den, selv om den opprinnelige rammeavtalen ikke inneholder denne muligheten. Ettersom direktiv 2009/81/EF ikke inneholder disse mulighetene på det tidspunktet denne forordningen trer i kraft, fastsetter denne forordningen en mulighet for å utfylle eller fravike bestemmelsene i det nevnte direktivet i akutte situasjoner som skyldes en krise, forutsatt at foretaket som har inngått rammeavtalen, har gitt sitt samtykke til dette.

- 78) I samsvar med rettspraksisen til Den europeiske unions domstol skal endringer av en offentlig kontrakt være strengt begrenset til det som er absolutt nødvendig under omstendighetene, samtidig som prinsippene om ikke-diskriminering, åpenhet og forholdsmessighet overholdes i størst mulig grad. I denne forbindelsen bør det være mulig å fravike direktiv 2009/81/EF og øke mengdene fastsatt i en rammeavtale med opptil 100 % av rammeavtalens verdi, når den åpnes for offentlige oppdragsgivere i andre medlemsstater, i den utstrekning en slik økning er strengt nødvendig for å kunne åpne rammeavtalen for disse offentlige oppdragsgiverne. Med tanke på disse økte mengdene bør disse offentlige oppdragsgiverne omfattes av de samme vilkårene som den opprinnelige offentlige oppdragsgiveren som inngikk den opprinnelige rammeavtalen. Det bør dessuten treffes hensiktsmessige tiltak knyttet til åpenhet for å sikre at alle potensielle interesserte parter informeres.
- 79) I løpet av de seneste årene har medlemsstatene samarbeidet i stadig større grad på forsvarsområdet, særlig med sikte på å tilpasse sine militære kapabiliteter til hverandre. Andre prosesser i Unionen, særlig

CARD og PESCO, har som mål å støtte gjennomføringen av relevante prioriteringer ved å identifisere og forfølge mulighetene for økt forsvarssamarbeid med sikte på å nå Unionens ambisjonsnivå på sikkerhets- og forsvarsområdet. Den stadige forverringen av den geopolitiske situasjonen og den ekstreme volatiliteten i den internasjonale situasjonen gjør det enda mer nødvendig å utvikle det operative samarbeidet. For at et forsvarssamarbeid skal være effektivt, kan det bli nødvendig å kreve at de samarbeidende medlemsstatenes væpnede styrker bruker nøyaktig det samme forsvarsproduktet eller i det minste produkter som er så like at de er innbyrdes utbyttbare. I slike tilfeller bør en medlemsstat som deltar i opprettelsen av eller som slutter seg til et slikt samarbeidsinitiativ som går utover et rent samarbeid om anskaffelse av forsvarsprodukter, kunne fravike prinsippene om åpenhet og konkurranse og tildele en kontrakt direkte, uten forutgående konkurranse eller kunngjøring av konkurranse, til det foretaket fra den EDTIB som produserer dette produktet, forutsatt at dette er nødvendig for å gjennomføre det berørte forsvarssamarbeidet.

- 80) Med tanke på sikkerhetssituasjonen og de eksisterende og forventede spenningene og flaskehalsene på det indre marked for forsvarsprodukter og i forsyningskjedene i den forbindelse, særlig som følge av misforholdet mellom den begrensede produksjonskapasiteten i Unionen og den økte etterspørselen siden Russland innledet sin angrepskrig mot Ukraina, er det nødvendig å fastsette et sett med tiltak som vil gjøre det mulig for Unionen å foregripe, forberede seg på og redusere risikoen for alvorlige forstyrrelser i forsyningen av forsvarsprodukter som kan eller sannsynligvis vil kunne føre til at det blir vedtatt divergerende nasjonale tiltak, noe som vil kunne få alvorlige negative konsekvenser for hvor godt det indre marked fungerer.
- 81) Unionens evne til å forutse og håndtere kriser når det gjelder forsyningen av forsvarsprodukter som påvirker hvor godt det indre marked fungerer, er avhengig av kunnskap om og overvåking på unionsplan av strukturen for og styrkene og svakhetene ved Unionens forsyningskjeder for slike produkter. I betraktning av kompleksiteten i forsvarsforsyningskjedene og de eksisterende spenningene og risikoen for knapphet i disse forsyningskjedene er det nødvendig å sørge for instru-

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

menter som sikrer en fortsatt samordnet strategi for kartlegging og overvåking av Unionens forsyningskjeder for kriserelevante produkter. Resultatene av en slik kartlegging vil også gi informasjon som er relevant for utviklingen av unionstiltak for å styrke EDTIBs konkurranseevne og vurdere Unionens stilling i de globale forsvarsforsyningskjedene. Kartlegging og overvåking bør i denne forbindelsen fokusere på produkter som, dersom de skulle bli utsatt for alvorlige forstyrrelser eller det skulle foreligge en overhengende risiko for slike forstyrrelser, kan eller sannsynligvis vil kunne føre til at det blir vedtatt divergerende nasjonale tiltak som vil kunne få alvorlige negative konsekvenser for hvor godt det indre marked fungerer, særlig hindringer for handelen over landegrensene.

- 82) Ved kartleggingen bør Kommisjonen utarbeide en liste over kriserelevante produkter, med fokus på eventuelle forstyrrelser eller flaskehalser som påvirker forsyningssikkerheten for slike produkter. Kommisjonen bør identifisere disse produktene på grunnlag av data som blir framlagt av medlemsstatene, og som stammer fra identifiseringen av relevante produksjonskapasiteter og forsyningskjeder. For å sikre at de aggregerte dataene er fullstendige, bør Kommisjonen krysskontrollere dataene og for dette formål bruke tilgjengelige data og om nødvendig data innhentet gjennom anmodninger til foretak om frivillig utlevering av opplysninger.
- 83) Kommisjonen bør fastsette en ramme og en metode for å identifisere kriserelevante produkter. For å sikre at kartleggingen blir effektiv, bør rammen og metoden fastsettes på en slik måte at medlemsstatene ikke pålegges unødvendige administrative byrder. Rammen og metoden bør derfor bygge på eksisterende nasjonale rammer og metoder som medlemsstatene eventuelt deler med Kommisjonen. Rammen og metoden bør først og fremst fokusere på eksisterende flaskehalser i forsvarsforsyningskjedene og føre til at produksjonskapasitetene og forsyningskjedene for disse identifiseres.
- 84) Som et ledd i kartleggingen bør Kommisjonen også identifisere og utarbeide en liste over indikatorer for tidlig varsling med sikte på å identifisere faktorer som kan forstyrre, svekke eller ha negativ innvirkning på forsyningen av slike produkter. Slike indikatorer kan omfatte atypiske økninger i ledetiden, til-

gang til råvarer, mellomprodukter og menneskelig kapital som trengs for å produsere kriserelevante produkter, eller egnet produksjonsutstyr, forventet etterspørsel, prisstigninger som overstiger normale prissvingninger, ulykker, angrep, naturkatastrofer eller andre alvorlige hendelser, virkningen av handelspolitikk, toll, eksportrestriksjoner, handelshindringer og andre handelsrelaterte tiltak og virkningen av bedriftsnedleggelse, utflagging eller oppkjøp av de viktigste leverandørene. Kommisjonens overvåkingsaktiviteter bør fokusere på disse indikatorene for tidlig varsling, som om nødvendig kan omfatte anmodninger til relevante aktører om frivillig utlevering av opplysninger.

- 85) For å sikre at byrden for foretak som deltar i overvåkingen, blir minst mulig, og at innsamlet informasjon kan sammenstilles på en meningsfull måte, bør Kommisjonen sørge for standardiserte og sikre metoder for all informasjonsinnsamling. Disse metodene bør sikre at all innsamlet informasjon behandles fortløpig, slik at forretningshemmeligheter og cybersikkerheten bevares. For å begrense den administrative byrden for de nasjonale forvaltningene bør medlemsstatene i forbindelse med kartleggingen av forsyningskjedene for forsvarsprodukter på samme måte kunne anmode Kommisjonen om å utføre oppgaver som er overlatt til dem.
- 86) På grunnlag av listen over kriserelevante produkter som Kommisjonen har identifisert, bør medlemsstatene identifisere de viktigste leverandørene av slike produkter på deres territorium. For å sikre en effektiv samordnet strategi på unionsplan bør listen over slike leverandører oversendes til Kommisjonen. For å kunne identifisere og rapportere om alle hendelser som kan få varige negative konsekvenser når det gjelder rettidig tilgjengelighet og forsyning av disse produktene, bør medlemsstatene overvåke slike leverandørers evne til å utføre sine aktiviteter, på bakgrunn av de indikatorene for tidlig varsling som Kommisjonen har identifisert. For samme formål bør de viktigste leverandørene av kriserelevante produkter også underrette den medlemsstaten på hvis territorium de er etablert, om de oppdager forsyningsforstyrrelser som i vesentlig grad kan påvirke deres aktiviteter i forbindelse med produksjonen av kriserelaterte produkter.
- 87) Som en del av rammen for kriseberedskap bør Kommisjonen gjennomføre og samordne

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

stresstester og simuleringer, særlig på grunnlag av rådene fra organet for forsynings-sikkerhet på forsvarsområdet («organet») når det gjelder tema av kritisk betydning for forsvarsforsyningskjedene. I denne sammenhengen kan Kommisjonen utarbeide scenarier og parametere som gjenspeiler de særlige risikoene som er forbundet med en krise i forsyningen av kriserelevante produkter. For å sikre kriseberedskapen hos alle relevante aktører er det nødvendig at alle medlemsstatene og eventuelt høyrepresentanten, EDA og andre relevante aktører oppfordres til å delta frivillig i disse stresstestene. I denne forbindelse kan Kommisjonen legge til rette for og oppmuntre til at det utarbeides strategier for beredskap i nødssituasjoner, herunder strategier for krisekommunikasjon og utveksling av informasjon om gjeldende restriksjoner under utfordrende omstendigheter. Gitt hvor følsom informasjon om flaskehalser i forsyningskjedene er for Unionens og medlemsstatenes forsvars- og sikkerhetsinteresser, bør resultatene av disse stresstestene utgjøre graderte opplysninger.

- 88) Mangelen på åpenhet om identiteten til sertifiseringsmyndigheter og sertifiseringsprosedyrer for forsvarsprodukter i Unionen har ført til begrenset kryssertifisering av forsvarsprodukter, noe som har ført til en ytterligere fragmentering av det indre marked for forsvarsprodukter, særlig under forsyningskriser, som ammunisjonsforsyningskrisen i 2023. Som en del av beredskapsrammen er det derfor nødvendig å øke åpenheten om nasjonale sertifiseringsprosesser og lette informasjonsutvekslingen mellom sertifiseringsmyndighetene for å forenkle kryssertifisering av forsvarsprodukter og fremme bevegeligheten for slike produkter på det indre marked. For dette formålet bør Kommisjonen utarbeide en liste over nasjonale sertifiseringsmyndigheter og holde denne oppdatert.
- 89) For å redusere risikoen for knapphet i forsyningen av kriserelevante produkter er det nødvendige å øke tempoet i utbyggingen av anlegg knyttet til produksjonen av disse produktene, særlig ved å sikre effektiv og rettidig administrativ behandling av søknader som gjelder planlegging, oppføring og drift av slike anlegg. Av denne grunnen bør myndighetene i medlemsstatene sikre at slike søknader behandles så raskt som det er rettslig mulig.
- 90) For å sette Unionen i stand til å redusere risikoen for at en forsyningskrise oppstår, bør

vedkommende myndigheter i medlemsstatene varsle organet om de får kjennskap til at det foreligger en risiko for alvorlige forstyrrelser i forsyningen av kriserelevante produkter eller har konkret og pålitelig informasjon om andre relevante risikofaktorer eller hendelser som er i ferd med å realiseres. For å sikre en samordnet strategi for å redusere slik risiko bør Kommisjonen, når den får kjennskap til at det foreligger en slik risiko, gjennomføre forebyggende tiltak, for eksempel innkalle til et ekstraordinært møte i organet for å drøfte hvor alvorlige forstyrrelsene er, og hvilke mottiltak som er mulig, og eventuelt rådføre seg med relevante tredjeland og internasjonale organisasjoner med sikte på å søke samarbeidsløsninger for å unngå eller håndtere forstyrrelser i forsyningskjedene, i samsvar med internasjonale forpliktelser.

- 91) Denne forordningen bør også fastsette bestemmelser om instrumenter for effektiv og samordnet håndtering av en forsyningskrise som er nært forestående eller har oppstått. På grunn av behovet for å fastsette målrettede tiltak avhengig av om alvorlige negative konsekvenser for det indre markeds virkemåte eller en overhengende risiko for dette er knyttet til kriserelevante produkter som ikke er forsvarsprodukter, eller til kriserelevante forsvarsprodukter, bør denne forordningen derfor omfatte bestemmelser om to ulike forsyningskrisetilstander.
- 92) Forsyningskrisetilstanden bør aktiveres på grunnlag av konkrete og pålitelige bevis ved alvorlige forstyrrelser eller en overhengende risiko for slike forstyrrelser i forsyningen av kriserelevante produkter, og dersom slike alvorlige forstyrrelser eller den overhengende risikoen for slike forstyrrelser fører til eller sannsynligvis vil føre til at det blir vedtatt divergerende nasjonale tiltak med hensyn til kriserelevante produkter som ikke er forsvarsprodukter, noe som vil kunne få alvorlige negative konsekvenser for hvor godt det indre marked fungerer, særlig hindringer for handelen over landegrensene med slike kriserelevante produkter.
- 93) Den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden bør aktiveres ved alvorlige forstyrrelser eller en overhengende risiko for slike forstyrrelser i forsyningen av forsvarsprodukter, og dersom slike alvorlige forstyrrelser eller den overhengende risikoen for slike forstyrrelser fører til eller sannsynligvis vil føre til at det blir vedtatt divergerende nasjonale tiltak

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

med hensyn til kriserelevante forsvarsprodukter, noe som vil kunne få alvorlige negative konsekvenser for hvor godt det indre marked fungerer, særlig hindringer for handelen over landegrensene med slike kriserelevante forsvarsprodukter. Når Kommisjonen vurderer om vilkårene for å aktivere den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden er oppfylt, bør den ta hensyn til om en krise som påvirker Unionens og medlemsstatenes sikkerhets- og forsvarsinteresser, har blitt identifisert innenfor rammen av FUSP, for eksempel om en medlemsstat har aktivert bestemmelsen om gjensidig bistand i henhold til artikkel 42 nr. 7 i TEU. I denne sammenhengen kan Kommisjonen ta hensyn til om en slik krise også er identifisert i NATO.

- 94) Ettersom beslutningen om å aktivere forsyningskrisetilstanden eller den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden er en sensitiv beslutning, særlig på grunn av de potensielle konsekvensene av tiltakene som kan bli vedtatt som en reaksjon på dette, herunder den betydelige innvirkningen slike tiltak kan ha på private foretak i Unionen, bør Rådet gis myndighet til å vedta en gjennomføringsrettsakt om aktivering, forlenging og oppheving av forsyningskrisetilstander. For å sikre at reaksjonen på unionsplan er tilpasset forsyningskrisens art, bør Rådet også bestemme hvilke av tiltakene fastsatt i denne forordningen som bør aktiveres for å håndtere den pågående forsyningskrisen, og bør kunne angi hvilke kriserelevante produkter disse tiltakene bør aktiveres for.
- 95) For at det skal være mulig å gjøre en nøyaktig vurdering av forsyningskrisens art og alvorlighetsgrad i nær sanntid, og av om det er nødvendig å innføre prioriteringstiltak, bør Kommisjonen, dersom Rådet i en gjennomføringsrettsakt fastsatt dette innenfor rammen av forsyningskrisetilstanden eller den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden, kunne rette anmodninger om opplysninger til økonomiske aktører som bidrar til produksjonen av de berørte kriserelevante produktene. Slike anmodninger om opplysninger bør bare sendes når tilgjengelige opplysninger ikke er tilstrekkelige, og bør være begrenset til opplysninger om produksjonskapabiliteter, produksjonskapasitet eller mulige primære forstyrrelser. Med tanke på at opplysningene det kan bli anmodet om, er av følsom karakter, bør Kommisjonen på forhånd innhente samtykke fra den medlemsstaten der den berørte

økonomiske aktørens produksjonsanlegg ligger, og de etterspurte opplysningene bør gå via denne medlemsstaten. Dersom den berørte medlemsstaten går med på å sende ut en slik anmodning om opplysninger, bør den kunne beslutte at anmodningen skal rettes direkte til den berørte økonomiske aktøren, og underrette Kommisjonen om dette. Det er også viktig at Kommisjonen blir kjent med anmodninger fra tredjeland om opplysninger knyttet til aktivitetene til økonomiske aktører som er etablert i Unionen, som gjelder forsyningen av kriserelevante produkter, ettersom slike anmodninger om opplysninger kan føre til prioriteringstiltak fra disse tredjelandene som kan få betydelige konsekvenser for forsyningen av slike produkter i Unionen og for hvor godt det indre marked fungerer. Den berørte økonomiske aktøren bør derfor i god tid underrette den medlemsstaten på hvis territorium dens produksjonsanlegg ligger, og denne medlemsstaten bør i sin tur underrette Kommisjonen slik at den berørte medlemsstaten og Kommisjonen kan anmode den berørte økonomiske aktøren om å framlegge tilsvarende opplysninger som det tredjelandet har anmodet om.

- 96) Ved alvorlig og vedvarende knapphet på eller en uvanlig høy etterspørsel etter kriserelevante produkter som medfører en overhengende risiko for eller vil kunne få alvorlige negative konsekvenser for hvor godt det indre marked fungerer, kan prioriteringstiltak på unionsplan som tar sikte på å sikre tilgjengeligheten av kriserelevante produkter, vise seg å være uunnværlige for å sikre et vel fungerende indre marked for forsvarsprodukter og vel fungerende forsyningskjeder. Kommisjonen bør i denne sammenhengen, på anmodning fra en medlemsstat, kunne benytte seg av prioriterte anmodninger med henblikk på å lette forsyningen av både kriserelevante forsvarsprodukter og kriserelevante produkter som ikke er forsvarsprodukter, og prioriterte bestillinger for å sikre forsyningen av kriserelevante produkter som ikke er forsvarsprodukter. Disse prioriteringstiltakene bør aktiveres av Rådet.
- 97) Prioriterte anmodninger bør bestå av anmodninger fra Kommisjonen, etter initiativ fra en medlemsstat, som rettes til relevante økonomiske aktører som er etablert i Unionen, om å godta eller prioritere bestillinger av kriserelevante produkter. Som en siste utvei for å sikre at forsvarsforsyningskjedene kan fort-

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

sette sin virksomhet under forsyningskriser, og bare når det er nødvendig og forholdsmessig for dette formålet, bør disse prioriterte anmodningene ta sikte på å støtte en medlemsstat som har alvorlige vanskeligheter enten med å legge inn en bestilling på eller gjennomføre en kontrakt om forsyning av kriserelevante produkter. Økonomiske aktører bør ha mulighet til å avslå å bli omfattet av en prioritert anmodning. Når Kommisjonen utsteder en prioritert anmodning, bør den ta hensyn til den mulige negative virkningen på konkurransen i det indre markedet og risikoen for å forsterke markedsvridninger. Dessuten bør valget av hvem som skal motta og hvem som skal begunstiges av de prioriterte anmodningene, ikke innebære forskjellsbehandling.

- 98) I betraktning av den stadige forverringen av sikkerhetssituasjonen i Unionen, som er knyttet til den vedvarende og stadig mer intense trusselen fra Russland i forbindelse med landets angrepskrig mot Ukraina, er det helt avgjørende å håndtere de vanskelighetene som medlemsstatene kan bli stilt overfor når de skal legge inn en bestilling eller gjennomføre en kontrakt som gjelder forsyning av forsvarsprodukter, særlig dersom vanskelighetene skyldes forstyrrelser i forsyningen av kriserelevante produkter som ikke er forsvarsprodukter. I en situasjon der kriserelevante produkter har doble bruksområder eller er sivile produkter, kan forsvarsforsyningskjedene møte konkurranse fra forsyningskjeder for ikke-forsvarsrelaterte produkter med betydelig sterkere kjøpekraft når de prøver å få tilgang til disse kriserelevante produktene. Det er derfor nødvendig å innføre ytterligere et instrument som en siste utvei for tilfeller der produksjonen eller forsyningen av slike kriserelevante produkter som ikke er forsvarsprodukter, ikke kan oppnås ved hjelp av noen andre tiltak, heller ikke en prioritert anmodning. Kommisjonen bør derfor kunne benytte prioriterte bestillinger for å pålegge økonomiske aktører som er etablert i Unionen, produksjon eller forsyning av visse kriserelevante produkter som ikke er forsvarsprodukter, etter på forhånd å ha innhentet samtykke fra den medlemsstaten på hvis territorium den berørte økonomiske aktørens produksjonsanlegg ligger, og fra den medlemsstaten på hvis territorium den berørte økonomiske aktørens ledelsesstruktur ligger. Kommisjonen bør ikke utstede

prioriterte bestillinger dersom den økonomiske aktøren ikke er i stand til å effektivt utføre bestillingen selv om den er prioritert, enten på grunn av utilstrekkelig produksjonskapabilitet eller produksjonskapasitet eller av tekniske årsaker, eller fordi dette ville påføre den økonomiske aktøren en urimelig økonomisk byrde og særlige vanskeligheter, herunder betydelig risiko for driftskontinuiteten. Dersom slike grunner oppstår etter at Kommisjonen har vedtatt en gjennomføringsrettsakt som fastsetter at en økonomisk aktør omfattes av en prioritert bestilling eller anmodning, bør den økonomiske aktøren kunne anmode Kommisjonen om å endre den berørte gjennomføringsrettsakten.

- 99) En prioritert bestilling eller en prioritert anmodning bør bygge på objektive, faktabaserte, målbare og dokumenterte data. Den bør ta hensyn til foretakenes rettmessige interesser samt de kostnadene og den innsatsen som eventuelle endringer i produksjonssekvensen vil kreve. Så snart forpliktelsen til å utføre den prioriterte anmodningen eller den prioriterte bestillingen er godtatt eller pålagt, bør den ha forrang framfor enhver privatrettslig eller offentligrettslig leveringsforpliktelse. Dersom gjenstanden for en prioritert anmodning gjelder et forsvarsprodukt, bør anmodningen angi omfanget av de kontraktsforpliktelsene som den prioriterte anmodningen skal ha forrang framfor. Hver prioritert anmodning eller bestilling bør framsettes til en rettferdig og rimelig pris. Det bør være mulig å beregne en slik pris på grunnlag av gjeldende priser de siste årene, med forbehold om at enhver økning eller nedgang begrunnes, for eksempel ved å ta hensyn til inflasjon eller innsatskostnader. I lys av hvor viktig det er å sikre forsyning av kriserelevante produkter, som er avgjørende for å sikre at det indre marked og forsyningskjedene der fungerer tilfredsstillende, bør overholdelse av plikten til å utføre en prioritert anmodning eller bestilling ikke medføre ansvar for tredjeparter for skader som kan oppstå som følge av brudd på kontraktsforpliktelse som er underlagt en medlemsstats lovgivning, i den grad bruddet på kontraktsforpliktelsene var nødvendig for å etterkomme den pålagte prioriteringen. Økonomiske aktører som kan omfattes av en prioritert anmodning, bør i vilkårene for sine forretningsavtaler kunne fastsette de mulige konsekvensene av en prioritert anmodning.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

- 100) Dersom den økonomiske aktøren uttrykkelig har godtatt en prioritert anmodning, og Kommisjonen har vedtatt en gjennomføringsrettsakt etter at anmodningen er godtatt, eller dersom den økonomiske aktøren har blitt pålagt en prioritert bestilling gjennom en gjennomføringsrettsakt vedtatt av Kommisjonen, bør den økonomiske aktøren overholde alle vilkårene i den nevnte gjennomføringsrettsakten. Dersom den økonomiske aktøren ikke overholder vilkårene fastsatt i gjennomføringsrettsakten, bør det medføre tap av for delen av en fraskrivelse av kontraktsmessig ansvar. Dersom den manglende overholdelsen er forsettlig eller skyldes grov uaktsomhet, bør Kommisjonen kunne ilegge den økonomiske aktøren et overtredelsesgebyr eller en tvangsmulkt, i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet. Kommisjonen bør ta hensyn til enhver behørig begrunnelse som den økonomiske aktøren legger fram, når den skal avgjøre hvorvidt overtredelsesgebyrer eller tvangsmulfter anses som nødvendig og forholdsmessig.
- 101) Under den ekstraordinære omstendighet at en økonomisk aktør som er etablert i Unionen, er gjenstand for et tiltak som medfører en prioritert bestilling på eller en prioritert anmodning om et kriserelevant produkt fra et tredjeland, bør den underrette Kommisjonen for å gi den grunnlag for å vurdere om et slikt tiltak vil få betydelige konsekvenser for forsyningssikkerheten for kriserelevante produkter og for hvor godt det indre marked fungerer, samt om hensiktsmessige tiltak som kan måtte treffes som svar på dette tiltaket.
- 102) Anmodningen om eller plikten til å prioritere produksjon eller forsyning av visse produkter bør ikke i uforholdsmessig grad påvirke friheten til å drive næringsvirksomhet og avtalefriheten som er nedfelt i artikkel 16 i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter («pakten») og eiendomsretten fastsatt i paktens artikkel 17. I samsvar med artikkel 52 nr. 1 i paktens bør enhver begrensning av utøvelsen av disse rettighetene og frihetene være fastsatt ved lov, respektere disse rettighetenes og frihetenes vesentlige innhold og være underlagt forholdsmessighetsprinsippet.
- 103) Dersom den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden aktiveres, bør de tiltakene som er tilgjengelige under forsyningskrisetilstanden, også være tilgjengelige dersom Rådet anser at dette er hensiktsmessig og det er angitt i gjennomføringsrettsakten som aktiverer den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden.
- 104) Overføringer av forsvarsprodukter innenfor Unionen er regulert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/43/EF³⁰, som har som mål å forenkle disse overføringene for å sikre at det indre marked for forsvarsprodukter fungerer tilfredsstillende. Som det er dokumentert i tidligere evalueringer av dette direktivet, er forhåndsutstedelse av globale og individuelle overføringslisenser fortsatt i stor grad regelen når det gjelder bevegelighet for forsvarsprodukter på det indre marked, og gjennomsnittlig behandlingstid for søknadene kan variere, noen ganger svært mye, fra en medlemsstat til en annen. I en sikkerhetsrelatert forsyningskrise bør det være mulig for Rådet, dersom Rådet anser det som nødvendig, å vedta en gjennomføringsrettsakt som aktiverer den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden, og der fastsette en frist, som ikke bør være på mer enn to uker, for de berørte nasjonale myndighetenes behandling av søknader, etter at de er fullstendig mottatt, for å legge ytterligere til rette for bevegeligheten for disse produktene på det indre marked. Denne forordningen har i tillegg som mål å legge til rette for overføring innenfor Unionen av kriserelevante produkter i forbindelse med en forsyningskrise. Det bør derfor gjøres klart at en medlemsstat som innfører eksportbegrensninger på komponenter som er kriserelevante produkter, og som den anser som følsomme i henhold til direktiv 2009/43/EF, ikke bør kreve ytterligere tillatelser for overføring innenfor Unionen av de berørte komponentene dersom mottakeren i en brukserklæring fastslår at de komponentene som omfattes av overføringslisensen, inngår i eller skal inngå i et forsvarsprodukt og ikke kan overføres eller eksporteres slik de foreligger. Et slikt tiltak bør ikke påvirke gjeldende unionsregler og nasjonale regler for overføring og eksport av forsvarsprodukter.
- 105) Ettersom sertifisering av forsvarsprodukter er avgjørende for å sikre at det indre marked for forsvarsprodukter fungerer tilfredsstillende, særlig i en sikkerhetsrelatert forsyningskrise,

³⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/43/EF av 6. mai 2009 om forenkling av vilkårene for overføring av forsvarsrelaterte varer i Fellesskapet (EUT L 146 av 10.6.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/43/oj>).

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

ningskrise, bør denne forordningen, i tillegg til å framskynde eksisterende nasjonale prosesser, muliggjøre obligatorisk gjensidig anerkjennelse av et kriserelevant forsvarsprodukt som er lovlig sertifisert i en medlemsstat.

106) I tillegg til de andre tiltakene som er fastsatt i denne forordningen med sikte på å håndtere en sikkerhetsrelatert forsyningskrise, bør medlemsstatene, dersom Rådet aktiverer disse tiltakene, i det enkelte tilfelle vurdere å anvende forsvarsrelaterte unntak eller fritak i henhold til nasjonal rett og gjeldende unionsrett for å gi tillatelser knyttet til planlegging, oppføring og drift av produksjonsanlegg for kriserelevante forsvarsprodukter eller for å sikre kontinuitet i produksjonen av slike produkter dersom de anser at anvendelsen av slike unntak eller fritak vil bidra til forsynings-sikkerheten for kriserelevante forsvarsprodukter. Dette kan særlig omfatte unionsretten på helse-, miljø- og sikkerhetsområdet, som er av avgjørende betydning for å øke vernet av menneskers helse og miljøet, og for å oppnå en bærekraftig og sikker utvikling. Ettersom en sikkerhetsrelatert forsyningskrise kjennetegnes av hindringer for bevegeligheten for kriserelaterte forsvarsprodukter på det indre marked, bør innovasjonstiltak under slike omstendigheter kunne gis økonomisk støtte gjennom programmet og dermed bidra til at forsvarsprodukter blir spesielt raskt tilgjengelig på markedet. Støtte til slike tiltak vil kunne bidra til å håndtere de aktuelle hindringene, særlig ved å muliggjøre en betydelig kortere ledetid for levering av forsvarsprodukter eller masseproduksjon av slike produkter. Det bør derfor være mulig for Rådet, når det aktiverer den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden, å gjøre slike innovasjonstiltak berettiget til støtte gjennom programmet.

107) Oppfyllelse av de forpliktelsene som pålegges i henhold til denne forordningen, bør kunne sikres ved hjelp av overtredelsesgebyrer og tvangsmulkt. For dette formålet bør det fastsettes hensiktsmessige nivåer på overtredelsesgebyrene for manglende etterkomme av anmodninger om opplysninger og manglende oppfyllelse av forpliktelser i forbindelse med en prioritert anmodning og av underretningsplikten som gjelder der en økonomisk aktør som er etablert i Unionen, er gjenstand for et prioriteringstiltak fra et tredjeland, som tar hensyn til hvor alvorlig

den manglende etterlevelsen av disse forpliktelsene er, og med særskilte tak for SMB-er. Videre bør det fastsettes tvangsmulkt for manglende overholdelse av plikten til å godta og utføre prioriterte bestillinger, og de bør være forholdsmessige, med særskilte tak for SMB-er. Det bør fastsettes foreldelsesfrister for ilegging av overtredelsesgebyrer og tvangsmulkt, i tillegg til foreldelsesfrister for tvangsfullbyrdelse. Kommisjonen bør dessuten gi de berørte økonomiske aktørene rett til å bli hørt.

108) En av utfordringene som ble påvist under covid-19-krisen, var mangelen på et nettverk for å sikre beredskapen, og at informasjonsutvekslingen og samordningen av beredskapstiltak mellom medlemsstatene på den ene siden og mellom medlemsstatene og Kommisjonen på den andre siden, var utilstrekkelig. Oppnåelsen av målet for denne forordningen om å forberede seg på og håndtere følgene av framtidige forsyningskriser på det indre marked for forsvarsprodukter, bør derfor understøttes av en styringsmekanisme. Det bør ved denne forordningen opprettes et organ for å legge til rette for samarbeid, informasjonsutveksling og en smidig, effektiv og harmonisert gjennomføring av de tiltakene i denne forordningen som tar sikte på å sikre forsyningssikkerheten for forsvarsprodukter. Organet bør være sammensatt av representanter for medlemsstatene og Kommisjonen. Ettersom det for å sikre et velfungerende indre marked for forsvarsprodukter under forsyningskriser, eller for å forberede seg på slike forsyningskriser, må tas hensyn til medlemsstatenes evne til å utvikle, erverve og forvalte sine forsvarskapabiliteter og styrke sin forsvarsberedskap, bør Kommisjonen og den medlemsstaten som har formannskapet i Rådet, i fellesskap lede møtene i organet. Med tanke på hvordan ordningen for forsyningssikkerhet bidrar til Unionens evne til å forsvare sine sikkerhets- og forsvarsinteresser, bør dessuten høyrepresentanten og EDA også være medlemmer av organet. Særlig kan EDAs pågående arbeid med hensyn til forsyningssikkerhet for forsvarsprodukter være nyttig for gjennomføringen av denne forordningen. EDA fremmer utvekslingen av beste praksis og styrker samarbeidet mellom medlemsstatene når det gjelder forsvarsrelatert forsyningssikkerhet. EDA bidrar også med innsikt om flaskehalser som påvirker forsyningskjedene for forsvarsprodukter. EDA bør

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

derfor kunne dele sine synspunkter og sin ekspertise, blant annet innenfor organet, noe som vil bidra til forberedelsene på og håndteringen av konsekvensene av forsyningskriser på det indre marked for forsvarsprodukter. Assosierte land bør ha rett til å bli medlemmer, uten stemmerett, av organet i samsvar med vilkårene fastsatt i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet. Representanter for Europaparlamentet bør inviteres til å delta som observatører på organets møter. Organet bør legge til rette for samordning mellom medlemsstatene og gi anbefalinger til og bistå Kommisjonen i gjennomføringen av de mekanismene som innføres med denne forordningen med sikte på å sikre forsyningssikkerhet, særlig ved å forutse, forberede seg på, forebygge og håndtere kriser i forsyningen av kriserelevante produkter.

109) For å sikre enhetlige vilkår for gjennomføringen av denne forordningen bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet med hensyn til vedtakelse av flerårige arbeidsprogrammer for å fastsette finansieringsprioriteringene og gjeldende finansieringsvilkår, tildelingen av finansiering for særlige tiltak, opprettelsen av SEAP-strukturer, identifiseringen og oppdateringen av kriserelevante produkter, utarbeidelsen av en liste over nasjonale sertifiseringsmyndigheter, prioriteringstiltak og ileggingen av sanksjoner. Det bør tas hensyn til de spesielle forholdene i forsvarssektoren, særlig ansvaret for planleggings- og anskaffelsesprosessen som er tillagt medlemsstater, assosierte land eller Ukraina. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011³¹.

110) Det bør være mulig å invitere representanter for Ukraina til møtene i organet når deres synspunkter er nødvendige i forbindelse med gjennomføringstiltakene som angår Ukraina, for eksempel gjennomføringsrettsaktene knyttet til støtteinstrumentet for Ukraina. Dermed vil disse representantene kunne dele sine synspunkter og svare på spørsmål fra medlemsstatene. De bør imidlertid ikke ha anledning til å være til stede under drøf-

tingene og heller ikke delta i avstemninger i organet.

111) Denne forordningen bør få anvendelse uten at det berører Unionens konkurranseregler, særlig artikkel 101–109 i TEUV og rettsaktene som gjennomfører disse artiklene.

112) Unionsfinansiering i henhold til denne forordningen bør utelukkende dekke kostnader som er nødvendige for å nå målene for programmet og støtteinstrumentet for Ukraina, og kan ikke dekke kostnader knyttet til FUSP. Derfor skal unionsfinansiering gjennom programmet og støtteinstrumentet for Ukraina ikke dekke kostnadene ved kjøp og vedlikehold av forsvarsprodukter for militære eller forsvarsrelaterte formål, heller ikke i forbindelse med opprettelsen, forvaltningen eller opprettholdelsen av forsvarsindustrielle beredskapslagre. Unionsfinansiering gjennom programmet og støtteinstrumentet for Ukraina i henhold til denne forordningen bør imidlertid kunne dekke kostnader i forbindelse med kjøp eller vedlikehold av slike produkter dersom disse kostnadene er nødvendige for å styrke EDTIBs konkurranseevne eller for å gjenopprette, gjenoppbygge og modernisere Ukrainas DTIB, særlig engangskostnader.

113) I samsvar med artikkel 241 i TEUV kan Rådet anmode Kommisjonen om å gjennomføre enhver utredning som det finner hensiktsmessig for å nå de felles målene, og om å framlegge for Rådet ethvert egnet forslag i denne sammenheng. Kommisjonen vil foreta en rask og grundig behandling av enhver slik anmodning om forslag.

114) Denne forordningen bør få anvendelse uten at det berører sikkerhets- og forsvarspolitikens særlige karakter i visse medlemsstater.

115) Denne forordningen berører ikke gjeldende unionsregler og nasjonale regler om eksport av forsvarsprodukter eller forpliktelsene fastsatt i direktiv 2009/43/EF.

116) Ettersom målene for denne forordningen, som er å styrke EDTIBs teknologiske lederstilling, innovasjon, reaksjonsevne, langsiktige konkurranseevne, robusthet, integrasjon og beredskap for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter og bidra til gjenoppbygging, gjenoppbygging og modernisering av Ukrainas DTIB, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene, men snarere, på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhets-

³¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av regler og generelle prinsipper for hvordan medlemsstatene skal kontrollere Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

prinsippet som fastsatt i artikkel 5 i TEU. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

117) For at det skal være mulig å starte gjennomføringen av denne forordningen så raskt som mulig med tanke på å nå målene med den, bør den tre i kraft snarest mulig.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Kapittel I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Allmenne mål og formål

1. Formålet med denne forordningen er å styrke den europeiske forsvarsteknologiske og forsvarsindustrielle basens (EDTIB) teknologiske lederstilling, innovasjon, reaksjonsevne, langsiktige konkurranseevne, robusthet, integrasjon og beredskap for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter og bidra til gjenoppretting, gjenoppbygging og modernisering av Ukrainas forsvarsteknologiske og forsvarsindustrielle base («Ukrainas DTIB»).
2. Ved denne forordningen fastsettes et budsjett for perioden 2025–2027 og bestemmelser om følgende:
 - 1) programmet for europeisk forsvarsindustri («programmet»), som omfatter tiltak for å styrke EDTIBs konkurranseevne, reaksjonsevne og kapasitet, som fastsatt i kapittel II,
 - 2) støtteinstrumentet for Ukraina, et samarbeidsprogram med Ukraina med sikte på gjenoppretting, gjenoppbygging og modernisering av Ukrainas DTIB, med tanke på at Ukrainas DTIB i framtiden muligens kan bli integrert i EDTIB, som fastsatt i kapittel III,
 - 3) en rettslig ramme for europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse, som fastsatt i kapittel IV,
 - 4) en europeisk mekanisme for militære salg, som fastsatt i kapittel V,
 - 5) en rettslig ramme for strukturer for europeiske forsvarsmateriellprogrammer (SEAP-strukturer), som fastsatt i kapittel VI,
 - 6) en rettslig ramme for forberedelsene på og håndteringen av konsekvensene av forsyningskriser på det indre marked, som fastsatt i kapittel VII, som tar sikte på å sikre

- a) forsyningssikkerhet for kriserelevante produkter og
- b) et velfungerende indre marked for forsvarsprodukter, herunder ved å forhindre at det oppstår hindringer for det.

3. Denne forordningen berører ikke det forholdet at nasjonal sikkerhet er den enkelte medlemsstats eneansvar, som fastsatt i artikkel 4 nr. 2 i traktaten om Den europeiske union (TEU), og heller ikke den enkelte medlemsstats rett til å beskytte sine vesentlige sikkerhetsinteresser i samsvar med artikkel 346 i traktaten om Den europeiske unions virkeområde (TEUV).

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordningen menes med

- 1) «forhåndskjøpsavtale» en offentlig kontrakt med en eller flere økonomiske aktører, som tar sikte på å bidra til rask utvikling eller produksjon av et produkt, og der retten til å kjøpe et visst antall produkter innen en viss tid og til en gitt pris forutsetter forhåndsfinansiering av en del av startkostnadene for de berørte økonomiske aktørene; selv om en forhåndskjøpsavtale er rettslig bindende for de deltakende offentlige oppdragsgiverne og for leverandøren, kreves det dessuten at det inngås kontrakter med de berørte leverandørene,
- 2) «enhet i et annet tredjeland» et rettssubjekt som er etablert i et annet ikke-assosiert tredjeland enn Ukraina, eller et rettssubjekt som er etablert i Unionen, i Ukraina eller i et assosiert land, men som har sin ledelsesstruktur i et ikke-assosiert tredjeland,
- 3) «assosierte land» medlemmer av Det europeiske frihandelsforbund som er medlemmer av Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, og som anvender denne forordningen i samsvar med avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde,
- 4) «flaskehals» en overbelastning på et gitt punkt i et produksjonssystem som stanser eller i alvorlig grad begrenser produksjonen,
- 5) «blandingsfinansieringstiltak» et tiltak som støttes gjennom Unionens budsjett, blant annet innenfor rammen av et instrument eller en plattform for blandet finansiering som definert i artikkel 2 nr. 6 i budsjettforordningen, som kombinerer ikke-tilbakebetalingspliktige former for støtte eller finansielle instrumenter fra Unionens budsjett med tilbakebetalingspliktige former for støtte fra utviklingsinstitu-

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

- sjoner eller andre offentlige finansinstitusjoner samt fra kommersielle finansinstitusjoner og investorer,
- 6) «graderte opplysninger» opplysninger eller materiale i enhver form der ulovlig utlevering kan påføre Unionens eller en eller flere medlemsstaters interesser varierende grad av skade, og som er merket med en EU-gradering eller en tilsvarende gradering, som fastsatt i avtalen mellom medlemsstatene i Den europeiske union, forsamlet i Rådet, om beskyttelse av graderte opplysninger som utveksles i Den europeiske unions interesse³²,
 - 7) «offentlige oppdragsgivere» offentlige oppdragsgivere som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 1) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/24/EU³³ og i artikkel 3 nr. 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/25/EU³⁴,
 - 8) «kontroll» evnen til å utøve en avgjørende innflytelse på et rettssubjekt, enten direkte eller indirekte via et eller flere mellomliggende rettssubjekter,
 - 9) «kriserelevante produkter» forsvarsprodukter, komponenter eller råvarer til disse, eller produkter eller tjenester som er kritiske for å produsere dem, som må være tilgjengelige for å sikre at det indre marked og forsyningskjedene der fungerer tilfredsstillende, og som må garanteres for å håndtere en forsyningskrise,
 - 10) «innovasjonstiltak på forsvarsområdet» et tiltak som hovedsakelig består av aktiviteter som tar direkte sikte på å utarbeide planer og ordninger for eller utforme nye, endrede eller forbedrede produkter, prosesser eller tjenester på forsvarsområdet, og som kan omfatte utforming av prototyper, testing, demonstrasjon, pilotprosjekter, produktvalidering i stor målestokk og markedsintroduksjon,
 - 11) «forsvarsprodukter» forsvarsrelaterte produkter som nevnt i vedlegget til direktiv 2009/43/EF samt bygge- og anleggsarbeider, varer og tjenester direkte knyttet til disse produktene for hele eller deler av deres livssyklus i henhold til artikkel 2 bokstav c) i direktiv 2009/81/EF,
 - 12) «dynamisk styring av tilgjengelighet» levering av forsvarsprodukter i tide, på avtalt sted og med avtalt tilgjengelighetsnivå samt håndtering av tilgjengelighetsrisiko som måtte oppstå i form av knapphet på det berørte forsvarsproduktet; med «tilgjengelighet» menes i denne sammenhengen forsvarsproduktets evne til å fungere feilfritt under angitte forhold og til å være klart til bruk når det er nødvendig,
 - 13) «ledelsesstruktur» et organ hos et rettssubjekt, som er utnevnt i samsvar med nasjonal rett og rapporterer til administrerende direktør når det er hensiktsmessig, som har fullmakt til å fastsette rettssubjektets strategi, mål og overordnede ledelse, og som kontrollerer og overvåker rettssubjektets beslutningstaking,
 - 14) «forgrunnsinformasjon» data, knowhow eller opplysninger som genereres innenfor rammen av et gitt tiltak i henhold til denne forordningen, uansett form eller art,
 - 15) «ledetid» tidsrommet fra en innkjøpsordre gis, til produsenten ferdigstiller ordren,
 - 16) «rettssubjekt» en juridisk person som er opprettet og anerkjent som sådan i henhold til unionsretten, nasjonal rett eller folkeretten, og som har status som juridisk person og evne til å handle i eget navn, utøve rettigheter og pålegges forpliktelser, eller en enhet som ikke er en juridisk person i henhold til artikkel 200 nr. 2 bokstav c) i budsjettforordningen,
 - 17) «livssyklus» alle mulige suksessive faser for et produkt, fra forskning og utvikling til det tas ut av bruk og sluttbehandles,
 - 18) «vedlikehold» alle tiltak som treffes for å sikre et forsvarsprodukts beredskap og operative kapabilitet, særlig for å holde utstyr i eller tilbakeføre det til en bestemt stand inntil det tas ut av bruk, herunder oppdragsberedskap, levetid og oppgraderinger, tilpasning og spesialisering, inspeksjon, ettersyn, testing, service, endringer, klassifisering med hensyn til funksjonsevne, reparasjon, gjenoppbygging, gjenoppbygging, materialgjenvinning, berging og kannibalisering,
 - 19) «selskap med middels markedsverdi» et foretak som ikke er en SMB, og som har høyst 3 000 ansatte, der antall ansatte beregnes i samsvar med artikkel 3–6 i vedlegget til kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF³⁵,

³² EUT C 202 av 8.7.2011, s. 13.

³³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/24/EU av 26. februar 2014 om offentlige innkjøp og om oppheving av direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 av 28.3.2014, s. 65, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj>).

³⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/25/EU av 26. februar 2014 om innkjøp foretatt av enheter som driver virksomhet innenfor vann- og energiforsyning, transport og posttjenester, og om oppheving av direktiv 2004/17/EF (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/25/oj>).

³⁵ Kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF av 6. mai 2003 om definisjonen av svært små, små og mellomstore bedrifter (EUT L 124 av 20.5.2003, s. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj>).

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

- 20) «enhet i et ikke-assosiert tredjeland» et rettssubjekt som er etablert i et ikke-assosiert tredjeland, eller et rettssubjekt som er etablert i Unionen eller i et assosiert land, men som har sin ledelsesstruktur i et ikke-assosiert tredjeland,
- 21) «engangskostnader» kostnader som oppstår én gang eller med uregelmessige intervaller, særlig konstruksjons-, utviklings- og investeringskostnader som er nødvendige for produksjon eller vedlikehold av forsvarsprodukter eller for å reservere produksjonskapasitet,
- 22) «avtaksavtale» enhver avtale mellom på den ene siden minst tre medlemsstater og eventuelt assosierte land eller Ukraina og på den andre siden minst én produsent av forsvarsprodukter, som omfatter enten en forpliktelse fra medlemsstatene og eventuelt assosierte land eller Ukraina om å anskaffe en viss mengde forsvarsprodukter over en viss tid eller en forpliktelse fra produsenten av forsvarsprodukter om å gi medlemsstatene og eventuelt assosierte land eller Ukraina mulighet til å foreta en slik anskaffelse,
- 23) «opphavsperson» den av Unionens institusjoner, byråer eller organer, den medlemsstaten eller en enhet opprettet i henhold til denne forordningen, under hvis myndighet graderte opplysninger har blitt utarbeidet,
- 24) «offentlig innkjøper» en offentlig oppdragsgiver som er etablert i en medlemsstat eller et assosiert land, en struktur for europeiske forsvarsmateriellprogrammer (SEAP), Det europeiske forsvarsbyrå (EDA) eller en internasjonal organisasjon utpekt av medlemsstater, assosierte land, Ukraina eller en SEAP-struktur for å gjennomføre en felles anskaffelse på deres vegne,
- 25) «råvare» råvare som definert i artikkel 2 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/1252³⁶,
- 26) «resultater» enhver materiell eller immateriell virkning av et bestemt tiltak, som data, know-how eller opplysninger, uansett form eller art, og uansett om de kan beskyttes eller ikke, samt eventuelle rettigheter knyttet til dem, blant annet immaterialrettigheter,
- 27) «kvalitetsstempelen 'Seal of Excellence'» et kvalitetsstempel som viser at et forslag som er framlagt i forbindelse med en forslagsinnbydelse i henhold til programmet eller støtteinstrumentet for Ukraina, har oppnådd alle evalueringstersklene som er fastsatt i arbeidsprogrammet, men ikke har kunnet finansieres på grunn av et utilstrekkelig budsjett for denne forslagsinnbydelsen i arbeidsprogrammet, og som eventuelt kan motta støtte fra andre kilder for unionsfinansiering eller nasjonale finansieringskilder,
- 28) «følsomme opplysninger» ugraderte opplysninger og data som skal beskyttes mot uautorisert tilgang eller utlevering på grunn av forpliktelser som er nedfelt i unionsretten eller nasjonal rett, dersom det er relevant, eller for å kunne garantere personvernet eller sikkerheten til en fysisk eller juridisk person,
- 29) «små og mellomstore bedrifter» (SMB-er) små og mellomstore bedrifter som definert i artikkel 2 i vedlegget til rekommandasjon 2003/361/EF,
- 30) «lite selskap med middels markedsverdi» den betydningen begrepet er gitt i vedlegget til kommisjonsrekommandasjon (EU) 2025/1099³⁷,
- 31) «underleverandør» en økonomisk aktør som en kandidat, anbyder eller leverandør tilbyr for å utføre konkrete oppgaver eller tjenester under hovedleverandørens tilsyn, som bidrar til konstruksjonen eller produksjonen av et forsvarsprodukt, i tillegg til det leverandørene yter for å gjennomføre kontrakten, som tildeles minst 15 % av kontraktens verdi, og som trenger tilgang til graderte opplysninger for å kunne oppfylle kontrakten; i henhold til denne definisjonen skal «leverandør» forstås som en økonomisk aktør som leverer komponenter til hovedleverandøren som den selv har konstruert eller produsert.

Artikkel 3

Budsjett

1. Den finansielle rammen for gjennomføringen av programmet i perioden 30. desember 2025 til 31. desember 2027 skal bestå av følgende:
 - a) 1 200 000 000 euro i løpende priser og
 - b) ytterligere bidrag i samsvar med artikkel 5.

³⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/1252 av 11. april 2024 om fastsettelse av en ramme for å sikre en trygg og bærekraftig forsyning av kritiske råvarer og om endring av forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020 (EUT L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).

³⁷ Kommisjonsrekommandasjon (EU) 2025/1099 av 25. mai 2025 om definisjonen av små selskaper med middels markedsverdi (EUT L, 2025/1099, 28.5.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1099/oj>).

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

2. Den finansielle rammen for gjennomføringen av støtteinstrumentet for Ukraina i perioden 30. desember 2025 til 31. desember 2027 skal bestå av følgende:
 - a) 300 000 000 euro i løpende priser og
 - b) ytterligere bidrag i samsvar med artikkel 23, i den utstrekning disse er øremerket.
3. Unionsfinansiering i henhold til denne forordningen skal utelukkende dekke kostnader som er nødvendige for å nå målene for programmet og støtteinstrumentet for Ukraina. Derfor skal unionsfinansiering gjennom programmet og støtteinstrumentet for Ukraina ikke dekke kostnader ved kjøp og vedlikehold av forsvarsprodukter for militære eller forsvarsrelaterte formål, heller ikke i forbindelse med opprettelsen, forvaltningen eller opprettholdelsen av slike forsvarsindustrielle beredskapslagre som nevnt i artikkel 38 («forsvarsindustrielle beredskapslagre»). Unionsfinansiering i henhold til denne forordningen kan dekke kostnader i forbindelse med kjøp eller vedlikehold av slike produkter dersom disse kostnadene er nødvendige for å styrke EDTIBs konkurransevne eller for å gjenopprette, gjenoppbygge og modernisere Ukrainas DTIB, særlig engangskostnader.
4. Minst 15 % av den finansielle rammen nevnt i nr. 1 bokstav a) i denne artikkelen, skal tildeles tiltak som nevnt i artikkel 11, og minst 30 % av den finansielle rammen skal tildeles tiltak som nevnt i artikkel 12. Inntil 25 % av den finansielle rammen kan tildeles tiltak som nevnt i artikkel 35.
5. For å håndtere uforutsette situasjoner eller nye utviklingstrekk og behov kan Kommisjonen overføre beløpene nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkelen mellom programmet og støtteinstrumentet for Ukraina i samsvar med budsjettforordningen.
6. Opptil 3,5 % av beløpet nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkelen kan brukes til teknisk og administrativ bistand i forbindelse med gjennomføringen av programmet og støtteinstrumentet for Ukraina, for eksempel til forbedringer, overvåking, kontroll, revisjon og evaluering, herunder prisundersøkelser og felles IT-systemer og IT-plattformer, samt alle andre utgifter til teknisk og administrativ bistand eller personalrelaterte utgifter som Kommisjonen pådrar seg i forvaltningen av programmet og støtteinstrumentet for Ukraina.
7. Budsjettforpliktelser for aktiviteter som strekker seg over mer enn ett regnskapsår, kan fordeles over flere år i årlige delbeløp.

8. Dersom det er nødvendig for å forvalte tiltak som ikke er fullført innen 31. desember 2027, kan bevilgninger føres opp i Unionens budsjett fram til 2033 for å dekke utgifter som er nødvendige for å oppfylle målene fastsatt i artikkel for programmet eller eventuelt artikkel 22 for støtteinstrumentet for Ukraina, for å gjøre det mulig å forvalte tiltak som ikke er fullført når programmet eller støtteinstrumentet for Ukraina avsluttes, og for å dekke utgifter knyttet til kritiske operative oppgaver og tjenester.

Kapittel II

Programmet

Avsnitt 1

Alminnelige bestemmelser for programmet

Artikkel 4

Mål

1. Programmet skal ha som mål å øke EDTIBs konkurransevne, robusthet og beredskap ved å innlede og framskynde industriens tilpasning til de strukturelle endringene som den endrede sikkerhetssituasjonen medfører. Programmet skal særlig
 - a) styrke samarbeidet om forsvarsanskaffelser ved å stimulere medlemsstatene til å samle etterspørselen etter forsvarsprodukter, harmonisere kravene til forsvarsevne og styrke solidariteten seg imellom, noe som i siste instans vil føre til økt interoperabilitet og utskiftbarhet, samt ved å øke etterspørselsforutsigbarheten for EDTIB i samsvar med medlemsstatenes behov for forsvarsprodukter,
 - b) forbedre og trappe opp de forsvarsindustrielle forsyningskjedenes tilpasningsevne, åpne forsyningskjedene opp for samarbeid over landegrensene, særlig for SMB-er og selskaper med middels markedsverdi, øke produksjonskapasiteten, redusere produksjonsledetiden for forsvarsprodukter og støtte industrialisering og kommersialisering av forsvarsprodukter gjennom støtte fra tiltak som finansieres av Unionen, eller fra andre samarbeidsaktiviteter i Unionen som gjennomføres med støtte fra medlemsstatene, med sikte på å sikre tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter i hele Unionen, samtidig som det tas hensyn til medlemsstatenes særlige behov for det tilfelle at konvensjonelle militære trusler blir virkelighet,

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

- c) forbedre forsyningssikkerheten for og robustheten til EDTIB ved å bidra til EDTIBs utvikling og tilstedeværelse i hele Unionen.
2. Når programmet gjennomføres, skal det tas hensyn til målene for det strategiske kompasset for sikkerhet og forsvar, og det skal være i samsvar med de prioriteringene for forsvarskapabiliteter som medlemsstatene er blitt enige om innenfor rammen av den felles utenriks- og sikkerhetspolitikken (FUSP), særlig i forbindelse med kapabilitetsutviklingsplanen (CDP), og med de samarbeidsmulighetene som er fastsatt i den samordnede årlige forsvarsgjennomgangen (CARD).
3. Programmet skal være forenlig med medlemsstatenes samarbeid innenfor rammen av det permanente strukturerte samarbeidet (PESCO), EDAs initiativer og prosjekter, samt Unionens sivile og militære bistand til Ukraina. Programmet skal ta behørig hensyn til relevante aktiviteter som gjennomføres av Den nordatlantiske traktats organisasjon (NATO) og andre partnere når disse aktivitetene tjener Unionens sikkerhets- og forsvarsinteresser.

Artikkel 5

Ytterligere økonomiske midler

1. Medlemsstatene, Unionens institusjoner, organer og byråer, tredjeland, internasjonale organisasjoner, internasjonale finansinstitusjoner eller andre tredjeparter kan yte ytterligere økonomiske bidrag til programmet, herunder til fondet for raskere omstilling av forsvarsforsyningskjeder (FAST) nevnt i artikkel 14 i denne forordningen, i samsvar med artikkel 211 nr. 2 i budsjettforordningen. Slike økonomiske bidrag skal utgjøre eksterne inntekter avsatt til bestemte formål i henhold til artikkel 21 nr. 2 bokstav a), d) eller e) eller artikkel 21 nr. 5 i budsjettforordningen.
2. Forutsatt at de bidrar til oppnåelsen av et eller flere av målene fastsatt i artikkel 4 i forordning (EU) 2021/241, skal medlemsstatenes bidrag som støttes gjennom ordningen for gjenoppbygging og robusthet, brukes til fordel for den berørte medlemsstaten og kan, som unntak fra artikkel 20 nr. 6 i denne forordningen og fra artikkel 193 nr. 1 i budsjettforordningen, brukes for å bidra til finansieringen av støtteberettigede tiltak i henhold til artikkel 12 i denne forordningen og dekke opptil 100 % av de støtteberettigede kostnadene.

Som unntak fra artikkel 5 nr. 2, artikkel 18 nr. 4 bokstav d), artikkel 19 nr. 3 bokstav d) og kriterium 2 nr. 4 i vedlegg V til forordning (EU) 2021/241 skal prinsippet om ikke å gjøre betydelig skade ikke få anvendelse på bidrag fra medlemsstatene som støttes gjennom ordningen for gjenoppbygging og robusthet, forutsatt at den berørte medlemsstaten i den aktuelle bidragsavtalen med Kommisjonen begrunner hvorfor det ikke er gjennomførbart eller hensiktsmessig å sikre at den typen aktivitet som er ment å støttes i henhold til denne forordningen, overholder prinsippet om ikke å gjøre betydelig skade.

3. Eventuelle ytterligere beløp som mottas innenfor rammen av bilaterale eller multilaterale avtaler som er inngått i henhold til artikkel 17 i rådsforordning (EU) 2025/1106³⁸, skal utgjøre eksterne inntekter avsatt til bestemte formål i henhold til artikkel 21 nr. 5 i budsjettforordningen og brukes til programmet i samsvar med denne forordningen.
4. Midler som tildeles medlemsstatene innenfor rammen av delt forvaltning, kan på den berørte medlemsstatens anmodning overføres til programmet på vilkårene fastsatt i forordning (EU) 2021/1060. Kommisjonen skal ta i bruk disse midlene direkte i samsvar med artikkel 62 nr. 1 første ledd bokstav a) i budsjettforordningen eller indirekte i samsvar med bokstav c) i samme ledd. Disse midlene skal brukes til fordel for den berørte medlemsstaten.
5. Når det gjelder de beløpene som gis i bidrag i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen, kan de berørte medlemsstatene treffe beslutning om hvor stor andel av disse beløpene som skal gjøres tilgjengelig for alle enheter som er berettiget til finansiering i henhold til denne forordningen, som skal gjøres tilgjengelig utelukkende til fordel for den berørte medlemsstaten, eller som skal gjøres tilgjengelig til ytterligere fordel for andre medlemsstater. Dersom beløpene gjøres tilgjengelig til fordel for den berørte medlemsstaten eller til ytterligere fordel for andre medlemsstater, kan disse beløpene, som unntak fra artikkel 20 nr. 6 i denne forordningen og fra artikkel 193 nr. 1 i budsjettforordningen, brukes til å bidra til finansieringen av støtteberettigede tiltak i henhold til artikkel 12 i denne forordningen og dekke opp til 100 % av de støtteberettigede kostnadene.

³⁸ Rådsforordning (EU) 2025/1106 av 27. mai 2025 om opprettelse av instrumentet for en sikkerhetsaksjon for Europa (SAFE) gjennom styrking av den europeiske forsvarsindustrien (EUT L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj>).

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

6. Dersom Kommisjonen innen 31. desember 2028 ikke har inngått en rettslig forpliktelse om direkte eller indirekte forvaltning av midler som overføres i samsvar med nr. 4 i denne artikkelen, kan de tilsvarende ubevilgede midlene på den berørte medlemsstatens anmodning overføres tilbake til et eller flere kildeprogrammer i samsvar med vilkårene fastsatt i forordning (EU) 2021/1060.

Artikkel 6

Alternativ, kombinert og kumulativ finansiering

1. Programmet skal gjennomføres i synergi med andre unionsprogrammer. Et tiltak som har mottatt et bidrag fra et annet unionsprogram, kan også motta bidrag gjennom programmet, forutsatt at bidragene ikke dekker de samme kostnadene. Reglene for det aktuelle unionsprogrammet skal gjelde for det tilsvarende bidraget, alternativt kan ett enkelt sett med regler for et av de bidragende unionsprogrammene gjelde for alle bidragene, og det kan innføres én enkelt rettslig forpliktelse. Den kumulative støtten fra Unionens budsjett skal ikke overstige de samlede støtteberettigede kostnadene for tiltaket, og den kan beregnes på pro rata-grunnlag i samsvar med dokumentene som fastsetter vilkårene for støtte.
2. For å kunne bli tildelt kvalitetsstempelet «Seal of Excellence» innenfor rammen av programmet skal tiltakene oppfylle samtlige av følgende vilkår:
 - a) De er blitt vurdert i en forslagsinnbydelse innenfor rammen av programmet.
 - b) De oppfyller minstekravene til kvalitet i nevnte forslagsinnbydelse.
 - c) På grunn av budsjettbegrensninger finansieres de ikke innenfor rammen av denne forslagsinnbydelsen.
3. I samsvar med de relevante bestemmelsene i forordning (EU) 2021/1060 kan Det europeiske fond for regionutvikling (ERDF) eller Det europeiske sosialfond pluss (ESF+) støtte forslag som er framlagt i forbindelse med en forslagsinnbydelse innenfor rammen av programmet, og som er tildelt kvalitetsstempelet «Seal of Excellence».

Artikkel 7

Gjennomføring av og former for unionsfinansiering

1. Programmet skal gjennomføres gjennom direkte forvaltning i samsvar med budsjettfor-

ordningen eller gjennom indirekte forvaltning med enheter som nevnt i artikkel 62 nr. 1 bokstav c) i budsjettforordningen.

2. Uten at det berører artikkel 20 nr. 3 i denne forordningen kan unionsfinansiering gis i enhver av de formene som er fastsatt i budsjettforordningen, særlig som tilskudd, priser, anskaffelser og finansieringsinstrumenter innenfor rammen av blandingsfinansieringstiltak gjennom InvestEU-programmet i samsvar med avdeling X i budsjettforordningen.
3. Dersom et tiltak nevnt i artikkel 12 nr. 1 i denne forordningen som det er gitt unionsfinansiering til i form av et tilskudd, oppnår fortjeneste, kan Kommisjonen kreve tilbake den prosentandelen av fortjenesten som tilsvarende unionsbidraget til de støtteberettigede kostnadene som støttemottakeren som utfører tiltaket, faktisk har pådratt seg, oppad begrenset til det endelige beløpet for unionsbidraget. Som unntak fra artikkel 195 nr. 2 i budsjettforordningen skal fortjenesten beregnes som et overskudd av inntekter i forhold til de støtteberettigede kostnadene for tiltaket, der inntektene er begrenset til unionsfinansiering, finansiering fra medlemsstatene, herunder anskaffelser, andre inntekter som genereres i løpet av tiltaket, og eventuelle inntekter som følger av tiltaket. Arbeidsprogrammene nevnt i artikkel 21 i denne forordningen kan inneholde nærmere opplysninger.
4. Som unntak fra artikkel 196 nr. 2 i budsjettforordningen kan økonomiske bidrag, dersom det er relevant og nødvendig for å gjennomføre et tiltak, dekke tiltak som er påbegynt før datoen for inngivelse av forslagene til disse tiltakene, forutsatt at disse tiltakene ikke er påbegynt før 5. mars 2024 og ikke er fullført før tilskuddsavtalen er undertegnet.

Artikkel 8

Tredjeland assosiert til programmet

Programmet skal være åpent for deltakelse av assosierte land i samsvar med vilkårene fastsatt i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.

Artikkel 9

Støtteberettigede rettssubjekter

1. Bare rettssubjekter som er etablert i Unionen eller i et assosiert land og som har sin ledelsesstruktur i Unionen eller i et assosiert land,

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

skal være berettiget til å motta unionsfinansiering i henhold til denne forordningen.

2. Kriteriene for støtteberettigelse som er fastsatt i nr. 3–9 i denne artikkelen, skal gjelde i tillegg til kriteriene fastsatt i samsvar med budsjettforordningen.
3. Infrastruktur, anlegg, eiendeler og ressurser som tilhører mottakere av unionsfinansiering som deltar i et tiltak, og som brukes for dette tiltaket, skal befinne seg på en medlemsstats eller et assosiert lands territorium så lenge tiltaket varer.
4. Som unntak fra nr. 3 i denne artikkelen kan mottakere av unionsfinansiering som deltar i et tiltak men ikke har noen lett tilgjengelige alternativer eller infrastruktur, anlegg, eiendeler og ressurser som er relevante i Unionen eller i et assosiert land, bruke sin infrastruktur og sine anlegg, eiendeler og ressurser som befinner seg eller oppbevares utenfor medlemsstatenes eller de assosierte landenes territorium, forutsatt at slik bruk ikke er i strid med Unionens og medlemsstatenes sikkerhets- og forsvarsinteresser, herunder prinsippet om godt naboskap, og er i samsvar med målene angitt i artikkel 4. Kostnadene i forbindelse med aktiviteter som bruker slik infrastruktur eller slike anlegg, eiendeler eller ressurser, skal ikke være berettiget til støtte fra programmet.
5. Mottakere av unionsfinansiering gjennom programmet skal ikke være underlagt kontroll av et ikke-assosiert tredjeland eller av en enhet i et ikke-assosiert tredjeland.
6. Som unntak fra nr. 5 i denne artikkelen skal et rettssubjekt som er etablert i Unionen eller i et assosiert land, og som kontrolleres av et ikke-assosiert tredjeland eller av en enhet i et ikke-assosiert tredjeland, være berettiget til å motta unionsfinansiering dersom garantier som er godkjent i samsvar med nasjonale prosedyrer, så som egnede tiltak etter granskning som definert i artikkel 2 nr. 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/452³⁹, gjøres tilgjengelig for Kommisjonen.

Garantiene nevnt i første ledd i dette nummeret, skal gi sikkerhet for at deltakelsen av et rettssubjekt som nevnt der, ikke vil være i strid med Unionens og medlemsstatenes sikkerhets- og forsvarsinteresser som fastsatt innen-

for rammen av FUSP i henhold til avdeling V i TEU, herunder prinsippet om godt naboskap, eller med målene angitt i artikkel 4 i denne forordningen. Garantiene skal særlig godtgjøre at det er innført forholdsregler i forbindelse med et tiltak for å sikre at

- a) det ikke utøves kontroll over rettssubjektet på en måte som begrenser eller innskrenker dets evne til å gjennomføre tiltaket og levere resultater, som pålegger begrensninger med hensyn til infrastruktur, anlegg, eiendeler, ressurser, immaterialrettigheter eller knowhow som er nødvendig i forbindelse med tiltaket, eller som undergraver dets kapabiliteter og standarder som er nødvendige for å gjennomføre tiltaket,
- b) et ikke-assosiert tredjeland eller en enhet i et ikke-assosiert tredjeland ikke får tilgang til graderte eller følsomme opplysninger om tiltaket, og at ansatte og andre personer som deltar i tiltaket, har nasjonal sikkerhetsklarering utstedt av en medlemsstat eller et assosiert land om relevant, i samsvar med nasjonale lover og forskrifter,
- c) eierskap til immaterialrettigheter som framkommer i forbindelse med tiltak som nevnt i artikkel 12 nr. 1 bokstav d), ikke er underlagt begrensninger innført av et ikke-assosiert tredjeland eller av en enhet i et ikke-assosiert tredjeland, og heller ikke overføres til enheter etablert utenfor medlemsstatenes eller assosierte lands territorium, uten godkjenning fra den medlemsstaten eller det assosierte landet der rettssubjektet er etablert. Slik godkjenning skal ikke være i strid med målene angitt i artikkel 4.

Det kan gis ytterligere garantier dersom medlemsstaten eller det assosierte landet der rettssubjektet er etablert, mener det er hensiktsmessig.

Kommisjonen skal underrette komiteen nevnt i artikkel 77 om ethvert rettssubjekt som anses som berettiget til å motta unionsfinansiering i samsvar med dette nummeret.

7. Garantiene det vises til i nr. 6 i denne artikkelen, kan bygge på en standardisert mal fra Kommisjonen, med bistand fra komiteen nevnt i artikkel 77, for å sikre en harmonisert tilnærming i hele Unionen.
8. Ved gjennomføringen av et støtteberettiget tiltak kan mottakerne også samarbeide med rettssubjekter som er etablert utenfor medlemsstatenes eller assosierte lands territorium, eller som er kontrollert av et ikke-asso-

³⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/452 av 19. mars 2019 om opprettelse av en ramme for granskning av utenlandske direkteinvesteringer i Unionen (EUT L 79 I av 21.3.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj>).

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

siert tredjeland eller en enhet i et ikke-assosiert tredjeland, blant annet ved å bruke disse rettssubjektenes eiendeler, infrastruktur, anlegg og ressurser, forutsatt at slik bruk ikke er i strid med Unionens og medlemsstatenes sikkerhets- og forsvarsinteresser, herunder prinsippet om godt naboskap, eller målene angitt i artikkel 4.

Et ikke-assosiert tredjeland eller en enhet i et ikke-assosiert tredjeland skal ikke ha uautorisert tilgang til graderte opplysninger knyttet til gjennomføringen av tiltaket, og eventuelle negative konsekvenser for forsyningssikkerheten for innsatsfaktorer som har avgjørende betydning for tiltaket, skal unngås.

Kostnadene som knytter seg til samarbeidet med rettssubjekter etablert utenfor medlemsstatenes eller assosierte lands territorium, eller som er kontrollert av et ikke-assosiert tredjeland eller en enhet fra et ikke-assosiert tredjeland, skal ikke være berettiget til støtte fra programmet.

9. Nr. 5 og 6 får ikke anvendelse på
 - a) offentlige oppdragsgivere i medlemsstatene og assosierte land,
 - b) internasjonale organisasjoner,
 - c) SEAP-strukturer,
 - d) EDA.

Avsnitt 2

Støtteberettigede tiltak

Artikkel 10

Støtteberettigede tiltak

1. Tiltak som er berettiget til finansiering gjennom programmet, skal gjennomføre målene angitt i artikkel 4 og kan anta en av følgende former eller en kombinasjon av disse:
 - a) Felles anskaffelsestiltak som nevnt i artikkel 11, herunder med sikte på å opprette, forvalte eller opprettholde forsvarsindustrielle beredskapslagre.
 - b) Tiltak for å styrke industrien som nevnt i artikkel 12.
 - c) Støttetiltak som nevnt i artikkel 13.
 - d) Gjennomføring av europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse som nevnt i artikkel 35.
2. Følgende tiltak skal ikke være berettiget til finansiering gjennom programmet:
 - a) Tiltak knyttet til forsvarsprodukter som er forbudt i henhold til gjeldende folkerett.
 - b) Tiltak til utvikling av dødbringende selvstyrte systemer som opererer uten en

ansvarlig menneskelig kommando- og kontrollkjede, eller som ikke kan brukes i samvar med internasjonal humanitærrett.

- c) Klasevåpenrelaterte tiltak.
 - d) Tiltak eller deler av tiltak som allerede er fullfinansiert av andre offentlige eller private kilder.
3. For anskaffelser som gjennomføres i henhold til artikkel 11, 13 og 35, og som støttes gjennom unionsfinansiering, skal kostnaden for komponenter med opprinnelse utenfor Unionen eller assosierte land ikke overstige 35 % av den anslåtte kostnaden for komponentene i sluttproduktet. Ingen komponenter skal komme fra et tredjeland som handler i strid med Unionens og medlemsstatenes sikkerhets- og forsvarsinteresser.
 4. For tiltak som gjennomføres i henhold til artikkel 12 og aktiviteter som gjennomføres i henhold til artikkel 35, bortsett fra anskaffelsesaktiviteter, skal kostnaden for komponenter med opprinnelse utenfor Unionen eller assosierte land ikke overstige 35 % av den anslåtte kostnaden for komponentene i det produktet som unionsfinansieringen skal bidra til å øke produksjonskapasiteten for. Ingen komponenter i det produktet som unionsfinansieringen skal bidra til å øke produksjonskapasiteten for, skal komme fra et tredjeland som handler i strid med Unionens og medlemsstatenes sikkerhets- og forsvarsinteresser.
 5. Mottakerne av unionsfinansiering eller eventuelt leverandørene skal ha mulighet til, uten begrensninger innført av ikke-assosierte tredjeland eller av enheter i ikke-assosierte tredjeland, å treffe beslutning om definisjon, tilpasning og utvikling av de berørte forsvarsproduktenes konstruksjon, herunder rettslig myndighet til å erstatte eller fjerne komponenter som er underlagt begrensninger innført av ikke-assosierte tredjeland eller av enheter i ikke-assosierte tredjeland.
 6. Uten at det berører artikkel 5 i direktiv 2009/43/EF, kan medlemsstatene offentliggjøre generelle overføringslisenser for overføring til andre medlemsstater av produkter knyttet til tiltak som støttes av programmet.

Artikkel 11

Felles anskaffelsestiltak

1. Felles anskaffelsestiltak skal bestå av aktiviteter knyttet til samarbeidet mellom rettssubjekter om anskaffelse av forsvarsprodukter, på ethvert stadium i slike forsvarsprodukters livs-

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

- syklus, herunder med sikte på å opprette, forvalte og opprettholde forsvarsindustrielle beredskapslagre.
2. Bare følgende rettssubjekter skal være berettiget til å delta i felles anskaffelsestiltak:
 - a) Offentlige oppdragsgivere i medlemsstatene eller assosierte land.
 - b) Internasjonale organisasjoner.
 - c) SEAP-strukturer.
 - d) EDA.
 3. Felles anskaffelsestiltak skal gjennomføres av
 - a) et konsortium av rettssubjekter som nevnt i nr. 2, herunder minst tre enheter som nevnt i nr. 2 bokstav a), fra minst tre medlemsstater eller assosierte land, hvorav minst to skal være offentlige oppdragsgivere i to medlemsstater, eller
 - b) en SEAP-struktur.
 4. Medlemsstater og assosierte land som deltar i et felles anskaffelsestiltak, skal enstemmig utpeke en offentlig innkjøper som skal handle på deres vegne ved den felles anskaffelsen. Den offentlige innkjøperen skal gjennomføre anskaffelsesprosedyrene og inngå kontraktene som følger av disse, med leverandørene på vegne av deltakerlandene. Den offentlige innkjøperen kan delta i tiltaket som støttemottaker og kan opptre som koordinator for konsortiet av rettssubjekter, og kan derfor være i stand til å forvalte og kombinere midler fra programmet og midler fra de deltakende medlemsstatene og assosierte landene.
 5. Anskaffelsesprosedyrene nevnt i nr. 4 skal bygge på en avtale som de deltakende medlemsstatene og assosierte landene inngår med den offentlige innkjøperen på vilkårene angitt i arbeidsprogrammet. Avtalen skal særlig fastsette de praktiske ordningene som gjelder for den felles anskaffelsen og beslutningsprosessen for valg av prosedyre, vurdering av anbud og tildeling av kontrakt.
 6. Den offentlige innkjøperen skal anvende kriterier tilsvarende dem som er angitt i artikkel 9 på sine anskaffelsesprosedyrer og kontrakter med leverandørene og kreve at disse kriteriene anvendes på underleverandørene.
 7. Som unntak fra nr. 6 og for å ta hensyn til industrielt samarbeid med ikke-assosierte tredjeland skal felles anskaffelser som involverer en underleverandør som er tildelt mellom 15 % og 35 % av kontraktens verdi, og som ikke er etablert eller ikke har sin ledelsesstruktur i Unionen eller i et assosiert land, være berettiget til støtte gjennom programmet, forutsatt at det er etablert et direkte kontraktsforhold relatert til forsvarsproduktet mellom leverandøren og denne underleverandøren forut for denne forordningens ikrafttredelsesdato.
 8. Offentlige innkjøpere skal underrette Kommisjonen om garantiene nevnt i artikkel 9 nr. 6. Ytterligere informasjon om disse garantiene skal på anmodning gjøres tilgjengelig for Kommisjonen. Kommisjonen skal underrette komiteen nevnt i artikkel 77 om enhver underretning som gis i samsvar med dette nummeret.
 9. Før en anskaffelsesprosedyre med sikte på et felles anskaffelsestiltak i henhold til denne forordningen innledes, skal den offentlige innkjøperen underrette de medlemsstatene som ikke deltar i den planlagte prosedyren, og gi dem rimelig tid til eventuelt å framsette en begrunnet anmodning til den offentlige innkjøperen om å kjøpe inn ytterligere mengder forsvarsprodukter for dem. Dersom en slik anmodning blir framsatt, skal det i den felles anskaffelseskontrakten fastsettes at de deltakende offentlige oppdragsgiverne forbeholdes retten til å kjøpe ytterligere mengder forsvarsprodukter for slike medlemsstater, uten at det påvirker gjeldende unionsregler og nasjonale regler om eksport av forsvarsprodukter.
 10. Før en anskaffelsesprosedyre med sikte på et felles anskaffelsestiltak i henhold til denne forordningen innledes, skal den offentlige innkjøperen om relevant også underrette assosierte land og Ukraina om den planlagte prosedyren og gi dem mulighet til å framsette en begrunnet anmodning til den offentlige innkjøperen om å kjøpe inn ytterligere mengder forsvarsprodukter for dem. Dersom en slik anmodning blir framsatt, skal det i den felles anskaffelseskontrakten fastsettes at de deltakende offentlige oppdragsgiverne forbeholdes retten til å kjøpe ytterligere mengder forsvarsprodukter for assosierte land og Ukraina.
- ### Artikkel 12
- #### Tiltak for å styrke industrien
1. Tiltakene for å styrke industrien skal bestå av aktiviteter med sikte på raskere tilpasning til strukturelle endringer av produksjonskapasiteten for forsvarsprodukter, herunder komponenter og nødvendige råvarer til disse i den grad de er beregnet på eller brukes i sin helhet til produksjon av forsvarsprodukter, da særlig
 - a) optimalisering, utvidelse, modernisering, herunder automatisering, oppgradering

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

- eller endret bruk av eksisterende eller opprettelse av ny produksjonskapasitet for forsvarsprodukter, komponenter og nødvendige råvarer, herunder gjennom anskaffelse eller erverv av nødvendig maskinverktøy og andre nødvendige innsatsfaktorer,
- b) etablering av industrielle partnerskap over landegrensene, herunder gjennom offentlig-private partnerskap eller andre former for industrielt samarbeid som omfatter SMB-er og små selskaper med middels markedsverdi, i en felles industriell innsats, herunder aktiviteter som har som mål å samordne anskaffelse eller reservering og oppbygging av reservelagre av forsvarsprodukter, komponenter og nødvendige råvarer og samordne produksjonskapasiteter og produksjonsplaner,
 - c) oppbygging og tilgjengeliggjøring av reservert tilleggskapasitet til produksjon av forsvarsprodukter, komponenter og nødvendige råvarer til disse, i samsvar med bestilte eller planlagte produksjonsvolumer,
 - d) fremming av industrialisering og kommersialisering av forsvarsprodukter som er utviklet innenfor rammen av tiltak finansiert av Unionen eller andre samarbeidsaktiviteter som er gjennomført med støtte fra minst to medlemsstater, herunder gjennom etablering av industrielle partnerskap over landegrensene, offentlig-private partnerskap eller andre former for industrielt samarbeid, og gjennom oppskalering av innledende produksjon samt lisensproduksjon, dersom det er relevant,
 - e) testing, herunder av den nødvendige infrastrukturen og om relevant rekondisjoneringsertifisering av forsvarsprodukter slik at de ikke lenger er foreldet, men gjøres brukbare for sluttbrukerne.
2. For aktiviteter som nevnt i nr. 1 bokstav d), skal tiltaket gjennomføres av rettssubjekter som samarbeider innenfor et konsortium med minst tre støtteberettigede rettssubjekter, hvorav minst to skal være etablert i ulike medlemsstater. Minst tre av disse støtteberettigede rettssubjektene som er etablert i minst to forskjellige medlemsstater, skal ikke, under hele tiltakets gjennomføringsperiode, være direkte eller indirekte kontrollert av det samme rettssubjektet, og de skal ikke kontrollere hverandre.
 3. Uten hensyn til nr. 2 kan aktivitetene nevnt i nr. 1 gjennomføres av en SEAP-struktur.

4. Når det gjelder produksjonen av ammunisjon og missiler, skal mottakerne av unionsfinansiering eller relevante statlige myndigheter i de berørte medlemsstatene ha mulighet til, uten å bli underlagt begrensninger innført av ikke-assosierte tredjeland eller av enheter i ikke-assosierte tredjeland, å treffe beslutning om definisjon, tilpasning og utvikling av de berørte forsvarsproduktenes konstruksjon, herunder rettslig myndighet til å erstatte eller fjerne komponenter som er underlagt begrensninger innført av ikke-assosierte tredjeland eller enheter i ikke-assosierte tredjeland, eller alternativt, som unntak fra artikkel 10 nr. 5, ha fått en rettslig bindende forpliktelse fra det ikke-assosierte tredjelandet eller den berørte enheten i det ikke-assosierte tredjelandet om at de vil få mulighet til å treffe en slik beslutning innen en frist som er rimelig i forhold til det berørte tiltakets kompleksitet, og uansett ikke senere enn 31. desember 2033.

Artikkel 13

Støttetiltak

1. Støttetiltakene skal bestå av
 - a) aktiviteter som har som mål å gi økt interoperabilitet og utskiftbarhet, herunder kryssertifisering av forsvarsprodukter og -aktiviteter som fører til gjensidig anerkjennelse av sertifisering, eller å lette gjennomføringen av militære standarder, særlig NATO-standarder og andre relevante standarder, og dermed redusere eventuell overdreven differensiering av forsvarsprodukter i Unionen,
 - b) aktiviteter for å lette tilgangen til forsvarsmarkedet for SMB-er, selskaper med middels markedsverdi og oppstartsforetak og støtte for å oppnå nødvendige kvalitets- og produksjonssertifiseringer,
 - c) kompetanseutvikling, opplæring, omskoleing eller kompetanseheving av personell i forbindelse med aktivitetene nevnt i artikkel 10 nr. 1,
 - d) anskaffelse av systemer for fysisk beskyttelse og cyberbeskyttelse i tilknytning til aktivitetene nevnt i artikkel 12,
 - e) samordning og tekniske støttetiltak, særlig for å håndtere identifiserte flaskehalser i produksjonskapasitet og forsyningskjeder, med henblikk på å sikre og øke takten i produksjonen av kriserelevante produkter for å sikre effektiv forsyning og tilgjengelighet av disse,

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

- f) opprettelse av en europeisk militær salgskatalog som nevnt i kapittel V,
 - g) støtte til opprettelse og drift av SEAP-strukturer, herunder med sikte på å opprette, forvalte og opprettholde forsvarsindustrielle beredskapslagre,
 - h) aktiviteter der målet er rask tilpasning og endring av sivile produkter til forsvarsbruk,
 - i) innovasjonstiltak på forsvarsområdet, herunder kriserelaterte innovasjonstiltak på forsvarsområdet dersom tiltaket nevnt i artikkel 68 er aktivert.
2. For aktiviteter som nevnt i nr. 1 bokstav a), skal tiltaket gjennomføres av rettssubjekter som samarbeider innenfor et konsortium med minst tre støtteberettigede rettssubjekter, hvorav minst to skal være etablert i forskjellige medlemsstater. Minst tre av disse støtteberettigede rettssubjektene skal ikke, under hele tiltakets gjennomføringsperiode, være direkte eller indirekte kontrollert av det samme rettssubjektet, og de skal ikke kontrollere hverandre.
 3. Uten hensyn til nr. 2 kan aktivitetene nevnt i nr. 1 gjennomføres av en SEAP-struktur.

Avsnitt 3

Fond for raskere omstilling av forsvarsforsyningskjeder (fast)

Artikkel 14

Fond for raskere omstilling av forsvarsforsyningskjeder (FAST)

1. For å mobilisere, redusere risikoen ved og øke tempoet i de investeringene som er nødvendige for å øke produksjonskapasiteten for SMB-er og små selskaper med middels markedsverdi som oppfyller kriterier tilsvarende dem som er angitt i artikkel 9 nr. 1 og eventuelt artikkel 9 nr. 3 og 4, kan det opprettes et blandingsfinansieringstiltak som tilbyr støtte i form av lån og/eller egenkapital, og som kalles fondet for raskere omstilling av forsvarsforsyningskjeder (Fund Accelerating Defence Supply Chains Transformation – FAST). Dette skal gjennomføres i samsvar med avdeling X i budsjettforordningen og med forordning (EU) 2021/523.
2. FAST skal ha følgende særlige mål:
 - a) Oppnå en tilfredsstillende multiplikatoreffekt i tråd med sammensetningen av gjeld og egenkapital som bidrar til å tiltrekke finansiering fra både offentlig og privat sektor.

- b) Gi støtte til SMB-er, herunder oppstartsforetak, vekstforetak og små selskaper med middels markedsverdi i hele Unionen som har vanskelig for å få tilgang til finansiering, og som
 - i) industrialiserer eller produserer forsvarsprodukter eller har planer om å gjøre det i nærmeste framtid, eller
 - ii) inngår i Unionens forsvarsforsyningskjede eller har planer om å gjøre det i nærmeste framtid.
- c) Øke tempoet i investeringene i produksjon av forsvarsprodukter og utvikling av forvarsteknologi, og dermed styrke forsyningssikkerheten for forsvarsindustriens verdikjeder i Unionen.

Avsnitt 4

Anskaffelser

Artikkel 15

Anskaffelser med støtte fra Kommisjonen

1. I samsvar med artikkel 168 i budsjettforordningen kan medlemsstatene anmode Kommisjonen om å
 - a) delta i en felles anskaffelse med dem som nevnt i artikkel 168 nr. 2 i budsjettforordningen slik at medlemsstatene fullt ut kan erverve, leie eller lease forsvarsproduktene som anskaffes i fellesskap,
 - b) fungere som innkjøpssentral som nevnt i artikkel 168 nr. 3 i budsjettforordningen med sikte på anskaffelse av forsvarsprodukter på vegne av interesserte medlemsstater eller i deres navn.
2. Når medlemsstater anmoder Kommisjonen om å handle i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen, skal deres offentlige oppdragsgivere anses å ha oppfylt kravene fastsatt i direktiv 2009/81/EF.
3. Som unntak fra artikkel 168 nr. 2 annet ledd i budsjettforordningen kan et assosiert land anmode Kommisjonen om å delta i felles anskaffelser som nevnt i nr. 1 bokstav a) i denne artikkelen. De øvrige vilkårene fastsatt i artikkel 168 nr. 2 i budsjettforordningen får anvendelse på slike felles anskaffelser.
4. Som unntak fra artikkel 168 nr. 3 i budsjettforordningen kan et assosiert land sammen med minst én medlemsstat anmode Kommisjonen om å fungere som innkjøpssentral som nevnt i nr. 1 bokstav b) i denne artikkelen. Vilkår tilsvarende dem som er fastsatt i artikkel 168 nr. 3 i budsjettforordningen, får anvendelse i

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

tilfeller der Kommisjonen fungerer som innkjøpsentral.

5. I tillegg til vilkårene fastsatt i budsjettforordningen skal anskaffelsesprosedyren nevnt i nr. 1, 3 og 4 i denne artikkelen også oppfylle følgende vilkår:

- a) Deltakelse i anskaffelsesprosedyren skal være åpen for alle medlemsstater og kan som unntak fra artikkel 168 nr. 2 og 3 i budsjettforordningen være åpen for assosierte land.
- b) Kommisjonen skal invitere minst én ekspert fra hvert deltakerland med erfaring som er relevant for forhandlingene, til å danne en felles forhandlingsgruppe.
- c) Deltakerlandene skal uttrykkelig angi om de vil gjennomføre parallelle forhandlingsprosesser for det berørte produktet, og denne beslutningen skal godkjennes enstemmig av deltakerlandene.

6. Når Kommisjonen fungerer som innkjøpsentral i henhold til nr. 1 bokstav b) og nr. 4, kan den på vegne av medlemsstatene eller på de assosierte landenes vegne eller i deres navn, anskaffe de komponentene og råvarene som er nødvendige for forsyningen av forsvarsprodukter med sikte på deltakerlandenes oppbygging av strategiske reserver, herunder oppbygging av reservelagre.

7. Dersom det er behørig begrunnet i en ekstremt akutt situasjon, kan Kommisjonen, som unntak fra artikkel 175 nr. 1 i budsjettforordningen, anmode om levering av forsvarsprodukter allerede fra den dato da utkastet til kontrakt som følge av en anskaffelse i henhold til denne forordningen sendes.

8. Representanter for Kommisjonen eller eksperter utpekt av Kommisjonen kan, med henblikk på å inngå kjøpsavtaler med økonomiske aktører, gjennomføre besøk på stedet ved produksjonsanlegg for relevante forsvarsprodukter, i samarbeid med relevante nasjonale myndigheter.

9. Denne artikkelen berører ikke gjeldende unionsregler og nasjonale regler for eierskap, eksport og overføring av forsvarsprodukter.

10. Kommisjonen skal sikre at deltakerlandene behandles likt ved gjennomføringen av anskaffelsesprosedurene og avtalene som følger av dem.

11. I tillegg til vilkårene fastsatt i budsjettforordningen skal kriterier tilsvarende dem som er fastsatt i artikkel 9 nr. 1, 3 og 4 i denne forordningen, også få anvendelse på anbydere, leverandører og underleverandører i kontrak-

ter som følger av en anskaffelse foretatt i henhold til denne artikkelen.

12. For anskaffelser som gjennomføres i henhold til nr. 1 bokstav a) og nr. 3 i denne artikkelen, får reglene fastsatt i artikkel 10 nr. 3 og 5 anvendelse.

Artikkel 16

Forhåndskjøp av forsvarsprodukter

1. Felles anskaffelser som nevnt i artikkel 15 nr. 1 bokstav a), kan gjennomføres i form av avtaler om forhåndskjøp av forsvarsprodukter som er framforhandlet og inngått i deltakerlandenes navn og på deres vegne. Slike avtaler kan omfatte en mekanisme for forskuddsbetaling for produksjon av slike produkter i bytte mot retten til resultatet, som ikke skal overstige de delene av kontrakten som gjelder engangskostnader, herunder reservering av produksjonskapasitet.
2. Dersom avtalene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen omfatter en mekanisme for forskuddsbetaling, kan forskuddsbetalingen til leverandøren dekkes av den finansielle rammen nevnt i artikkel 3 nr. 1. Bidrag fra deltakerland som nevnt i artikkel 5 skal tas i betraktning på like vilkår for hver artikkel bestilt av deltakerlandene.
3. I tilfeller der de framforhandlede mengdene overstiger etterspørselen, skal Kommisjonen på anmodning fra de berørte deltakerlandene opprette en mekanisme for omfordeling til nasjonale reservelagre eller oppbygging av forsvarsindustrielle beredskapslagre.

Artikkel 17

Tilrettelegging for avtaksavtaler

1. Kommisjonen skal opprette et system for å legge til rette for inngåelsen av avtaksavtaler knyttet til den industrielle oppskaleringen av EDTIBs produksjonskapasitet, mellom medlemsstatene og eventuelt assosierte land på den ene siden og økonomiske aktører fra EDTIB på den andre, i samsvar med Unionens konkurranse- og anskaffelsesregler. Kommisjonen skal sikre at et ikke-assosiert tredjeland eller en enhet i et ikke-assosiert tredjeland ikke får tilgang til følsomme eller graderte opplysninger om tiltaket, og at ansatte eller andre personer som deltar i tiltaket, har nasjonal sikkerhetsklarering utstedt av en medlemsstat eller et assosiert land.
2. Systemet nevnt i nr. 1 skal gjøre det mulig for interesserte medlemsstater og assosierte land

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

- å framsette bud på forsvarsprodukter der de angir
 - a) mengde og kvalitet,
 - b) planlagt pris eller prisintervall,
 - c) avtaksavtalens planlagte varighet.
3. Systemet nevnt i nr. 1 i denne artikkelen skal gjøre det mulig for produsenter av forsvarsprodukter som oppfyller vilkår tilsvarende dem som er fastsatt i artikkel 9 nr. 1, 3 og 4, å framsette tilbud der de angir
 - a) mengde og kvalitet for de forsvarsproduktene de søker å inngå avtaksavtaler for,
 - b) planlagt pris eller prisintervall som de er villige til å selge til,
 - c) anslått ledetid for levering av forsvarsprodukter innenfor rammen av avtaksavtalen,
 - d) avtaksavtalens planlagte varighet.
4. På grunnlag av budene og tilbudene som mottas i henhold til nr. 2 og 3, skal Kommisjonen sette relevante produsenter av forsvarsprodukter i kontakt med interesserte medlemsstater og assosierte land.
5. På grunnlag av kontakten nevnt i nr. 4 kan interesserte medlemsstater og assosierte land anmode Kommisjonen om å delta i en prosedyre for felles anskaffelse eller i en anskaffelsesprosedyre i deres navn eller på deres vegne i henhold til artikkel 15.
6. Den finansielle rammen nevnt i artikkel 3 nr. 1 kan dekke de delene av kontrakten som gjelder engangskostnader, herunder reservering av produksjonskapasitet.
2. I tillegg til kriteriene fastsatt i nr. 1 i denne artikkelen, skal forslag til felles anskaffelsestiltak nevnt i artikkel 11, evalueres på grunnlag av følgende kriterier:
 - a) Antall deltakende medlemsstater eller assosierte land.
 - b) Tiltakets bidrag til tilpasning, modernisering og utvikling av EDTIB i hele Unionen.
 - c) Deltakelse av SMB-er og selskaper med middels markedsverdi.
3. I tillegg til kriteriene fastsatt i nr. 1 i denne artikkelen, skal forslag til tiltak for å styrke industrien som nevnt i artikkel 12, evalueres på grunnlag av følgende kriterier:
 - a) Reduksjon av produksjonsledetiden og økning av produksjonskapasiteten i Unionen, av reservert kapasitet og av kvalifisert arbeidskraft.
 - b) Bidrag til å sikre tilgjengelighet og forsyningssikkerhet i hele Unionen som svar på risikoene som er identifisert, herunder særlig høy eksponering for risikoen for av konvensjonelle militære trusler skal bli virkelighet.
 - c) Bidrag til forsvarsindustrielt samarbeid over landegrensene i hele Unionen, bedre inkludering av SMB-er og selskaper med middels markedsverdi eller tilknytning til bestillinger fra minst tre medlemsstater eller assosierte land i forbindelse med felles anskaffelse av forsvarsprodukter.
4. Arbeidsprogrammene nevnt i artikkel 21 skal inneholde nærmere opplysninger om hvordan tildelingskriteriene fastsatt i nr. 1 i denne artikkelen skal anvendes, herunder eventuell vekting. Det skal ikke fastsettes individuelle terskelverdier i arbeidsprogrammene.
5. Evalueringsutvalget kan bistås av uavhengige eksterne eksperter i samsvar med artikkel 153 nr. 3 i budsjettforordningen. Det kan i arbeidsprogrammene angis at disse ekspertene må inneha en gyldig personlig sikkerhetsklarering.

Avsnitt 5

Tildelingskriterier og arbeidsprogrammer

Artikkel 18

Tildelingskriterier

1. Forslagene til tiltak skal evalueres opp mot målene som er fastsatt for det aktuelle tiltaket, forventede resultater av det aktuelle tiltaket samt kvaliteten på og effektiviteten ved gjennomføringen av det. Evalueringen skal særlig basere seg på et eller flere av følgende kriterier:
 - a) Bidrag til konkurranseevnen.
 - b) Bidrag til produksjonskapasitetens robusthet og geografiske spredning.
 - c) Økt produksjonskapasitet.
 - d) Økt interoperabilitet.
 - e) Økt utskiftbarhet.
 - f) Bidrag til redusert strategisk avhengighet.

Artikkel 19

Utvelgings- og tildelingsprosedyrer

Med unntak for tiltakene nevnt i artikkel 11, artikkel 13 nr. 1 bokstav g) og artikkel 10 nr. 1 bokstav d) skal Kommisjonen tildele finansiering i henhold til dette kapitlet gjennom gjennomføringsrettsakter. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 77 nr. 4.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

Artikkel 20

Unionens økonomiske bidrag

1. For tiltak nevnt i artikkel 13 og 35 i denne forordningen, og som unntak fra artikkel 193 nr. 1 i budsjettforordningen, kan programmet, dersom Unionens økonomiske bidrag gis i form av tilskudd, finansiere opptil 100 % av de støtteberettigede kostnadene.
2. Dersom unionstilskuddet gis i form av finansiering som ikke er knyttet til kostnader i henhold til artikkel 183 nr. 3 i budsjettforordningen, kan størrelsen på unionsbidraget som tildeles det enkelte tiltak, fastsettes på grunnlag av faktorer som
 - a) graden av kompleksitet ved den felles anskaffelsen, der en del av den anslåtte verdien av den felles anskaffelseskontrakten og erfaringer gjort ved lignende tiltak kan tjene som en foreløpig indikator,
 - b) tiltakets bidrag til forbedrede resultater med hensyn til interoperabilitet,
 - c) de egenskapene ved tiltaket som sannsynligvis vil sende sterkere signaler til industrien om langsiktige investeringer, særlig i tilfeller der den felles anskaffelsen omfatter aktiviteter som vil være berettiget til finansiering over Unionens budsjett, som forskning og utvikling, testing og sertifisering, innledende produksjon eller støttevirksomhet etter ibruktaking,
 - d) antall deltakende medlemsstater og assosierte land, eller inkludering av ytterligere medlemsstater eller assosierte land i eksisterende samarbeid,
 - e) tiltakets bidrag til oppskaleringen av nødvendig produksjonskapasitet,
 - f) tiltakets bidrag til å redusere avhengigheten av ikke-assosierte land,
 - g) tiltakets bidrag til å styrke samarbeidet mellom medlemsstater eller assosierte land med sikte på opprettelsen, forvaltningen eller opprettholdelsen av forsvarsindustrielle beredskapslagre,
 - h) tiltakets bidrag til å styrke samarbeidet mellom medlemsstater eller assosierte land i forbindelse med felles anskaffelse av ytterligere mengder forsvarsprodukter til Ukraina eller Moldova,
 - i) kompleksiteten ved de teknologiske løsningene som kreves for å integrere det anskaffede forsvarsproduktet i en deltakende medlemsstats væpnede styrker.
3. Tiltak nevnt i artikkel 11 i denne forordningen skal finansieres gjennom tilskudd i form av finansiering som ikke er knyttet til kostnader i henhold til artikkel 183 nr. 3 i budsjettforordningen.
4. Unionens økonomiske bidrag til hvert tiltak nevnt i artikkel 11 skal ikke overstige 15 % av den anslåtte verdien av den berørte felles anskaffelseskontrakten.
5. Som unntak fra nr. 4 i denne artikkelen kan Unionens økonomiske bidrag til hvert tiltak nevnt i artikkel 11 utgjøre opptil 25 % av den anslåtte verdien av den felles anskaffelseskontrakten, forutsatt at minst ett av følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Tiltaket gjennomføres av en SEAP-struktur.
 - b) Tiltaket støtter felles anskaffelse av sluttprodukter som ikke er omfattet av noen begrensninger.
 - c) Tiltaket fører til felles anskaffelse av ytterligere mengder forsvarsprodukter til Ukraina eller Moldova.
 - d) Tiltaket sikrer stor spredning på leverandører i medlemsstatene, og mer enn 20 % av sluttproduktets samlede verdi skapes av leverandører som er etablert i minst én annen medlemsstat enn den medlemsstaten der hovedleverandøren er etablert.
 - e) Utgiftene til forsvarsinvesteringer i flertallet av de medlemsstatene som deltar i det berørte tiltaket, oversteg 30 % av deres respektive forsvarsutgifter i det siste regnskapsåret forut for søknaden.
6. For tiltakene nevnt i artikkel 12 skal Unionens økonomiske bidrag ikke overstige 35 % av de støtteberettigede kostnadene.
7. Som unntak fra nr. 6 i denne artikkelen kan Unionens økonomiske bidrag til hvert tiltak nevnt i artikkel 12 være høyst 50 % av de støtteberettigede kostnadene dersom flertallet av støttemottakerne er SMB-er eller selskaper med middels markedsverdi som er etablert i medlemsstatene eller i assosierte land, eller dersom tiltaket gjennomføres av en SEAP-struktur, og dersom minst ett av følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Støttemottakeren påviser et bidrag til opprettelsen av et nytt samarbeid over landegrensene mellom enheter som er etablert i medlemsstatene eller assosierte land.
 - b) Tiltaket omfatter bygging av ny infrastruktur eller nye anlegg eller produksjonslinjer fra bunnen av eller på steder som ikke tidligere har vært brukt til slike aktiviteter, og bidrar dermed til utviklingen av forsyningskjeder og teknologioverføring i hele Unionen.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

- c) Tiltaket bidrar til opprettelse av ny eller oppskalering av eksisterende produksjonskapasitet for kriserelevante produkter.
8. Nærmere opplysninger skal fastsettes i arbeidsprogrammene nevnt i artikkel 21.

Artikkel 21

Arbeidsprogrammer

1. Programmet skal gjennomføres ved hjelp av arbeidsprogrammer som nevnt i artikkel 110 i budsjettforordningen. I relevante tilfeller kan arbeidsprogrammene være flerårige. Arbeidsprogrammene skal angi hvilke tiltak og hvilket budsjett som kreves for å nå målene for programmet og om relevant det samlede beløpet som er avsatt til blandingsfinansieringstiltak.
2. Kommisjonen skal vedta arbeidsprogrammene ved hjelp av gjennomføringsrettsakter. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 77 nr. 4.
3. Arbeidsprogrammene skal særlig inneholde følgende:
 - a) Samlet beløp for Unionens bidrag til hver type tiltak nevnt i artikkel 10 nr. 1 og en detaljert beskrivelse av hver type tiltak.
 - b) Når det gjelder tiltakene nevnt i artikkel 11 og 12, økonomisk minstestørrelse på tiltakene.
 - c) Når det gjelder tiltakene nevnt i artikkel 12, høyeste antall rettssubjekter som kan inngå i konsortiet, som ikke skal være over 15 rettssubjekter.
 - d) Prosedyren for evaluering og utvelging av forslag, herunder eventuelt en beskrivelse av delmål, utformet på en slik måte at de markerer vesentlige framskritt i gjennomføringen av tiltakene, de resultatene som skal oppnås, og de tilknyttede beløpene som skal utbetales, samt ordningene for kontroll av delmålene, oppfyllelse av vilkårene og oppnåelse av resultater.
 - e) Samlet beløp for Unionens bidrag til felles anskaffelse med støtte fra Kommisjonen som nevnt i artikkel 15 nr. 1 bokstav a), artikkel 15 nr. 3, artikkel 16 og artikkel 17.
 - f) Metodene for fastsettelse og eventuelt justering av finansieringen.
4. Når Kommisjonen vedtar arbeidsprogrammer, skal den ta hensyn til behovet for samsvar med andre relevante unionsprogrammer og -instrumenter.
5. Den finansielle rammen nevnt i artikkel 3 nr. 1 kan dekke felles anskaffelser som nevnt i

artikkel 15 nr. 1 bokstav a), som ikke kan overstige de delene av kontrakten som gjelder engangskostnader, herunder reservering av produksjonskapasitet.

Kapittel III

Støtteinstrumentet for Ukraina

Avsnitt 1

Alminnelige bestemmelser for støtteinstrumentet for Ukraina

Artikkel 22

Mål

1. Støtteinstrumentet for Ukraina skal bidra til gjenoppretting, gjenoppbygging og modernisering av Ukrainas DTIB med sikte på å øke dens forsvarsindustrielle beredskap, samtidig som det tas hensyn til at den i framtiden muligens kan bli integrert i EDTIB, gjennom samarbeid mellom Unionen og Ukraina, og dermed styrke stabiliteten, sikkerheten, freden, velstanden, robustheten og bærekraften for begge parter.
2. Målet i nr. 1 skal søkes oppnådd med vekt på å styrke samarbeidet over landegrensene mellom EDTIB og Ukrainas DTIB, samtidig som det tas hensyn til Ukrainas behov for styrking av forsvarsindustrien og anskaffelse av forsvarsmateriell, gjennom ny eller oppskalert produksjonskapasitet i samsvar med NATO-standarder og andre relevante standarder, beskyttelse av eiendeler, teknisk bistand og utveksling av personell, økt samarbeid om felles anskaffelse av forsvarsprodukter som involverer Ukraina og Ukrainas DTIB, herunder vedlikehold av disse, og samarbeid om lisensproduksjon gjennom offentlig-private partnerskap eller andre former for samarbeid, for eksempel fellesforetak. Særlig oppmerksomhet skal vies målet om å støtte Ukraina med gradvis å tilpasse seg Unionens regler, standarder, politikk og praksis med sikte på framtidig medlemskap i Unionen.

Artikkel 23

Ytterligere økonomiske midler

1. Medlemsstatene, Unionens institusjoner, organer og byråer, tredjeland, internasjonale organisasjoner, internasjonale finansinstitusjoner eller andre tredjeparter kan yte ytterligere økonomiske bidrag til støtteinstrumentet for Ukraina i samsvar med artikkel 208 nr. 2 i bud-

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

sjettforordningen. Slike økonomiske bidrag skal utgjøre eksterne inntekter avsatt til bestemte formål i henhold til artikkel 21 nr. 2 bokstav a), d) eller e) eller artikkel 21 nr. 5 i budsjettforordningen.

2. Eventuelle ytterligere beløp som mottas innenfor rammen av bilaterale eller multilaterale avtaler som er inngått i henhold til artikkel 17 i forordning (EU) 2025/1106, skal utgjøre eksterne inntekter avsatt til bestemte formål i henhold til artikkel 21 nr. 5 i budsjettforordningen og skal brukes til støtteinstrumentet for Ukraina i samsvar med denne forordningen.
3. Eventuelle ytterligere beløp som mottas innenfor rammen av relevante restriktive unionstiltak, skal være eksterne inntekter avsatt til bestemte formål i henhold til artikkel 21 nr. 5 i budsjettforordningen og skal brukes til tiltak som styrker Ukrainas DTIB.
4. Midler som tildeles medlemsstatene innenfor rammen av delt forvaltning, kan på den berørte medlemsstatens anmodning overføres til støtteinstrumentet for Ukraina på vilkårene fastsatt i forordning (EU) 2021/1060. Kommisjonen skal ta i bruk disse midlene direkte i samsvar med artikkel 62 nr. 1 første ledd bokstav a) i budsjettforordningen eller indirekte i samsvar med bokstav c) i samme ledd. Disse midlene skal brukes til fordel for den berørte medlemsstaten.
5. Når det gjelder beløp som gis i bidrag i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen, kan de berørte medlemsstatene treffe beslutning om hvor stor andel av disse beløpene som skal gjøres tilgjengelig for alle enheter som er berettiget til finansiering i henhold til denne forordningen, som skal gjøres tilgjengelig utelukkende til fordel for den berørte medlemsstaten, eller som skal gjøres tilgjengelig til ytterligere fordel for andre medlemsstater eller Ukraina.
6. Dersom Kommisjonen innen 31. desember 2028 ikke har inngått en rettslig forpliktelse om direkte eller indirekte forvaltning av midler som overføres i samsvar med nr. 4 i denne artikkelen, kan de tilsvarende ubevilgede midlene på den berørte medlemsstatens anmodning overføres tilbake til et eller flere kildeprogrammer i samsvar med vilkårene fastsatt i forordning (EU) 2021/1060.

Artikkel 24

Alternativ, kombinert og kumulativ finansiering

1. Støtteinstrumentet for Ukraina skal gjennomføres i synergi med andre unionsprogrammer.

Et tiltak som har mottatt bidrag fra et annet unionsprogram, kan også motta bidrag gjennom støtteinstrumentet for Ukraina, forutsatt at bidragene ikke dekker de samme kostnadene. Reglene for det aktuelle unionsprogrammet skal gjelde for det tilsvarende bidraget, eller alternativt kan ett enkelt sett med regler for et av de bidragende unionsprogrammene gjelde for alle bidragene, og det kan innføres én enkelt rettslig forpliktelse. Den kumulative støtten fra Unionens budsjett skal ikke overstige de samlede støtteberettigede kostnadene for tiltaket, og den kan beregnes på pro rata-grunnlag i samsvar med dokumentene som fastsetter vilkårene for støtte.

2. For å kunne bli tildelt kvalitetsstempelet «Seal of Excellence» innenfor rammen av støtteinstrumentet for Ukraina skal tiltak oppfylle alle følgende vilkår:
 - a) De er blitt vurdert i en forslagsinnbydelse innenfor rammen av støtteinstrumentet for Ukraina.
 - b) De oppfyller minstekravene til kvalitet i nevnte forslagsinnbydelse.
 - c) På grunn av budsjettbegrensninger finansieres de ikke innenfor rammen av denne forslagsinnbydelsen.
3. I samsvar med de relevante bestemmelsene i forordning (EU) 2021/1060 kan ERDF eller ESF+ støtte forslag som er framlagt i forbindelse med en forslagsinnbydelse innenfor rammen av støtteinstrumentet for Ukraina, og som er tildelt kvalitetsstempelet «Seal of Excellence».

Artikkel 25

Gjennomføring av og former for unionsfinansiering

1. Støtteinstrumentet for Ukraina skal gjennomføres gjennom direkte forvaltning i samsvar med budsjettforordningen eller gjennom indirekte forvaltning med enheter som nevnt i artikkel 62 nr. 1 bokstav c) i budsjettforordningen.
2. Uten at det berører artikkel 33 nr. 3 denne forordningen kan unionsfinansiering gis i enhver av de formene som er fastsatt i budsjettforordningen i samsvar med avdeling X i budsjettforordningen, med unntak av blandingsfinansieringstiltak gjennom InvestEU-programmet.
3. Når det gjelder tiltak som nevnt i artikkel 12 nr. 1 bokstav d) i denne forordningen, som det er gitt unionsfinansiering til i form av et tilskudd gjennom støtteinstrumentet for

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

Ukraina, og som oppnår fortjeneste, kan Kommisjonen kreve tilbake den prosentandelen av fortjenesten som tilsvarende unionsbidraget til de støtteberettigede kostnadene som støttetakeren som utfører tiltaket, faktisk har pådratt seg, oppad begrenset til det endelige beløpet for unionsbidraget. Som unntak fra artikkel 195 nr. 2 i budsjettforordningen skal fortjenesten beregnes som et overskudd av inntekter i forhold til de støtteberettigede kostnadene for tiltaket, der inntektene er begrenset til unionsfinansiering, finansiering fra medlemsstatene, herunder anskaffelser, andre inntekter som genereres i løpet av tiltaket, og eventuelle inntekter som følger av tiltaket. Arbeidsprogrammene nevnt i artikkel 34 i denne forordningen kan inneholde nærmere opplysninger.

4. Som unntak fra artikkel 196 nr. 2 i budsjettforordningen kan økonomiske bidrag, dersom det er relevant og nødvendig for å gjennomføre et tiltak, dekke tiltak som er påbegynt før datoen for inngivelse av forslagene til disse tiltakene, forutsatt at disse tiltakene ikke er påbegynt før 5. mars 2024 og ikke er fullført før tilskuddsavtalen er undertegnet.

Artikkel 26

Støtteberettigede rettssubjekter

1. Bare rettssubjekter som er etablert i Unionen eller i Ukraina og som har sin ledelsesstruktur i Unionen eller Ukraina, skal være berettiget til å motta unionsfinansiering i henhold til denne forordningen.

Rettssubjekter som er etablert i de ikke-regjeringsskontrollerte områdene av Ukraina, er ikke berettiget til finansiering i henhold til denne forordningen.

2. Kriteriene for støtteberettigelse som er fastsatt i nr. 3–9 i denne artikkelen, skal gjelde i tillegg til kriteriene fastsatt i samsvar med budsjettforordningen.
3. Infrastruktur, anlegg, eiendeler og ressurser som tilhører mottakere av unionsfinansiering som deltar i et tiltak, og som brukes for dette tiltaket, skal befinne seg på en medlemsstats eller Ukrainas territorium så lenge tiltaket varer.
4. Som unntak fra nr. 3 i denne artikkelen kan mottakere av unionsfinansiering som deltar i et tiltak men ikke har noen lett tilgjengelige alternativer eller infrastruktur, anlegg, eiendeler og ressurser som er relevante i Unionen eller i Ukraina, bruke sin infrastruktur og sine

anlegg, eiendeler og ressurser som befinner seg eller oppbevares utenfor medlemsstatenes territorium eller i et annet tredjeland enn Ukraina, forutsatt at slik bruk ikke er i strid med Unionens og medlemsstatenes sikkerhets- og forsvarsinteresser, herunder prinsippet om godt naboskap, og er i samsvar med målene angitt i artikkel 22. Kostnadene i forbindelse med aktiviteter som bruker slik infrastruktur eller slike anlegg, eiendeler eller ressurser, skal ikke være berettiget til støtte fra støtteinstrumentet for Ukraina.

5. Når det gjelder tiltak som støttes av støtteinstrumentet for Ukraina, skal mottakerne av unionsfinansiering ikke være underlagt kontroll av et annet ikke-assosiert tredjeland enn Ukraina eller av en enhet i et annet tredjeland.
6. Som unntak fra nr. 5 i denne artikkelen skal et rettssubjekt som er etablert i Unionen, og som kontrolleres av et annet ikke-assosiert land enn Ukraina eller av en enhet i et annet tredjeland, være berettiget til å motta unionsfinansiering dersom garantier som er godkjent i samsvar med nasjonale prosedyrer, så som egnede tiltak etter granskning som definert i artikkel 2 nr. 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/452, gjøres tilgjengelig for Kommisjonen.

Garantiene nevnt i første ledd i dette nummeret, skal gi sikkerhet for at deltakelsen av et rettssubjekt som nevnt der, ikke vil være i strid med Unionens og medlemsstatenes sikkerhets- og forsvarsinteresser som fastsatt innenfor rammen av FUSP i henhold til avdeling V i TEU, herunder prinsippet om godt naboskap, eller med målene angitt i artikkel 22 i denne forordningen. Garantiene skal særlig godtgjøre at det er innført forholdsregler i forbindelse med et tiltak for å sikre at

- a) det ikke utøves kontroll over rettssubjektet på en måte som begrenser eller innskrenker dets evne til å gjennomføre tiltaket og levere resultater, som pålegger begrensninger med hensyn til infrastruktur, anlegg, eiendeler, ressurser, immaterialrettigheter eller knowhow som er nødvendig i forbindelse med tiltaket, eller som undergraver dets kapabiliteter og standarder som er nødvendige for å gjennomføre tiltaket,
- b) et annet ikke-assosiert tredjeland enn Ukraina eller en enhet i et annet tredjeland ikke får tilgang til graderte eller følsomme opplysninger om tiltaket, og at ansatte og andre personer som deltar i tiltaket, har nasjonal sikkerhetsklarering utstedt av en

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

medlemsstat, et assosiert land eller eventuelt Ukraina i samsvar med nasjonale lover og forskrifter,

- c) eierskap til immaterialrettigheter som framkommer i forbindelse med tiltak som nevnt i artikkel 27 nr. 1 bokstav b), og som gjelder tiltak for å styrke industrien som fremmer industrialisering og kommersialisering av forsvarsprodukter som er utviklet innenfor rammen av tiltak finansiert av Unionen eller andre samarbeidsaktiviteter gjennomført med støtte fra medlemsstatene, ikke er underlagt begrensninger innført av et annet ikke-assosiert tredjeland enn Ukraina eller av en enhet i et annet tredjeland, og heller ikke overføres til enheter etablert utenfor medlemsstatenes, assosierte lands eller Ukrainas territorium, uten godkjenning fra den medlemsstaten eller det assosierte landet der rettssubjektet er etablert, eventuelt dersom rettssubjektet er etablert i Ukraina, godkjenning fra Ukraina. Slik godkjenning skal ikke være i strid med målene angitt i artikkel 22.

Det kan gis ytterligere garantier dersom medlemsstaten der rettssubjektet er etablert, mener det er hensiktsmessig.

Kommisjonen skal underrette komiteen nevnt i artikkel 77 om ethvert rettssubjekt som anses som berettiget til å motta unionsfinansiering i samsvar med dette nummeret.

7. Garantiene det vises til i nr. 6 i denne artikkelen, kan bygge på en standardisert mal fra Kommisjonen, med bistand fra komiteen nevnt i artikkel 77, for å sikre en harmonisert tilnærming i hele Unionen.
8. Ved gjennomføringen av et støtteberettiget tiltak kan mottakerne også samarbeide med rettssubjekter som er etablert utenfor medlemsstatenes eller Ukrainas territorium, eller som er kontrollert av et annet ikke-assosiert tredjeland enn Ukraina eller av en enhet i et annet tredjeland, blant annet ved å bruke disse rettssubjektenes eiendeler, infrastruktur, anlegg og ressurser, forutsatt at slik bruk ikke er i strid med Unionens og medlemsstatenes sikkerhets- og forsvarsinteresser, herunder prinsippet om godt naboskap, eller målene angitt i artikkel 22.

Et annet ikke-assosiert tredjeland enn Ukraina eller en enhet i et annet tredjeland skal ikke ha uautorisert tilgang til graderte opplysninger knyttet til gjennomføringen av tiltaket, og eventuelle negative konsekvenser for forsynings sikkerheten for innsatsfaktorer som

har avgjørende betydning for tiltaket, skal unngås.

Kostnadene som knytter seg til samarbeidet med rettssubjekter etablert utenfor medlemsstatenes eller Ukrainas territorium, eller som er kontrollert av et annet ikke-assosiert tredjeland enn Ukraina eller en enhet i et annet ikke-assosiert tredjeland, skal ikke være berettiget til støtte fra støtteinstrumentet for Ukraina.

9. Nr. 5–6 får ikke anvendelse på
- a) offentlige oppdragsgivere i medlemsstatene og Ukraina,
 - b) internasjonale organisasjoner,
 - c) SEAP-strukturer,
 - d) EDA.

Avsnitt 2

Støtteberettigede tiltak

Artikkel 27

Støtteberettigede tiltak

1. Tiltak som er berettiget til finansiering gjennom støtteinstrumentet for Ukraina, skal gjennomføre målene angitt i artikkel 22 og kan anta en av følgende former eller en kombinasjon av disse:
 - a) Felles anskaffelsestiltak som nevnt i artikkel 11, herunder med sikte på å opprette, forvalte eller opprettholde forsvarsindustrielle beredskapslagre.
 - b) Tiltak for å styrke industrien som nevnt i artikkel 12.
 - c) Støttetiltak som nevnt i artikkel 13.
2. Følgende tiltak er ikke berettiget til finansiering gjennom støtteinstrumentet for Ukraina:
 - a) Tiltak knyttet til forsvarsprodukter som er forbudt i henhold til gjeldende folkerett.
 - b) Tiltak til utvikling av dødbringende selvstyrte systemer som opererer uten en ansvarlig menneskelig kommando- og kontrollkjede, eller som ikke kan brukes i samsvar med internasjonal humanitærrett.
 - c) Klasevåpenrelaterte tiltak.
 - d) Tiltak eller deler av tiltak som allerede er fullfinansiert av andre offentlige eller private kilder.
3. For anskaffelser som gjennomføres i henhold til artikkel 1 bokstav a) og c), og som støttes gjennom unionsfinansiering, skal kostnaden for komponenter med opprinnelse utenfor Unionen eller Ukraina ikke overstige 35 % av den anslåtte kostnaden for komponentene i sluttproduktet. Ingen komponenter skal komme fra et tredjeland som handler i strid

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

med Unionens og medlemsstatenes sikkerhets- og forsvarsinteresser.

4. For tiltak som gjennomføres i henhold til nr. 1 bokstav b), skal kostnaden for komponenter med opprinnelse utenfor Unionen eller Ukraina ikke overstige 35 % av den anslåtte kostnaden for komponentene i det produktet som unionsfinansieringen skal bidra til å øke produksjonskapasiteten for. Ingen komponenter i det produktet som unionsfinansieringen skal bidra til å øke produksjonskapasiteten for, skal komme fra et tredjeland som handler i strid med Unionens og medlemsstatenes sikkerhets- og forsvarsinteresser.
5. Mottakerne av unionsfinansiering eller eventuelt leverandørene skal ha mulighet til, uten å bli underlagt begrensninger innført av andre ikke-assosierte tredjeland enn Ukraina eller av enheter i et annet tredjeland, å treffe beslutning om definisjon, tilpasning og utvikling av de berørte forsvarsproduktene konstruksjon, herunder rettslig myndighet til å erstatte eller fjerne komponenter som er underlagt begrensninger innført av andre ikke-assosierte tredjeland enn Ukraina eller enheter i et annet tredjeland.
6. Uten at det berører artikkel 5 i direktiv 2009/43/EF, kan medlemsstatene offentliggjøre generelle overføringslisenser for overføring til andre medlemsstater av produkter knyttet til tiltak som støttes av støtteinstrumentet for Ukraina.
7. Tiltak som er berettiget til finansiering gjennom støtteinstrumentet for Ukraina, skal gjennomføres av, eller i det minste med deltakelse av, Ukraina eller ett rettssubjekt som er etablert og har sin ledelsesstruktur i Ukraina.
8. Ved anvendelsen av dette kapitlet skal henvisningene til medlemsstatene i artikkel 11, 12, 13 og 38 anses å omfatte Ukraina. Henvisningene til assosierte land i artikkel 11, 12, 13 og 38 får ikke anvendelse på dette kapitlet. Ved anvendelsen av dette kapitlet skal henvisningene til artikkel 9 i artikkel 11 forstås som henvisninger til artikkel 26, og henvisningene til artikkel 10 nr. 5 i artikkel 12 skal forstås som henvisninger til nr. 5 i denne artikkelen.

Avsnitt 3

Anskaffelser

Artikkel 28

Anskaffelser med støtte fra Kommisjonen

1. Som unntak fra artikkel 168 nr. 2 annet ledd i budsjettforordningen kan Ukraina sammen

med minst én medlemsstat anmode Kommisjonen om å delta i en felles anskaffelse som nevnt i artikkel 168 nr. 2 i budsjettforordningen slik at medlemsstatene fullt ut kan erverve, leie eller lease de forsvarsproduktene som anskaffes i fellesskap. De øvrige vilkårene fastsatt i artikkel 168 nr. 2 i budsjettforordningen får anvendelse på slike felles anskaffelser.

2. Som unntak fra artikkel 168 nr. 3 i budsjettforordningen kan Ukraina sammen med minst én medlemsstat anmode Kommisjonen om å fungere som innkjøpssentral som nevnt i artikkel 168 nr. 3 i budsjettforordningen, med sikte på anskaffelse av forsvarsprodukter på deres vegne eller i deres navn. Vilkår tilsvarende dem som er fastsatt i artikkel 168 nr. 3 i budsjettforordningen, får anvendelse i alle tilfeller der Kommisjonen fungerer som innkjøpssentral.
3. Når medlemsstater anmoder Kommisjonen om å handle i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen, skal deres offentlige oppdragsgivere anses å ha oppfylt kravene fastsatt i direktiv 2009/81/EF.
4. I tillegg til vilkårene fastsatt i budsjettforordningen skal anskaffelsesprosedyren nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkelen også oppfylle følgende vilkår:
 - a) Deltakelse i anskaffelsesprosedyren er åpen for alle medlemsstater.
 - b) Kommisjonen skal invitere minst én ekspert fra hvert deltakerland med erfaring som er relevant for forhandlingene, til å danne en felles forhandlingsgruppe.
 - c) Deltakerlandene skal uttrykkelig angi om de vil gjennomføre parallelle forhandlingsprosesser for det berørte produktet, og denne beslutningen skal godkjennes enstemmig av deltakerlandene.
5. Når Kommisjonen fungerer som innkjøpssentral i henhold til nr. 2, kan den som et ledd i anskaffelsen anskaffe de komponentene og råvarene som er nødvendige for forsyningen av forsvarsprodukter med sikte på deltakerlandenes oppbygging av strategiske reserver, herunder oppbygging av reservelagre.
6. Dersom det er behørig begrunnet i en ekstremt akutt situasjon, kan Kommisjonen, som unntak fra artikkel 175 nr. 1 i budsjettforordningen, anmode om levering av produkter allerede fra den dato da utkastet til kontrakt som følge av en anskaffelse i henhold til denne forordningen sendes.
7. Representanter for Kommisjonen eller eksperter utpekt av Kommisjonen kan, med henblikk på å inngå kjøpsavtaler med økonomiske aktø-

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

rer, gjennomføre besøk på stedet ved produksjonsanlegg for relevante forsvarsprodukter, i samarbeid med relevante nasjonale myndigheter.

8. Denne artikkelen berører ikke gjeldende unionsregler og nasjonale regler for eierskap, eksport og overføring av forsvarsprodukter.
9. Kommisjonen skal sikre at deltakerlandene behandles likt ved gjennomføringen av anskaffelsesprosedyrene og avtalene som følger av dem.
10. I tillegg til vilkårene fastsatt i budsjettforordningen skal kriterier tilsvarende dem som er fastsatt i artikkel 26 nr. 1, 3 og 4 i denne forordningen, også få anvendelse på anbydere, leverandører og underleverandører i kontrakter som følger av en anskaffelse foretatt i henhold til denne artikkelen.
11. For anskaffelser som gjennomføres i henhold til nr. 1 i denne artikkelen, får reglene fastsatt i artikkel 27 nr. 3 og 5 anvendelse.

Artikkel 29

Forhåndskjøp av forsvarsprodukter

1. Felles anskaffelser som nevnt i artikkel 28, kan gjennomføres i form av avtaler om forhåndskjøp av forsvarsprodukter som er framforhandlet og inngått i deltakerlandenes navn og på deres vegne. Slike avtaler kan omfatte en mekanisme for forskuddsbetaling for produksjon av slike produkter i bytte mot retten til resultatet, som ikke skal overstige de delene av kontrakten som gjelder engangskostnader, herunder reservering av produksjonskapasitet.
2. Dersom avtalene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen omfatter en mekanisme for forskuddsbetaling, kan forskuddsbetalingen til leverandøren dekkes av den finansielle rammen nevnt i artikkel 3 nr. 2. Bidrag fra deltakerland som nevnt i artikkel 23 skal tas i betraktning på like vilkår for hver artikkel bestilt av deltakerlandene.
3. I tilfeller der de framforhandlede mengdene overstiger etterspørselen, skal Kommisjonen på anmodning fra deltakerlandene opprette en mekanisme for omfordeling til nasjonale reservelagre eller oppbygging av forsvarsindustrielle beredskapslagre.

Artikkel 30

Tilrettelegging for avtaksavtaler

1. Kommisjonen skal opprette et system for å legge til rette for inngåelsen av avtaksavtaler knyttet til den industrielle oppskaleringen av

produksjonskapasiteten hos Ukrainas DTIB, mellom medlemsstatene og Ukraina på den ene siden og økonomiske aktører fra Ukrainas DTIB på den andre, i samsvar med Unionens konkurranse- og anskaffelsesregler. Kommisjonen skal sikre at et annet ikke-assosiert tredjeland enn Ukraina eller en enhet i et annet tredjeland ikke får tilgang til graderte eller følsomme opplysninger om tiltaket, og at ansatte eller andre personer som deltar i tiltaket, har nasjonal sikkerhetsklarering utstedt av en medlemsstat, et assosiert land eller Ukraina.

2. Systemet nevnt i nr. 1 skal gjøre det mulig for interesserte medlemsstater og Ukraina å framsette bud på forsvarsprodukter der de angir
 - a) mengde og kvalitet,
 - b) planlagt pris eller prisintervall,
 - c) avtaksavtalens planlagte varighet.
3. Systemet nevnt i nr. 1 i denne artikkelen skal gjøre det mulig for produsenter av forsvarsprodukter som oppfyller vilkår tilsvarende dem som er fastsatt i artikkel 26 nr. 1, 3 og 4, å framsette tilbud der de angir
 - a) mengde og kvalitet for de forsvarsproduktene de søker å inngå avtaksavtaler for,
 - b) planlagt pris eller prisintervall som de er villige til å selge til,
 - c) anslått ledetid for levering av forsvarsprodukter innenfor rammen av avtaksavtalen,
 - d) avtaksavtalens planlagte varighet.
4. På grunnlag av budene og tilbudene som motas i henhold til nr. 2 og 3, skal Kommisjonen sette relevante produsenter av forsvarsprodukter i kontakt med interesserte medlemsstater og Ukraina.
5. På grunnlag av kontakten nevnt i nr. 4 i denne artikkelen kan Ukraina og interesserte medlemsstater anmode Kommisjonen om å delta i en prosedyre for felles anskaffelse eller i en anskaffelsesprosedyre i deres navn eller på deres vegne i henhold til artikkel 28.
6. Den finansielle rammen nevnt i artikkel 3 nr. 2 kan dekke de delene av kontrakten som gjelder engangskostnader, herunder reservering av produksjonskapasitet.

Avsnitt 4

Tildelingskriterier og arbeidsprogrammer

Artikkel 31

Tildelingskriterier

1. Forslag til tiltak skal evalueres opp mot målene som er fastsatt for det aktuelle tiltaket,

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

som nevnt i artikkel 22, forventede resultater av det aktuelle tiltaket samt kvaliteten på og effektiviteten ved gjennomføringen av det.

2. I tillegg til kriteriene fastsatt i nr. 1 i denne artikkelen, skal forslag til felles anskaffelses-tiltak som nevnt i artikkel 11, evalueres på grunnlag av et eller flere av følgende kriterier:
 - a) Den anslåtte verdien av den felles anskaffelsen.
 - b) Tiltakets bidrag til gjenoppretting, gjenoppbygging og modernisering av Ukrainas DTIB.
 - c) Tiltakets bidrag til å framskynde anskaffelse av og redusere ledetiden for produksjon og levering av forsvarsprodukter.
3. I tillegg til kriteriene fastsatt i nr. 1 i denne artikkelen, skal forslag til tiltak for å styrke industrien som nevnt i artikkel 12, evalueres på grunnlag av et eller flere av følgende kriterier:
 - a) Reduksjonen i produksjonsledetiden og økning av produksjonskapasiteten i Ukraina.
 - b) Bidraget til å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter i hele Ukraina.
 - c) Bidraget til forsvarsindustrielt samarbeid over landegrensene mellom Ukraina og Unionen.
4. Arbeidsprogrammene nevnt i artikkel 34 skal inneholde nærmere opplysninger om hvordan tildelingskriteriene skal anvendes, herunder eventuell vektning. Det skal ikke fastsettes individuelle terskelverdier i arbeidsprogrammene.
5. Evalueringsutvalget kan bistås av uavhengige eksterne eksperter i samsvar med artikkel 153 nr. 3 i budsjettforordningen. Det kan i arbeidsprogrammene angis at disse ekspertene må inneha en gyldig personlig sikkerhetsklarering.

Artikkel 32

Utvelgings- og tildelingsprosedyrer

Med unntak for tiltakene nevnt i artikkel 11 og artikkel 13 nr. 1 bokstav g) skal Kommisjonen tildele finansiering i henhold til dette kapittelet gjennom gjennomføringsrettsakter. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 77 nr. 4.

Artikkel 33

Unionens økonomiske bidrag

1. Dersom Unionens bidrag gis i form av tilskudd i henhold til artikkel 193 nr. 3 i budsjettforordningen, kan støtteinstrumentet for

Ukraina finansiere opptil 100 % av de støtteberettigede kostnadene for tiltak nevnt i artikkel 27 nr. 1 bokstav b) og c) i denne forordningen.

2. Dersom unionstilskuddet gis i form av finansiering som ikke er knyttet til kostnader, kan størrelsen på unionsbidraget som tildeles hvert tiltak, fastsettes på grunnlag av faktorer som
 - a) graden av kompleksitet ved den felles anskaffelsen, der en del av den anslåtte verdien av tiltaket og erfaringer gjort ved lignende tiltak kan tjene som en foreløpig indikator,
 - b) tiltakets bidrag til forbedrede resultater med hensyn til interoperabilitet,
 - c) de egenskapene ved tiltaket som sannsynligvis vil sende sterkere signaler til industrien om langsiktige investeringer,
 - d) tiltakets bidrag til oppskaleringen av nødvendig produksjonskapasitet i Ukraina,
 - e) graden av kompleksitet for Ukraina når det gjelder å gjøre framskritt i prosessen mot tilslutning til Unionen, herunder struktur-reformer og tiltak for å fremme tilnærming til Unionens regelverk, standarder, politikk og praksis,
 - f) graden av kompleksitet for Ukraina når det gjelder å tilpasse sine forsvarsanskaffelsesprosesser og miljøet knyttet til den ukrainske forsvarsindustrien, blant annet for å oppfylle NATO-standarder og andre relevante standarder,
 - g) de vanskelighetene og risikoene som er forbundet med Russlands angrepskrig mot Ukraina, idet det tas hensyn til behovet for å gjenoppbygge og modernisere infrastruktur ødelagt av denne krigen, og behovet for å unngå, forebygge, redusere og om mulig nøytralisere slike skader.
3. Tiltak nevnt i artikkel 27 nr. 1 bokstav a) i denne forordningen skal finansieres gjennom tilskudd i form av finansiering som ikke er knyttet til kostnader, i henhold til artikkel 183 nr. 3 i budsjettforordningen.
4. For tiltak nevnt i artikkel 27 nr. 1 bokstav a) skal støtten fra støtteinstrumentet for Ukraina ikke overstige 25 % av den anslåtte verdien av den berørte felles anskaffelseskontrakten.
5. Nærmere opplysninger skal fastsettes i arbeidsprogrammene nevnt i artikkel 34.

Artikkel 34

Arbeidsprogrammer

1. Støtteinstrumentet for Ukraina skal gjennomføres ved hjelp av arbeidsprogrammer som nevnt

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

i artikkel 110 i budsjettforordningen. I relevante tilfeller kan arbeidsprogrammene være flerårige. Arbeidsprogrammene skal angi hvilke tiltak og hvilket budsjett som kreves for å nå målene for støtteinstrumentet for Ukraina.

2. Kommisjonen skal vedta arbeidsprogrammene ved hjelp av gjennomføringsrettsakter. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 77 nr. 4.
3. Arbeidsprogrammene skal særlig inneholde følgende:
 - a) Samlet beløp for Unionens bidrag til hver type tiltak nevnt i artikkel 27 nr. 1 og en detaljert beskrivelse av hver type tiltak.
 - b) Når det gjelder tiltakene nevnt i artikkel 27 nr. 1 bokstav a) og b), økonomisk minste størrelse på tiltakene.
 - c) Når det gjelder tiltakene nevnt i artikkel 27 nr. 1 bokstav b), høyeste antall rettssubjekter som kan inngå i konsortiet, som ikke skal være over 15 rettssubjekter.
 - d) Prosedyren for evaluering og utvelging av forslag, herunder eventuelt en beskrivelse av delmål, utformet på en slik måte at de markerer vesentlige framskritt i gjennomføringen av tiltakene, de resultatene som skal oppnås, og de tilknyttede beløpene som skal utbetales, samt ordningene for kontroll av delmålene, oppfyllelse av vilkårene og oppnåelse av resultater.
 - e) Samlet beløp for Unionens bidrag til felles anskaffelse med støtte fra Kommisjonen som nevnt i artikkel 28 nr. 1, artikkel 29 og artikkel 30.
 - f) Metodene for fastsettelse og eventuelt justering av finansieringen.
4. Når Kommisjonen vedtar arbeidsprogrammer, skal den ta hensyn til behovet for samsvar med andre relevante unionsprogrammer og -instrumenter.

Kapittel IV

Europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse

Artikkel 35

Europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse

1. Europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse skal bestå av industrisamarbeidsprosjekter som tar sikte på å styrke EDTIBs konkurranseevne i hele Unionen, og som samtidig bidrar til utviklingen av medlemsstatenes militære kapabiliteter som er av kritisk betydning for Unionens sikkerhets- og forsvarsinteres-

ser, herunder slike kapabiliteter som sikrer tilgang til alle operative domener, dvs. landdomenet, det maritime domenet og luft-, rom- og cyberdomenet.

2. Europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse skal oppfylle alle følgende kriterier:
 - a) De skal styrke EDTIBs konkurranseevne, effektivitet og innovasjonskapasitet i betydelig grad, særlig ved å
 - i) bidra til opprettelsen av nytt eller utvidelsen av eksisterende samarbeid over landegrensene, herunder med SMB-er og selskaper med middels markedsverdi,
 - ii) skape positive ringvirkninger på det indre marked,
 - iii) bidra i betydelig grad til markedsintegrasjon og redusert markedsfragmentering,
 - iv) øke interoperabiliteten og utskiftbarheten for forsvarsprodukter, og
 - v) ta sikte på å redusere strategisk avhengighet, herunder gjennom diversifisering av forsyninger og oppskalering av kapasitet.
 - b) De skal bidra til utviklingen av medlemsstatenes militære kapabiliteter som er av kritisk betydning for Unionens sikkerhets- og forsvarsinteresser og i samsvar med målene for det strategiske kompasset for sikkerhet og forsvar, med de prioriteringene for forsvarskapabiliteter som medlemsstatene er blitt enige om innenfor rammen av FUSP, særlig innenfor rammen av CDP, og med de samarbeidsmulighetene som er identifisert innenfor rammen av CARD.
 - c) De skal ta hensyn til medlemsstatenes samarbeid innenfor rammen av PESCO og EDAs initiativer og prosjekter.
 - d) De skal ta behørig hensyn til relevante aktiviteter som gjennomføres av NATO, som NATOs forsvarsplanleggingsprosess, når disse aktivitetene tjener Unionens sikkerhets- og forsvarsinteresser.
 - e) De skal omfatte minst fire medlemsstater, og alle medlemsstatene og assosierte land samt Ukraina gis en reell mulighet til å delta i det europeiske forsvarsprosjektet av felles interesse.
 - f) Fordelene av prosjektet skal komme en større del av Unionen til gode.
 - g) De skal være spesielt store eller omfattende eller ta sikte på å redusere en betydelig teknologisk og/eller finansiell risiko.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

- h) De potensielle samlede fordelene ved prosjektet skal være større enn kostnadene, også på lengre sikt.
3. Rådet kan, etter forslag fra Kommisjonen, vedta gjennomføringsrettsakter som utpeker europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse.
4. Medlemsstatene skal samordne utarbeidelsen av forslag til mulige europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse på en inkluderende måte og ved behov med støtte fra EDA.
5. Før Kommisjonen framlegger forslag om gjennomføringsrettsakter som nevnt i nr. 3, skal den kontrollere at prosjektforslagene nevnt i nr. 4 oppfyller alle kriteriene oppført i nr. 2, og
 - a) rådføre seg med medlemsstatene på en inkluderende måte og ta hensyn til deres synspunkter og forslag til mulige europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse,
 - b) oppfordre Unionens høyrepresentant for utenrikssaker og sikkerhetspolitikk («høyrepresentanten») og EDA til å bidra med sin ekspertise med sikte på å sikre samsvar med prioriteringene og målene nevnt i nr. 2 bokstav b), c) og d), særlig de prioriteringene for forsvarskapabiliteter som medlemsstatene er blitt enige om innenfor rammen av FUSP, særlig slik de er uttrykt i fellesskap innenfor rammen av CDP, for å supplere de opplysningene medlemsstatene har lagt fram i forbindelse med prosjektforslagene, og
 - c) kontrollere at alle medlemsstater og assosierte land og eventuelt Ukraina informeres om et forestående prosjekt og gis mulighet til å delta.
6. I gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 3 skal Rådet
 - a) fastsette målene for og egenskapene ved det europeiske forsvarsprosjektet av felles interesse i forhold til kriteriene fastsatt i nr. 2,
 - b) sette opp listen over de landene som deltar i det europeiske forsvarsprosjektet av felles interesse på det tidspunktet gjennomføringsrettsakten vedtas, og
 - c) anslå samlet økonomisk størrelse på det europeiske forsvarsprosjektet av felles interesse.
7. Rådet skal vedta gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 3 med kvalifisert flertall. Rådet kan endre prosjektforslagene nevnt i nr. 4 med kvalifisert flertall.
8. Gjennomføringen av et europeisk forsvarsprosjekt av felles interesse som er berettiget til unionsfinansiering som nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav d), skal utelukkende bestå av en eller flere aktiviteter knyttet til
 - a) felles anskaffelse av forsvarsprodukter,
 - b) raskere tilpasning til strukturelle endringer av produksjonskapasiteten for forsvarsprodukter og relaterte støtteaktiviteter,
 - c) industriell utvikling av nye forsvarsprodukter eller oppgradering av eksisterende,
 - d) utvikling og anskaffelse av nødvendig infrastruktur.
9. Deltakende medlemsstater skal sikre at kriterier tilsvarende dem som er fastsatt i artikkel 9, anvendes i kontrakter som gjelder aktivitetene i et europeisk forsvarsprosjekt av felles interesse som støttes gjennom unionsfinansiering. For felles anskaffelse av forsvarsprodukter som støttes gjennom unionsfinansiering innenfor rammen av europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse, skal også artikkel 11 nr. 6 få anvendelse.
10. Medlemsstater som deltar i et europeisk forsvarsprosjekt av felles interesse, skal sikre at aktivitetene innenfor rammen av et slikt prosjekt, herunder aktiviteter som ikke støttes gjennom unionsfinansiering, oppfyller målene angitt i artikkel 4 og nr. 1 i denne artikkelen og ikke påvirker prosjektets oppfyllelse av kriteriene fastsatt i nr. 2 i denne artikkelen.
11. Et europeisk forsvarsprosjekt av felles interesse kan gjelde utvikling av kapabiliteter med doble bruksområder.
12. Et europeisk forsvarsprosjekt av felles interesse kan, i likhet med dets spesifikke aktiviteter, opprettes innenfor rammen av en SEAP-struktur.
13. Bare medlemsstater og assosierte land, samt SEAP-strukturer som består av medlemsstater eller av medlemsstater og assosierte land, skal være berettiget til finansiering av aktiviteter innenfor rammen av europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse.
14. Kommisjonen skal eventuelt kunne delta i prosjektet. Deltakende medlemsstater kan beslutte å la høyrepresentanten og EDA delta som observatører i et europeisk forsvarsprosjekt av felles interesse.
15. Medlemsstatene kan, uten at det berører artikkel 107 og 108 i TEUV, anvende støtteordninger og yte administrativ støtte til europeiske forsvarsprosjekter av felles interesse.
16. Planlegging, oppføring og drift av produksjonsanlegg i tilknytning til et europeisk forsvarsprosjekt av felles interesse kan anses som et tvingende allment hensyn i henhold til

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

artikkel 6 nr. 4 og artikkel 16 nr. 1 bokstav c) i direktiv 92/43/EØF⁴⁰ og artikkel 4 nr. 7 i direktiv 2000/60/EF⁴¹, av forsvarshensyn i henhold til artikkel 2 nr. 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006⁴² og av hensyn til folkehelsen og offentlig sikkerhet i henhold til artikkel 9 nr. 1 bokstav a) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/147/EF⁴³, forutsatt at de øvrige vilkårene fastsatt i disse bestemmelsene er oppfylt.

17. Medlemsstater som deltar i et europeisk forsvarsprosjekt av felles interesse, skal årlig framlegge en felles rapport for Kommisjonen om gjennomføringen av aktivitetene innenfor rammen av prosjektet, herunder oppfyllelsen av kravene fastsatt i nr. 10 i denne artikkelen.
18. Rådet kan etter forslag fra Kommisjonen og med kvalifisert flertall endre gjennomføringsrettsakter som er vedtatt i henhold til nr. 3, herunder ved å stryke et prosjekt som europeisk forsvarsprosjekt av felles interesse eller ved å avspeile endringer i elementene fastsatt i nr. 6.
19. Alle medlemsstater og assosierte land og Ukraina skal ha mulighet til å slutte seg til et europeisk forsvarsprosjekt av felles interesse etter at det er opprettet, forutsatt at alle medlemsstater som deltar i det europeiske forsvarsprosjektet av felles interesse, godkjenner det.

⁴⁰ Rådsdirektiv 92/43/EØF av 21. mai 1992 om vern av habitater og ville dyr og planter (EFT L 206 av 22.7.1992, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

⁴¹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF av 23. oktober 2000 om fastsettelse av en ramme for fellesskaps-tiltak på området vannpolitikk (EFT L 327 av 22.12.2000, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>).

⁴² Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 av 18. desember 2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH), om opprettelse av et europeisk kjemikaliebyrå, om endring av direktiv 1999/45/EF og om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 793/93 og kommisjonsforordning (EF) nr. 1488/94 samt rådsdirektiv 76/769/EØF og kommisjonsdirektiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 av 30.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj>).

⁴³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/147/EF av 30. november 2009 om vern av viltlevende fugler (EUT L 20 av 26.1.2010, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj>).

Kapittel V

Europeisk mekanisme for militære salg

Artikkel 36

Europeisk mekanisme for militære salg

1. For å styrke konkurranseevnen for EDTIB og eventuelt Ukrainas DTIB, særlig ved å øke EDTIBs evne til å sikre at forsvarsprodukter er tilgjengelige i tide og i nødvendige mengder, opprettes herved en europeisk mekanisme for militære salg.
2. Den europeiske mekanismen for militære salg skal bestå av følgende:
 - a) opprettelse av en europeisk militær salgskatalog,
 - b) muligheten til å opprette, forvalte og opprettholde forsvarsindustrielle beredskapslagre, og
 - c) tiltak som bidrar til å forenkle prosedyrene for felles anskaffelse av forsvarsprodukter.

Artikkel 37

Europeisk militær salgskatalog

1. Kommisjonen skal, etter å ha rådført seg med EDA, opprette og fortløpende oppdatere en felles, sentralisert katalog over forsvarsprodukter som er utviklet av EDTIB og Ukrainas DTIB («katalogen»). Kommisjonen skal rådføre seg med EDA og ta hensyn til dennes synspunkter i utarbeidelsen av de tekniske spesifikasjonene for katalogen og om relevant anskaffe den felles IT-plattformen som kreves for å opprette den. Medlemsstatene, Ukraina og økonomiske aktører skal oppfordres til å fylle ut katalogen på frivillig basis.
2. Forsvarsproduktene i katalogen skal produseres av økonomiske aktører som oppfyller kriteriene for støtteberettigelse angitt i artikkel 9 nr. 1, 3 og 4 eller artikkel 26 nr. 1, 3 og 4. Katalogen skal dessuten angi om den økonomiske aktøren selv har mulighet til, uten å bli underlagt begrensninger innført av ikke-assosierte tredjeland eller av enheter i ikke-assosierte tredjeland, å treffe beslutning om definisjon, tilpasning og utvikling av de berørte forsvarsproduktene konstruksjon, herunder rettslig myndighet til å erstatte eller fjerne komponenter som er underlagt begrensninger innført av ikke-assosierte tredjeland eller av enheter i ikke-assosierte tredjeland. Katalogen kan også opplyse om støtte mottatt gjennom programmet eller støtteinstrumentet for Ukraina eller i henhold til europaparlaments- og rådsforord-

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

ning (EU) 2018/1092⁴⁴, europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/697⁴⁵ eller forordning (EU) 2023/1525 eller (EU) 2023/2418.

Artikkel 38

Forsvarsindustrielle beredskapslagre

1. Et konsortium av medlemsstater, assosierte land eller Ukraina eller en SEAP-struktur kan opprette, forvalte og opprettholde forsvarsindustrielle beredskapslagre og kan for dette formål oppfordre EDA til å bidra med sin ekspertise.

Ved anvendelsen av første ledd skal et konsortium av medlemsstater, assosierte land eller Ukraina bestå av minst tre av disse landene, og minst to av dem skal være medlemsstater.

2. Medlemsstater som bygger opp forsvarsindustrielle beredskapslagre, skal sikre at opprettelsen, forvaltningen og opprettholdelsen av lageret oppfyller målene fastsatt i artikkel 36 nr. 1 og målene fastsatt i artikkel 4 og eventuelt artikkel 22.
3. Medlemsstatene, assosierte land, Ukraina og SEAP-strukturer som oppretter et forsvarsindustrielt beredskapslager, skal gi alle medlemsstater, assosierte land og Ukraina en umiddelbar, fortrinnsberettiget kjøps- eller bruks-/leasingopsjon for forsvarsprodukter som inngår i det forsvarsindustrielle beredskapslageret.
4. I tilfeller der det opprettes et forsvarsindustrielt beredskapslager innenfor rammen av en SEAP-struktur, kan programmet eller støtteinstrumentet for Ukraina gi økonomisk støtte til følgende:
 - a) Felles anskaffelse av ytterligere mengder forsvarsprodukter gjennom felles anskaffelsestiltak som gjennomføres av SEAP-strukturen i samsvar med artikkel 11.
 - b) Opprettelse og drift av en SEAP-struktur med sikte på å forvalte og opprettholde et forsvarsindustrielt beredskapslager i samsvar med artikkel 13 nr. 1 bokstav g).
5. Dersom medlemsstater eller eventuelt assosierte land foretar innkjøp fra forsvarsindu-

strielle beredskapslagre som er opprettet, forvaltet og vedlikeholdt av en SEAP-struktur, bør anskaffelsen anses som en kontrakt som en offentlig myndighet tildeler en annen offentlig myndighet som nevnt i artikkel 13 bokstav f) i direktiv 2009/81/EF.

Artikkel 39

Forenkling av prosedyrene for felles anskaffelse av forsvarsprodukter

Når medlemsstatene inngår avtale om felles anskaffelse av forsvarsprodukter, kan de anvende reglene og prosedyrene fastsatt i artikkel 11 nr. 9 og 10, artikkel 52 og artikkel 53, på vilkårene fastsatt der.

Kapittel VI

Struktur for europeiske forsvarsmateriellprogrammer

Artikkel 40

Særlige mål og aktiviteter for en struktur for europeiske forsvarsmateriellprogrammer

1. En struktur for europeiske forsvarsmateriellprogrammer (SEAP) skal fremme konkurranseevnen for EDTIB og eventuelt Ukrainas DTIB. Dette skal oppnås ved å samle etterspørselen etter og sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter gjennom hele deres livssyklus og ved å stimulere til industrielt samarbeid over landegrensene.
2. For å nå målet i nr. 1 skal en SEAP-struktur minst ha en av følgende hovedoppgaver:
 - a) Felles utvikling av forsvarsprodukter og forsvarsteknologier, herunder forskning og utvikling på forsvarsområdet, testing og sertifisering, industriell kapasitetsoppbygging, herunder gjennom industrialisering og kommersialisering, samt støtte til engangsinvesteringer i forbindelse med innledende produksjon eller støtte etter ibruktaking, særlig når forsvarsprodukter utvikles eller har blitt utviklet innenfor rammen av tiltak finansiert av Unionen gjennom et tilsvarende unionsprogram.
 - b) Felles anskaffelse av forsvarsprodukter og -teknologier, herunder med sikte på å opprette, forvalte og opprettholde forsvarsindustrielle beredskapslagre.
 - c) Felles livssyklusforvaltning av forsvarsprodukter, herunder anskaffelse av reservedeler, logistikk- eller vedlikeholdstjenester og om relevant etablering av offentlig-pri-

⁴⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1092 av 18. juli 2018 om opprettelse av Det europeiske forsvarsindustrielle utviklingsprogrammet med sikte på å styrke konkurranse- og innovasjonsevnen i Unionens forsvarsindustri (EUT L 200 av 7.8.2018, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1092/oj>).

⁴⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/697 av 29. april 2021 om opprettelse av Det europeiske forsvarsfondet og om oppheving av forordning (EU) 2018/1092 (EUT L 170 av 12.5.2021, s. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj>).

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

- vate partnerskap for å sikre effektivitet og god tilgjengelighet av forsvarsprodukter.
- d) Dynamisk styring av tilgjengelighet av ytterligere mengder, som sikrer en umiddelbar, fortrinnsberettiget kjøps- eller bruks-/leasingopsjon for medlemsstater, assosierte land eller Ukraina innenfor rammen av de forsvarsindustrielle beredskapslagrene.
3. En SEAP-struktur kan, gjennom en delegeringsavtale, overlate en eller flere av sine oppgaver som nevnt i nr. 2 i denne artikkelen, til en eller flere enheter som nevnt i artikkel 11 nr. 2. En SEAP-struktur skal ha ansvaret for å sikre at dens forpliktelser etter unionsretten overholdes, særlig dens forpliktelser i henhold til denne forordningen.

Artikkel 41

Krav knyttet til opprettelse av en SEAP-struktur

1. Med sikte på å sikre konkurranseevnen for EDTIB eller Ukrainas DTIB skal en SEAP-struktur oppfylle alle følgende krav:
 - a) Støtte samarbeidet gjennom hele livssyklusen til et forsvarsprodukt eller til SEAP-strukturen utvikles.
 - b) Støtte felles utvikling, anskaffelse eller støtte etter ibruktaking av forsvarsprodukter i samsvar med de prioriteringene for forsvarskapabiliteter som medlemsstatene er blitt enige om innenfor rammen av FUSP, særlig innenfor rammen av CDP.
 - c) Ta hensyn til relevante aktiviteter som gjennomføres av NATO, som NATOs forsvarsplanleggingsprosess, når disse aktivitetene tjener Unionens sikkerhets- og forsvarsinteresser.
 - d) Ha minst tre medlemmer, hvorav minst to skal være medlemsstater.
 2. En SEAP-struktur skal bruke standardiserte prosedyrer for å iverksette og forvalte de samarbeidsbaserte forsvarsmateriellprogrammene. Kommisjonen kan, idet den tar hensyn til medlemsstatenes synspunkter, fastsette retningslinjer eller maler for disse prosedyrene, herunder retningslinjer for prosjektstyring, anskaffelse, økonomistyring og rapportering.
- a) En anmodning til Kommisjonen om opprettelse av SEAP-strukturen.
 - b) Et forslag til vedtekter for SEAP-strukturen som nevnt i artikkel 45, behørig undertegnet og vedtatt av alle medlemmene av den foreslåtte SEAP-strukturen.
 - c) En kortfattet beskrivelse av de forsvarsproduktene som skal utvikles, anskaffes eller forvaltes av SEAP-strukturen, med særlig vekt på kravene fastsatt i artikkel 41 nr. 1 bokstav a) og b).
 - d) En erklæring fra den medlemsstaten på hvis territorium det planlegges at SEAP-strukturen skal ha sitt vedtektsbestemte sete, om at den anerkjenner SEAP-strukturen som et internasjonalt organ i henhold til artikkel 143 nr. 1 bokstav g) og artikkel 151 nr. 1 bokstav b) i direktiv 2006/112/EF og som en internasjonal organisasjon i henhold til artikkel 11 nr. 1 i direktiv (EU) 2020/262, fra og med tidspunktet for opprettelsen.
 - e) Dersom et assosiert land eller Ukraina skal være medlem av SEAP-strukturen, en erklæring om den mest omfattende rettslige handleevnen for SEAP-strukturen i samsvar med artikkel 44 nr. 2.
- Ved anvendelsen av første ledd bokstav d) i dette nummeret skal begrensningene og vilkårene for unntak fastsatt i artikkel 143 nr. 2 bokstav g) og artikkel 151 nr. 1 bokstav b) i direktiv 2006/112/EF og artikkel 11 nr. 2 i direktiv (EU) 2020/262 fastsettes i en avtale mellom SEAP-strukturens medlemmer.
2. Kommisjonen skal vurdere søknaden snarest, helst innen to måneder etter å ha mottatt den fullstendige søknaden som nevnt i nr. 1, i samsvar med kravene fastsatt i denne forordningen, og kan for dette formålet oppfordre EDA til å bidra med sin ekspertise. Resultatet av denne vurderingen skal meddeles søkerne, som om nødvendig skal bli bedt om å utfylle eller endre søknaden.
 3. Kommisjonen skal ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt som tar hensyn til resultatene av vurderingen nevnt i nr. 2
 - a) opprette SEAP-strukturen, etter at den har konkludert med at kravene fastsatt i denne forordningen er oppfylt, eller
 - b) avslå søknaden dersom den konkluderer med at kravene fastsatt i denne forordningen ikke er oppfylt, herunder at erklæringen nevnt i nr. 1 bokstav d) mangler, etter å ha gitt søkerne mulighet til å utfylle eller endre søknaden.

Artikkel 42

Søknader om opprettelse av en SEAP-struktur

1. Søknader om opprettelse av en SEAP-struktur skal sendes inn til Kommisjonen. Søknaden skal inneholde følgende:

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

4. Beslutningen om søknaden skal meddeles søkerne. Dersom søknaden avslås, skal beslutningen begrunnes klart og tydelig overfor søkerne.
5. Gjennomføringsrettsakten om opprettelse av SEAP-strukturen nevnt i nr. 3 bokstav a) i denne artikkelen, skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 77 nr. 4 og offentliggjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 43

Status og sete for en SEAP-struktur

1. En SEAP-struktur skal ha status som rettssubjekt fra og med den dagen gjennomføringsrettsakten om opprettelse trer i kraft.
2. En SEAP-struktur skal i alle medlemsstater ha den mest omfattende rettslige handleevnen som tildeles rettssubjekter i henhold til medlemsstatens nasjonale rett, særlig evnen til å erverve, eie og avhende løsøre, fast eiendom og immaterialrettigheter, inngå avtaler og være part i en rettssak. Alle nasjonale finansierungsorganer i medlemsstatene skal anse en SEAP-struktur som berettiget mottaker av nasjonale økonomiske bidrag.
3. En SEAP-struktur skal ha et vedtektsbestemt sete, som skal ligge på territoriet til en medlemsstat.

Artikkel 44

Krav til medlemskap i en SEAP-struktur

1. Følgende land kan bli medlemmer av en SEAP-struktur:
 - a) Medlemsstatene.
 - b) Assosierte land.
 - c) Ukraina.
2. Assosierte land eller Ukraina kan bli medlemmer av en SEAP-struktur forutsatt at de innrømmer SEAP-strukturen den mest omfattende rettslige handleevnen som tildeles rettssubjekter i henhold til landets nasjonale lovgivning, herunder for å inngå avtaler og være part i en rettssak.
3. Medlemsstater, assosierte land eller Ukraina kan når som helst etter at SEAP-strukturen er opprettet, bli medlemmer på rettfærdige og rimelige vilkår som angitt i vedtektene nevnt i artikkel 45, eller som observatører uten stemmerett på vilkårene angitt i disse vedtektene.
4. En SEAP-struktur kan også samarbeide med et annet ikke-assosiert land enn Ukraina eller

med en enhet i et annet tredjeland, blant annet ved å bruke disse rettssubjektenes eiendeler, infrastruktur, anlegg og ressurser, forutsatt at slikt samarbeid ikke er i strid med Unionens og medlemsstatenes sikkerhets- og forsvarsinteresser, herunder overholder prinsippet om godt naboskap.

Artikkel 45

Vedtekter for en SEAP-struktur

1. Vedtektene for en SEAP-struktur skal inneholde minst følgende:
 - a) En liste over SEAP-strukturens medlemmer, observatører og eventuelt rettssubjekter som representerer medlemmer, samt vilkår og prosedyre for å endre sammensetning og representasjon i samsvar med artikkel 44.
 - b) SEAP-strukturens særlige mål, oppgaver og aktiviteter, i samsvar med artikkel 40 og 41, herunder en kortfattet beskrivelse av de forsvarsproduktene som skal utvikles, anskaffes eller forvaltes av SEAP-strukturen.
 - c) En liste over de forsvarsproduktene som SEAP-strukturen eventuelt skal eie, og som er berettiget til fritak for merverdiavgift eller særavgifter.
 - d) SEAP-strukturens vedtektsbestemte sete i samsvar med artikkel 43 nr. 3.
 - e) Angivelse av hvilken nasjonal lovgivning i medlemsstaten som avgjør hvilken jurisdiksjon som skal avgjøre tvister mellom SEAP-medlemmer i forbindelse med SEAP-strukturen, mellom SEAP-medlemmer og SEAP-strukturen og mellom SEAP-strukturen og tredjeparter, i samsvar med artikkel 49 nr. 2.
 - f) SEAP-strukturens navn.
 - g) Varighet samt prosedyre for avvikling av SEAP-strukturen i samsvar med artikkel 50.
 - h) En beskrivelse av hovedkriteriene som SEAP-strukturen skal legge til grunn ved anskaffelse av forsvarsprodukter, for å sikre samsvar med målet fastsatt i artikkel 40 nr. 1.
 - i) Ansvarsordning, herunder muligheten til å utstede verdipapirer dersom dette besluttes, i samsvar med artikkel 48.
 - j) Rettigheter og plikter for medlemmene av SEAP-strukturen, herunder plikten til å bidra til et balansert budsjett samt stemmerett.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

- k) SEAP-strukturens styringsorganer og disses roller og ansvarsområder, sammensetting og beslutningsprosess innenfor SEAP-strukturen, herunder gjeldende avstemningsregler, særlig i forbindelse med endring av vedtektene i samsvar med artikkel 46.
- l) Fastsettelse av et eller flere arbeidsspråk for SEAP-strukturen.
- m) Henvisninger til gjennomføringsreglene for SEAP-strukturens vedtekter.
- n) Regler for beskyttelse av graderte opplysninger.
- o) Angivelse av unionsregler og nasjonale regler som gjelder for håndtering av de forsvarsproduktene som skal utvikles, anskaffes eller forvaltes av SEAP-strukturen, og den administrative kapasiteten som er planlagt for å sikre overholdelse av disse reglene.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav k) i dette nummeret skal avstemningsreglene ved endringer som gjelder en strategi for eksport av forsvarsprodukter, dersom dette inngår i vedtektene, og ordningen for økonomisk ansvar, være forenlige med henholdsvis nr. 4 i denne artikkelen og artikkel 48 nr. 5.

- 2. Dersom medlemmene av en SEAP-struktur beslutter å opprette et forsvarsindustrielt beredskapslager, skal vedtektene omfatte regler for forvaltningen av dette forsvarsindustrielle beredskapslageret.
- 3. Vedtektene, som i samsvar med artikkel 42 nr. 1 bokstav b) er undertegnet og enstemmig vedtatt av alle SEAP-strukturens medlemmer, kan inneholde en strategi for eksport av forsvarsprodukter.
- 4. Enhver endring i strategien for eksport av forsvarsprodukter nevnt i nr. 1, skal vedtas enstemmig av medlemmene av SEAP-strukturen.

Artikkel 46

Endring av vedtektene for en SEAP-struktur

- 1. Enhver endring av vedtektene for en SEAP-struktur som gjelder sakene nevnt i artikkel 45 nr. 1 bokstav a)–k), skal vedtas i samsvar med avstemningsreglene angitt i vedtektene i samsvar med artikkel 45 nr. 1 bokstav k) og framlegges av SEAP-strukturen for Kommisjonen for godkjenning.
- 2. Enhver endring av vedtektene som gjelder sakene nevnt i artikkel 45 nr. 3, skal vedtas i samsvar med avstemningsreglene angitt i ved-

tektene i samsvar med artikkel 45 nr. 1 bokstav k), og meldes til Kommisjonen av SEAP-strukturen innen ti dager etter at den er vedtatt.

- 3. Enhver annen endring av vedtektene enn dem som er nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkelen, skal vedtas i samsvar med avstemningsreglene angitt i vedtektene i samsvar med artikkel 45 nr. 1 bokstav k) og framlegges av SEAP-strukturen for Kommisjonen for godkjenning innen ti dager etter at den er vedtatt.
- 4. Kommisjonen kan gjøre innsigelse mot en endring av vedtektene som nevnt i nr. 3 innen 30 dager fra den framlegges, og skal grunngi hvorfor endringen ikke oppfyller kravene i denne forordningen.
- 5. En endring av vedtektene som nevnt i nr. 3, skal ikke tre i kraft før fristen for innsigelse nevnt i nr. 4 har utløpt, eller Kommisjonen har erklært at den avstår fra å gjøre innsigelse, eller før en innsigelse er trukket tilbake.
- 6. En søknad om endring av vedtektene som nevnt i nr. 1, 2 og 3, skal inneholde følgende:
 - a) Teksten til den foreslåtte eller eventuelt vedtatte endringen.
 - b) Den endrede konsoliderte utgaven av vedtektene.

Artikkel 47

Særlige vilkår for anskaffelser

- 1. I samsvar med artikkel 40 nr. 3 kan en SEAP-struktur overlate gjennomføringen av anskaffelsestiltak til en støtteberettiget enhet som nevnt i artikkel 11 nr. 2. En slik enhet skal handle i denne SEAP-strukturens navn eller på dennes vegne.
- 2. Ved anskaffelse av forsvarsprodukter skal SEAP-strukturer anses som internasjonale organisasjoner i henhold til artikkel 12 bokstav c) i direktiv 2009/81/EF. SEAP-ene skal fastsette sine anskaffelsesregler i samsvar med prinsippene for offentlige anskaffelser, særlig prinsippene om ikke-diskriminering, likebehandling, forholdsmessighet og innsyn.
- 3. Ved anskaffelse av forsvarsprodukter skal en SEAP-struktur i sine anskaffelsesprosedyrer og kontrakter anvende kriterier som sikrer at dens anskaffelsespolitikk er i samsvar med målene nevnt i artikkel 40 nr. 1. En SEAP-struktur skal aktivt søke å inkludere flere rettssubjekter fra ulike medlemsstater i forsyningskjedene for forsvarsprodukter.
- 4. Dersom en delegeringsavtale som nevnt i artikkel 40 nr. 3 inngås, kan partene i denne avtalen beslutte at anskaffelsesreglene for den

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

enheten som gjennomfører anskaffelsen, skal anvendes, forutsatt at disse reglene er i samsvar med prinsippene nevnt i nr. 2 i denne artikkelen, særlig prinsippene om ikke-diskriminering, likebehandling, forholdsmessighet og innsyn.

5. Dersom medlemsstater eller eventuelt assosierte land foretar innkjøp av forsvarsprodukter fra en SEAP-struktur, herunder fra et forsvarsindustrielt beredskapslager, bør denne anskaffelsen anses som en kontrakt som en offentlig myndighet har tildelt en annen offentlig myndighet som nevnt i artikkel 13 bokstav f) i direktiv 2009/81/EF.

Artikkel 48

Ansvar og forsikring

1. En SEAP-struktur skal være ansvarlig for egen gjeld.
2. SEAP-medlemmenes økonomiske ansvar for SEAP-strukturens gjeld skal være begrenset til deres respektive bidrag til SEAP-strukturen. Medlemmene kan angi i SEAP-strukturens vedtekter at de vil påta seg et fast ansvar utover sine respektive bidrag eller ubegrenset ansvar.
3. Dersom medlemmenes økonomiske ansvar er begrenset, skal SEAP-strukturen tegne hensiktsmessige forsikringer for å dekke de risikoene som er forbundet med opprettelse og forvaltning av SEAP-strukturen.
4. Dersom medlemmene enstemmig beslutter det, kan SEAP-strukturen utstede verdipapirer i samsvar med lovgivningen i den medlemsstaten på hvis territorium den har sitt vedtektsbestemte sete. SEAP-strukturen skal være ansvarlig for slike verdipapirer.
5. Alle endringer i ansvarsordningen og alle tiltak som påvirker det økonomiske ansvaret for medlemmene av en SEAP-struktur, skal vedtas enstemmig av disse medlemmene.
6. Unionen skal ikke være ansvarlig for SEAP-strukturens gjeld.

Artikkel 49

Lovvalg og jurisdiksjon

1. Opprettelsen av og den interne virkemåten til en SEAP-struktur skal være underlagt
 - a) unionsretten, særlig denne forordningen og gjennomføringsrettsakten nevnt i artikkel 42 nr. 3 bokstav a),
 - b) vedtektene og gjennomføringsreglene for dem,

- c) lovgivningen i den medlemsstaten der SEAP-strukturen har sitt vedtektsbestemte sete, i forbindelse med saker som ikke eller bare delvis reguleres av rettsaktene nevnt i bokstav a) og b).

2. Uten at det berører saker der Den europeiske unions domstol etter traktatene har jurisdiksjon, skal nasjonal lovgivning i den medlemsstaten på hvis territorium SEAP-strukturen har sitt vedtektsbestemte sete, avgjøre hvilken jurisdiksjon som skal avgjøre tvister mellom SEAP-medlemmer i forbindelse med SEAP-strukturen, mellom SEAP-medlemmer og SEAP-strukturen og mellom SEAP-strukturen og tredjeparter.
3. Delegeringsavtaler som nevnt i artikkel 40 nr. 3, skal fastsette hvilken medlemsstats jurisdiksjon som skal avgjøre tvister som gjelder den berørte delegeringsavtalen. Delegeringsavtaler kan også inneholde bestemmelser om ordninger for å løse tvister i minnelighet. Dette berører ikke saker der Den europeiske unions domstol etter traktatene har jurisdiksjon.

Artikkel 50

Avvikling og insolvens

1. I vedtektene skal det fastsettes hvilken prosedyre som skal benyttes dersom medlemsforsamlingen beslutter å avvikle SEAP-strukturen, eller dersom Kommisjonen opphever gjennomføringsrettsakten om opprettelse av SEAP-strukturen, som nevnt i artikkel 51 nr. 7. Avvikling kan omfatte overføring av aktiviteter og av eierskapet til forsvarsprodukter til et annet rettssubjekt.
2. Når medlemsforsamlingen har truffet en beslutning om å avvikle SEAP-strukturen, skal strukturen uten ugrunnet opphold, og uansett innen ti dager etter en slik beslutning, underrette Kommisjonen om dette og utpeke en representant for avviklingen. Kommisjonen skal offentliggjøre en egnet melding om avviklingsbeslutningen i *Den europeiske unions tidende*.
3. Avviklingsprosedyren skal ikke avsluttes før overføringen av eiendomsretten til forsvarsprodukter som eies av SEAP-strukturen, er sluttført.
4. Når avviklingsprosedyren er avsluttet, skal SEAP-strukturens representant uten ugrunnet opphold, og uansett innen ti dager etter at prosedyren er avsluttet, underrette Kommisjonen om dette. Kommisjonen skal offentliggjøre en

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

egnet melding om avslutningen av prosedyren i *Den europeiske unions tidende*. SEAP-strukturen skal opphøre å eksistere den dagen meldingen offentliggjøres.

5. Dersom SEAP-strukturen ikke er i stand til å betale sin gjeld, skal den umiddelbart underrette Kommisjonen om dette. Kommisjonen skal offentliggjøre en egnet melding i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 51

Rapportering og kontroll

1. En SEAP-struktur skal utarbeide en årlig aktivitetsrapport som skal inneholde en teknisk beskrivelse og en regnskapsrapport for strukturens aktiviteter som nevnt i artikkel 40. Rapporten skal oversendes til Kommisjonen innen seks måneder etter regnskapsårets slutt. Kommisjonen skal sende rapporten ut til alle medlemsstater.
2. Kommisjonen skal framlegge en samlet årsrapport for Europaparlamentet og Rådet om aktivitetene til alle aktive SEAP-strukturer.
3. Kommisjonen kan gi SEAP-strukturen anbefalinger om forhold som omfattes av den årlige aktivitetsrapporten nevnt i nr. 1.
4. En SEAP-struktur og de berørte medlemsstatene skal informere Kommisjonen om eventuelle forhold som kan føre til at det oppstår alvorlig fare for at SEAP-strukturen ikke kan utføre sine oppgaver, eller som kan hindre SEAP-strukturen i å oppfylle kravene fastsatt i denne forordningen.
5. Dersom Kommisjonen får mistanke om alvorlig overtredelse fra en SEAP-strukturs side av denne forordningen, gjennomføringsrettsakten om opprettelse av den, strukturens vedtekter eller annet gjeldende regelverk, skal Kommisjonen anmode om en forklaring fra SEAP-strukturen eller dens medlemmer.
6. Dersom Kommisjonen, etter å ha gitt SEAP-strukturen eller dens medlemmer en frist på minst to måneder til å uttale seg, konkluderer med alvorlig overtredelse fra SEAP-strukturens side av denne forordningen, gjennomføringsrettsakten om opprettelse av den, strukturens vedtekter eller annet gjeldende regelverk, kan Kommisjonen foreslå korrigerende tiltak for SEAP-strukturen og dens medlemmer.
7. Dersom det ikke treffes korrigerende tiltak som nevnt i nr. 6 i denne artikkelen, kan Kommisjonen oppheve gjennomføringsrettsakten om opprettelse av SEAP-strukturen. Retts-

akten om oppheving skal kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*. Med kunngjøringen av rettsakten om oppheving avvikles SEAP-strukturen som nevnt i artikkel 50.

Kapittel VII

Forsyningssikkerhet

Avsnitt 1

Samarbeidsbaserte forsvarsanskaffelser

Artikkel 52

Endring av rammeavtaler i forbindelse med en krise i henhold til direktiv 2009/81/EF

1. Dersom minst to medlemsstater inngår avtale om felles anskaffelse av forsvarsprodukter til seg selv eller til Ukraina, og dersom dette er begrunnet i en akutt situasjon som skyldes en krise i henhold til artikkel 1 nr. 10 i direktiv 2009/81/EF, kan bestemmelsene i nr. 1–6 i denne artikkelen få anvendelse på rammeavtaler som ikke inneholder regler som gjør det mulig å endre avtalen i vesentlig grad. Ved anvendelsen av reglene i nr. 2 og 3 i denne artikkelen skal den offentlige oppdragsgiveren som har inngått rammeavtalen, innhente samtykke fra det foretaket som den har inngått rammeavtalen med.
2. En offentlig oppdragsgiver i en medlemsstat kan endre en eksisterende rammeavtale for forsvarsprodukter dersom rammeavtalen er inngått med et foretak som oppfyller kriterier tilsvarende dem som er fastsatt i artikkel 9 nr. 1, 3 og 4 i denne forordningen, for å føye til nye offentlige oppdragsgivere som parter i rammeavtalen slik at dens bestemmelser gjelder for offentlige oppdragsgivere som ikke opprinnelig var parter i rammeavtalen. Artikkel 29 nr. 2 første ledd i direktiv 2009/81/EF får ikke anvendelse på offentlige oppdragsgivere som ikke opprinnelig var parter i rammeavtalen.
3. Som unntak fra artikkel 29 nr. 2 tredje ledd i direktiv 2009/81/EF kan en offentlig oppdragsgiver i en medlemsstat, når den tildeler kontrakter på grunnlag av en rammeavtale med en anslått verdi over terskelen fastsatt i artikkel 8 i det nevnte direktivet, foreta vesentlige endringer av mengdene fastsatt i rammeavtalen med opptil 100 % av rammeavtalens verdi, dersom rammeavtalen er inngått med et foretak som oppfyller kriterier tilsvarende dem som er fastsatt i artikkel 9 nr. 1, 3 og 4 i denne forordningen, og i den utstrekning endringen

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

er strengt nødvendig for anvendelsen av nr. 2 i denne artikkelen.

4. Ved beregning av verdien nevnt i nr. 3 skal den oppdaterte verdien være referansepunktet dersom kontrakten inneholder en indeksskalsul.
5. I tilfellene nevnt i nr. 2 og 3 får prinsippet om like rettigheter og plikter anvendelse på forholdet mellom de offentlige oppdragsgiverne som er parter i rammeavtalen, særlig med hensyn til kostnaden ved anskaffelse av ytterligere mengder.
6. En offentlig oppdragsgiver som har endret en rammeavtale i tilfellene nevnt i nr. 2 og 3 i denne artikkelen, skal offentliggjøre en melding om dette i *Den europeiske unions tidende*. En slik melding skal offentliggjøres i samsvar med artikkel 32 i direktiv 2009/81/EF.

Artikkel 53

Tilfeller som rettfærdiggjør bruk av prosedyren med forhandling uten kunngjøring av konkurranse i forbindelse med et forsvarssamarbeidsinitiativ

En offentlig oppdragsgiver i en medlemsstat kan, når den oppretter eller slutter seg til et eksisterende reelt forsvarssamarbeidsinitiativ som er opprettet ved en internasjonal avtale eller en avtale mellom medlemsstater og eventuelt et eller flere assosierte land eller Ukraina, med sikte på å samordne militære kapabiliteter, tildele et foretak en kontrakt eller inngå en rammeavtale om et forsvarsprodukt med et foretak, i samsvar med artikkel 28 nr. 12 bokstav e) i direktiv 2009/81/EF, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Det berørte foretaket oppfyller kriterier tilsvarende dem som er fastsatt i artikkel 9 nr. 1, 3 og 4.
- b) Forsvarssamarbeidsinitiativet nevnt i innledningen til denne artikkelen, kom i stand før den offentlige oppdragsgiveren i den berørte medlemsstaten innledet anskaffelsesprosedyren.
- c) En av de andre medlemsstatene som deltar i forsvarssamarbeidsinitiativet nevnt i innledningen til denne artikkelen, har allerede tildelt det aktuelle foretaket en kontrakt eller inngått en rammeavtale om et forsvarsprodukt.
- d) Forsvarsproduktet som skal anskaffes, er identisk med det som er nevnt i bokstav c) i denne artikkelen, eller er gjenstand for bare mindre endringer.
- e) Tildelingen av kontrakten eller inngåelsen av rammeavtalen er nødvendig for gjennomførin-

gen av forsvarssamarbeidsinitiativet nevnt i bokstav b) i denne artikkelen.

Avsnitt 2

Beredskap

Artikkel 54

Framskynding av prosessen for utstedelse av tillatelse for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av kriserelevante produkter

1. Medlemsstatene skal sikre at administrative søknader som gjelder planlegging, oppføring og drift av produksjonsanlegg, overføring av innsatsfaktorer i Unionen og kvalifisering og sertifisering av sluttprodukter, behandles effektivt og rettidig. Med henblikk på dette skal alle berørte nasjonale myndigheter sikre at slike søknader behandles så raskt som det er rettslig mulig.
2. Medlemsstatene skal sikre at oppføring og drift av anlegg og installasjoner for produksjon av kriserelevante produkter prioriteres i planleggingsprosessen og prosessen for utstedelse av tillatelse når det foretas en avveining av rettslige interesser i hvert enkelt berørte tilfelle.

Artikkel 55

Forenkling av kryssertifiseringsprosessen

1. Medlemsstatene skal vedta en liste over nasjonale sertifiseringsmyndigheter for forsvarsformål og meddele den til Kommisjonen, som skal gjøre den tilgjengelig for medlemsstatene.
2. Kommisjonen skal ta hensyn til EDAs synspunkter og ved hjelp av gjennomføringsrettsakter utarbeide en offisiell liste over nasjonale sertifiseringsmyndigheter for forsvarsformål som medlemsstatene har identifisert, og holde denne oppdatert. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 77 nr. 4.
3. En sertifiseringsmyndighet i én medlemsstat kan be sertifiseringsmyndigheten i en annen medlemsstat om opplysninger om hva sertifiseringen av et bestemt forsvarsprodukt omfatter.
4. De nasjonale sertifiseringsmyndighetene nevnt i nr. 1 skal samarbeide med hverandre i utførelsen av deres oppgaver i henhold til denne forordningen og skal gi myndighetene i andre medlemsstater all nødvendig støtte i den forbindelse. Kommisjonen skal om relevant

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

oppfordre EDA til å bidra med sin ekspertise, og skal støtte et slikt samarbeid for å legge til rette for effektiv og formålstjenlig bevegelighet for forsvarsprodukter.

Artikkel 56

Kartlegging av forsvarsforsyningskjeder

1. Kartleggingen av Unionens forsvarsforsyningskjeder skal ta sikte på å analysere disse forsyningskjedenes styrker og svakheter og legge vekt på flaskehalser. Den skal eventuelt danne grunnlag for utarbeidelsen av arbeidsprogrammene for programmet og støtteinstrumentet for Ukraina som nevnt i artikkel 21 og 34.
2. Kartleggingen av Unionens forsvarsforsyningskjeder skal bestå av følgende aktiviteter, som skal gjennomføres regelmessig:
 - a) Identifisering av relevante produksjonskapasiteter og forsyningskjeder for forsvarsprodukter i henhold til nr. 5.
 - b) Identifisering av kriserelevante produkter og produksjonskapasiteter for disse i henhold til nr. 9.
 - c) Aggregering, krysskontroll og vurdering av data innsamlet i henhold til nr. 6, 7 og 8.
 - d) Identifisering av indikatorer for tidlig varsel i henhold til nr. 11.
 - e) Identifisering av de viktigste leverandørene av kriserelevante produkter og deres produksjonskapasiteter i henhold til nr. 12 og 13.
3. Kommisjonen skal i samarbeid med organet for forsyningssikkerhet på forsvarsområdet («organet») gjennomføre aktivitetene nevnt i nr. 2 bokstav b), c) og d). Medlemsstatene skal gjennomføre aktivitetene nevnt i nr. 2 bokstav a) og e). Den enkelte medlemsstat kan anmode Kommisjonen om å utføre, på dens vegne, aktivitetene nevnt i nr. 2 bokstav a) og e).
4. Kommisjonen skal, etter samråd med organet, utarbeide en ramme og en metode for å identifisere kriserelevante produkter, med vekt på eksisterende flaskehalser, samt produksjonskapasiteten for disse i Unionen, og for å kartlegge forsyningskjedene for disse produktene. Metoden skal bygge på rammer eller metoder som finnes i medlemsstatene. For dette formålet kan organet utstede anbefalinger med hensyn til hvilken type opplysninger som er hensiktsmessig i forbindelse med kartleggingen av forsyningskjedene for kriserelevante produkter, tekniske spesifikasjoner og formater for formidling av disse opplysningene samt hvor ofte disse opplysningene skal formidles.
5. På grunnlag av den rammen og metoden som blir utarbeidet i henhold til nr. 4, skal medlemsstatene identifisere relevante produksjonskapasiteter og forsyningskjeder for forsvarsprodukter på deres territorium og meddele Kommisjonen resultatet av denne kartleggingen.
6. Kommisjonen skal sammenstille opplysningene som medlemsstatene har framlagt i henhold til nr. 5, og utføre en krysskontroll med sikte på å utarbeide en liste over kriserelevante produkter og produksjonskapasiteten for disse og vurdere styrkene og svakhetene ved Unionens forsyningskjeder for slike produkter.
7. For å supplere opplysningene framlagt av medlemsstatene, skal Kommisjonen bruke offentlig og kommersielt tilgjengelige data og relevante ikke-fortrolige opplysninger fra økonomiske aktører, resultatene fra lignende analyser som er gjort, herunder innenfor rammen av unionsretten om råvarer, halvledere og fornybar energi, resultatene av EDAs relevante aktiviteter, resultatene av stresstestene som er utført i henhold til artikkel 58, og resultatene av evalueringen som er utført i henhold til artikkel 85 nr. 2.
8. Dersom opplysningene nevnt i nr. 6 og 7 ikke er tilstrekkelige til at Kommisjonen kan utføre sine oppgaver i henhold til nr. 6, kan den anmode relevante aktører som deltar i de berørte forsyningskjedene, og som er basert i Unionen, om frivillig å framlegge opplysninger til den medlemsstaten på hvis territorium den berørte økonomiske aktøren har sitt produksjonsanlegg. Kommisjonens anmodning skal uttrykkelig angi at den økonomiske aktøren står fritt til å avslå anmodningen. Anmodningen om opplysninger skal inneholde kontaktopplysninger til de nasjonale vedkomende myndighetene i den medlemsstaten på hvis territorium den berørte økonomiske aktøren har sitt produksjonsanlegg, og som svaret skal sendes til. Dersom den økonomiske aktøren beslutter å legge fram de etterspurte opplysningene for den berørte medlemsstaten, skal den berørte medlemsstaten gjøre disse opplysningene tilgjengelig for Kommisjonen.
9. Kommisjonen skal ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt utarbeide og regelmessig oppdatere en liste over kriserelevante produkter.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

Denne gjennomføringsrettsakten skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 77 nr. 4.

10. Kommisjonen skal årlig eller på anmodning fra et av medlemmene av organet som nevnt i artikkel 76 nr. 5, underrette organet om de samlede resultatene av kartleggingen. Resultatene skal utgjøre graderte opplysninger.
11. Kommisjonen skal på grunnlag av resultatene av aktivitetene utført i henhold til nr. 4, 6 og 7 og etter samråd med organet utarbeide en liste over indikatorer for tidlig varsling med sikte på å identifisere faktorer som vil kunne forstyrre, svekke eller ha negativ innvirkning på forsyningen av kriserelevante produkter. Kommisjonen skal etter samråd med organet regelmessig og minst annethvert år revidere listen over indikatorer for tidlig varsling.
12. Uten unødig opphold etter at gjennomføringsrettsakten nevnt i nr. 9 i denne artikkelen er vedtatt, skal medlemsstatene, eventuelt i samarbeid med Kommisjonen og EDA, identifisere de viktigste leverandørene av kriserelevante produkter som er etablert på deres territorium. Hver medlemsstat skal underrette de viktigste leverandørene av kriserelevante produkter som er etablert på deres territorium om at de har blitt identifisert i henhold til dette nummeret, og informere dem om plikten til å rapportere om forstyrrelser i forsyningen av kriserelevante produkter i henhold til artikkel 57 nr. 1 bokstav c). Underretningen skal også inneholde relevante kontaktopplysninger til de nasjonale vedkommende myndighetene som rapporten skal sendes til.
13. Ved identifiseringen av de viktigste leverandørene som nevnt i nr. 12, kan det tas hensyn til følgende elementer:
 - a) Leverandørens markedsandel på markedet for det aktuelle kriserelevante produktet.
 - b) Leverandørens betydning når det gjelder å opprettholde et tilstrekkelig nivå på forsyningen av et kriserelevant produkt i Unionen i forhold til eventuelle alternative måter å få levert det samme produktet på.
 - c) Den innvirkningen en forstyrrelse i forsyningen av det kriserelevante produktet som leverandøren leverer, kan få på det indre markeds virkemåte.
14. Uten at det berører nr. 10 i denne artikkelen, skal alle opplysninger som innhentes i henhold til denne artikkelen, behandles i samsvar med forpliktelsene knyttet til fortrolighet i artikkel 80.

15. Denne artikkelen berører ikke den enkelte medlemsstats rett til å beskytte sine vesentlige sikkerhetsinteresser i samsvar med artikkel 346 nr. 1 bokstav a) i TEUV.

Artikkel 57

Overvåking

1. Medlemsstatene og Kommisjonen skal i samarbeid med organet regelmessig overvåke produksjonskapasitet i Unionen som er nødvendig for forsyningen av kriserelevante produkter, identifisert i samsvar med artikkel 56 nr. 9, med sikte på å identifisere mulige risikoer for forsyningen av disse produktene. Ved gjennomføringen av denne overvåkingen
 - a) skal Kommisjonen i samarbeid med organet overvåke indikatorene for tidlig varsling som er identifisert i henhold til artikkel 56 nr. 11, herunder ved å sammenstille opplysninger mottatt fra medlemsstatene på grunnlag av informasjon innsamlet på nasjonalt plan,
 - b) skal medlemsstatene på bakgrunn av indikatorene for tidlig varsling overvåke i hvilken grad de viktigste leverandørene av kriserelevante produkter nevnt i artikkel 56 nr. 12, er i stand til å utføre sine aktiviteter, og rapportere til organet om alle hendelser som vil kunne få varige negative konsekvenser når det gjelder rettidig tilgjengelighet og forsyning av disse produktene,
 - c) skal de viktigste leverandørene av kriserelevante produkter, dersom de oppdager forsyningsforstyrrelser som i vesentlig grad kan påvirke deres aktiviteter i forbindelse med produksjonen av disse produktene, rapportere om slike forstyrrelser til den medlemsstaten på hvis territorium de er etablert, og den berørte medlemsstaten skal uten ugrunnet opphold videreformidle disse opplysningene til Kommisjonen,
 - d) skal Kommisjonen etter samråd med organet identifisere beste praksis for forebyggende reduksjon av risiko og økt åpenhet rundt produksjonskapasitet i Unionen som er nødvendig for forsyningen av kriserelevante produkter.

Kommisjonen skal etter samråd med organet fastsette hvor ofte overvåkingen nevnt i første ledd skal finne sted.
2. Kommisjonen og medlemsstatene skal vie SMB-er særlig oppmerksomhet for å minimere den administrative byrden som over-

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

våkingen nevnt i nr. 1 medfører, og kan ved behov tilby særlig bistand.

3. Kommisjonen kan etter samråd med organet oppfordre de viktigste leverandørene av kriserelevante produkter som nevnt i artikkel 56 nr. 12, nasjonale organisasjoner for forsvarsindustrien og andre berørte parter til frivillig å framlegge opplysninger med henblikk på gjennomføringen av overvåkingsaktiviteter i samsvar med nr. 1 første ledd bokstav a) i denne artikkelen.
4. Med henblikk på nr. 1 første ledd bokstav b) i denne artikkelen kan medlemsstatene anmode de viktigste leverandørene av kriserelevante produkter som nevnt i artikkel 56 nr. 12, om frivillig å framlegge opplysninger, dersom dette er nødvendig og forholdsmessig.
5. Ved anvendelsen av nr. 3 skal vedkommende myndigheter i medlemsstatene utarbeide og vedlikeholde en kontakliste over de viktigste leverandørene av kriserelevante produkter som er etablert på deres territorium. Denne listen skal oversendes til Kommisjonen. Kommisjonen skal innenfor rammen av organet fastsette et standardisert format for kontaklisten.
6. Uten at det berører beskyttelsen av kommersielt fortrolige opplysninger skal medlemsstatene gi organet ytterligere relevant informasjon, særlig informasjon om identifisering av problemer i forbindelse med forsyningen av kriserelevante produkter i hele Unionen og om relevante framtidige tiltak på nasjonalt plan med henblikk på anskaffelse, innkjøp eller produksjon av kriserelevante produkter.
7. På grunnlag av opplysningene som er samlet inn gjennom overvåkingsaktivitetene som er gjennomført i henhold til denne artikkelen, skal Kommisjonen regelmessig framlegge en rapport for organet med de samlede resultatene. Rapporten skal utgjøre graderte opplysninger. Organet skal tre sammen for å vurdere resultatene i rapporten og om relevant identifisere mulige løsninger på problemer av felles interesse. Dersom det er relevant, kan Kommisjonen etter samråd med organet invitere nasjonale organisasjoner for forsvarsindustrien, de viktigste leverandørene av kriserelevante produkter som nevnt i artikkel 56 nr. 12, og eksperter fra academia og sivilsamfunnet til slike møter.
8. Denne artikkelen berører ikke den enkelte medlemsstats rett til å beskytte sine vesentlige sikkerhetsinteresser i samsvar med artikkel 346 nr. 1 bokstav a) i TEUV.

Artikkel 58

Stresstester

1. Kommisjonen skal etter samråd med organet identifisere temaer som er relevante for gjennomføringen av stresstester.
2. Kommisjonen skal ta hensyn til de relevante temaene som er identifisert i henhold til nr. 1, og gjennomføre og samordne stresstester, herunder simuleringer som tar sikte på å forutse og forberede seg på en forsyningskrise som nevnt i artikkel 60, og kan særlig
 - a) utarbeide scenarier og parametere som fanger opp de særlige risikoene som er forbundet med en forsyningskrise, for å vurdere de potensielle konsekvensene for forsyningen av kriserelevante produkter og for hvor godt det indre marked fungerer,
 - b) legge til rette for og oppmuntre til at det utarbeides strategier for beredskap i nødsituasjoner,
 - c) i samarbeid med organet identifisere avbøtende tiltak etter at stresstestene er gjennomført.
3. Kommisjonen kan regelmessig gjennomføre stresstester som nevnt i nr. 2. Organet skal komme med anbefalinger med hensyn til hvor ofte slike stresstester bør gjennomføres.
4. Kommisjonen skal oppfordre representanter for alle medlemsstatene til å delta i stress-testene nevnt i nr. 2. Etter samråd med organet kan Kommisjonen også oppfordre representanter for høyrepresentanten, EDA eller andre relevante aktører til å delta i disse stress-testene.
5. På anmodning fra to eller flere medlemsstater kan Kommisjonen gjennomføre stresstester i bestemte geografiske områder eller grenseområder i disse medlemsstatene.
6. Etter at stresstestene er gjennomført i henhold til denne artikkelen, skal Kommisjonen meddele resultatene til de deltakende medlemsstatene. Kommisjonen skal uten ugrunnet opphold oversende en rapport med anbefalinger på grunnlag av resultatene av disse stresstestene til organet. Resultatene og rapporten skal utgjøre graderte opplysninger.

Artikkel 59

Varsler og forebyggende tiltak

1. Dersom en vedkommende myndighet i en medlemsstat får kjennskap til at det foreligger en risiko for alvorlige forstyrrelser i forsy-

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

- ningen av et kriserelevant produkt, eller har konkret og pålitelig informasjon om andre relevante risikofaktorer eller hendelser som i vesentlig grad påvirker forsyningen av et kriserelevant produkt, skal den varsle organet uten ugrunnet opphold.
2. For å fastslå om en risiko for alvorlige forstyrrelser i forsyningen av et kriserelevant produkt bør utløse et varsel som nevnt i nr. 1, skal medlemsstatene ta hensyn til følgende:
 - a) Markedsstillingen til økonomiske aktører som kan bli påvirket av forstyrrelsen,
 - b) den potensielle forstyrrelsens forventede varighet,
 - c) det geografiske området og andelen av det indre marked som vil bli påvirket av den potensielle forstyrrelsen, dens mulige virkninger over landegrensene samt dens eventuelle konsekvenser for særlig sårbare eller utsatte geografiske områder, og
 - d) den potensielle forstyrrelsens konsekvenser for forsyningen av kriserelevante produkter.
 3. Dersom organet eller Kommisjonen får kjennskap til at det foreligger en risiko for alvorlige forstyrrelser i forsyningen av et kriserelevant produkt, eller har konkret og pålitelig informasjon om andre relevante risikofaktorer eller hendelser som i vesentlig grad påvirker forsyningen av et kriserelevant produkt, herunder på grunnlag av indikatorer for tidlig varsling, skal Kommisjonen etter å ha blitt varslet i henhold til nr. 1 eller av internasjonale partnere uten ugrunnet opphold treffe følgende forebyggende tiltak:
 - a) Innkalle til et ekstraordinært møte i organet for å samordne følgende tiltak:
 - i) Drøfte hvor alvorlige forstyrrelsene i tilgjengeligheten og forsyningen av de berørte kriserelevante produktene er.
 - ii) Anbefale Kommisjonen å iverksette tiltak i samsvar med kapittel II og III.
 - iii) Drøfte strategier og utveksle beste praksis medlemsstatenes vedkommende myndigheter imellom, herunder for å vurdere tilstanden på beredskapen hos de viktigste leverandørene av kriserelevante produkter.
 - iv) Oppfordre medlemsstatene til å gå i dialog med berørte parter i den produksjonskapasiteten i Unionen som er nødvendig for forsyningen av kriserelevante produkter, med sikte på å identifisere, utarbeide og eventuelt samordne forebyggende tiltak.
 - v) Drøfte om aktivering av forsyningskrisetilstanden nevnt i artikkel 60 vil være nødvendig og forholdsmessig.
 - b) Innlede samråd eller samarbeid med relevante tredjeland og internasjonale organisasjoner på Unionens vegne, etter samråd med organet, med sikte på å søke samarbeidsløsninger for å unngå eller håndtere forstyrrelser i forsyningskjeden, i samsvar med internasjonale forpliktelser, som eventuelt kan innebære samordning i relevante internasjonale fora.
 - c) Sikre synergier med relevante unionsprogrammer og unionsrettsakter.
 4. Denne artikkelen berører ikke den enkelte medlemsstats rett til å beskytte sine vesentlige sikkerhetsinteresser i samsvar med artikkel 346 nr. 1 bokstav a) i TEUV.

Avsnitt 3

Begrensning av en forsyningskrise

Artikkel 60

Aktivering av forsyningskrisetilstanden

1. En forsyningskrise skal anses å foreligge dersom
 - a) det foreligger alvorlige forstyrrelser eller en overhengende risiko for slike forstyrrelser i forsyningen av kriserelevante produkter, og
 - b) slike alvorlige forstyrrelser eller en overhengende risiko for slike forstyrrelser fører til eller sannsynligvis vil føre til at det blir vedtatt divergerende nasjonale tiltak med hensyn til kriserelevante produkter som ikke er forsvarsprodukter, noe som vil kunne få alvorlige negative konsekvenser for hvor godt det indre marked fungerer, særlig hindringer for handelen over landegrensene med slike kriserelevante produkter, og for hvor godt Unionens forsvarsforsyningskjeder fungerer.
2. Dersom Kommisjonen eller organet i henhold til artikkel 59 får kjennskap til at det foreligger en risiko for alvorlige forstyrrelser i forsyningen av kriserelevante produkter, eller har konkret og pålitelig informasjon om andre relevante risikofaktorer eller hendelser som i vesentlig grad påvirker forsyningen av slike produkter, skal Kommisjonen etter samråd med organet vurdere om vilkårene fastsatt i nr. 1 i denne artikkelen er oppfylt. I vurderingen skal det tas hensyn til forsyningskrisetilstandens potensielle virkninger og konsekvenser

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

for forsyningskjedene for de berørte kriserelevante produktene i Unionen, resultatene av stresstestene som er gjennomført i henhold til artikkel 58, samt vurderinger som er gjort innenfor andre relevante rammer for krisehåndtering i Unionen. Dersom det under vurderingen framkommer konkrete og pålitelige bevis, kan Kommisjonen, etter samråd med organet, fremme forslag for Rådet om å aktivere forsyningskrisetilstanden. Dersom Kommisjonen fremmer forslag for Rådet om å aktivere forsyningskrisetilstanden, skal den underrette Parlamentet om dette.

3. Rådet kan, ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt vedtatt med kvalifisert flertall etter forslag fra Kommisjonen, aktivere forsyningskrisetilstanden. Forsyningskrisetilstandens varighet skal angis i gjennomføringsrettsakten og skal i første omgang ikke overstige tolv måneder. Gjennomføringsrettsakten skal også angi hvilke av tiltakene fastsatt i artikkel 62 og 63 som aktiveres. Gjennomføringsrettsakten kan dessuten angi hvilke kriserelevante produkter som ikke er forsvarsprodukter, disse tiltakene aktiveres for.
4. Rådet kan med kvalifisert flertall endre forslaget nevnt i nr. 3.
5. Kommisjonen skal regelmessig og minst hver tredje måned rapportere til Rådet og Europaparlamentet om forsyningskrisetilstanden.
6. Før utløpet av forsyningskrisetilstandens varighet skal Kommisjonen ta hensyn til organets anbefaling og vurdere om det er berettiget å forlenge den. Dersom det under vurderingen framkommer konkrete og pålitelige bevis for at vilkårene for aktivering av forsyningskrisetilstanden fortsatt er oppfylt, kan Kommisjonen etter samråd med organet fremme forslag for Rådet om å forlenge forsyningskrisetilstanden.
7. Rådet kan, ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt vedtatt med kvalifisert flertall etter forslag fra Kommisjonen, forlenge forsyningskrisetilstanden. Forlengelsens varighet skal være begrenset til høyst tolv måneder og skal angis i gjennomføringsrettsakten.
8. Under forsyningskrisetilstanden skal Kommisjonen etter samråd med organet vurdere om det er hensiktsmessig å oppheve forsyningskrisetilstanden. Dersom vurderingen tilsier det, kan Kommisjonen fremme forslag for Rådet om å oppheve forsyningskrisetilstanden.
9. Rådet kan, ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt vedtatt med kvalifisert flertall etter forslag fra Kommisjonen, oppheve forsynings-

krisetilstanden før utløpsdatoen angitt i gjennomføringsrettsakten nevnt i nr. 3 eller 7.

10. Under forsyningskrisetilstanden skal Kommisjonen, på anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ, om nødvendig innkalle til ekstraordinære møter i organet. I samsvar med artikkel 76 nr. 10 skal organet eventuelt oppfordre høytstående representanter for industrien til å tre sammen i en særskilt sammensetning for å drøfte spørsmål knyttet til kriserelevante produkter. Medlemsstatene skal samarbeide tett med Kommisjonen innenfor organet for å sikre samordning av alle unionstiltak og nasjonale tiltak som treffes med hensyn til forsyningskjedene for de berørte kriserelevante produktene som ikke er forsvarsprodukter.
11. Når den perioden som forsyningskrisetilstanden er aktivert eller forlenget for, utløper, eller når forsyningskrisetilstanden oppheves, skal tiltakene som er truffet i samsvar med artikkel 62 og 63, umiddelbart opphøre å gjelde. Gjennomføringsrettsakter som er vedtatt i samsvar med artikkel 63 nr. 7 og 9, skal likevel fortsatt gjelde til de berørte prioriterte anmodningene eller prioriterte bestillingene er fullført.
12. Kommisjonen og medlemsstatene skal senest seks måneder etter at forsyningskrisetilstanden er utløpt eller opphevet, oppdatere kartleggingen og overvåkingen av Unionens forsvarsforsyningskjeder i henhold til artikkel 56 og 57, idet den tar hensyn til erfaringene fra forsyningskrisen.

Artikkel 61

Verktøykasse for forsyningskriser

1. Dersom forsyningskrisetilstanden er aktivert i henhold til artikkel 60 og det er nødvendig for å håndtere forsyningskrisen i Unionen, kan Kommisjonen treffe tiltakene fastsatt i artikkel 62 og 63, som angitt i gjennomføringsrettsakten Rådet har vedtatt i samsvar med artikkel 60 nr. 3.
2. Kommisjonen skal, etter samråd med organet, begrense anvendelsen av tiltakene nevnt i nr. 1 til kriserelevante produkter som ikke er forsvarsprodukter, og som er berørt av alvorlige forstyrrelser eller av en overhengende risiko for slike forstyrrelser på grunn av forsyningskrisen. Anvendelsen av tiltakene nevnt i nr. 1 skal være forholdsmessig og begrenset til det som er nødvendig for å håndtere alvorlige forstyrrelser eller redusere en overhengende risiko for slike forstyrrelser som berører forsy-

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

ningskjedene for de berørte kriserelevante produktene i Unionen, og den må være til Unionens beste. Ved anvendelsen av disse tiltakene skal det unngås at særlig SMB-er påføres en uforholdsmessig stor administrativ byrde.

3. Dersom forsyningskrisetilstanden er aktivert i henhold til artikkel 60 og det er nødvendig for å håndtere forsyningskrisen i Unionen, skal organet vurdere og gi råd om hensiktsmessige og effektive krisetiltak.
4. Kommisjonen skal regelmessig informere Europaparlamentet og Rådet om alle tiltak som treffes i samsvar med nr. 1, og redegjøre for årsakene til tiltakene de treffer.
5. Kommisjonen skal ta hensyn til anbefalingen fra organet og utstede retningslinjer for gjennomføringen og bruken av tiltakene fastsatt i artikkel 62 og 63.

Artikkel 62

Anmodninger om opplysninger

1. Dersom Rådet aktiverer tiltakene i henhold til denne artikkelen i samsvar med artikkel 60 nr. 3, kan Kommisjonen i tilfeller der tilgjengelige opplysninger ikke er tilstrekkelige, anmode en økonomisk aktør som bidrar til produksjonen av kriserelevante produkter som ikke er forsvarsprodukter, etter på forhånd å ha innhentet samtykke fra den medlemsstaten på hvis territorium denne økonomiske aktørens produksjonsanlegg ligger, om innen en gitt frist å framlegge opplysninger for denne medlemsstaten om sine produksjonskapabiliteter, sin produksjonskapasitet og aktuelle primære forstyrrelser. Den berørte medlemsstaten skal gjøre de etterspurte opplysningene tilgjengelig for Kommisjonen. De etterspurte opplysningene skal være begrenset til det som er nødvendig for å vurdere forsyningskrisens art eller for å identifisere og vurdere mulige avbøtende tiltak.
2. Før Kommisjonen sender en anmodning om opplysninger i henhold til nr. 1, kan den, etter på forhånd å ha innhentet samtykke fra den medlemsstaten på hvis territorium den berørte økonomiske aktøren har sitt produksjonsanlegg, gjennomføre et frivillig samråd med et representativt antall relevante økonomiske aktører med sikte på å fastsette hva som er et hensiktsmessig og forholdsmessig innhold i en slik anmodning. Kommisjonen skal utarbeide anmodningen om opplysninger i samarbeid med organet.
3. Kommisjonen skal uten ugrunnet opphold oversende en kopi av anmodningen om opplysninger til den nasjonale vedkommende myndigheten i den medlemsstaten på hvis territorium den berørte økonomiske aktøren har sitt produksjonsanlegg.
4. Anmodningen om opplysninger skal
 - a) angi det rettslige grunnlaget for anmodningen,
 - b) være begrenset til det minimum som er nødvendig, være forholdsmessig med tanke på dataenes detaljnivå og omfang og hyppigheten av tilgang til de etterspurte dataene,
 - c) ta hensyn til den økonomiske aktørens rettmessige interesser samt de kostnadene og den innsatsen som kreves for å gjøre dataene tilgjengelig,
 - d) inneholde kontaktopplysninger til de nasjonale vedkommende myndighetene i den medlemsstaten på hvis territorium den berørte økonomiske aktøren har sitt produksjonsanlegg, og som svaret skal sendes til,
 - e) angi innen hvilken frist opplysningene skal legges fram for den berørte medlemsstaten, og
 - f) angi sanksjonene fastsatt i artikkel 72.
5. Dersom den berørte medlemsstaten går med på å sende ut en anmodning om opplysninger i henhold til nr. 1, kan den beslutte å rette anmodningen, slik den er utarbeidet av Kommisjonen i henhold til nr. 2 og 4, direkte til den berørte økonomiske aktøren.
6. Den berørte økonomiske aktøren eller en person med behørig fullmakt til å representere den økonomiske aktøren skal legge fram opplysningene anmodningen gjelder, på individuelt grunnlag.
7. Den berørte medlemsstaten skal sikre at de etterspurte opplysningene uten ugrunnet opphold gjøres tilgjengelig for Kommisjonen.
8. Dersom en økonomisk aktør etablert i Unionen omfattes av en anmodning om opplysninger fra et tredjeland om sine aktiviteter knyttet til forsyningen av kriserelevante produkter som ikke er forsvarsprodukter, skal den underrette den medlemsstaten på hvis territorium den har sitt produksjonsanlegg, i god tid om dette. Denne medlemsstaten skal i sin tur underrette Kommisjonen slik at den berørte medlemsstaten og Kommisjonen får anledning til å anmode den økonomiske aktøren om tilsvarende opplysninger. Kommisjonen skal underrette organet om at det foreligger en slik anmodning fra et tredjeland.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

9. Dersom en økonomisk aktør framlegger uriktige, ufullstendige eller villedende opplysninger som svar på en anmodning som er framsatt i henhold til denne artikkelen, eller ikke framlegger opplysningene innen den fastsatte fristen, skal den ilegges overtredelsesgebyr som fastsatt i samsvar med artikkel 72, med mindre den økonomiske aktøren har tilstrekkelig grunn til ikke å framlegge de etterspurte opplysningene eller ikke framlegger dem innen den fastsatte fristen, særlig dersom en økonomisk aktørs behandling av en anmodning om opplysninger kan føre til betydelige forstyrrelser i aktørens virksomhet, dersom opplysningene er gradert og merket som kun til nasjonal bruk, eller dersom utlevering av disse opplysningene kan gjøre betydelig skade på den økonomiske aktørens forretningsvirksomhet.
 10. Kommisjonen og den berørte medlemsstaten skal bruke sikre metoder for å sende anmodningen om opplysninger og behandle alle opplysninger som innhentes, i samsvar med artikkel 80.
 11. Denne artikkelen berører ikke den enkelte medlemsstats rett til å beskytte sine vesentlige sikkerhetsinteresser i samsvar med artikkel 346 nr. 1 bokstav a) i TEUV.
- b) etter å ha rådført seg med den medlemsstaten på hvis territorium den berørte økonomiske aktøren har sin ledelsesstruktur.
 3. Anmodningen nevnt i nr. 2 skal inneholde opplysninger om det rettslige grunnlaget for anmodningen, en angivelse av de aktuelle produktene, spesifikasjoner og mengder samt tidsplan og frist for å etterkomme og fullføre bestillingen, i tillegg til begrunnelsen for at det benyttes en prioritert anmodning.
 4. Kommisjonen skal godtgjøre at valget av hvem som skal motta og hvem som skal begunstiges av anmodningen nevnt i nr. 2, ikke innebærer forskjellsbehandling og er i samsvar med Unionens konkurranseregler.
 5. Kommisjonen skal basere anmodningen nevnt i nr. 2 på objektive, faktabaserte, målbare og dokumenterte data og vise at en slik prioritering er nødvendig for å sikre at det indre marked fungerer tilfredsstillende, samt ta hensyn til den berørte økonomiske aktørens rettmessige interesser og de kostnadene og den innsatsen som eventuelle endringer i produksjonssekvensen i forsyningskjeden vil kreve.
 6. Den berørte økonomiske aktøren skal svare Kommisjonen innen fem virkedager etter å ha mottatt anmodningen nevnt i nr. 2, og angi om den godtar eller avslår anmodningen. Dersom det er nødvendig på grunn av en akutt situasjon, kan Kommisjonen gi den økonomiske aktøren en kortere svarfrist, basert på en begrunnelse av hastegraden.
 7. Dersom den økonomiske aktøren som anmodningen nevnt i nr. 2 er rettet til, uttrykkelig har godtatt anmodningen, skal Kommisjonen ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt vedta en prioritert anmodning som fastsetter
 - a) det rettslige grunnlaget for den prioriterte anmodningen som den økonomiske aktøren skal etterkomme,
 - b) listen over kriserelevante produkter som omfattes av den prioriterte anmodningen, spesifikasjoner, pris og mengder som de skal leveres i,
 - c) innen hvilke frister den prioriterte anmodningen skal være fullført,
 - d) hvem som skal begunstiges av den prioriterte anmodningen,
 - e) fraskrivelse av kontraktsmessig ansvar på vilkårene fastsatt i nr. 12 i denne artikkelen, og
 - f) sanksjonene fastsatt i artikkel 72 for manglende overholdelse av forpliktelsene som følger av denne gjennomføringsrettsakten.

Artikkel 63

Prioritering av produkter som ikke er forsvarsprodukter

1. Dersom Rådet aktiverer tiltak i henhold til denne artikkelen i samsvar med artikkel 60 nr. 3, kan en medlemsstat som har alvorlige vanskeligheter enten med å legge inn en bestilling på eller gjennomføre en kontrakt om forsyning av kriserelevante produkter, sende en anmodning til Kommisjonen om å anmode en økonomisk aktør om å godta eller prioritere en gitt bestilling på kriserelevante produkter som ikke er forsvarsprodukter.
2. Etter en anmodning som nevnt i nr. 1, kan Kommisjonen, dersom produksjonen eller forsyningen av kriserelevante produkter som ikke er forsvarsprodukter, ikke kan oppnås ved hjelp av noen andre tiltak som fastsatt i dette kapittelet, rette en prioritert anmodning til den berørte økonomiske aktøren etter først å ha
 - a) rådført seg med den medlemsstaten på hvis territorium den berørte økonomiske aktøren har sitt produksjonsanlegg, og på forhånd innhentet dennes samtykke, og

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

8. Dersom den økonomiske aktøren avslår anmodningen nevnt i nr. 2, skal den gi Kommisjonen en utførlig begrunnelse for avslaget.
9. Samtidig som den tar behørig hensyn til den økonomiske aktørens begrunnelser i henhold til nr. 8 i denne artikkelen, og etter å ha rådført seg med den medlemsstaten på hvis territorium den berørte økonomiske aktøren har sitt produksjonsanlegg, og med den medlemsstaten på hvis territorium den berørte økonomiske aktøren har sin ledelsesstruktur, og på forhånd innhentet deres samtykke, kan Kommisjonen ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt vedta en prioritert bestilling som pålegger den berørte økonomiske aktøren plikt til å utføre denne bestillingen. Kommisjonen skal angi årsakene til at det, i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet og den økonomiske operatørens grunnleggende rettigheter i henhold til Den europeiske unionens pakt om grunnleggende rettigheter og i lys av omstendighetene beskrevet i nr. 1, var nødvendig å vedta denne gjennomføringsrettsakten. Slike gjennomføringsrettsakter skal inneholde opplysningene nevnt i nr. 7.
10. Kommisjonen skal ikke utstede prioriterte bestillinger i følgende tilfeller:
 - a) Den økonomiske aktøren er ikke i stand til å utføre den prioriterte bestillingen på grunn av utilstrekkelig produksjonskapabilitet eller produksjonskapasitet, eller av tekniske årsaker, selv om bestillingen gis fortrinnsbehandling.
 - b) Det å utføre bestillingen ville påføre den økonomiske aktøren en urimelig økonomisk byrde og særlige vanskeligheter, herunder betydelig risiko for driftskontinuiteten.
11. Prioriterte anmodninger som nevnt i nr. 7 og prioriterte bestillinger som nevnt i nr. 9, skal
 - a) framsettes til en rettfærdig og rimelig pris som tar tilstrekkelig hensyn til den økonomiske aktørens alternative kostnader for å etterkomme den prioriterte anmodningen eller den prioriterte bestillingen i forhold til eksisterende kontraktsforpliktelser,
 - b) ha forrang framfor enhver privatrettslig eller offentligrettslig leveringsforpliktelse knyttet til de kriserelevante produktene som den prioriterte anmodningen eller den prioriterte bestillingen gjelder, med mindre forpliktelsen er direkte knyttet til bestillinger for militære formål.
12. Økonomiske aktører som omfattes av en prioritert anmodning i henhold til nr. 7 eller en prioritert bestilling i henhold til nr. 9, skal ikke være ansvarlig for eventuelle brudd på kontraktsforpliktelser som er underlagt en medlemsstats lovgivning, forutsatt at
 - a) bruddet på kontraktsforpliktelsen er strengt nødvendig for å etterkomme den pålagte prioriteringen,
 - b) gjennomføringsrettsakten nevnt i nr. 7 eller 9 er overholdt, og
 - c) en eventuell godtakelse av den prioriterte anmodningen ikke hadde som eneste formål å urettmessig unndra seg en forutgående kontraktsforpliktelse.
13. Eventuelle konflikter mellom en prioritert anmodning eller en prioritert bestilling og et tiltak innenfor rammen av andre av Unionens prioriteringsmekanismer skal drøftes i organet og løses av Kommisjonen på grunnlag av en avveining av allmenne hensyn.
14. Den økonomiske aktøren som er omfattet av en prioritert anmodning i henhold til nr. 7 eller en prioritert bestilling i henhold til nr. 9, kan anmode Kommisjonen om å endre gjennomføringsrettsakten nevnt i nr. 7 eller 9 dersom den anser at dette er behørig begrunnet i et av følgende forhold:
 - a) Den økonomiske aktøren er ikke i stand til å utføre den prioriterte anmodningen eller den prioriterte bestillingen på grunn av utilstrekkelig produksjonskapabilitet eller produksjonskapasitet, selv om anmodningen eller bestillingen gis fortrinnsbehandling.
 - b) Det å fullføre anmodningen eller bestillingen ville påføre den økonomiske aktøren en urimelig økonomisk byrde og særlige vanskeligheter.
15. Den økonomiske aktøren skal legge fram alle relevante og underbygde opplysninger slik at Kommisjonen kan vurdere om anmodningen om endring nevnt i nr. 14, er begrunnet.
16. På grunnlag av en undersøkelse av begrunnelsen og dokumentasjonen som den økonomiske aktøren har lagt fram, kan Kommisjonen, etter å ha rådført seg med den medlemsstaten på hvis territorium den berørte økonomiske aktøren har sitt produksjonsanlegg, og med den medlemsstaten på hvis territorium den berørte økonomiske aktøren har sin ledelsesstruktur, endre sin gjennomføringsrettsakt for å frita den berørte økonomiske aktøren helt eller delvis fra sine forpliktelser i henhold til denne artikkelen.
17. Dersom en økonomisk aktør etablert i Unionen er gjenstand for et tiltak fra et tredjeland som omfatter en prioritert bestilling eller

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

en prioritert anmodning om et kriserelevant produkt som ikke er et forsvarsprodukt, skal den underrette Kommisjonen om dette. Kommisjonen skal deretter underrette organet om at det foreligger et slikt tiltak.

18. En økonomisk aktør som er omfattet av en prioritert anmodning i henhold til nr. 7 eller en prioritert bestilling i henhold til nr. 9, og som forsettlig eller ved grov uaktsomhet ikke etterkommer denne anmodningen eller bestillingen, skal ilegges overtredelsesgebyr som fastsatt i samsvar med artikkel 72, med mindre
 - a) den økonomiske aktøren ikke er i stand til å utføre den prioriterte anmodningen eller den prioriterte bestillingen på grunn av utilstrekkelig produksjonskapabilitet eller produksjonskapasitet, eller av tekniske årsaker, eller
 - b) det å utføre eller fullføre bestillingen ville påføre den økonomiske aktøren en urimeleg økonomisk byrde og særlige vanskeligheter, herunder betydelig risiko for driftskontinuiteten.
19. Kommisjonen skal vedta en gjennomføringsrettsakt som fastsetter praktiske og operative ordninger for hvordan prioriterte anmodninger og prioriterte bestillinger skal fungere, herunder en metode for å fastsette prisen på kriserelevante produkter som er gjenstand for prioriterte bestillinger.
20. Gjennomføringsrettsaktene nevnt i denne artikkel skal vedtas etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 77 nr. 4.
21. Denne artikkelen berører ikke den enkelte medlemsstats rett til å beskytte sine vesentlige sikkerhetsinteresser i samsvar med artikkel 346 nr. 1 bokstav b) i TEUV.

Avsnitt 4

Sikkerhetsrelatert forsyningskrisetilstand

Artikkel 64

Aktivisering av den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden

1. En sikkerhetsrelatert forsyningskrise skal anses å foreligge dersom
 - a) det foreligger alvorlige forstyrrelser eller en overhengende risiko for slike forstyrrelser i forsyningen av forsvarsprodukter, som forstyrrelser som følge av hendelser som knytter seg til Unionens sikkerhet, og
 - b) slike alvorlige forstyrrelser eller en overhengende risiko for slike forstyrrelser fører til eller sannsynligvis vil føre til at det blir

vedtatt divergerende nasjonale tiltak med hensyn til kriserelevante forsvarsprodukter, noe som vil kunne få alvorlige negative konsekvenser for hvor godt det indre marked fungerer, særlig hindringer for handelen over landegrensene med slike kriserelevante forsvarsprodukter som fører til betydelig knapphet på forsvarsprodukter.

2. Dersom Kommisjonen eller organet i henhold til artikkel 59 får kjennskap til at det foreligger en risiko for alvorlige forstyrrelser i forsyningen av kriserelevante forsvarsprodukter, eller har konkret og pålitelig informasjon om andre relevante risikofaktorer eller hendelser som i vesentlig grad påvirker forsyningen av slike produkter, skal Kommisjonen etter samråd med organet vurdere om vilkårene fastsatt i nr. 1 i denne artikkelen er oppfylt. I vurderingen skal det tas hensyn til forsyningskrisetilstandens potensielle virkninger og konsekvenser av den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden for forsvarsforsyningskjedene i Unionen, resultatene av stresstestene som er gjennomført i henhold til artikkel 58, samt vurderinger som er gjort innenfor andre relevante rammer for krisehåndtering i Unionen. Dersom det under vurderingen framkommer konkrete og pålitelige bevis, kan Kommisjonen, etter samråd med organet, fremme forslag for Rådet om å aktivere den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden. Dersom Kommisjonen fremmer forslag for Rådet om å aktivere den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden, skal den underrette Parlamentet om dette.
3. Når Kommisjonen vurderer om vilkårene fastsatt i nr. 1 i denne artikkelen er oppfylt i henhold til nr. 2, skal den særlig ta hensyn til om en krise som påvirker Unionens og medlemsstatenes sikkerhets- og forsvarsinteresser, har blitt identifisert innenfor rammen av FUSP, for eksempel om krisen har utløst aktivisering av bestemmelsen om gjensidig bistand i henhold til artikkel 42 nr. 7 i TEU.
4. Rådet kan, ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt vedtatt med kvalifisert flertall etter forslag fra Kommisjonen, aktivere den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden. Den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstandens varighet skal angis i gjennomføringsrettsakten og skal i første omgang ikke overstige tolv måneder. Gjennomføringsrettsakten skal også angi hvilke av tiltakene fastsatt i artikkel 65–71 som aktiveres. Gjennomføringsrettsakten kan dessuten angi hvilke kriserele-

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

- vante forsvarsprodukter disse tiltakene aktive-
res for.
5. Rådet kan med kvalifisert flertall endre forslaget nevnt i nr. 4.
 6. Kommisjonen skal regelmessig og minst hver tredje måned rapportere til Rådet og Europaparlamentet om den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden.
 7. Senest tre uker før utløpet av den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstandens varighet, skal Kommisjonen, idet den tar hensyn til anbefalingen fra organet, framlegge en rapport for Rådet med en vurdering av hvorvidt varigheten bør forlenges. Rapporten skal særlig inneholde en analyse av virkningen av tiltakene som tidligere er aktivert i henhold til dette kapittelet. Dersom det under vurderingen framkommer konkrete og pålitelige bevis for at vilkårene for aktivering av den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden fortsatt er oppfylt, kan Kommisjonen, etter samråd med organet, fremme forslag for Rådet om å forlenge den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden.
 8. Rådet kan, ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt vedtatt med kvalifisert flertall etter forslag fra Kommisjonen, forlenge den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden. Forlengelsens varighet skal være begrenset til høyst seks måneder og skal angis i gjennomføringsrettsakten. Gjennomføringsrettsakten skal også angi hvilke av tiltakene fastsatt i artikkel 65–71 som fortsatt skal komme til anvendelse eller som eventuelt skal aktiveres. Rådet kan med kvalifisert flertall gjentatte ganger beslutte å forlenge perioden som den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden skal være aktivert for, dersom dette er berettiget for å håndtere den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisen.
 9. Kommisjonen kan fremme forslag for Rådet om å forlenge den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden så mange ganger som den anser at det er nødvendig for å håndtere den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden, på vilkårene fastsatt i nr. 7. Etter et slikt forslag fra Kommisjonen får nr. 8 anvendelse.
 10. Under den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden skal Kommisjonen etter samråd med organet vurdere om det er hensiktsmessig å oppheve den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden. Dersom vurderingen tilsier det, skal Kommisjonen fremme forslag for Rådet om å oppheve den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden.
 11. Rådet kan, ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt vedtatt med kvalifisert flertall etter forslag fra Kommisjonen, oppheve den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden før utløpsdatoen angitt i gjennomføringsrettsakten nevnt i nr. 4 eller 8.
 12. Når den perioden som den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden er aktivert eller forlenget for, utløper, eller når forsyningskrisetilstanden oppheves, skal tiltakene som er truffet i samsvar med artikkel 65–71, umiddelbart opphøre å gjelde. Gjennomføringsrettsakter som er vedtatt i samsvar med artikkel 66 nr. 6, skal likevel fortsatt gjelde til de berørte prioriterte anmodningene er fullført.
Under utarbeidelsen og gjennomføringen av tiltakene fastsatt i artikkel 65–71 skal Kommisjonen om mulig handle i nær samordning med organet, som skal gi rettidige råd. Kommisjonen skal underrette organet om tiltakene som er truffet. Under den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden skal Kommisjonen, på anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ, om nødvendig innkalle til ekstraordinære møter i organet. I samsvar med artikkel 76 nr. 10 skal organet eventuelt oppfordre høytstående representanter for industrien til å tre sammen i en særskilt sammensetning for å drøfte spørsmål knyttet til de berørte forsvarsproduktene. Medlemsstatene skal samarbeide tett med Kommisjonen innenfor organet for å sikre samordning av alle unionstiltak og nasjonale tiltak som treffes med hensyn til forsvarsforsyningskjedene for de berørte kriserelevante forsvarsproduktene.
 13. Når den sikkerhetsrelaterte forsyningskrisetilstanden er aktivert, kan Kommisjonen treffe tiltakene fastsatt i artikkel 62 og 63, på vilkårene fastsatt der og i artikkel 60 og 61.
- Artikkel 65*
- Anmodninger om opplysninger**
- Dersom Rådet aktiverer tiltaket i henhold til denne artikkelen i samsvar med artikkel 64 nr. 4, kan Kommisjonen treffe tiltakene fastsatt i artikkel 62 med hensyn til kriserelevante forsvarsprodukter, i samsvar med vilkårene fastsatt der.
- Artikkel 66*
- Prioritering av forsvarsprodukter**
1. Dersom Rådet aktiverer tiltak i henhold til denne artikkelen i samsvar med artikkel 64 nr. 4, kan en medlemsstat sende en anmod-

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

- ning til Kommisjonen om å anmode en økonomisk aktør som har sitt produksjonsanlegg på medlemsstatens territorium, til å godta eller prioritere en gitt bestilling på kriserelevante forsvarsprodukter for å håndtere de alvorlige vanskelighetene denne medlemsstaten eller en annen medlemsstat har med enten å legge inn en bestilling på eller gjennomføre en kontrakt om forsyning av slike produkter.
2. Etter en anmodning som nevnt i nr. 1, kan Kommisjonen, dersom produksjonen eller forsyningen av kriserelevante forsvarsprodukter ikke kan oppnås ved hjelp av noen andre tiltak som fastsatt i dette kapitlet, rette en anmodning til den berørte økonomiske aktøren etter først å ha
 - a) rådført seg med den medlemsstaten på hvis territorium den berørte økonomiske aktøren har sitt produksjonsanlegg, og på forhånd innhentet dennes samtykke, og
 - b) etter å ha rådført seg med den medlemsstaten på hvis territorium den berørte økonomiske aktøren har sin ledelsesstruktur, og på forhånd innhentet dennes samtykke.
 Kommisjonens anmodning skal uttrykkelig angi at den økonomiske aktøren står fritt til å avslå anmodningen.
 3. Anmodningen nevnt i nr. 2 skal inneholde opplysninger om det rettslige grunnlaget for anmodningen, en angivelse av de aktuelle produktene, spesifikasjoner og mengder samt tidsplan og frist for å etterkomme og fullføre bestillingen, i tillegg til begrunnelsen for at det benyttes en prioritert anmodning.
 4. Kommisjonen skal godtgjøre at valget av hvem som skal motta og hvem som skal begunstiges av anmodningen nevnt i nr. 2, ikke innebærer forskjellsbehandling og er i samsvar med Unionens konkurranseregler.
 5. Kommisjonen skal basere anmodningen nevnt i nr. 2 på objektive, faktabaserte, målbare og dokumenterte data og vise at en slik prioritering er nødvendig for å sikre at det indre marked fungerer tilfredsstillende, samt ta hensyn til den berørte økonomiske aktørens rettmessige interesser og de kostnadene og den innsatsen som eventuelle endringer i produksjonssekvensen i forsyningskjeden vil kreve.
 6. Dersom den økonomiske aktøren som anmodningen nevnt i nr. 2 er rettet til, uttrykkelig har godtatt anmodningen, skal Kommisjonen, etter å ha rådført seg med den medlemsstaten på hvis territorium den berørte økonomiske aktøren har sitt produksjonsanlegg, og med den medlemsstaten på hvis territorium den berørte økonomiske aktøren har sin ledelsesstruktur, og på forhånd innhentet dennes samtykke, ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt vedta en prioritert anmodning som fastsetter
 - a) det rettslige grunnlaget for den prioriterte anmodningen som den økonomiske aktøren skal etterkomme,
 - b) listen over kriserelevante produkter som omfattes av den prioriterte anmodningen, spesifikasjoner og mengder som de skal leveres i,
 - c) innen hvilke frister den prioriterte anmodningen skal være fullført,
 - d) hvem som skal begunstiges av den prioriterte anmodningen,
 - e) omfanget av de kontraktsforpliktelsene som den prioriterte anmodningen skal ha forrang framfor,
 - f) fraskrivelse av kontraktsmessig ansvar på vilkårene fastsatt i nr. 8 i denne artikkelen, og
 - g) sanksjonene fastsatt i artikkel 72 for manglende overholdelse av forpliktelsene som følger av denne gjennomføringsrettsakten.
 Gjennomføringsrettsakten nevnt i første ledd i dette nummeret skal vedtas etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 77 nr. 4.
 7. De prioriterte anmodningene nevnt i nr. 6 skal
 - a) framsettes til en rettferdig og rimelig pris som tar tilstrekkelig hensyn til den økonomiske aktørens alternative kostnader for å etterkomme den prioriterte anmodningen i forhold til eksisterende kontraktsforpliktelser, og
 - b) ha forrang framfor enhver privatrettslig eller offentligrettslig kontraktsforpliktelse knyttet til de kriserelevante produktene som den prioriterte anmodningen gjelder, på vilkårene fastsatt i gjennomføringsrettsakten nevnt i nr. 6.
 8. Den økonomiske aktøren som er omfattet av en prioritert anmodning i henhold til nr. 6, skal ikke være ansvarlig for et eventuelt brudd på kontraktsforpliktelser som er underlagt en medlemsstats lovgivning, forutsatt at
 - a) bruddet på kontraktsforpliktelsen er strengt nødvendig for å etterkomme den pålagte prioriteringen,
 - b) gjennomføringsrettsakten nevnt i nr. 6 er overholdt, og
 - c) godtakelsen av den prioriterte anmodningen ikke hadde som eneste formål å urettmessig unndra seg en forutgående leveringsforpliktelse.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

9. Den økonomiske aktøren som er omfattet av en prioritert anmodning kan anmode Kommisjonen om å endre gjennomføringsrettsakten nevnt i nr. 6 dersom den anser at dette er behørig begrunnet i et av følgende forhold:
 - a) Den økonomiske aktøren er ikke i stand til å utføre den prioriterte bestillingen på grunn av utilstrekkelig produksjonskapabilitet eller produksjonskapasitet, selv om anmodningen gis fortrinnsbehandling.
 - b) Det å fullføre anmodningen ville påføre den økonomiske aktøren en urimelig økonomisk byrde og særlige vanskeligheter.
10. Den økonomiske aktøren skal legge fram alle relevante og underbygde opplysninger slik at Kommisjonen kan vurdere om anmodningen om endring nevnt i nr. 9, er begrunnet.
11. På grunnlag av en undersøkelse av begrunnelsen og dokumentasjonen som den økonomiske aktøren har lagt fram, kan Kommisjonen, etter å ha rådført seg med den medlemsstaten på hvis territorium den berørte økonomiske aktøren har det relevante produksjonsanlegget, og med den medlemsstaten på hvis territorium den berørte økonomiske aktøren har sin ledelsesstruktur, endre sin gjennomføringsrettsakt slik at den berørte økonomiske aktøren helt eller delvis fritas fra sine forpliktelser i henhold til denne artikkelen.
12. Dersom en økonomisk aktør etter uttrykkelig å ha godtatt å prioritere bestillingene som Kommisjonen har anmodet om, forsettlig eller ved grov uaktsomhet ikke oppfyller forpliktelsen til å prioritere disse bestillingene, skal den ilegges overtredelsesgebyr som fastsatt i samsvar med artikkel 72, med mindre
 - a) den økonomiske aktøren ikke er i stand til å utføre den prioriterte anmodningen på grunn av utilstrekkelig produksjonskapabilitet eller produksjonskapasitet, eller av tekniske årsaker, eller
 - b) det å utføre eller fullføre anmodningen ville påføre den økonomiske aktøren en urimelig økonomisk byrde og særlige vanskeligheter, herunder betydelig risiko for driftskontinuiteten.
13. Dersom en økonomisk aktør etablert i Unionen er gjenstand for et tiltak fra et tredjeland som medfører en prioritert anmodning om et kriserelevant forsvarsprodukt, skal den underrette Kommisjonen om dette. Kommisjonen skal underrette organet om at det foreligger et slikt tiltak. Dersom det er relevant, kan Kommisjonen rådføre seg med organet om hen-

siktsmessige tiltak som kan måtte treffes som svar på dette tiltaket.

14. Denne artikkelen berører ikke den enkelte medlemsstats rett til å beskytte sine vesentlige sikkerhetsinteresser i samsvar med artikkel 346 nr. 1 bokstav b) i TEUV.

Artikkel 67

Overføring av forsvarsprodukter innenfor Unionen

1. Dersom Rådet aktiverer tiltaket i henhold til denne artikkelen i samsvar med artikkel 64 nr. 4 i denne forordningen, og uten at det berører direktiv 2009/43/EF og medlemsstatenes rettigheter i henhold til det nevnte direktivet, skal medlemsstatene sørge for at søknader som gjelder overføringer innenfor Unionen, behandles effektivt og rettidig. Med henblikk på dette skal alle berørte nasjonale myndigheter sikre at slike søknader behandles så raskt som det er rettslig mulig. I Rådets gjennomføringsrettsakt nevnt i artikkel 64 nr. 4 i denne forordningen skal det angis en frist for når de berørte nasjonale myndighetene skal ha behandlet søknadene etter å ha mottatt alle nødvendige opplysninger fra søkeren. Fristen skal ikke være på mer enn to uker.
2. Dersom en medlemsstat i samsvar med artikkel 4 nr. 8 i direktiv 2009/43/EF innfører eksportbegrensninger på komponenter som er kriserelevante produkter, skal den ikke kreve ytterligere tillatelser for overføring innenfor Unionen av de berørte komponentene dersom mottakeren i en brukserklæring fastslår at de komponentene som omfattes av overføringslisensen, inngår i eller skal inngå i et forsvarsprodukt og ikke kan overføres eller eksporteres slik de foreligger. Dette berører ikke mottakernes forpliktelser i henhold til artikkel 10 i direktiv 2009/43/EF.

Artikkel 68

Støtte til kriserelaterte innovasjonstiltak på forsvarsområdet

Dersom Rådet aktiverer tiltaket i henhold til denne artikkelen i samsvar med artikkel 64 nr. 4, skal innovasjonstiltak knyttet til en av følgende aktiviteter anses som berettiget til støtte gjennom programmet:

- a) Aktiviteter som tar sikte på å redusere ledetiden for levering av forsvarsprodukter betydelig.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

- b) Aktiviteter som tar sikte på å forenkle de tekniske spesifikasjonene for forsvarsprodukter betydelig for å gjøre det mulig å masseprodusere dem.
- c) Aktiviteter som tar sikte på å forenkle produksjonsprosessen for forsvarsprodukter betydelig for å gjøre det mulig å masseprodusere dem.
- d) Aktiviteter som tar sikte på å skifte komponenter ut med alternativer som er tilgjengelige i Unionen, som lett kan tilpasses eller kan utvikles til rett tid av økonomiske aktører etablert i Unionen.

Artikkel 69

Sertifisering

1. Dersom Rådet aktiverer tiltaket i henhold til denne artikkelen i samsvar med artikkel 64 nr. 4, skal medlemsstatene sikre at administrative prosedyrer knyttet til sertifiseringen av kriserelevante forsvarsprodukter og om nødvendig tekniske tilpasninger av slike produkter, behandles så raskt som mulig, i samsvar med gjeldende nasjonale lover og forskrifter.
2. Dersom det finnes en slik status i nasjonal rett, skal sertifisering av kriserelevante forsvarsprodukter tildeles høyest mulig sertifiseringsstatus.
3. Dersom dette tiltaket blir aktivert, skal kriserelevante forsvarsprodukter som er sertifisert i én medlemsstat, anses som sertifisert i en annen medlemsstat uten å underlegges ytterligere kontroll.
4. I gjennomføringsrettsakten nevnt i artikkel 64 nr. 4 kan det fastsettes nærmere bestemmelser om virkeområdet for dette tiltaket.
5. Denne artikkelen berører ikke den enkelte medlemsstats rett til å beskytte sine vesentlige sikkerhetsinteresser i samsvar med artikkel 346 nr. 1 bokstav b) i TEUV.

Artikkel 70

Nasjonale hurtigprosedyrer for utstedelse av tillatelser

Dersom Rådet aktiverer tiltaket i henhold til denne artikkelen i samsvar med artikkel 64 nr. 4 i denne forordningen, kan forsyningssikkerheten for et kriserelevant forsvarsprodukt anses som et tvingende allment hensyn i henhold til artikkel 6 nr. 4 og artikkel 16 nr. 1 bokstav c) i direktiv 92/43/EØF artikkel 4 nr. 7 i direktiv 2000/60/EF. Planlegging, oppføring og drift av tilknyttede produksjonsanlegg kan derfor anses å utgjøre et tvingende allment

hensyn, forutsatt at de øvrige vilkårene fastsatt i disse bestemmelsene er oppfylt.

Artikkel 71

Kontinuitet i produksjonen av kriserelevante forsvarsprodukter

1. Dersom Rådet aktiverer tiltaket i henhold til denne artikkelen i samsvar med artikkel 64 nr. 4 i denne forordningen, og dersom europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/88/EF⁴⁶ får anvendelse på de berørte produksjonsaktivitetene, kan medlemsstatene beslutte å benytte, eller oppfordre økonomiske aktører som har sine produksjonsanlegg på deres territorium, og som produserer de berørte kriserelevante forsvarsproduktene, til å benytte unntakene fastsatt i artikkel 17 nr. 3 i direktiv 2003/88/EF for å gjøre det mulig å utvide arbeidsskiftene og dermed legge til rette for kontinuitet i produksjonen av de berørte kriserelevante forsvarsproduktene, dersom de anser at det er nødvendig for å nå målene i denne forordningen.
2. Dersom det kreves forhåndstillatelse, skal alle berørte nasjonale myndigheter sikre at søknader om unntak som nevnt i nr. 1, fra økonomiske aktører som produserer kriserelevante forsvarsprodukter, behandles så raskt som det er rettslig mulig.

Avsnitt 5

Sanksjoner

Artikkel 72

Sanksjoner

1. Kommisjonen kan, dersom den finner det nødvendig og forholdsmessig, ved hjelp av gjennomføringsrettsakter ilegge økonomiske aktører som anmodninger om opplysninger i henhold til artikkel 62 er rettet til, eller som er underlagt en av forpliktelsene til å underrette Kommisjonen om en forpliktelse overfor et tredjeland i henhold til artikkel 63 nr. 17 og artikkel 66 nr. 13 eller til å prioritere produksjonen av kriserelevante produkter i henhold til artikkel 63 og 66, følgende overtredelsesgebyrer eller sanksjoner:
 - a) Et overtredelsesgebyr på opptil 300 000 euro dersom den økonomiske aktøren for-

⁴⁶ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EF) nr. 2003/88/EF av 4. november 2003 om visse aspekt ved organisering av arbeidstida (EFT L 299 av 18.11.2003, s. 9, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/88/oj>).

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

settlig eller ved grov uaktsomhet gir uriktige, ufullstendige eller villedende opplysninger som svar på en anmodning framsatt i henhold til artikkel 62 og 1, eller ikke gir opplysningene innen fristen fastsatt i samsvar med artikkel 62 nr. 9.

- b) Et overtredelsesgebyr på opptil 150 000 euro dersom den økonomiske aktøren forsettlig eller ved grov uaktsomhet ikke oppfyller forpliktelsen til å underrette Kommisjonen om en forpliktelse overfor et tredjeland i henhold til artikkel 63 nr. 17 og artikkel 66 nr. 13.
- c) Tvangsmulkt på opptil 1,5 % av den gjennomsnittlige daglige omsetningen i det foregående regnskapsåret for hver virkedag med manglende overholdelse fra den datoen som er fastsatt i beslutningen der den prioriterte bestillingen ble utstedt, dersom den økonomiske aktøren forsettlig eller ved grov uaktsomhet ikke oppfyller en forpliktelse til å prioritere produksjonen av kriserelevante produkter i henhold til artikkel 63 nr. 9, i samsvar med artikkel 63 nr. 18, og dersom den økonomiske aktøren som er ilagt tvangsmulkt i henhold til dette nummeret, er en SMB, på opptil 0,5 % av den gjennomsnittlige daglige omsetningen i det foregående regnskapsåret.
- d) Et overtredelsesgebyr på opptil 150 000 euro dersom den økonomiske aktøren forsettlig eller ved grov uaktsomhet ikke oppfyller forpliktelsen til å prioritere produksjonen av kriserelevante produkter i henhold til artikkel 63 nr. 8 og artikkel 66 nr. 6, i samsvar med henholdsvis artikkel 63 nr. 18 og artikkel 66 nr. 12.

Gjennomføringsrettsaktene nevnt i første ledd i dette nummeret skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 77 nr. 4.

2. Før Kommisjonen treffer en beslutning i henhold til nr. 1 i denne artikkelen, skal den gi den berørte økonomiske aktøren mulighet til å bli hørt i samsvar med artikkel 75. Kommisjonen skal ta hensyn til enhver behørig begrunnelse som den økonomiske aktøren legger fram, når den skal avgjøre hvorvidt overtredelsesgebyrer eller tvangsmulkt anses som nødvendige og forholdsmessige.
3. Når Kommisjonen skal fastsette overtredelsesgebyrets eller tvangsmulktens størrelse, skal den ta hensyn til overtredelsens art, alvorlighetsgrad og varighet, herunder – i tilfeller der forpliktelsen til å godta eller prioritere en prio-

ritert bestilling i henhold til artikkel 63 nr. 9 eller en prioritert anmodning i henhold til artikkel 63 nr. 7 eller artikkel 66 nr. 6 ikke er oppfylt – hvorvidt den økonomiske aktøren delvis har etterkommet den prioriterte bestillingen eller den prioriterte anmodningen.

4. Overtredelsesgebyrene skal utgjøre eksterne inntekter avsatt til bestemte formål i henhold til artikkel 21 nr. 5 i budsjettforordningen, og gå til støtteinstrumentet for Ukraina.

Artikkel 73

Foreldelsesfrist for ilegging av sanksjoner

1. Kommisjonens myndighet i henhold til artikkel 72 foreldes
 - a) etter tre år ved overtredelse av bestemmelser om anmodninger om opplysninger i henhold til artikkel 62 nr. 1,
 - b) etter to år ved overtredelse av bestemmelser om opplysningsplikten i henhold til artikkel 63 nr. 17 og artikkel 66 nr. 13,
 - c) etter tre år ved overtredelse av bestemmelser om forpliktelsen til å prioritere produksjonen av kriserelevante produkter i henhold til artikkel 63 og 66.
2. Foreldelsesfristen nevnt i nr. 1 skal begynne å løpe den dagen overtredelsen blir begått. Ved vedvarende eller gjentatte overtredelser skal foreldelsesfristen begynne å løpe fra den dagen den siste overtredelsen blir begått.
3. Ethvert tiltak som Kommisjonen eller vedkommende myndigheter i medlemsstatene treffer for å sikre at denne forordningen overholdes, skal avbryte foreldelsesfristen.
4. Avbrytelse av foreldelsesfristen skal gjelde for alle parter som holdes ansvarlig for deltakelse i overtredelsen.
5. Etter hver avbrytelse begynner foreldelsesfristen å løpe på nytt. Foreldelsesfristen skal imidlertid utløpe senest den dagen det har gått dobbelt så lang tid som foreldelsesfristens lengde uten at Kommisjonen har ilagt et overtredelsesgebyr eller en tvangsmulkt. Fristen skal forlenges med den tiden foreldelsesfristen er avbrutt på grunn av at Kommisjonens beslutning er under behandling ved Den europeiske unions domstol.

Artikkel 74

Foreldelsesfrist for tvangsfullbyrdelse

1. Kommisjonens myndighet til å tvangsfullbyrde beslutninger som er truffet i henhold til artikkel 72, foreldes etter tre år.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

2. Foreldelsesfristen regnes fra den dagen beslutningen er endelig.
3. Foreldelsesfristen for tvangsfyllbyrdelse av overtredelsesgebyrer og tvangsmulkt skal avbrytes ved
 - a) underretning om en beslutning der overtredelsesgebyrets eller tvangsmulktens opprinnelige beløp blir endret, eller der en anmodning om slik endring blir avslått,
 - b) tiltak som Kommisjonen eller en medlemsstat på anmodning fra Kommisjonen treffer for å tvangsinndrive overtredelsesgebyret eller tvangsmulkten.
4. Etter hver avbrytelse som nevnt i nr. 3, begynner foreldelsesfristen å løpe på nytt.
5. Foreldelsesfristen for tvangsfyllbyrdelse av overtredelsesgebyrer og tvangsmulkt skal avbrytes så lenge
 - a) det er gitt en betalingsfrist,
 - b) tvangsfyllbyrdelsen er utsatt i henhold til en beslutning truffet av Den europeiske unions domstol.

Artikkel 75

Rett til å bli hørt ved ilegging av overtredelsesgebyrer eller tvangsmulkt

1. Før Kommisjonen treffer en beslutning i henhold til artikkel 72, skal den sikre at de berørte økonomiske aktørene har fått mulighet til å framlegge merknader til
 - a) Kommisjonens foreløpige funn, herunder om eventuelle forhold som Kommisjonen har gjort innsigelser mot,
 - b) tiltak som Kommisjonen kan ha til hensikt å treffe på bakgrunn av de foreløpige funnene nevnt i bokstav a) i dette nummeret.
2. De berørte økonomiske aktørene kan framlegge sine merknader til Kommisjonens foreløpige funn innen en frist som Kommisjonen skal fastsette i de foreløpige funnene, og som skal være på minst 14 virkedager.
3. Når Kommisjonen ilegger overtredelsesgebyrer eller tvangsmulkt, skal den utelukkende basere seg på innsigelser som de berørte økonomiske aktørene har hatt mulighet til å uttale seg om.
4. I tilfeller der Kommisjonen har underrettet de berørte økonomiske aktørene om sine foreløpige funn som nevnt i nr. 1, skal den på anmodning gi innsyn i Kommisjonens dokumenter i henhold til vilkårene for en framforhandlet utlevering, med forbehold om de økonomiske aktørenes rettmessige interesse av å beskytte sine forretningshemmeligheter eller

for å beskytte andre personers forretningshemmeligheter eller andre fortrolige opplysninger. Retten til dokumentinnsyn skal ikke omfatte fortrolige opplysninger og interne dokumenter hos Kommisjonen eller medlemsstatenes myndigheter, særlig ikke korrespondanse mellom Kommisjonen og medlemsstatenes myndigheter. Dette nummeret skal ikke være til hinder for at Kommisjonen kan utlevere og bruke informasjon som er nødvendig for å bevise en overtredelse.

Avsnitt 6

Organet for forsyningssikkerhet på forsvarsområdet

Artikkel 76

Organet for forsyningssikkerhet på forsvarsområdet

1. Med dette opprettes organet for forsynings-sikkerhet på forsvarsområdet («organet»).
2. Organets generelle oppgave er å bistå og gi anbefalinger til Kommisjonen i henhold til dette kapittelet.
3. Kommisjonen skal regelmessig underrette organet om alle planlagte tiltak og tiltak som treffes etter at en forsyningskrisetilstand er aktivert i henhold til artikkel 60 eller 64. Kommisjonen skal gi de nødvendige opplysningene gjennom et sikret IT-system.
4. I forbindelse med forberedelsene til og håndteringen av en forsyningskrisetilstand som nevnt i artikkel 60 eller 64, skal organet bistå Kommisjonen med å
 - a) analysere kriserelevante opplysninger innhentet av medlemsstatene eller Kommisjonen,
 - b) vurdere mulige beredskapstiltak,
 - c) vurdere om kriteriene for aktivisering eller deaktivering av forsyningskrisetilstanden nevnt i artikkel 60 eller 64 er oppfylt,
 - d) legge til rette for samordnede tiltak med medlemsstatene,
 - e) gi veiledning med hensyn til gjennomføringen av de tiltakene som blir valgt for å håndtere forsyningskrisen på unionsplan som nevnt i artikkel 60 eller 64, herunder for aktiveringen av tiltakene nevnt i artikkel 62 og 63 og 65–71,
 - f) utpeke konkrete beredskapstiltak for medlemsstatene for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av kriserelevante produkter,
 - g) legge til rette for utveksling og deling av informasjon, herunder med andre krise-

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

- relevante organer på unionsplan, samt eventuelt med tredjeland, internasjonale organisasjoner og representanter for industrien, sivilsamfunnet og akademien,
- h) identifisere relevante temaer med henblikk på gjennomføringen av stresstester,
 - i) utarbeide en ramme og en metode for å identifisere kriserelevante produkter og en liste over indikatorer for tidlig varsling,
 - j) gjennomføre kartleggingen av kriserelevante produkter og indikatorer for tidlig varsling,
 - k) vurdere om det er nødvendig og forholdsmessig å forlenge forsyningskrisetilstanden eller om den bør oppheves,
 - l) vurdere resultatene av overvåkingen og om relevant identifisere mulige løsninger på problemer av felles interesse og
 - m) fastsette passende hyppighet for gjennomføring av stresstestene.
5. Organet skal bestå av representanter for alle medlemsstatene, Kommisjonen, høyrepresentanten og EDA. En representant for Kommisjonen og en representant for den medlemsstaten som har formannskapet i Rådet, skal i fellesskap lede organet. Kommisjonen skal ivareta sekretariatsfunksjonen for organet. Bare medlemsstatene skal ha stemmerett.
 6. De to med lederne skal invitere representanter for Europaparlamentet til å delta som observatører på organets møter.
 7. Assosierte land skal ha rett til å bli medlemmer, uten stemmerett, av organet i samsvar med vilkårene fastsatt i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet.
 8. Organet skal tre sammen når situasjonen krever det, på anmodning fra Kommisjonen, en medlemsstat eller et assosiert land som har blitt medlem av organet. Organet skal fastsette sin forretningsorden på grunnlag av et forslag fra Kommisjonen. Forretningsordenen skal omfatte ordninger som sikrer at organet fungerer tilfredsstillende når det skal utføre sine oppgaver, herunder ved å fastsette prosedyrer for å løse eventuelle tvister mellom de to med lederne.
 9. Organet kan utstede anbefalinger, enten på anmodning fra Kommisjonen eller på eget initiativ. Organet skal bestrebe seg på å finne løsninger som oppnår bredest mulig støtte.
 10. Organet skal minst en gang i året invitere representanter for nasjonale organisasjoner for forsvarsindustrien og utvalgte representanter for industrien til å delta som observatører i organets arbeid, og skal da ta hensyn til behovet for å sikre en balansert geografisk representasjon. Dersom en forsyningskrisetilstand som nevnt i artikkel 60 eller 64 er aktivert, skal organet eventuelt invitere høytstående representanter for industrien til å delta som observatører i organets arbeid og oppfordre dem til å tre sammen i en særskilt sammensetning for å drøfte spørsmål knyttet til kriserelevante produkter, eller dersom en sikkerhetsrelatert forsyningskrisetilstand er aktivert i henhold til artikkel 64, de berørte forsvarsproduktene.
 11. Organet skal invitere representanter for andre kriserelevante organer på unionsplan til å delta som observatører på relevante møter i organet.
 12. Dersom det er relevant, skal organet, i tråd med sin forretningsorden og med behørig hensyn til Unionens og medlemsstatenes sikkerhets- og forsvarsinteresser, invitere en representant fra Ukraina til å delta på møter som observatør.
 13. Kommisjonen skal sikre inkludering og gi medlemmene av organet lik tilgang til informasjon for å sikre at beslutningsprosessen i organet gjenspeiler situasjonen i og behovene til alle medlemsstatene. Organet skal treffe nødvendige tiltak for å sikre at graderte og følsomme opplysninger blir håndtert og behandlet på en sikker måte.
 14. Kommisjonen kan på eget initiativ eller etter forslag fra organet nedsette arbeidsgrupper på ad hoc-basis for å støtte Organet i dets arbeid for å vurdere konkrete spørsmål på grunnlag av oppgavene nevnt i nr. 1. Medlemsstatene skal utpeke eksperter til disse arbeidsgruppene. EDA kan inviteres til møtene i arbeidsgruppene.
 15. Kommisjonen skal nedsette en arbeidsgruppe i henhold til nr. 14 for rettslige, regulatoriske og administrative hindringer. Målene til denne arbeidsgruppen skal være å
 - a) identifisere eksisterende eller potensielle rettslige, regulatoriske og administrative hindringer for å nå målene angitt i artikkel 1 nr. 2 punkt 6, på internasjonalt plan, unionsplan og nasjonalt plan,
 - b) identifisere mulige løsninger og avbøtende tiltak for hindringene som er identifisert.

Kapittel VIII

Styring, evaluering og kontroll

Artikkel 77

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Denne komiteen skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

2. EDA skal oppfordres til å framlegge sine synspunkter og bidra med sin ekspertise som observatør i komiteen. Den europeiske tjenesten for utenriksforbindelser skal også inviteres til å bistå komiteen i dens arbeid.
3. Dersom det er relevant kan Kommisjonen, på eget initiativ eller på anmodning fra en eller flere medlemsstater invitere representanter for Ukraina til å delta på møtene i komiteen. Representantene for Ukraina kan ikke være til stede under drøftingene og heller ikke delta i avstemninger i komiteen.
4. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
5. Dersom komiteen ikke avgir uttalelse, skal Kommisjonen ikke vedta utkastet til gjennomføringsrettsakt, og artikkel 5 nr. 4 tredje ledd i forordning (EU) nr. 182/2011 får anvendelse.

Artikkel 78

Finansieringsavtale med Ukraina

1. Kommisjonen skal inngå en finansieringsavtale med Ukraina i henhold til artikkel 114 nr. 2 i budsjettforordningen om gjennomføring av tiltakene fastsatt i denne forordningen som gjelder Ukraina eller rettssubjekter etablert i Ukraina som mottar unionsmidler.
2. Finansieringsavtalen som inngås med Ukraina, og kontrakter og avtaler som inngås med rettssubjekter etablert i Ukraina som mottar unionsmidler, skal sikre at forpliktelsene fastsatt i artikkel 129 i budsjettforordningen kan oppfylles.
3. Finansieringsavtalen skal fastsette de forpliktelsene som de ukrainske myndighetene og organene som har ansvar for budsjettgjennomføringsoppgaver, har til å treffe alle nødvendige tiltak, herunder lovgivningsmessige, regulatoriske og administrative tiltak, for å overholde prinsippene om god økonomistyring, åpenhet og ikke-diskriminering, for å sikre at unionstiltakene synliggjøres i forvaltningen av unionsmidlene, for å oppfylle de aktuelle kontroll- og revisjonsforpliktelsene og påta seg det ansvaret som følger av dette, og for å beskytte Unionens økonomiske interesser, særlig ved å fastsette nærmere bestemmelser om
 - a) aktiviteter knyttet til kontroll, tilsyn, overvåking, evaluering, rapportering og revisjon av unionsfinansiering gjennom støtteinstrumentet for Ukraina, samt undersøkelser, bedrageribekjempelse og samarbeid,
 - b) regler om skatter, avgifter og gebyrer i samsvar med artikkel 27 nr. 9 og 10 i europa-

parlaments- og rådsforordning (EU) 2021/947⁴⁷,

- c) Kommisjonens rett til å overvåke aktiviteter i henhold til denne forordningen som gjennomføres av rettssubjekter etablert i Ukraina, gjennom hele prosjektsyklusen, herunder med sikte på samarbeid om felles anskaffelsestiltak, eventuelt til å delta i slike aktiviteter som observatør, og til å komme med anbefalinger om forbedring av slike aktiviteter samt ukrainske myndigheters forpliktelse til å gjøre sitt beste for å gjennomføre slike anbefalinger fra Kommisjonen og rapportere om gjennomføringen,
 - d) forpliktelsene nevnt i artikkel 83 nr. 2, herunder nærmere regler og en frist for Ukrainas innsamling av data og tilgang til slike data for Kommisjonen og Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF),
 - e) beskyttelse og håndtering av graderte opplysninger i samsvar med gjeldende regler,
 - f) bestemmelser om beskyttelse av personopplysninger.
4. Det skal ikke gis finansiering til Ukraina før etter at finansieringsavtalen har trådt i kraft og partene har iverksatt de tiltakene som er nødvendige for å gjennomføre kravene fastsatt i den.
 5. Kommisjonen skal på sin side sikre at alle nødvendige tiltak blir truffet for at finansieringsavtalen skal kunne tre i kraft innen 1. juli 2026.

Artikkel 79

Beskyttelse av graderte opplysninger

1. Graderte opplysninger som utarbeides, håndteres, lagres, utveksles eller deles i henhold til denne forordningen, skal beskyttes i samsvar med sikkerhetsreglene fastsatt i kommisjonsbeslutning (EU, Euratom) 2015/444⁴⁸ eller avtalen mellom medlemsstatene i Den europeiske union, forsamlet i Rådet, om beskyttelse av graderte opplysninger som utveksles i

⁴⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/947 av 9. juni 2021 om opprettelse av instrumentet for naboskap, utviklingssamarbeid og internasjonalt samarbeid – Et globalt Europa, om endring og oppheving av europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 466/2014/EU og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1601 og rådsforordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 (EUT L 209 av 14.6.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/947/oj>).

⁴⁸ Kommisjonsbeslutning (EU, Euratom) 2015/444 av 13. mars 2015 om sikkerhetsregler for vern av graderte EU-opplysninger (EUT L 72 av 17.3.2015, s. 53, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj>).

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

Den europeiske unions interesse, alt etter hva som er relevant.

2. De deltakende medlemsstatene skal bestemme hvem som er opphavsperson for gradert forgrunnsinformasjon som genereres ved gjennomføringen av støtteberettigede tiltak som oppført i artikkel 10.
3. Kommisjonen skal ha tilgang til de graderte opplysningene som er nødvendige for å utføre oppgavene den er pålagt i henhold til denne forordningen når det gjelder støtteberettigede tiltak som oppført i artikkel 10.
4. Innenfor rammen av en SEAP-struktur skal reglene for beskyttelse av graderte opplysninger som nevnt i artikkel 45 nr. 1 bokstav n), være i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen.
5. Dersom assosierte land eller Ukraina inngår i en SEAP-struktur som medlemmer eller observatører, skal denne SEAP-strukturen sikre like god beskyttelse som avtalen mellom medlemsstatene i Den europeiske union, forsamlet i Rådet, om beskyttelse av graderte opplysninger som utveksles i Den europeiske unions interesse.
6. Sikkerhetsrammeverket som skal gjelde for et tiltak, skal være innført av de deltakende medlemsstatene senest før tilskuddsavtalen eller kontrakten undertegnes. De relevante dokumentene skal utgjøre en integrert del av tilskuddsavtalen eller kontrakten.
7. Kommisjonen skal opprette et system som er sikkerhetsakkreditert i samsvar med beslutning (EU, Euratom) 2015/444 for å lette utvekslingen av graderte opplysninger mellom Kommisjonen og medlemsstatene og assosierte land samt når det er relevant, med søkerne og mottakerne.

Artikkel 80

Fortrolig behandling av opplysninger

1. Opplysninger som mottas som følge av anvendelsen av denne forordningen, skal brukes bare for det formålet de er innhentet for.
2. Medlemsstatene, Kommisjonen, Den europeiske tjenesten for utenriksforbindelser og EDA skal sikre beskyttelse av handels- og forretningshemmeligheter og andre følsomme opplysninger som innhentes og genereres ved anvendelsen av denne forordningen, i samsvar med unionsretten og nasjonal rett.
3. Kommisjonen skal håndtere opplysninger som inneholder en enhets data eller forretningshemmeligheter på en måte som ikke er mindre streng enn håndteringen av følsomme opp-

lysninger, herunder anvendelsen av prinsippet om tjenstlig behov og bruken av egnede krypterte miljøer for håndtering og deling av slike opplysninger.

Artikkel 81

Vern av personopplysninger

Denne forordningen berører ikke europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/58/EF⁴⁹ og europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679⁵⁰ og (EU) 2018/1725⁵¹.

Artikkel 82

Revisjon

Revisjon av bruken av Unionens bidrag utført av personer eller enheter, herunder andre personer eller enheter enn dem som har fått dette i oppdrag av Unionens institusjoner, organer, kontorer eller byråer, skal utgjøre grunnlaget for den overordnede forsikringen i henhold til artikkel 127 i budsjettforordningen. Den europeiske revisjonsretten skal granske regnskapene over alle Unionens inntekter og utgifter i samsvar med artikkel 287 i TEUV.

Artikkel 83

Vern av Unionens økonomiske interesser

1. Dersom et assosiert land deltar i programmet gjennom en beslutning vedtatt i henhold til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde eller på grunnlag av andre rettslige instrumenter, skal det assosierte landet gi den ansvarlige anvisningsberettigede, OLAF og Den europeiske revisjonsretten de

⁴⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/58/EF av 12. juli 2002 om behandling av personopplysninger og personvern i sektoren for elektronisk kommunikasjon (direktivet om personvern og elektronisk kommunikasjon) (EFT L 201 av 31.7.2002, s. 37, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj>).

⁵⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

⁵¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

rettighetene og den tilgangen som er nødvendig for at de skal kunne utøve sin myndighet fullt ut. Når det gjelder OLAF, skal slike rettigheter omfatte retten til å foreta undersøkelser, herunder kontroller og inspeksjoner på stedet, som fastsatt i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013.

2. Avtalen nevnt i artikkel 78 skal inneholde bestemmelser om Ukrainas forpliktelser til å
 - a) treffe egnede tiltak for å forebygge, avdekke og rette opp uregelmessigheter, bedrageri, korrupsjon og interessekonflikter som berører Unionens økonomiske interesser, avdekke og unngå dobbeltfinansiering og gå til rettslige skritt for å kreve tilbake midler som er urettmessig tilegnet,
 - b) regelmessig kontrollere at finansieringen som er gitt, er brukt i samsvar med gjeldende regler, særlig med hensyn til forebygging, avdekking og oppretting av uregelmessigheter, bedrageri, korrupsjon og interessekonflikter,
 - c) la en anmodning om utbetaling gjennom støtteinstrumentet for Ukraina ledsages av en erklæring om at midlene er brukt i samsvar med prinsippet om god økonomistyring og til det tiltenkte formålet og er forvaltet på en hensiktsmessig måte, særlig i samsvar med ukrainske regler utfyllt med internasjonale standarder om forebygging, avdekking og oppretting av uregelmessigheter, bedrageri, korrupsjon og interessekonflikter,
 - d) uttrykkelig gi Kommisjonen, OLAF, Den europeiske revisjonsretten og eventuelt Den europeiske påtalemyndigheten tillatelse til å utøve sine rettigheter som fastsatt i artikkel 129 nr. 1 i budsjettforordningen, i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet.

Artikkel 84

Informasjon, kommunikasjon og offentlig omtale

1. Mottakere av unionsmidler skal tilkjenne midlenes opprinnelse og sikre at denne finansieringen synliggjøres, særlig når de fremmer tiltakene og resultatene av dem, ved å gi sammenhengende, effektiv og forholdsmessig målrettet informasjon til forskjellige målgrupper, herunder media og offentligheten.
2. Kommisjonen skal gjennomføre informasjons- og kommunikasjonstiltak i forbindelse med denne forordningen, tiltakene som treffes i

henhold til denne forordningen, og resultatene som oppnås.

3. Økonomiske midler som programmet og støtteinstrumentet for Ukraina tildeles, skal bidra til å spre informasjon om Unionens politiske prioriteringer i den grad prioriteringene er knyttet til målene nevnt i artikkel 4 og 22.
4. Økonomiske midler som tildeles programmet og støtteinstrumentet for Ukraina, kan bidra til å organisere aktiviteter knyttet til spredning, kontakt og bevisstgjøring, særlig med henblikk på å åpne forsyningskjedene opp for å fremme SMB-ers deltakelse over landegrensene.

Artikkel 85

Overvåking, evaluering og revisjon

1. Kommisjonen skal regelmessig overvåke gjennomføringen av programmet og støtteinstrumentet for Ukraina og rapportere årlig til Europaparlamentet og Rådet om framdriften, herunder om graden av deltakelse av SMB-er og små selskaper med middels markedsverdi og om de samlede utgiftene for programmet og støtteinstrumentet for Ukraina, fordelt på type tiltak og form for unionsbidrag.

Kommisjonen skal innføre nødvendige ordninger for overvåking som sikrer at data til å overvåke gjennomføringen og resultatene av programmet og støtteinstrumentet for Ukraina samles inn på en formålstjenlig og effektiv måte og til rett tid. For dette formålet kan mottakerne av unionsmidler og eventuelt medlemsstatene pålegges forholdsmessige rapporteringskrav.

2. Innen 30. juni 2027 skal Kommisjonen utarbeide en rapport, eventuelt basert på indikatorer, med en evaluering av gjennomføringen av tiltakene fastsatt i denne forordningen og resultatene av dem, samt en vurdering av behovet for en eventuell revisjon av denne forordningen. Evalueringsrapporten skal bygge på samråd med medlemsstatene og sentrale berørte parter og skal evaluere denne forordningens bidrag til de framskrittene som er gjort for å øke verdien av forsvarsmateriell som anskaffes i Unionen på en samarbeidsbasert måte, verdien av handelen med forsvarsmateriell innenfor Unionen og verdien av medlemsstatenes forsvarsinvesteringer som anskaffes i Unionen.
3. Kommisjonen skal legge rapporten fram for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med relevante forslag til regelverk.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

Artikkel 86

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 16. desember 2025.

For Europaparlamentet

R. Metsola
President

For Rådet

M. Bjerre
Formann

Tre erklæringer er avgitt med hensyn til denne forordningen. De finnes i C/2025/6783, 29.12.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/6783/oj>; EUT C, C/2025/6784, 29.12.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/6784/oj>; og EUT C, C/2025/6785, 29.12.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/6785/oj>.

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

Vedlegg 2

EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 av 10. juli 2026 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 86 og 98,

og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Samarbeidet mellom partene i EØS-avtalen bør utvides til å omfatte europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2025/2643 av 16. desember 2025 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)¹.
- 2) EFTA-statene bør delta i aktivitetene som følger av forordning (EU) 2025/2643, fra 1. januar 2026, uavhengig av når denne beslutning er truffet, og uavhengig av om en eventuell meddelelse om oppfylte forfatningsrettslige krav har funnet sted etter 10. juli 2026.
- 3) Enheter etablert i EFTA-statene bør ha rett til å delta i aktiviteter som starter før denne beslutning trer i kraft. Kostnadene som påløper i forbindelse med slike aktiviteter, med oppstart etter 1. januar 2026, kan anses som berettigede på samme vilkår som de som anvendes for kostnader som enheter etablert i EU-medlemsstatene pådrar seg, forutsatt at denne beslutning trer i kraft før det aktuelle tiltaket avsluttes.
- 4) Vilkårene for deltakelsen til EFTA-statene og deres institusjoner, foretak, organisasjoner og statsborgere i Den europeiske unions programmer er fastsatt i EØS-avtalen, særlig i artikkel 81.
- 5) EØS-avtalens protokoll 31 bør derfor endres for å gjøre et slikt utvidet samarbeid mulig fra 1. januar 2026 –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens protokoll 31 artikkel 7, etter nr. 16, skal nytt nummer lyde:

«17 EFTA-statene skal fra 1. januar 2026 delta i unionstiltakene knyttet til følgende rettsakt og følgende budsjettposter oppført i Den europeiske unions alminnelige budsjett:

- **32025 R 2643:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2025/2643 av 16. desember 2025 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen») (EUT L, 2025/2643, 29.12.2025).
- **Budsjettpost 13 01 06:** ‘Støttekostnad for programmet for europeisk forsvarsindustri’.
- **Budsjettpost 13 08 01:** ‘Programmet for europeisk forsvarsindustri’.

Kostnadene som påløper i forbindelse med aktiviteter med oppstart etter 1. januar 2026 eller, når vilkårene i artikkel 7 nr. 4 i forordning (EU) 2025/2643 er oppfylt, etter 5. mars 2024, kan anses som berettigede fra startdatoen for tiltaket fastsatt i den aktuelle tilskuddsavtalen eller tilskuddsbeslutningen, på de vilkår som er fastsatt der, forutsatt at EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 av 10. juli 2026 trer i kraft før tiltaket avsluttes.

Island og Liechtenstein skal være unnatt fra å delta i og bidra finansielt til dette instrumentet. Følgelig får dette nummer ikke anvendelse for Island og Liechtenstein.

I henhold til artikkel 79 nr. 3 i EØS-avtalen får del VII (Bestemmelser om organene) i EØS-avtalen anvendelse for dette nummer.

¹ (EUT L, 2025/2643, 29.12.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2643/oj>).

Lov om rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter (forsvarsforsyningsloven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2025/2643 om opprettelse av programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP-forordningen»)

Betegnelsen ‘medlemsstat(er)’ og andre betegnelser i kapittel VII i forordningen som viser til medlemsstatenes offentlige organer, skal, i tillegg til den betydning de har i forordningen, også omfatte EFTA-statene og deres offentlige organer.

Forordningens bestemmelser som skal få anvendelse, er oppført nedenfor og skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasninger:

(i) Bare følgende bestemmelser i forordningen får anvendelse:

Artikkel 1–21, 35–77 og 79–86.

(ii) I artikkel 72 nr. 1 skal ordene ‘, eller, når det gjelder foretak etablert i EFTA-statene, EFTAs overvåkingsorgan ved beslutning,’ tilføyes etter ordet ‘gjennomføringsrettsakter’.

(iii) I artikkel 72 nr. 2 og 72 nr. 3 og artikkel 73, 74 og 75 skal ordene ‘, eller, når det gjelder EFTA-statene, EFTAs overvåkingsorgan’ tilføyes etter ordet ‘Kommisjonen’ og ordene ‘, eller, når det gjelder EFTA-statene, EFTAs overvåkingsorgans’ tilføyes etter ordet ‘Kommisjonens’.

(iv) I artikkel 72 nr. 4 skal ordene ‘EFTA-statene skal avgjøre fordelingen av beløpene for overtredelsesgebyrer innkrevd av EFTAs overvåkingsorgan.’ tilføyes etter ordene ‘støtteinstrumentet for Ukraina.’.

(v) I artikkel 73 nr. 5 og artikkel 74 nr. 5 bokstav b) skal ordene ‘, eller EFTA-domstolen’ tilføyes etter ordene ‘Den europeiske unions domstol’.

Artikkel 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 10. juli 2026.

For EØS-komiteen
Pascal Schafhauser
Formann

Erklæring fra EFTA-statene i forbindelse med EØS-komiteens beslutning nr. 229/2026 av 10. juli 2016 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 for å utvide samarbeidet mellom avtalepartene til å omfatte EFTA-statenes deltakelse i programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter som ble opprettet ved forordning (EU) 2025/2643 [skal vedtas sammen med beslutningen og kunngjøres i EUT]

Denne beslutning utvider samarbeidet mellom avtalepartene til å omfatte EFTA-statenes deltakelse i programmet for europeisk forsvarsindustri og en tiltaksramme for å sikre rettidig tilgjengelighet og forsyning av forsvarsprodukter («EDIP»). EFTA-statene anser at forsvarssaker faller utenfor EØS-avtalens virkeområde, og at vedtakelsen av denne beslutning derfor ikke utvider EØS-avtalens virkeområde til å omfatte forsvarssaker, utover deltakelsen i EDIP. EFTA-statene understreker også at Island og Liechtenstein ikke deltar i, og at det derfor ikke skal kreves at de bidrar finansielt til, EDIP.

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft dagen etter at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt².

Den får anvendelse fra 1. januar 2026.

² Forfatningsrettslige krav angitt.

Bestilling av publikasjoner

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon
publikasjoner.dep.no
Telefon: 22 24 00 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på
www.regjeringen.no

Trykk: Departementenes sikkerhets- og
serviceorganisasjon – 10/2026

